

**NAUČAVANJA
PREDSJEDNIKA CRKVE**

GEORGE ALBERT SMITH

NAUČAVANJA PREDSEDNIKA CRKVE
GEORGE ALBERT SMITH

Izdavač:
Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana
Salt Lake City, Utah

Knjige u zbirci *Naučavanja predsjednika Crkve*

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith (broj predmeta 36481)

Naučavanja predsjednika Crkve: Brigham Young (35554)

Naučavanja predsjednika Crkve: John Taylor (35969)

Naučavanja predsjednika Crkve: Wilford Woodruff (36315)

Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph F. Smith (35744)

Naučavanja predsjednika Crkve: Heber J. Grant (35970)

Naučavanja predsjednika Crkve: George Albert Smith (36786)

Naučavanja predsjednika Crkve: David O. McKay (36492)

Naučavanja predsjednika Crkve: Harold B. Lee (35892)

Naučavanja predsjednika Crkve: Spencer W. Kimball (36500)

Kako biste naručili ove knjige, posjetite svoj najbliži distribucijski centar ili store.lds.org.

Vaše primjedbe i prijedlozi o ovom priručniku su dobrodošli. Molimo pošaljite ih na adresu: Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2404, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

Vaše primjedbe i prijedloge možete poslati elektronskom poštom na: cur-development@ldschurch.org

Molimo navedite svoje ime, adresu, odjel i okol. Obavezno navedite naziv knjige. Zatim iznesite primjedbe i prijedloge o dobrim stranama knjige te o mjestima gdje je moguće poboljšanje.

© 2011. Intellectual Reserve, Inc.

Sva prava pridržana

Printed in Germany

Pravo engleskog izdanja odobreno: 8/02

Pravo prevođenja odobreno: 8/02

Naslov izvornika: *Teachings of Presidents of the Church:*

George Albert Smith

Croatian

36786 119

Sadržaj

Naslov	Stranica
Uvod	V
Povijesni sažetak	VIII
Život i službeništvo Georgea Alberta Smitha	XI
1 Živjeti ono što vjerujemo	1
2 »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe«	11
3 Naše svjedočanstvo o Isusu Kristu	19
4 Prorok Joseph Smith, Božje oruđe za obnovu istine.	31
5 Sveto svećeništvo – za blagoslov Božje djece.	41
6 Podržavanje onih koje podržava Gospodin	51
7 Besmrtnost duše	61
8 Hramski blagoslovi za nas i naše pretke	73
9 Otvorite svoju dušu Gospodinu u molitvi.	83
10 Sveta pisma, najvrednija zbirka na svijetu.	93
11 Božja objava za njegovu djecu.	101
12 Poletna želja za dijeljenjem evanđelja.	111
13 Činiti naš dio u dijeljenju evanđelja	123
14 Kako učinkovito dijeliti evanđelje	135
15 Unaprjeđenje djela Gospodnjeg	145
16 »Prinosi sakramente svoje u sveti dan moj«.	155
17 Osnažujuća moć vjere	165
18 Ostani na Gospodinovoj strani.	175
19 Vremeniti i duhovni blagoslovi kroz Riječ mudrosti	185
20 Vremenito spasenje za nas i druge.	195
21 Moć dobrote	205
22 Podizanje djece u svjetlu i istini	215
23 »Od vas se traži da praštate«.	227
24 Pravedan život u teška vremena.	235
Popis vizualnih pomagala.	245
Kazalo	246

Ernest Smith

Uvod

Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola pokrenuli su tiskanje kompleta knjiga *Naučavanja predsjednika Crkve* kako bi vam pomogli produbiti vaše razumijevanje obnovljenog evanđelja i približiti se Gospodinu kroz naučavanja predsjednika Crkve u posljednjim danima. Kako Crkva nadodaje djela ovom kompletu, moći ćete sakupiti kolekciju knjiga evanđeoskih referenci za vaš dom. Knjige u ovoj zbirci osmišljene su za korištenje u osobnom proučavanju i za nedjeljnu poduku. Također vam mogu pomoći pripremiti druge lekcije ili govore i odgovoriti na pitanja o Crkvenom nauku.

Ova knjiga predstavlja naučavanja Georgea Alberta Smitha, koji je služio kao predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana od 21. svibnja 1945. do 4. travnja 1951.

Osobno proučavanje

Dok proučavate naučavanja predsjednika Georgea Alberta Smitha, u molitvi tražite nadahnuće od Duha. Pitanja na kraju svakog poglavlja pomoći će vam razumjeti učenja predsjednika Smitha i primijeniti ih u vašem životu. Dok proučavate ova učenja, možete razmisliti kako ih možete podučiti obitelji i prijateljima. To će osnažiti vaše razumijevanje onoga što čitate.

Podučavanje iz ove knjige

Ovu knjigu možete koristiti za poduku u domu ili crkvi. Sljedeće smjernice mogu vam pomoći.

Pripremite se podučavati

Tražite vodstvo Duha Svetoga dok se pripremate podučavati. Uz molitvu proučite poglavlje kako biste bili sigurni u svoje razumijevanje naučavanja predsjednika Smitha. Kada njegove riječi osobno utječu na vas, podučavat ćete s većom iskrenošću i moći (vidi NiS 11:21).

Ako podučavate lekciju za Melkisedekovo svećeništvo ili Potporno društvo, nemojte staviti ovu knjigu po strani ili pripremati lekciju iz drugih materijala. Uz molitvu izaberite iz poglavlja ona učenja za koja smatrate da će najviše koristiti osobama koje podučavate. Neka poglavlja sadržavaju više nego što ćete moći raspraviti tijekom lekcije. Dopustite da se dobra rasprava nastavi umjesto da pokušate pokriti sva učenja.

Potaknite sudionike da prouče poglavlje prije lekcije i da donesu knjigu sa sobom. Kada to učine, bit će spremniji sudjelovati u raspravi i izgrađivati jedni druge.

Predstavite poglavlje

Dok predstavljate poglavlje, i tijekom lekcije, pokušajte stvoriti okruženje u kojem Duh može dotaknuti srca i umove osoba koje podučavate. Za početak lekcije, pomozite im da se usredotoče na učenja u poglavlju. Kako biste to postigli, možete:

- Pročitati i razgovarati o odsjeku pod nazivom »Iz života Georgea Alberta Smitha« na početku poglavlja.
- Razgovarati o slici ili stihu iz poglavlja.
- Otpjevati crkvenu pjesmu.
- Ukratko ispričati osobno iskustvo o temi.

Pokrenite raspravu o učenjima predsjednika Smitha

Dok podučavate iz ove knjige, pozovite druge da iznesu svoja mišljenja, postave pitanja i podučavaju jedni druge. Oni će najbolje naučiti kada aktivno sudjeluju. Također, to je dobar način da im pomognete primiti osobnu objavu. Da biste potaknuli raspravu, koristite pitanja s kraja poglavlja. Ta pitanja imaju bilješke koje ih povezuju s mjestima u poglavlju da pokažu na koji se odsjek učenja odnose. Također možete osmisliti vlastita pitanja, naročito za one koje podučavate. Na primjer, možete pitati sudionike kako mogu primijeniti učenja predsjednika Smitha u svojim odgovornostima kao roditelji ili kao kućni učitelji ili posjetiteljice.

Sljedeće opcije mogu vam dati dodatne ideje:

- Zamolite sudionike da iznesu što su naučili iz svog osobnog proučavanja poglavlja. Može biti korisno da kontaktirate nekoliko

sudionika tijekom tjedna i zamolite ih da se pripreme ispričati što su naučili.

- Zadužite sudionike da pročitaju odabrana pitanja s kraja poglavlja (pojedinačno ili u malim grupama). Zamolite ih da potraže učenja u poglavlju koja se odnose na ta pitanja. Zatim ih pozovite da podijele svoja mišljenja i uvide s ostatkom grupe.
- Zajedno pročitajte odabir izjava predsjednika Smitha iz poglavlja. Zamolite sudionike da navedu primjere iz Svetih pisama i iz svojih vlastitih iskustava koja pokazuju što je predsjednik Smith podučio.
- Zamolite sudionike da odaberu odsjek koji ih zanima i tiho ga pročitaju. Pozovite ih da se okupe u grupe od dvoje ili troje ljudi koji su izabrali isti odsjek i rasprave što su naučili.

Zaključite raspravu

Ukratko sažmite lekciju ili zamolite jednog ili dvoje sudionika da to učine. Potaknite osobe koje podučavate da s drugima podijele što su naučili iz učenja predsjednika Smitha. Posvjedočite o naučavanjima o kojima ste raspravljali. Možda ćete htjeti pozvati i druge da iznesu svoje svjedočanstvo.

Podaci o izvorima citiranim u ovoj knjizi

Učenja predsjednika Smitha u ovoj knjizi izravni su citati iz raznih izvora. Ti izvodi zadržali su interpunkcije, sricanje, velika i mala slova te odlomke iz izvora osim uredničkih ili pravopisnih izmjena koje su bile potrebne za poboljšanje čitljivosti. Iz tog razloga možda ćete primijetiti manje nedosljednosti u tekstu.

Također, predsjednik Smith često je koristio izraze kao *muškarci*, *muškarac* ili *čovječanstvo* govoreći o svim ljudima, i muškarcima i ženama. Često je koristio zamjenice *on*, *njegov* i *njemu* govoreći o oba spola. To je bilo uobičajeno za jezik njegovog doba. Unatoč razlikama između tih jezičnih konvencija i modernog korištenja, učenja predsjednika Smitha odnose se i na žene i na muškarce.

Povijesni sažetak

Sljedeća kronologija pruža kratak povijesni okvir naučavanjima predsjednika Smitha predstavljenim u ovoj knjizi.

4. travnja 1870.   Rođen u Salt Lake Cityju od roditelja Johna Henryja Smitha i Sarah Farr Smith.
- 1874–1875.   Njegov otac, John Henry Smith, služi misiju u Velikoj Britaniji. George Albert ima četiri godine u vrijeme njegovog odlaska.
27. listopada 1880.   John Henry Smith zaređen je za apostola.
1882–1885.   John Henry Smith služi kao predsjednik europske misije.
1883.   George Albert Smith počinje raditi u tvornici odjeće u dobi od 13. godina.
1888.   Počinje raditi za željezničko poduzeće. Zadobio je trajno oštećenje očiju zbog posla.
- rujan – studeni 1891.   Služi misiju u južnom Utahu za Udruženje za zajedničko usavršavanje mladića.
25. svibnja 1892.   Ženi se s Lucy Emily Woodruff u hramu Manti Utah.
- 1892–1894.   Služi misiju u južnom dijelu Sjedinjenih Država, svega nekoliko tjedana nakon vjenčanja. Lucy mu se pridružuje četiri mjeseca kasnije.
8. listopada 1903.   Predsjednik Joseph F. Smith ga zareduje za apostola.
1904.   Piše »osobna uvjerenja«, popis od 11 ideala po kojima je odlučio živjeti (vidi stranice 1–2 u ovoj knjizi).

- 1909–1912. Boluje od ozbiljnih zdravstvenih problema.
- 1919–1921. Predsjedava europskom misijom.
- 1921–1935. Služi kao glavni upravitelj Udruženja za zajedničko usavršavanje mladića.
1922. Izabran za zamjenika predsjednika Nacionalnog društva sinova američke revolucije. Služi na tom položaju do 1925. godine, a zatim ponovno 1944. i 1946.
- rujan 1930. Pomaže organizirati udruženje Utah Pioneer Trails and Landmarks Association za lociranje i obilježavanje crkvenih povijesnih lokacija. Izabran je za prvog predsjednika organizacije.
27. srpnja 1933. Postaje predsjednik Društva za pomoć slijepim osobama u Utahu.
31. svibnja 1934. Prima nagradu Silver Buffalo, najveću počast koju dodjeljuju američki izviđači.
- 1935–1936. Nadgleda izdavanje Mormonove knjige na Brailleovom pismu.
5. studenog 1937. Lucy umire u dobi od 68 godina nakon dugotrajne bolesti.
- siječanj – srpanj 1938. Posjećuje misije Crkve u Južnom Pacifiku, uključujući Havaje, Samou, Tongu, Tahiti, Novi Zeland i Australiju.
- srpanj 1943. Odijeljen kao predsjednik Zbora dvanaestorice apostola.
21. svibnja 1945. Odijeljen kao predsjednik Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana.
23. rujna 1945. Posvećuje hram Idaho Falls Idaho.
2. studenog 1945. Sastaje se s predsjednikom Sjedinjenih Država, Harryem S. Trumanom da razgovara o slanju pomoći u Europu nakon II. svjetskog rata.

- svibanj 1946. Posjećuje članove Crkve u Meksiku, kao prvi predsjednik Crkve koji je to učinio. Poklanja primjerak Mormonove knjige meksičkom predsjedniku Manuelu Camachu.
24. srpnja 1947. Posvećuje spomenik Ovo je mjesto i obilježava stotu obljetnicu dolaska pionira u dolinu Salt Lakea.
1947. Članstvo Crkve dostiže 1 milijun članova.
20. rujna – 2. listopada 1949. Sudjeluje u prvom televizijskom prijenosu općeg sabora.
4. travnja 1951. Umire u Salt Lake Cityju, Utah, na svoj 81. rođendan.

Život i službeništvo Georgea Alberta Smitha

Jednog dana tijekom svog služenja kao predsjednik Crkve, George Albert Smith primio je fotografiju s porukom u kojoj je pisalo: »Šaljemo vam ovu sliku jer je ona grafička ilustracija čovjeka kojim vas smatramo.« Bila je to slika predsjednika Smitha u društvu jedne majke i njezine četvero djece. Tog dana, predsjednik Smith žurio je uhvatiti vlak kad ga je jedna majka zaustavila, nadajući se da će njezina djeca imati priliku rukovati se s prorokom Božjim. Promatrač je uhvatio trenutak u fotografiji.

Poruka se nastavila: »Razlog zbog kojeg čuvamo [ovu] sliku je što, koliko god ste zauzeti, unatoč činjenici da ste žurili u automobil, a zatim na vlak, ipak izdvojili vremena da se rukujete sa svakim djetetom u ovoj obitelji.«¹

Dobra djela poput ovoga opisuju život i službeništvo Georgea Alberta Smitha. Bez obzira je li ponudio ljubav i ohrabrenje susjedu koji se borio sa svojom vjerom ili je organizirao velike humanitarne pothvate da se nahrane tisuće ljudi, George Albert Smith živio je prema Spasiteljevoj zapovijedi: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe« (Marko 12:31).

Djetinjstvo, 1870–1890.

*Otpribliže u dobi
od 4 godine*

George Albert Smith rođen je 4. travnja 1870, od roditelja Johna Henryja i Sarah Farr Smith u skromnom domu u Salt Lake Cityju. Obitelj Smith imala je veliko naslijeđe služenja u kraljevstvu Božjem. Otac Georgea Alberta kasnije je služio u Zboru dvanaestorice i u Prvom predsjedništvu. Njegov djed i imenjак, George A. Smith, bio je rođak proroka Josepha Smitha i bio je među prvim svecima posljednjih dana koji su došli u dolinu Salt Lakea

1847. godine; George A. Smith također je bio apostol i savjetnik predsjedniku Brigham Youngu. Pradjed Georgea Alberta, John Smith, služio je kao patrijarh u Crkvi i kao prvi predsjednik okola u Salt Lake Cityju. A njegov djed po majci, Lorin Farr, bio je prvi gradonačelnik u Ogdeni, Utah, i prvi predsjednik okola u tom gradu.

John Henry Smith

George Albert Smith volio je i divio se svojim roditeljima. Svom ocu pripisao je zasluge što ga je podučio da posegne za onima koji su u potrebi,² a svoju je majku hvalio za žrtve koje je podnosila da podigne obitelj u evanđelju. »Iako smo bili vrlo siromašni«, prisjećao se, »a moj je otac bio na misiji kada sam imao pet godina, ne sjećam se da sam ikada čuo svoju majku kako se žali, i nikada je nisam vidio da je prolila suzu zbog okolnosti koje su je okruživale. Znala je kako učiniti da joj dolar traje dulje nego bilo kome koga sam poznavao ...

Kada je otac bio odsutan od kuće zbog misije, majka je preuzela njegovo mjesto i bila je doista glava kuće u njegovom odsustvu. Molili smo se, blagoslivljali hranu, a u slučaju bolesti, pozivala je starješine, jer je imala veliku vjeru u evanđeoske uredbe. Uvijek se strogo pridržavala plaćanja desetine, a koliko sam uspio saznati, do uma joj nikada nije doprla misao da je možda došlo do pogreške i da 'mormonstvo' nije istinito. Vjerovala je svom svojom dušom.«³

Sarah Farr Smith

George Albert Smith se osobito prisjetio kako ga je majka podučavala da se moli i da vjeruje da će Bog odgovoriti: »Kada pomislim na utjecaj svoje majke dok sam bio mali [dječak], ganut sam do poštovanja i suza... Sjećam se kao da je bilo jučer. Uzela me za ruku i otišli smo na vrh stuba na drugom katu. Tamo sam kleknuo pred njom i držao njezinu ruku dok me podučavala molitvi. Hvala Bogu za one majke koje u svojim srcima imaju duh evanđelja i želju da blagoslove. Mogao bih sada ponoviti tu molitvu, a prošlo je mnogo vremena od kad sam je naučio. Ta mi je molitva dala uvjerenje da imam Nebeskog Oca, kao i spoznaju da on čuje i odgovara na molitve. Kad sam bio stariji i dalje smo živjeli u drvenoj dvokatnici, a kada bi naišao snažan vjetar, ljuljala bi se kao

*Djeca Johna Henryja i Sarah Farr Smith.
George Albert Smith nalazi se lijevo.*

da će se prevrnuti. Ponekad sam se previše bojao tako da nisam mogao spavati. Moj krevet bio je u maloj zasebnoj sobi, a mnoge bih noći sišao s njega na koljena i zamolio svog Oca na Nebu da se pobrine za kuću, sačuva je da se ne raspadne i vratio se natrag siguran da ću biti sačuvan od zla kao da sam držao svog Oca za ruku.«⁴

Osvrnuvši se na svoje djetinjstvo, George Albert Smith je rekao:

»Moji su roditelji živjeli u vrlo skromnim okolnostima, ali hvalim svog Tvorca i zahvaljujem mu svim svojim srcem što me je poslao u njihov dom...

Naučio sam kada sam bio dječak da je ovo djelo Gospodnje. Naučio sam da su na ovoj zemlji živjeli proroci. Naučio sam da će nadahnuće Svesilnoga utjecati na one koji su živjeli da ga prime...

Zahvalan sam za svoje prvorodstvo, zahvalan sam za roditelje koji su me podučili evanđelju Isusa Krista i postavili primjer u svom domu.«⁵

Mladi George Albert bio je poznat kao sretan i razigran dječak. Prijatelji su cijenili njegovu veselu narav, a on je uživao zabavljajući ih s usnom harmonikom, bendžom i gitarom, te repertoarom šaljivih

pjesama. Također je imao iskustva koja su mu pomogla razviti snažan osjećaj odgovornosti koji je bio čudesan za dijete njegovih godina. Kada je imao 12 godina, George Albert otišao je na akademiju Brigham Young gdje je primio savjet koji je imao duboki učinak na njegov život. Kasnije se prisjetio:

»Sretna je okolnost da je dio moje poduke došao od dr. Karla G. Maesera, izuzetnog edukatora koji je bio prvi graditelj naših velikih crkvenih škola... Ne mogu se sjetiti toga što je rečeno tijekom prve godine dok sam bio tamo, ali ima jedna stvar koju nikada neću zaboraviti. Ponovio sam je mnogo puta... Dr. Maeser jednog je dana ustao i rekao:

‘Ne samo da ćete biti odgovorni za stvari koje činite, već ćete biti odgovorni za misli koje mislite.’

Kao dječaku koji nije imao neku naviku kontroliranja svojih misli, bilo mi je zagonetno što činiti i to me je brinulo. Zapravo, zapelo je za mene poput trna. Otprilike tjedan, ili deset dana kasnije, odjednom mi je bilo jasno na što je mislio. Tada sam mogao vidjeti filozofiju u tome. Odjednom mi je postalo jasno to tumačenje onoga što je izrečeno: pa naravno, bit ćete odgovorni za svoje misli jer kada vaš život završi u smrtnosti, on će biti zbroj vaših misli. Taj prijedlog bio mi je veliki blagoslov cijeli moj život i omogućio mi je u mnogo prilika da izbjegnem neprimjereno razmišljanje jer sam shvatio da ću biti, kada se moje životno djelo dovrši, proizvod svojih misli.«⁶

Mladi George Albert preuzeo je velike odgovornosti kod kuće 1882. kada je njegov otac, koji je služio u Zboru dvanaestorice apostola dvije godine, pozvan za predsjednika Europske misije. Odsustvo Johna Henryja tražilo je da George Albert pomogne skrbiti za obitelj. Kada je imao 13 godina, prijavio se za posao u tvornici u vlasništvu Crkve i trgovini u Salt Lake Cityju, ali je rukovoditelj rekao da si ne mogu priuštiti da ikoga zaposle. George Albert je odgovorio da ne traži plaću, već posao. Dodao je: »Znam da ću, ako išta vrijedim, biti plaćen.«⁷ Njegov pozitivan stav osigurao mu je mjesto tvorničkog radnika za 2,5 dolara tjedno, a njegova snažna radna etika ubrzo mu je pomogla da napreduje na bolje položaje u poduzeću.

Kada je imao 18 godina, pronašao je posao za geodetska mjerenja na željeznici. Radeći taj posao, sunčev odsjaj s pustinjskog pijeska

ošteti je njegove oči. To je trajno narušilo njegov vid, što mu je otežalo čitanje i prouzročilo nelagodu tijekom njegovog života.

Misionarska služba i brak, 1891–1894.

U rujnu 1891. predsjednik Wilford Woodruff pozvao je Georgea Alberta Smitha da služi kratkoročnu misiju u južnom Utahu. Njegovu posebno zaduženje bilo je raditi s mladima iz Crkve u području. Sljedeća četiri mjeseca on i njegovi suradnici pomogli su uspostaviti organizacije za mlade u okolima i odjelima, govorili na brojnim sastancima i poticali mlade da žive prema crkvenim mjerilima.

Nakon povratka s misije, George Albert nastavio je udvarati se svojoj ljubavi iz djetinjstva, Lucy Woodruff, unuci predsjednika Wilforda Woodruffa. Odrasli su kao susjedi, a Lucy je primijetila crte ličnosti koje je George Albert razvio. U dnevnik je zapisala svoje divljenje prema njemu: »Večeras liježem srca ispunjenog zahvalnošću prema Bogu... i molim se da mi može dati snage da zaslužim ljubav onoga za koga čvrsto vjerujem da će biti jedan od najboljih mladića koji je postavljen na zemlju. Njegova dobrota i ljubaznost izazivaju suze u mojim očima.«⁸

Lucy Emily Woodruff Smith

No Lucy je imala mnoge obožavatelje, a neki od njih bili su dobrog statusa i nudili su bogate darove. S druge strane, George Albert je privlačio Lucy zbog svoje predanosti Gospodinu. Napisao joj je: »Ako si zainteresirana udati se za nekoga zbog novca, to neću biti ja jer sam davno odlučio da neću posvetiti sebe, svoj život, niti svoje vrijeme zaradi, već služenju Gospodinu i pomaganju njegovoj djeci u svijetu.«⁹ Lucy je donijela odluku i 25. svibnja 1892, ona i George Albert vjenčali su

se u hramu Manti Utah. Otac Georgea Alberta izvršio je ceremoniju.

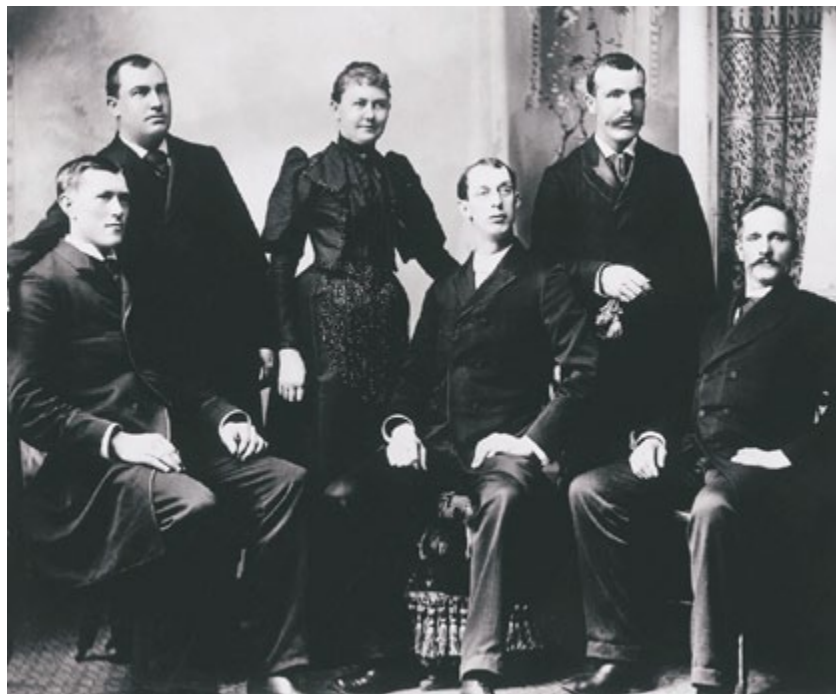
Tog dana Lucy je svom mužu dala mali privjesak sa svojom slikom. Čuvao je taj privjesak na lancu svog džepnog sata, gdje je visio blizu njegovog srca i nosio ga gotovo svaki dan do kraja svog života.¹⁰

Mladenci su bili zajedno manje od mjesec dana prije nego što je George Albert otišao na drugu misiju, sa zaduženjem da propovijeda na jugu Sjedinjenih Država. Iako su znali da njegov odlazak predstoji – poziv je stigao tri tjedna prije nego što su se vjenčali – odvajanje je ipak bilo teško. Oboje su bili preplavljeni s radošću kada je četiri mjeseca kasnije Lucy bila pozvana da služi uz svog supruga u misijskom uredu gdje je starješina Smith nedavno primio zaduženje da služi kao tajnik misije.

Predsjednik misije Southern States bio je J. Golden Kimball, koji je u to vrijeme služio kao član Sedamdesetorice. Predsjednik Kimball je dva puta morao napustiti misiju za vrijeme služenja starješine Smitha kako bi obavio važne poslove u Salt Lake Cityju – jednom nedugo nakon što je starješina Smith postao tajnik misije i ponovno godinu dana kasnije. U obje situacije predsjednik Kimball prepustio je ogromnu odgovornost za vođenje i upravljanje misijom starješini Smithu, dajući podršku i savjete kroz brojna pisma. Sveukupno, starješina Smith je služio kao vršitelj dužnosti predsjednika misije otprilike 16 mjeseci. Predsjednika Kimballa je brinulo što je toliko dugo odsutan, ali je vjerovao svom mladom pomoćniku. U pismu starješini Smithu napisao je: »Smatram da mi moja sposobnost razlučivanja i inteligencija, koliko god ograničeni bili, omogućuju da cijenim tvoje poštenje i vrijednost, i uvjeravam te da to cijenim.«¹¹ U drugom je pismu napisao: »Neka ti uvijek ova misao bude na umu: da cijenim tvoj rad, predanost i dobrotu.«¹²

Predsjednik Kimball imao je mnogo prilika osvjedočiti se u predanost i dobrotu starješine Smitha. Jednom su prilikom njih dvojica zajedno putovali i bili pozvani provesti noć u maloj brvnari. George Albert Smith kasnije se prisjetio:

»Oko ponoći nas je probudilo užasno urlanje i vikanje izvana. Vulgaran jezik dočekao je naše uši dok smo sjedili u krevetu pokušavajući shvatiti što se događa. Noć je bila obasjana mjesečinom i mogli smo vidjeti da je vani mnogo ljudi. Predsjednik Kimball iskočio je iz kreveta i počeo se oblačiti. Ljudi su lupali na vrata i

Misionari u misiji Southern States. Mladenci Lucy (treća s lijeva) i George Albert Smith (sjedi pored nje) služili su zajedno u misijskom domu.

psovali naređujući mormonima da izađu i govoreći da će ih ustrijeliti. Predsjednik Kimball me je upitao hoću li ustati i obući se, a ja sam rekao ne, da ću ostati u krevetu i da sam siguran da će se Gospodin pobrinuti za nas. Za nekoliko sekundi soba je bila ispunjena pucnjevima. Rulja se izgleda podijelila u četiri skupine i pucali su u uglove kuće. Krhotine su letjele iznad naših glava u svim smjerovima. Bilo je nekoliko trenutaka tišine, a zatim je druga runda pucnjeva ispaljena i poletjelo je još krhotina. Uopće nisam osjećao strah. Bio sam vrlo smiren dok sam ležao, prolazeći kroz jedan od najgorih trenutaka u svom životu, ali bio sam uvjeren... da će me Gospodin zaštititi, a to je i učinio.

Rulja se obeshrabrila i otišla. Sljedeće jutro kada smo otvorili vrata, tamo je stajala hrpa batina od američkog oraha koje su koristili za udaranje misionara na Jugu.«¹³

Godinama kasnije George Albert Smith podijelio je ovo iskustvo s unucima da ih podučiti da vjeruju u Gospodina. »Želim vam dati do

znanja«, rekao je, »da će se Gospodin pobrinuti za vas u trenutcima opasnosti ako mu pružite priliku.«¹⁴

Obiteljski život

George Albert i Lucy razriješeni su s misije u lipnju 1894. Nekoliko mjeseci nakon njihovog povratka u Salt Lake City, Lucy je primila blagoslov od svog djeda, predsjednika Wilforda Woodruffa s obećanjem da će roditi djecu. Dana 19. studenog 1895. rodila je kćer koju su nazvali Emily, a četiri godine kasnije rođena je druga kći Edith. Njihovo posljednje dijete, George Albert ml. rođen je 1905.

George Albert Smith bio je otac s puno ljubavi kojeg su njegova djeca obožavala. Edith je o njemu zapisala: »Za mene je moj otac posjedovao sve osobine koje kći voli kod oca. Ispunio je sva moja očekivanja o očinstvu.« Djecu se najviše dojmio način na koji se George Albert odnosio prema svojoj voljenoj supruzi. »Očeva ljubav i pažnja prema majci bili su predivni«, napisala je Edith. »Nikada nije propustio priliku pokazati svoju zahvalnost za nju. Sve što su radili, radili su zajedno, nakon dobrog planiranja i timskog rada. Bila mu je dragocjena... Iako smo svi obožavali majku, sigurna sam da smo je mi kao djeca voljeli još više zbog njegove pažnje i nježnosti prema njoj.«¹⁵

Kao otac, George Albert Smith ustrajno je pokušavao pomoći svojoj djeci da iskuse radost koju je osjećao živeći evanđelje. Jedno božićno jutro, nakon što su otvorili darove, pitao je svoje mlade kćeri što misle o tome da daju neke od svojih igračaka djeci koja nisu primila božićne darove. Budući da su upravo dobile nove igračke, djevojčice su se složile da bi mogle darovati neke od svojih starih igračaka siromašnoj djeci.

»Ne biste li im htjele dati neke od novih igračaka također?« nježno je predložio George Albert.

Njegove su kćeri oklijevale, ali su naposljetku pristale dati jednu ili dvije od svojih novih igračaka. George Albert ih je zatim odveo u dom djece na koju je mislio i one su dale svoje darove. Iskustvo je bilo tako nadahnjujuće da je, kada su otišli, jedna od djevojčica s uzbuđenjem u glasu rekla: »Hajdemo sada po ostale igračke za njih.«¹⁶

Zbor dvanaestorice apostola, 1903–1945.

U utorak, 6. listopada 1903, George Albert Smith imao je naporan dan na poslu i nije mogao doći na zasjedanje općeg sabora toga dana. Kada je izašao iz ureda, poslijepodnevno zasjedanje sabora bilo je gotovo pri kraju, pa je krenuo kući planirajući odvesti svoju djecu na sajam.

Kada je stigao kući, bio je iznenađen kada je ugledao da sve vrvi od gostiju, a jedna mu je gošća prišla i srdačno mu čestitala.

»O čemu se radi?« pitao je.

»Zar ne znaš?« odgovorila je.

»Zar ne znam što?«

»Pa podržan si za člana Zbora dvanaestorice apostola«, gošća je uzviknula.

»To ne može biti«, George Albert je rekao. »Mora da se radi o pogrešci.«

»Sama sam čula«, uzvratila je.

»Mora da je bio neki drugi Smith«, rekao je. »Meni ništa nije rečeno o tome, i ne mogu vjerovati da je to istina.«

Zbunjena, gošća se vratila do Tabernakla da sazna je li pogriješila. Tamo je dobila informaciju da je bila u pravu – George Albert Smith bio je najnoviji član Zbora dvanaestorice apostola.¹⁷

Njegova kći Emily kasnije se prisjetila događaja u kući Smithovih: »Činilo se kao da se cijeli Tabernakl spustio preko travnjaka u našu kuću, u suzama i ljubeći majku. Svi su govorili da je otac apostol, a mi smo mislili da je biti apostol najgora stvar koja vam se može dogoditi.«

Čak i kad je dobio potvrdu, George Albert je odlučio da će ipak odvesti svoje kćeri na sajam kao što je obećao, »iako ga nije puno vidio«, prisjetila se Emily. »Cijelo je vrijeme proveo leđima okrenutim prema zidu razgovarajući s ljudima.«¹⁸

Dva dana kasnije, 8. listopada 1903, predsjednik Joseph F. Smith zaredio je Georgea Alberta Smitha za apostola u gornjoj sobi hrama Salt Lake. Nakon zaređenja bio je pozvan da podijeli svoje osjećaje s prisutnim članovima Zbora dvanaestorice. »Osjećam se slabo i

Zbor dvanaestorice apostola 1921. godine. Stoje, s lijeva na desno: Joseph Fielding Smith, James E. Talmage, Stephen L. Richards, Richard R. Lyman, Melvin J. Ballard, i John A. Widtsoe. Sjede, s lijeva na desno: Rudger Clawson, Reed Smoot, George Albert Smith, George F. Richards, Orson F. Whitney i David O. McKay.

nedostaje mi mudrosti u usporedbi s ljudima zrelijih godina«, rekao je, »ali moje je srce na pravom mjestu i iskreno želim napredak djela Gospodnjeg... Imam živuće svjedočanstvo o božanskom porijeklu ovog djela. Znam da je evanđelje došlo na zemlju pod ravnanjem i vodstvom samoga Gospodina i da su oni koji su odabrani predsjedavati bili, i doista jesu, njegovi sluge. Želim i molim se da mogu živjeti čisto i ponizno kako bih mogao imati pravo na poticaje i savjete Duha da me vodi kroz moj život.«¹⁹

George Albert Smith služio je u Zboru dvanaestorice gotovo 42 godine, uključujući i 2 godine kao predsjednik Zbora. Tijekom tog vremena izvršio je mnoga zaduženja i blagoslovio ljude širom svijeta na brojne načine.

Širenje evanđelja i sklapanje prijateljstava za Crkvu

Starješina Smith imao je urođeni talent da umiri ljude i od neprijatelja stekne prijatelje. Lokalni poslovni čovjek, koji nije bio član Crkve, rekao je o njemu na njegovom sprovodu: »Njega je bilo lako poznavati. Bio je čovjek kojeg bi svatko volio poznavati. Zbog njegovog prijateljskog osmjeha, njegovog srdačnog rukovanja i topline njegove dobrodošlice osjećali biste iznutra, u svom srcu, iskrenost njegovog prijateljstva za vas i za njegove bližnje.«²⁰

Taj talent bio je dragocjen u vrijeme kada je Crkva još bila dosta nepoznata širom svijeta i podvrgnuta mnogim sumnjičenjima. Jednom prilikom, dok je obavljao zaduženje u Zapadnoj Virginiji, saznao je da su gradske vlasti prijetile s uhićenjem svakoga koga ulove kako propovijeda mormonstvo. Starješina Smith sastao se s gradskim tajnikom, gospodinom Engleom, da pokuša promijeniti taj propis. Kasnije je u svoj dnevnik zapisao: »Kada sam prvi put posjetio gospodina Englea bio je vrlo oštar u svom nastupu i otrestito me je obavijestio da se to neće tolerirati u tom gradu... Rekao sam mu da sam uvjeren da je dobio pogrešnu predodžbu i da bih volio sjesti s njim i porazgovarati... Proveli smo neko vrijeme razgovarajući o mormonstvu. Znatno se omekšao prije nego što sam otišao, rukovao se sa mnom i dao mi svoju posjetnicu. Otišao sam uvjeren da sam uklonio neke predrasude.«²¹ Tri dana kasnije starješina Smith posjetio ga je ponovno i ovaj mu je put ostavio primjerak Mormonove knjige.²²

Starješina Smith uvijek je tražio priliku da razgovara s ljudima o Crkvi. Kad god je trebao ići na službeni put, ponio bi primjerke Mormonove knjige, crkvene časopise i ostalu crkvenu literaturu nadajući se da će ih pokloniti. Budući da Mormonova knjiga snažno svjedoči o Isusu Kristu, starješina Smith smatrao ju je idealnim božićnim darom i često je poštom slao primjerke prijateljima koji pripadaju drugoj vjeri, čak i poznatim ljudima koje nikad nije upoznao.²³ U pismu koje je pratilo taj božićni dar napisao je: »Za nekoliko dana kršćanski će svijet slaviti rođenje Spasitelja i običaj je da se u to vrijeme sjetimo naših prijatelja. Stoga se nadam da ćete od mene prihvatiti primjerak Mormonove knjige... Vjerujući da će vam biti drago imati je u svojoj knjižnici, šaljem vam je kao božićni dar.«

Primio je sljedeći odgovor: »Knjiga će imati svoje mjesto na našim policama i bit će pročitana [od početka do kraja] temeljito i bez predrasuda. Zasigurno će proširiti vidike i povećati duh tolerancije u svima koji je pažljivo pročitaju.«²⁴

Uključenost u građanska pitanja

Starješina Smith potaknuo je članove Crkve da se uključe u građanske aktivnosti i da koriste svoj utjecaj da poboljšaju uvjete u svijetu. On je sam bio uključen u nekoliko građanskih organizacija unatoč svom zahtjevnom pozivu kao vrhovni autoritet. Bio je izabran za predsjednika Međunarodnog kongresa za navodnjavanje i Kongresa za poljoprivredu u sušnim područjima, i bio je izabran šest mandata kao zamjenik predsjednika Nacionalnog društva sinova američke revolucije. Kao snažan zagovornik za avijaciju kao način da vrhovni autoriteti učinkovitije ispune svoja putna zaduženja, starješina Smith služio je u odboru direktora za Western Ail Lines. Također je bio aktivno uključen u Izviđače Amerike, a 1934. dobio je nagradu Silver Buffalo, najveću počast u izviđaštvu. Tijekom I. svjetskog rata djelovao je kao državni predsjedatelj u Utahu za pomoć Armeniji i Siriji i kao državni predstavnik na Međunarodnoj konvenciji za izgradnju domova, čija je svrha bila pronaći krov za one koji su ostali bez doma u ratu.²⁵

Prije svog poziva kao apostol, George Albert bio je aktivan u politici, revno zagovarajući ciljeve i kandidate za koje je smatrao da će poboljšati društvo. Kada je postao vrhovni autoritet, njegova uključenost u politiku je prestala, ali je nastavio zagovarati ciljeve u koje je vjerovao. Na primjer, 1923. pomogao je predstaviti zakon u zakonodavstvo države Utah koji je doveo do izgradnje sanatorija za oboljele od tuberkuloze.²⁶

Suosjećajnost starješine Smitha za druge bila je posebno vidljiva kroz njegovo služenje kao predsjednik Društva za pomoć slijepim osobama, položaj kojeg je obnašao od 1933. do 1949. godine. Kao osoba koja je sama patila od oštećenja vida, starješina Smith posebno je simpatizirao slijepu osobu. Nadgledao je izdavanje Mormone knjige na Brailleovom pismu i uveo je program za pomoć slijepim osobama da nauče čitati Brailleovo pismo te da se prilagode svom hendikepu na druge načine. Zbog njegovog truda, oni

*Starješina George Albert Smith nadgledao je izdavanje
Mormonove knjige na Brailleovom pismu.*

kojima je služio su ga voljeli. Jedan član Društva za pomoć slijepim osobama iskazao je svoju zahvalnost kroz pjesmu koja je starješini Smithu poklonjena za njegov 70. rođendan:

Kada život udari snažno s olujnim rukama,
i gorke suze padnu;
kada usamljena zima zaledi dušu moju,
a prazne jeke pozovu –
tada s čeznutljivom nadom okrenem
svoje stope, iako istrošene i hrome,
da pronađem srce koje razumije
gdje gori plam prijateljstva –
srce u kojem brižna mudrost živi,
suosjećajna i dobra,
čija vjera u Boga i čovjeka podučava
istvu vjeru slijepome ...

Iako je njegovo brižno lice
sakriveno od nas,
vidimo milostivu mudrost
njegovog suosjećajnog srca.
Osjećamo mir u duši svojoj
i spoznajemo vlastiti mir.
Čujemo njegove tihe molitve koje kažu
da ne hodamo sami.
Njegova vjera u nas daje nam snagu,
dok teškim korakom kročimo neviđenim stazama.
Naše duše uzdiže čovjek
u sputništvo s Bogom.²⁷

Bolest i druga iskušenja

Većinu svog života, George Albert nije bio osobito dobrog zdravlja. Iako je uživao u plivanju, jahanju konja i drugim fizičkim aktivnostima, njegovo je tijelo bilo krhko i često slabo. Osim kroničnog problema s očima, starješina Smith je tijekom svog života patio od bolova u trbuhu i leđima, stalnog umora, problema sa srcem i drugih bolesti. Stres i pritisak njegovih mnogih odgovornosti također su utjecali na njega, no ispočetka se protivio usporavanju svog brzog ritma kako bi sačuvao zdravlje. Kao posljedica toga, od 1909. do 1912. borio se s bolešću tako ozbiljnom da ga je prikovala uz krevet i spriječila u ispunjavanju dužnosti u Zboru dvanaestorice apostola. Bilo je to vrijeme velike kušnje za starješinu Smitha koji se očajnički želio vratiti svojoj dužnosti. Smrt njegovog oca 1911. i ozbiljan napad gripe koja je zahvatila njegovu ženu dodatno je otežalo oporavak starješine Smitha.

Godinama kasnije iznio je sljedeće iskustvo koje je imao tijekom tog razdoblja:

»Prije mnogo godina bio sam ozbiljno bolestan. Zapravo, mislim da su svi odustali od mene osim moje žene... Bio sam tako slab da sam se rijetko mogao kretati. Čak je i okretanje u krevetu bilo sporo i iscrpljujuće.

Jednog dana, u tim okolnostima, izgubio sam svijest o svom okruženju i pomislio da sam prešao na drugu stranu. Našao sam se kako stojim okrenut leđima prema velikom i predivnom jezeru,

gledajući u veliku šumu. Nikoga nije bilo na vidiku, a na jezeru nije bilo čamca niti bilo kojeg drugog vidljivog sredstva koje bi ukazalo na to kako sam došao tamo. Shvatio sam, odnosno tako mi se činilo, da sam dovršio svoje djelo u smrtnosti i vratio se kući ...

Počeo sam istraživati i ubrzo sam se našao na šumskoj stazi koja se očito malo koristila, i koja je gotovo zarasla u travi. Slijedio sam tu stazu, i nakon što sam neko vrijeme hodao i proputovao značajnu udaljenost kroz šumu, ugledao čovjeka koji mi je prilazio. Vidio sam da se radi o velikom čovjeku, i požurio sam kako bih došao do njega jer sam ga prepoznao kao svog djeda [George A. Smith]. Za života težio je preko 130 kilograma, stoga možete zamisliti koliki je bio. Sjećam se koliko sam bio sretan što ga vidim. Po njemu sam dobio ime i uvijek sam bio ponosan zbog toga.

George A. Smith

Kada mi je djed prišao na udaljenost od nekoliko koraka, zaustavio se. Njegovo zaustavljanje bilo je znak meni da stanem. Tada me je – i volio bih da dječaci i djevojčice ovo nikada ne zaborave – ozbiljno pogledao i rekao:

‘Volio bih znati što si učinio s mojim imenom.’

Sve što sam ikada učinio do sada proletjelo je preda mnom kao leteća slika na ekranu – sve što sam ikada učinio. Ubrzo je taj živopisan osvrt stigao do trenutka u kojem sam se nalazio. Moj cijeli život prošao je preda mnom. Nasmiješio sam se, pogledao svog djeda i rekao:

‘S tvojim imenom nisam nikada učinio nešto čega bi se trebao sramiti.’

Zakoračio je prema naprijed i uzeo me u naručje, i kada je to napravio, ponovno sam postao svjestan svog zemaljskog okruženja. Moj jastuk bio je mokar kao da je voda izlivena na njega – mokar zbog suza zahvalnosti što sam mogao odgovoriti na njegovo pitanje ne srameći se.

Često sam razmišljao o tome i želim vam reći da sam pokušavao, više nego ikad prije toga, brinuti se o tom imenu. Stoga želim reći dječacima i djevojčicama, mladićima i djevojkama, mladima u Crkvi i svima širom svijeta: Poštujte svoje očeve i majke. Poštujte ime koje nosite.²⁸

Starješini Smithu vratila se snaga i izašao je iz svog iskustva s obnovljenim osjećajem zahvalnosti za svoje svjedočanstvo o istini. Na sljedećem općem saboru rekao je svecima: »Proteklih godina prošao sam dolinom smrti, toliko blizu drugoj strani da sam siguran da [nije bilo] posebnog blagoslova našeg Nebeskog Oca, ne bih ostao ovdje. No, nikada, ni na jedan trenutak, svjedočanstvo s kojim me je Nebeski Otac blagoslovio nije bilo oslabljeno. Što sam bio bliže drugoj strani, veće je bilo moje uvjerenje da je evanđelje istinito. Sada kada je moj život pošteđen, radosno svjedočim da znam da je evanđelje istinito i svom svojom dušom zahvaljujem svom Nebeskom Ocu što mi je to objavio.«²⁹

Razne fizičke bolesti i druge teškoće nastavile su pogađati starješinu Smitha u nadolazećim godinama. Možda je najveće iskušenje došlo između 1932. i 1937. godine kada je njegova supruga, Lucy, oboljela od artritisa i neuralgije. Osjećala je veliku bol i do 1937. bila joj je potrebna gotovo stalna njega. Zatim joj je srčani udar u travnju 1937. godine gotovo oduzeo život i postala je još slabija nego ikada prije.

Iako je stalno brinuo za Lucy, starješina Smith nastavio je obavljati svoje dužnosti najbolje što je mogao. Dana 5. studenog 1937, govorio je na pogrebu svog prijatelja, i kada je sjeo nakon svog govora, netko mu je predao poruku u kojoj je pisalo da se odmah vrati kući. Kasnije je u svoj dnevnik zapisao: »Odmah sam izašao iz kapele, ali moja je draga žena izdahnula svoj posljednji dah prije nego što sam stigao kući. Umirala je dok sam govorio na pogrebu. Lišen sam odane družice i bit ću usamljen bez nje.«

Lucy i George Albert bili su vjenčani nešto više od 45 godina u trenutku njezine smrti. Imala je 68 godina. Iako mu je duboko nedostajala njegova žena, starješina Smith je znao da će odvajanje biti privremeno, a ta mu je spoznaja dala snagu. »Iako je moja obitelj u velikoj tuzi«, napisao je, »tješi nas uvjerenje da ćemo biti zajedno s majkom ako ostanemo vjerni. Rado je pomagala i bila je odana i pažljiva supruga i majka. Patila je na ovaj ili onaj način šest godina i siguran sam da je sretna sa svojom majkom i ostalim dragim osobama na drugoj strani... Gospodin je dobrodušan i uklonio je svaki osjećaj smrti, i za to sam iznimno zahvalan.«³⁰

Predsjednik europske misije

Godine 1919. predsjednik Heber J. Grant, koji je nedugo prije toga bio podržan za predsjednika Crkve, pozvao je starješinu Smitha da predsjedava europskom misijom. Tijekom govora na općem saboru nekoliko dana prije svog odlaska, starješina Smith je rekao:

»Želim vam reći, moja braćo i sestre, da mi je čast – zapravo, više od časti, smatram to velikim blagoslovom – što me je Gospodin podigao iz bolesti koja me je nedavno obuzimala, i obnovio me u takvo stanje zdravlja da su braća smatrala da je moguće da ispunim misiju u inozemstvu ...

Očekujem da ću sljedeće srijede biti u vlaku prema obali, a zatim prijeći ocean do područja u koje sam pozvan. Hvala Bogu za priliku za odlazak. Zahvalan sam što je spoznaja o istini došla u moju dušu.«³¹

U to vrijeme, Europa se još uvijek oporavljala od I. svjetskog rata, koji je završio svega nekoliko mjeseci ranije. Zbog rata je broj misionara u Europi bio vrlo mali, a jedno od zaduženja starješine Smitha bilo je povećati taj broj. Međutim, zbog nategnutih gospodarskih uvjeta u poslijeratnoj Europi, vlade nisu bile voljne davati nepotrebne vize. Da bi stvar bila gora, još je uvijek bilo mnogo pogrešnih predodžbi i predrasuda protiv svetaca posljednjih dana. Kako bi poboljšao ugled Crkve, starješina Smith upoznao je brojne vladine službenike i druge istaknute ličnosti. Objasnjavajući svrhu misionara u Europi i širom svijeta, često bi govorio: »Zadržite sve dobro koje posjedujete, zadržite sve što vam je Bog dao što obogaćuje vaše živote i dopustite nam da podijelimo s vama nešto što će pridodati vašoj sreći i povećati vaše zadovoljstvo.«³² Prema jednom misionaru koji je služio pod njim, »kroz njegov vješt, ljubazan način osvojio je njihovo poštovanje i prijateljstvo te je osigurao ustupke za misionare koji su ranije bili odbijeni.«³³

Do kraja svog služenja 1921. godine, starješina Smith uspio je povećati broj misionara koji su služili u Europi i promijeniti neke zablude o svecima posljednjih dana. Također je stekao prijatelje za Crkvu i s njima održavao kontakt kroz pisma u mnogim nadolazećim godinama.

Očuvanje spomenika crkvene povijesti

Starješina Smith volio je govoriti drugima o Crkvi i velikim događajima u njezinoj povijesti. Tijekom svog službeništva učinio je puno kako bi pomogao sačuvati tu povijest dižući spomenike i druga obilježja na mjestima od interesa za crkvenu povijest. Jedan od njegovih suradnika je napisao: »Vjerovao je da će privlačenjem pažnje mladih na ostvarenja njihovih predaka pružiti značajnu službu.«³⁴

Kao mladi apostol otišao je u Palmyru, New York, i pregovarao o kupnji farme Josepha Smitha st. u ime Crkve. Dok je bio u New Yorku, također je posjetio čovjeka po imenu Pliny Sexton, koji je posjedovao brežuljak Kumora, mjesto na kojem je Joseph Smith primio zlatne ploče. Gospodin Sexton nije želio prodati zemljište Crkvi, ali su on i starješina Smith ipak postali prijatelji. Dijelom zahvaljujući za dobar odnos između starješine Smitha kojeg je održavao s gospodinom Sextonom, Crkva je naposljetku uspjela kupiti zemljište i na njemu posvetiti spomenik.

Godine 1930, za stotu obljetnicu organizacije Crkve, starješina Smith pomogao je uspostaviti organizaciju Utah Pioneer Trails and Landmarks Association i bio je izabran za prvog predsjednika te organizacije. Tijekom sljedećih 20 godina, ova je organizacija postavila više od 100 spomenika i obilježja, od kojih su mnogi obilježili putovanje pionira do doline Salt Lakea. Starješina Smith sudjelovao je u posvećenju većine tih spomenika.³⁵

Objašnjavajući interes Crkve za povijesne lokalitete, napisao je: »Običaj je graditi spomenike osobama kako bi se mogla sačuvati uspomena na njih. Velika događanja također su trajno uspostavljena u mislima ljudi izgradnjom spomenika... Postoji mnogo važnih događaja koji su zaboravljeni i ljudi su smatrali da ih je poželjno istaknuto pokazati kako bi se pažnja onih koji dolaze kasnije usmjerila na važne događaje.«³⁶

Kao jedan od onih čiji je djed pješice došao s pionirima u Utah, starješina Smith osjećao je duboko poštovanje za prve članove Crkve koji su toliko žrtvovali za svoju vjeru. U govoru Potpornom društvu, iznio je sljedeća iskustva koja je imao dok je pratio kretanje pionira s kolicima:

*Spomenik na brežuljku Kumori, gdje je andeo Moroni
predao zlatne ploče Josephu Smithu*

»Došli smo do dijela puta na kojem je karavana Martin Handcart izgubila mnogo života. Pronašli smo, koliko smo približno mogli, mjesto na kojem su kampirali. Potomci članova te karavane došli su kako bi pomogli u postavljanju obilježja. Zatim smo došli u Rock Creek. Tamo smo godinu dana ranije postavili privremeno obilježje. U to vrijeme godine posvuda raste prekrasno divlje cvijeće, divlja perunika u izobilju, a sudionici su ubrali nešto cvijeća i pažljivo ga stavili na kameni brežuljak koji je podignut godinu dana ranije... Ovdje je 15 članova Crkve zakopano u jednom grobu, nakon što su umrli od gladi i izloženosti vremenskim nepogodama.

Znate da postoje trenutci i mjesta na kojima se čini da dolazimo bliže našem Nebeskom Ocu. Kad smo sjeli oko logorske vatre u toj maloj dolini u Rock Creeku, gdje se karavana Willie Handcart suočila s nesrećom – mi koji smo bili potomci pionira, onih koji su prešli ravnice u žezi ljeta i hladnoći zime – prepričali smo priče o

našim precima... To je bio ugodan događaj. Povijest se ponavljala za naše dobro...

Činilo mi se da smo bili u nazočnosti onih koji su dali sve od sebe da bismo mi mogli imati blagoslove evanđelja. Činilo se da osjećamo nazočnost Gospodnju.

Dok smo odlazili, nakon što smo pustili suze – jer sumnjam da je ijedno oko ostalo suho u skupini od oko 30 ili 40 ljudi – utjecaj koji je došao zbog tog malog okupljanja dotakao je naša srca, a jedna dobra sestra primila me je pod ruku i rekla: 'Brate Smith, od sada ću biti bolja žena.' Ta žena... je jedna od najboljih žena, ali vjerujem da je bila dirnuta kao što je većina nas bila činjenicom da smo na neki način osjećali da nismo potpuno živjeli prema idealima koji bi trebali biti u našim dušama. Ljudi koji su pokopani ovdje nisu samo dali dane svojih života, već su dali sam život kao svjedočanstvo za njihovo vjerovanje u božansko porijeklo ovog djela ...

Ako će članice ove organizacije [Potporno društvo] biti vjerne poput onih koji su pokopani na ravnicama, koji su se suočili s problemima kroz vjeru u Gospoda, to će se nadodati vašim mnogim postignućima i naklonost voljenog Oca utjecat će se vama i vašima.³⁷

Predsjednik Crkve, 1945–1951

Rano ujutro 15. svibnja 1945, dok je sjedio u vlaku u istočnim Sjedinjenim Državama, starješinu Smitha probudio je željeznički službenik s porukom: Predsjednik Heber J. Grant, koji je u to vrijeme bio predsjednik Crkve, preminuo je. Starješina Smith promijenio je vlak čim je mogao i vratio se u Salt Lake City. Svega nekoliko dana kasnije George Albert Smith, kao stariji član Zbora dvanaestorice apostola, bio je odijeljen kao osmi predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

U svom prvom govoru na općem saboru kao predsjednik Crkve, rekao je svecima koji su ga podržali: »Pitam se osjeća li se itko ovdje slabo i ponizno kao čovjek koji stoji pred vama.«³⁸ Slične je osjećaje iznio pred članovima svoje obitelji: »Nisam želio ovaj položaj. Nisam mislio da sam sposoban za njega. Ali mi je udijeljen i izvršavat ću ga najbolje što znam. Želim da svi znate da, bez obzira što radili u

Crkvi, od [kućnog] učiteljstva do predsjedavanja okolom, ako ćete to činiti najbolje što znate, vaš će položaj biti jednako važan kao i moj.«³⁹

Ima mnogo onih koji su smatrali da su talenti predsjednika Smitha jedinstveni za ovaj položaj. Jedan od vrhovnih autoriteta iskazao je svoje povjerenje ubrzo nakon što je predsjednik Smith bio podržan: »Često se kaže da je Gospodin podigao posebnog čovjeka za izvršenje posebne misije... Nije na meni da kažem koju posebnu misiju predsjednik George Albert Smith ima pred sobom. Međutim, znam da u ovo posebno vrijeme u svjetskoj povijesti nikada nije bilo veće potrebe za ljubavlju među braćom kao u današnje vrijeme. Nadalje, znam da ne poznajem ni jednog čovjeka koji voli ljudsku obitelj, kolektivno i individualno, više od predsjednika Georgea Alberta Smitha.«⁴⁰

Pomaganje osobama u potrebi nakon II. svjetskog rata

Drugi svjetski rat završio je svega nekoliko mjeseci nakon što je George Albert Smith postao predsjednik Crkve. Rat je u Europi ostavio tisuće ljudi bez kuće i u oskudici, a predsjednik Smith brzo je mobilizirao Crkvene humanitarne resurse da pruži pomoć. Predsjednik Gordon B. Hinckley kasnije je govorio o tome: »Bio sam među onima koji su radili noćima na Welfare Squareu ovdje u Salt Lake Cityju utovarivajući robu na vagone koji su prevozili hranu u luku iz koje je poslana dalje preko mora. U vrijeme posvećenja hrama u Švicarskoj [1955], kada su mnogi sveci iz Njemačke došli u hram, čuo sam neke od njih kako sa suzama na licu govore sa zahvalnošću za hranu koja je spasila njihove živote.«⁴¹

Predsjednik Smith također je znao da je bilo velikih duhovnih potreba među ljudima u svijetu nakon tako razarajućeg rata. Kao odgovor, poduzeo je korake da ponovno uspostavi misije u državama u kojima je rat prekinuo misionarski rad, i potaknuo je svece da žive evanđelje mira u svom osobnom životu. »Najbolji dokaz zahvalnosti u ovo vrijeme«, rekao je ubrzo nakon završetka rata, »je da učinimo sve što možemo kako bismo donijeli sreću ovom žalosnom svijetu, jer svi smo djeca našeg Oca, i svi imamo obvezu učiniti ovaj svijet sretnijim mjestom zbog toga što živimo u njemu.

Udijelimo dobrotu i pažnju svima kojima je to potrebno, ne zaboravljajući one koji su u žalosti; i u naše vrijeme radosti zbog

Predsjednik Smith i njegovi savjetnici, J. Reuben Clark Jr. (lijevo) i David O. McKay (desno)

mira, nemojmo zaboraviti one koji su dali svoje voljene kao cijenu za mir ...

Molim se da se ljudi okrenu Bogu i budu poslušni njegovim putovima te na taj način spase svijet od daljnjeg sukoba i uništenja. Molim se da mir koji dolazi samo od našeg Nebeskog Oca može prebivati u srcima i u domovima svih koji žaluju.⁴²

Povećane mogućnosti za širenje evanđelja

Predsjednik Smith nastavio je dijeliti evanđelje s drugima u svakoj prilici, a te prilike su se povećavale s njegovim novim položajem. U svibnju 1946, predsjednik Smith postao je prvi predsjednik Crkve koji je posjetio svece u Meksiku. Osim sastanka s članovima Crkve i govora na velikim saborima, predsjednik Smith također je posjetio nekoliko visoko pozicioniranih vladinih službenika u Meksiku i razgovarao s njima o obnovljenom evanđelju. Tijekom sastanka s predsjednikom Meksika Manuelom Camachom, predsjednik Smith

i njegovi suputnici su objasnili: »Dolazimo s posebnom porukom za vas i vaše ljude. Ovdje smo da vam govorimo o vašim precima i obnovljenom evanđelju Isusa Krista... Imamo knjigu koja... govori o velikom proroku koji je sa svojom obitelji i drugima napustio Jeruzalem 600 godina prije Krista i došao u... ovu veliku zemlju, Ameriku, njima poznatu kao 'obećanu zemlju... zemlju, od svih poizbor'. Mormonova knjiga nam također govori o posjeti Isusa Krista ovom kontinentu i kako je uspostavio svoju Crkvu i dvanaest apostola.«

Predsjednik Camacho, koji je iskazao poštovanje i divljenje za svece posljednjih dana koji žive u njegovoj zemlji, postao je zainteresiran za Mormonovu knjigu i pitao: »Je li moguće da dobijem primjerak Mormonove knjige? Nikada prije nisam čuo za nju.« Predsjednik Smith mu je tada dao primjerak na španjolskom jeziku u kožnom uvezu, s odlomcima od posebne važnosti navedenim na početku knjige. Predsjednik Camacho je rekao: »Pročitat ću cijelu knjigu jer je od velikog interesa za mene i moj narod.«⁴³

Proslava stote obljetnice dolaska pionira

Jedan od vrhunaca šestogodišnje službe Georgea Alberta Smitha kao predsjednika Crkve dogodio se 1947. godine kada je Crkva slavila stotu obljetnicu dolaska pionira u dolinu Salt Lakea. Predsjednik Smith nadgledao je proslavu, koja je pridobila pažnju nacije i kulminirala posvećenjem spomenika Ovo je mjesto u Salt Lake Cityju, u blizini mjesta na kojem su pioniri ušli u dolinu. Od 1930. godine, predsjednik Smith bio je uključen u planiranje memorijala za odavanje počasti za postignuća i vjeru pionira. Međutim, bio je obziran da se spomenikom oda počast i prvim istraživačima, misionarima drugih vjera i važnim vođama američkih Indijanaca iz tog doba.

Na posvećenju spomenika Ovo je mjesto, George Q. Morris koji je tada bio predsjednik misije Eastern States, zapisao je u duhu dobre volje, što je pripisao trudu predsjednika Smitha: »Doprinosi predsjednika Smitha za bratstvo i toleranciju pokazani su tijekom službe posvećenja... Sam spomenik predstavio je u skulpturi – koliko je to moguće kipom portreta – ljude koji su stvorili povijest u međuplaninskom zapadu prije mormonskih pionira, bez obzira na rasu ili vjeru. Kada je program za službu posvećenja bio pripremljen, predsjednik Smith poželio je da sve vjerske skupine budu

Spomenik Ovo je mjesto, koji odaje počast za dolazak pionira u dolinu Salt Lakea, posvetio je predsjednik Smith 1947. godine.

predstavljene uz državne, okružne i gradske službenike. Katolički svećenik, protestantski biskup, židovski rabin i predstavnici Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana bili su istaknuti govornici. Posjetitelj s istoka je nakon programa izjavio sljedeće: 'Danas sam imao ponovno duhovno krštenje. Ono što sam vidio nije se moglo dogoditi nigdje drugdje na svijetu. Duh tolerancije koji je danas pokazan bio je čudesan.'⁴⁴

Iako je spomenik od 20 metara bio impresivan, predsjednik Smith je podučio da je najbolji način da odamo priznanje pionirima taj da slijedimo njihov primjer vjere i predanosti. U molitvi za posvećenje spomenika, rekao je: »Naš Oče, koji jesi na nebesima... stojimo ovo jutro u tvojoj nazočnosti na ovom tihom brežuljku i gledamo veliki spomenik koji je podignut u ime tvojih sinova i kćeri i njihove predanosti... Molimo se da možemo biti blagoslovljeni s istim duhom koji je obilježio vjerne koji su vjerovali u tebe i tvog ljubljenog Sina, koji su došli u ovu dolinu jer su željeli živjeti ovdje i štovati tebe.

Molimo da duh štovanja i zahvalnosti može nastaviti prebivati u našim srcima.«⁴⁵

Osvrt na život u dobi od 80 godina

Unatoč starosti, tijekom većine svog predsjedavanja predsjednik Smith mogao je ispunjavati svoje odgovornosti bez fizičkih oboljenja koje su ga ograničavale u prošlosti. U članku objavljenom u travnju 1950. godine, neposredno prije svog 80. rođendana, predsjednik Smith osvrnuo se na svoj život i zapisao kako ga je Bog podržao i blagoslovio:

»U ovih 80 godina proputovao sam više od milijun milja po svijetu zbog evanđelja Isusa Krista. Bio sam u mnogim klimama, u mnogim državama i među mnogim narodima, a od djetinjstva ljudi su prema meni bili dobri i pomagali mi, i članovi Crkve kao i oni koji to nisu. Kamo god sam pošao, naišao sam na plemenite muškarce i žene ...

Kada pomislim na to koliko sam slaba, krhka osoba, pozvana da bude vođa ove velike Crkve, shvaćam koliko mi je potrebna pomoć. Zahvalno priznajem pomoć svog Oca na Nebu, te ohrabrenje i suradništvo tijekom života mnogih od najboljih muškaraca i žena na cijelom svijetu, kod kuće i u inozemstvu.«

Nastavio je izjavljujući ljubav za ljude koji su služili mnogo godina:

»Zasigurno je blagoslov biti povezan s takvim ljudima i iz dubine svoje duše koristim ovu priliku da vam zahvalim za vašu dobrotu spram mene, i također da vam svima kažem: Nikada nećete znati koliko vas volim. Nemam riječi kojima bih to izrekao. I želim to osjećati prema svakom sinu i kćeri mog Nebeskog Oca.

Dugo sam živio u usporedbi s prosječnim ljudima, i imao sam sretan život. Neće proći mnogo godina, u prirodnom toku događaja, prije nego što budem pozvan na drugu stranu. Radujem se tom trenutku s ugodnim iščekivanjem. Nakon osamdeset godina zemaljskog života, putovanja u mnoge dijelove svijeta, druženja s mnogim velikim muškarcima i ženama, svjedočim vam da danas znam bolje nego što sam ikada znao prije da Bog živi, da Isus jest Krist, da je Joseph Smith bio prorok živoga Boga, te da Crkva koju je organizirao pod vodstvom našeg Nebeskog Oca, Crkva Isusa

Krista svetaca posljednjih dana... djeluje po moći i vlasti istoga svećeništva koje su Petar, Jakov i Ivan podijelili Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju. Znam to, kao što znam da živim, i shvaćam da je svjedočenje vama o tome vrlo ozbiljna stvar te da ću biti odgovoran pred svojim Nebeskim Ocem zbog toga i svega drugoga što sam podučavao u njegovo ime... S ljubavlju i dobrotom u mom srcu za sve, svjedočim o tome u ime Isusa Krista, našeg Gospoda.«⁴⁶

Godinu dana kasnije, na svoj 81. rođendan, 4. travnja 1951, George Albert Smith preminuo je tiho u svom domu u krevetu uz svog sina i kćeri.

Jednostavna djela služenja s ljubavlju

George Albert Smith postigao je mnogo u svojih 81 godinu – u Crkvi, u zajednici i širom svijeta. No oni koji su ga osobno poznavali sjećali su ga se najviše po njegovim mnogim jednostavnim, skromnim djelima dobrote i ljubavi. Predsjednik David O. McKay, koji je sudjelovao na pogrebu predsjednika Smitha, rekao je o njemu: »Uistinu, on je bio plemenita duša, najsretniji kada je usrećivao druge.«⁴⁷

Starješina John A. Widtsoe, član Zbora dvanaestorice apostola, prisjetio se iskustva koje je imao kada je pokušavao riješiti vrlo težak problem:

»Sjedio sam u svom uredu prilično umoran nakon cjelodnevnog rada... Bio sam iscrpljen. U tom trenutku čuo sam kucanje na vratima, a zatim je ušao George Albert Smith. Rekao je: 'Krenuo sam kući nakon posla. Sjetio sam se tebe i problema koji se od tebe očekuje da ga riješiš. Došao sam da te utješim i blagoslovim.'

Takav je bio George Albert Smith... Nikada to neću zaboraviti. Razgovarali smo neko vrijeme, razišli se, a on je otišao kući. Moje srce bilo je nadahnuto. Više nisam bio iscrpljen.

Znate, ljubav... nije samo riječ ili osjećaj iznutra. Da bi ljubav bila vrijedna, mora biti prenesena u djelo. Predsjednik Smith je tom prigodom to i učinio. On je prenio svoje vrijeme, svoju snagu, na mene.«⁴⁸

Starješina Matthew Cowley, također član Zbora dvanaestorice apostola i blizak prijatelj predsjednika Smitha, odao je počast na pogrebu na sljedeći način:

Predsjednik Smith u svom uredu

»Svatko tko je bio u nevolji, pohođen bolešću ili nekom drugom nesrećom, tko god je došao u nazočnost ovog sina Božjega, crpio je krepost i snagu iz njega. Biti u njegovoj nazočnosti značilo je biti iscijeljen, ako ne fizički, onda doista duhovno ...

Bog privlači pobožnost, i siguran sam da je ovo putovanje na koje je upravo krenuo bilo najkraće koje je ovaj Božji čovjek ikada poduzeo među svim svojim putovanjima. Bog je ljubav. George Albert Smith je ljubav. On je pobožan. Bog ga je uzeo k sebi.

Ne možemo odati priznanje za život poput njegovog s riječima. One nisu prikladne. Postoji samo jedan način da odamo počast njegovoj kreposti, dragosti njegovog karaktera, njegovim osobinama ljubavi, a to je našim djelima ...

Praštajmo malo više, budimo malo nježniji u našim odnosima s drugima, obzirniji jedni prema drugima, darežljiviji prema osjećajima drugih.«⁴⁹

Na nadgrobnoj ploči Georgea Alberta Smitha nalazi se sljedeći natpis. On navodi prikladan sažetak njegovog života služenja s ljubavlju:

»On je razumio i širio Kristova učenja i bio je neuobičajeno uspješan u njihovom prakticiranju. Bio je dobrodušan, strpljiv, mudar, tolerantan i pun razumijevanja. Prošao je čineći dobro. Volio je Utah i Ameriku, ali nije bio malograđanin. Imao je bezrezervnu vjeru u potrebu za ljubavlju i u njezinu moć. Imao je slobodnu ljubav za Crkvu i svoju obitelj i strastveno im je služio. No njegova ljubav nije bila ograničena; odnosila se na sve ljude, bez obzira na rasu, vjeru ili status. Njima i za njih često je govorio: ‘Svi smo mi djeca našeg Oca.’«

Napomene

1. Iz D. Arthur Haycock, »A Day with the President«, *Improvement Era*, travanj 1950, 288.
2. Vidi »Pres. Smith's Leadership Address«, *Deseret News*, 16. veljače 1946, crkveni odsjek, 6.
3. »Mothers of Our Leaders«, *Relief Society Magazine*, lipanj 1919, 313–314.
4. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 707–708.
5. »After Eighty Years«, *Improvement Era*, travanj 1950, 263.
6. »Pres. Smith's Leadership Address«, 1.
7. Iz Merlo J. Pusey, *Builders of the Kingdom* (1981), 209.
8. Dnevnik Lucy Woodruff, 5. veljače 1888, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 138. arhiva, 1. knjiga.
9. Iz Emily Stewart Smith, »Some Notes about President George Albert Smith«, svibanj 1948, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 5. arhiva, 3. stranica.
10. Vidi Emily Stewart Smith, »Some Notes about President George Albert Smith«, 5.
11. J. Golden Kimball, pismo datirano 18. ožujka 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 72. arhiva, 12. knjiga.
12. J. Golden Kimball, pismo datirano 20. lipnja 1893, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 72. arhiva, 15. knjiga.
13. »How My Life Was Preserved«, obiteljski zapisi Georgea Alberta Smitha, University of Utah, 121. arhiva, 1. knjižica, stranice 43–44.
14. »How My Life Was Preserved«, 43.
15. Edith Smith Elliott, »No Wonder We Love Him«, *Relief Society Magazine*, lipanj 1953, 366, 368.
16. Vidi *Builders of the Kingdom*, 240.
17. Vidi *Builders of the Kingdom*, 224–225.
18. Emily Smith Stewart, iz »Pres. Smith Mementos At Y.« *Deseret News*, 14. listopada 1967, crkveni odsjek, 6–7.
19. George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 100. arhiva, 23. knjiga, 11. stranica.
20. John F. Fitzpatrick, Conference Report, travanj 1951, 172.
21. Dnevnik Georgea Alberta Smitha, 27. listopada 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 73. arhiva, 3. knjiga, 70. stranica.
22. Dnevnik Georgea Alberta Smitha, 30. listopada 1906, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 73. arhiva, 3. knjiga, 72. stranica.
23. Vidi Francis M. Gibbons, *George Albert Smith: Kind and Caring Christian, Prophet of God* (1990), 208–209.
24. Iz Glenn R. Stubbs, »A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951« (doktorska disertacija, Brigham Young University, 1974), 295.
25. Vidi Bryant S. Hinckley, »Greatness in Men: Superintendent George Albert Smith«, *Improvement Era*, ožujak 1932, 270, 271.
26. Vidi »A Biography of George Albert Smith«, 283.
27. Irene Jones, »The Understanding Heart«, *Improvement Era*, srpanj 1940, 423.
28. »Your Good Name«, *Improvement Era*, ožujak 1947, 139.
29. Conference Report, listopad 1921, 42.
30. Dnevnik Georgea Alberta Smitha, 5. studenog 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 74. arhiva, 11. knjiga, stranice 83–84.

31. Conference Report, lipanj 1919, 42, 44.
32. Conference Report, listopad 1950, 8.
33. James Gunn McKay, »A Biography of George Albert Smith«, 141.
34. George Q. Morris, »Perpetuating Our Ideals through Markers and Monuments«, *Improvement Era*, travanj 1950, 284.
35. Vidi »Markers and Monuments«, 284.
36. Pismo za Leslie O. Loveridge, 15. ožujka 1937, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 67. arhiva, 25. knjiga.
37. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 705–706.
38. Conference Report, listopad 1945, 18.
39. Vidi *Builders of the Kingdom*, 315–316.
40. Joseph F. Smith, Conference Report, listopad 1945, 31–32; Joseph F. Smith bio je patrijarh Crkve i unuk predsjednika Josepha F. Smitha, šestog predsjednika Crkve.
41. Gordon B. Hinckley, Conference Report, travanj 1992, 75; ili *Ensign*, svibanj 1992, 52.
42. »Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace«, *Improvement Era*, rujan 1945, 501.
43. Vidi Arwell L. Pierce, Conference Report, travanj 1951, 112–113.
44. »Markers and Monuments«, 284–285.
45. »Dedicatory Prayer«, *Improvement Era*, rujan 1947, 571.
46. »After Eighty Years«, 263–264.
47. David O. McKay, Conference Report, travanj 1951, 3.
48. John A. Widtsoe, Conference Report, travanj 1951, 99.
49. Matthew Cowley, Conference Report, travanj 1951, 168–169.

Živjeti ono što vjerujemo

Naša religija mora pronaći izričaj u našim svakodnevnim životima.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kada je imao 34 godine, George Albert Smith sačinio je popis odluka koje je nazvao »osobna uvjerenja« – 11 ideala po kojima je odlučio živjeti:

»Bit ću prijatelj onima bez prijatelja i pronaći ću radost u zadovoljavanju potreba siromašnih.

Posjećivat ću bolesne i unesrećene i nadahnut ću u njima želju za vjerom u iscjeljenje.

Podučavat ću istinu za razumijevanje i blagoslov cijelog čovječanstva.

Tražit ću grešnika i pokušati ga vratiti u pravedan i sretan život.

Neću nastojati siliti ljude da žive prema mojim idealima već ih voljeti toliko da čine ono što je ispravno.

Živjet ću sa svjetinom i pomoći ću riješiti njihove probleme kako bi njihov zemaljski život mogao biti sretan.

Izbjegavat ću publicitet visokih pozicija i obeshrabrivati laskanje nepromišljenih prijatelja.

Neću svjesno povrijediti ničije osjećaje, čak ni onih koji su sagriješili prema meni, već ću nastojati činiti dobro toj osobi i učiniti je mojim prijateljem.

Prevladat ću sklonost prema sebičnosti i ljubomori te se radovati u uspjesima sve djece mog Nebeskog Oca.

Neću biti neprijatelj nijednoj živućoj duši.

Znajući da je Otkupitelj čovječanstva ponudio svijetu jedini naum koji će nas u potpunosti razviti i učiniti zaista sretnima u ovom životu i nakon njega, smatram svojom dužnošću, ali i blagoslovljenom povlasticom da širim tu istinu¹ [Vidi 1. prijedlog na 8. stranici.]

Oni koji su poznavali predsjednika Smitha izjavili su da je uistinu živio prema svojim uvjerenjima. Ezra Taft Benson, tada član Zbora dvanaestorice apostola, iznio je iskustvo u kojem je predsjednik Smith bio vjeran svojoj odluci da »posje[ti] bolesne i nesrećene i nadahn[e] u njima želju za vjeru u iscjeljenje«:

»Nikada neću prestati biti zahvalan za njegove posjete mom domu dok sam bio [odsutan] služeći kao ponizni misionar... Naravno, čito sam zahvalan za posjetu usred noći kad je naše maleno dijete ležalo na pragu smrti. Bez najave, predsjednik Smith pronašao je vremena da dođe u naš dom i položi ruke na glavu djeteta, koje je satima bilo u majčinim rukama, i obećao potpuni oporavak. To je bio predsjednik Smith, uvijek spreman pomoći, naročito onima koji su bili bolesni, onima koji su ga najviše trebali.«²

Spencer W. Kimball zapisao je drugu prigodu kroz koju su djela predsjednika Smitha pokazala njegovo uvjerenje da čini dobro »onima koji su sagriješili prema [njemu]«:

»[Predsjednik Smith] je primio dojavu da je netko s njegovih kola ukrao ogrtač. Umjesto da se naljuti, odgovorio je: 'Volio bih da znamo tko je to bio, kako bismo mu mogli dati i deku, jer mu je sigurno bilo hladno, i nešto hrane jer je sigurno bio gladan.'«³

Drugi promatrač zapisao je sljedeće o Georgeu Albertu Smithu: »Njegova religija nije hladan nauk. Nije teorija. Ona njemu znači više od predivnog nauma kojem se treba diviti. Ona je više od životne filozofije. Osobi praktičnog uma religija je duh u kojem čovjek živi, u kojem nešto čini, pa čak i ako je to samo lijepa riječ ili čaša hladne vode. Njegova religija mora pronaći izričaj u djelima. Mora se izliti u detalje svakodnevnog života.«⁴

Jedan od njegovih savjetnika u Prvom predsjedništvu, predsjednik J. Reuben Clark ml., sazeo je osobni integritet predsjednika Smitha sljedećim riječima: »On je bio jedan od rijetkih ljudi o kojem se može reći da je živio kako je podučavao.«⁵

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Naša poslušnost evanđelju – ne samo naše članstvo u Crkvi – određuje da se možemo zvati svecima.

Bogoštovlje u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana je predan život, želja da budemo dostojni onoga na čiju smo sliku stvoreni i koji nam je dao sve... što je vrijedno – evanđelje Isusa Krista.⁶

Kako je dobro osjećati da pripadamo Crkvi koja je, ili bi trebala biti, sačinjena od svetaca. Nije dovoljno da se naše ime nalazi u zapisima. Važno je da živimo životima koji nam daju pravo da se zovemo svecima, i ako ćete to činiti, bit ćete sretni ...

Kada je Isus Nazarećanin došao u svijet i počeo propovijedati evanđelje kraljevstva, bilo je mnogo onih, naročito licemjernih farižeja, koji su odbacili poruku, tvrdeći da su oni potomci Abrahamovi i ukazivali da će ih njihovo porijeklo spasiti u kraljevstvu Božjem.

Spasitelj im je rekao da bi, kad bi bili djeca Abrahamova, činili Abrahamova djela. [Vidi Ivan 8:33–39.] Htio bih reći svecima posljednjih dana da, ako smo dostojni imena sveci posljednjih dana, to će biti jer živimo životima svetaca, a smisao je evanđelja da nas odredi za to. Svijet je zapao u takvo stanje i neprijatelj ga obmanjuje već toliko dugo i govori da je samo vjerovanje u Boga sve što je potrebno, da me to plaši. To je samo trik neprijatelja.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 9. stranici.]

»Mormonstvo«, nazvano tako, je evanđelje Isusa Krista, i naposljetku ono je moć Božja na spasenje svima koji vjeruju i slušaju njegova učenja. Oni koji govore »Gospodine, Gospodine!« ne uživaju u društvu njegovog Duha, već oni koji čine njegovu volju [vidi Luka 6:46].⁸

Pozivajući se na 7. poglavlje Mateja, 24. stih, spoznajem sljedeće:

»Stoga tko sluša ove moje riječi i izvršava ih može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagrađi na litici.

Udari pljusak, navališe potoci, dunuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici.

Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagrađi na pijesku.

»Stoga tko sluša ove moje riječi i izvršava ih može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici.«

Udari pljusak, navališe potoci, dunuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.« [Matej 7:24–27.]

Koliko nas, učeći volju Oca, to i čini? Koliko nas svakodnevno polaže temelj i gradi građevinu koja će odgovarati dostojanstvu stasa našega Učitelja? »Da, čovjek je šator Božji, to jest hram. A koji se god hram onečisti, Bog će taj hram razoriti.« [NiS 93:35.] Dao nam je veći razum i mudrost nego našim bližnjima. Spoznaja o predzermaljskom postojanju dana je svecima posljednjih dana; spoznaja da smo ovdje jer smo zadržali naše prvotno stanje i da nam je udijeljena prilika da steknemo vječni život u nazočnosti našeg Nebeskog Oca tako da očuvamo naše drugotno stanje. Neće nam biti suđeno kao našoj braći i sestrama iz svijeta, već po velikoj prilici koja nam je povjerena. Bit ćemo među onima koji su primili riječ Gospodnju, koji su čuli njegove izreke, i ako ih budemo vršili, to će za nas biti vječni život, a ako ne uspijemo, uslijedit će osuda.⁹

Učinimo bolje nego što smo ikada ranije činili. Obnovimo našu odlučnost da budemo stvarni sveci posljednjih dana, a ne da se pretvaramo... Ne poznajem nikoga tko ne može malo bolje od onoga što već čini, ako to odluči.¹⁰

Naš Nebeski Otac očekuje da se pripremimo za, i živimo dostojni njegovih obećanih blagoslova.

Otvorio sam dvadeset i drugo poglavlje zapisa svetog Mateja o Spasiteljevom učenju, i pročitat ću upravo ovu usporedbu:

»Isus im ponovno počeo govoriti u usporedbama i reče:

‘Kraljevstvo je nebesko slično kralju koji priredi svadbu svome sinu te posla svoje sluge da pozovu uzvanike na svadbu...

Tada uđe kralj da pogleda goste. Nađe ondje jednog čovjeka koji ne bijaše obučen u svadbenu ruho

te mu reče: ‘Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?’ On ostade nijem.

Tada kralj zapovijedi poslužnicima: ‘Svežite mu noge i ruke te ga bacite van, u tamu gdje je plač i škrgut zuba!’

Jer premda su mnogi zvani, ipak ih je malo odabranih.’« [Vidi Matej 22:1–3, 11–14.] ...

Eto čovjeka koji je došao na svadbenu gozbu, a kad je došlo vrijeme, kralj ili učitelj je vidio da na sebi nije imao svadbenu ruho. Naočigled je ignorirao važnost toga. Došao je nespreman očekujući da sudjeluje. Došao je na gozbu – kao i svi uzvanici na gozbi, ali pretpostavljam da su trebali znati da će biti primljeni samo oni koji su prikladno odjeveni, a taj je čovjek bio začuđen kad mu je postavljeno pitanje zašto je došao tamo u takvom stanju.

Čini se da ljudi u svijetu misle da mogu doći kad god to njima odgovara. Djeca našeg Oca ne razumiju da je potrebna određena priprema. Neprijatelj ih je toliko obmanuo da vjeruju da to nije potrebno, da će bilo što biti dovoljno, no u toj poruci koju je Spasitelj naveo u usporedbi svojim suradnicima, obaviješteni smo da mora biti određene pripreme, a bez nje nitko neće biti primljen blagovati još dragocjenije darove našeg Nebeskog Oca. To se odnosi na članove ove Crkve koji misle da zato što su pozvani, a budući da

se njihova imena nalaze na zapisu među onima koji su pozvani, nemaju ništa više za učiniti... Oni su zaboravili Gospodina i nisu spremni za gozbu na koju ih je pozvao.

Namjera našeg Nebeskog Oca je da se pripremimo za svadbenu gozbu ili ćemo biti isključeni. On očekuje da nastavimo skupljati istinu u našem umu i da širimo tu istinu kako se ukazuju prilike među svom njegovom djecom. Činjenica da se naše ime nalazi na Crkvenim zapisima nije jamstvo da ćemo pronaći naše mjesto u celestialnom kraljevstvu. Samo će oni koji žive dostojno kao članovi tog kraljevstva pronaći mjesto u njemu.

Usred neuređenih okolnosti, nesigurnosti koja je u svijetu, ako je ikada bilo vrijeme da se osvrnemo na sebe, da otkrijemo činimo li ono što Gospodin želi da činimo, to je danas. Ako je ikada bilo vrijeme da budemo sigurni da se nalazimo na putu u vječni život, to je sada. Ne možemo ignorirati te prilike. Bog se ne da ismijavati. Kada nam ponudi dar, kada nam nadohvat ruke postavi blagoslov, kada nas pozove da sudjelujemo u gozbi, a mi to ignoriramo, možemo biti uvjereni da ćemo trpjeti nevolje koje će doći onima koji odbiju Gospodnje blagoslove kada ih on ponudi.¹¹

Ne možemo živjeti kao svijet i očekivati da ćemo steći pravo na mjesto u kraljevstvu. Gospodin nam kazuje u prvom odsjeku Nauka i saveza, govoreći o opačini, da ne može gledati na grijeh ni s najmanjom mjerom popustljivosti [vidi NiS 1:31]. To je teško prihvatiti, jer neki od nas u Crkvi misle da se možemo igrati s evanđeljem našeg Gospodina i s osnovama vječnog života, a ipak steći mjesto koje želimo. To nije istina. Gospodin će biti milostiv, ali će biti i pravedan, i ako želimo bilo koji blagoslov, postoji samo jedan način da ga primimo, a to je obdržavanjem zapovijedi koja će nam dati pravo na taj blagoslov.¹² [Vidi 3. prijedlog na 9. stranici.]

Ako ispunjavamo svu svoju dužnost, naši će životi biti dokaz naše vjere u evanđelje.

Tijekom prošle godine imao sam povlasticu upoznati i razgovarati o evanđelju s nekim ljudima koji žive u ovoj zajednici [Salt Lake City], a nisu članovi naše Crkve. Jedan od njih živio je ovdje dva-deset godina, čovjek čiji je život bio besprijekoran, dobar građanin,

odličan poslovni čovjek, koji gaji lijepe osjećaje prema našim ljudima. Rekao mi je da živi ovdje dvadeset godina i da je došao do zaključka da smo jednako dobri kao i naši susjedi koji su članovi drugih crkvi. Nije mogao vidjeti razliku između nas.

Želim vam reći, moja braćo i sestre, da to ne smatram komplimentom. Ako me evanđelje Isusa Krista ne čini boljim čovjekom, onda nisam rastao onako kako sam trebao, i ako naši susjedi koji nisu iz ove Crkve mogu živjeti među nama godinu za godinom i ne vidjeti dokaz pogodnosti koje dolaze od obdržavanja zapovijedi Božjih u našim životima, tada je potrebna promjena u Izraelu ...

Činite li svoju dužnost? Obavljamo li djelo koje nam je Gospodin povjerio? Osjećamo li odgovornost koju imamo? Ili samo dokoličarimo nizvodno prepuštajući se toku, uzimajući zdravo za gotovo da ćemo u posljednji dan biti otkupljeni?¹³

Nazvani smo izabrani narod [vidi 1. Petrova 2:9] vjerojatno zbog toga što duboko vjerujemo u evanđelje Isusa Krista ...

Ako bi to što smo izabrani išlo do te mjere da živimo od svake riječi što izlazi iz usta našeg Nebeskog Oca [vidi NiS 84:44], tada bismo doista bili blagoslovljen narod.

Mi u velikoj mjeri živimo prema svjedočanstvu kojeg nam je dao naš Otkupitelj, i stoga smo blagoslovljen narod. No primili bismo više blagoslova i obilja kada bismo mogli doći u stanje da ispunimo našu punu dužnost.

Molim se da Duh koji će nam omogućiti da vjerno služimo bude s nama, da želja za dobrom može prevladati iskušenja koja su postavljena ispred nas i da, kamo god išli, drugi koji promatraju naša dobra djela mogu biti potaknuti da veličaju našeg Oca koji je na nebu [vidi Matej 5:16].¹⁴

Sada se osvrnimo na sebe. Činimo li onoliko koliko bismo trebali? Ako ne, promijenimo to i činimo bolje. Ako činimo kako bismo trebali, ako posežemo u svim smjerovima da radimo dobro djeci našeg Oca, tada ćemo sebi osigurati blagoslov mudrog Oca, i radovati se u dobru koje ostvarimo ovdje ...

Budimo skromni i molećivi, živeći blisko našem Nebeskom Ocu, i pokažimo našu vjeru u evanđelje Isusa Krista tako da živimo prema

»Ako činimo kako bismo trebali, ako posežemo u svim smjerovima da radimo dobro djeci našeg Oca, tada ćemo... radovati se u dobru koje ostvarimo ovdje.«

njegovim načelima. Pokažimo našu vjeru u Boga i u djelo koje nam je dao na zemlji živeći ispravno i dosljedno, jer je to, naposljetku, najsnažnije svjedočanstvo koje ćemo moći iznijeti o istinitosti ovog djela.¹⁵ [Vidi 4. prijedlog na 9. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Dok ponavljate uvjerenja predsjednika Smitha (stranice 1–2), razmislite o nekim idealima ili načelima koja biste željeli slijediti u svom vlastitom životu. Razmislite o tome da ih zapišete u svoj osobni dnevnik.

2. Pročitajte prva četiri odlomka na 3. stranici u cijelosti. Što znači biti svetac posljednjih dana? Što roditelj može učiniti da pomogne djeci naučiti da žive životom sveca?
3. Dok čitate odsjek koji počinje na 5. stranici, razmislite o tome kako se usporedba o svadbenoj gozbi može primijeniti na vaš život (vidi i Matej 22:1–14). Na primjer, što mislite da svadbena gozba predstavlja? Koga predstavlja pozvani gosti? Razmislite što možete učiniti da se »pripremite za svadbenu gozbu« (6. stranica).
4. Pročitajte posljednji odlomak učenja (na 8. stranici) i razmislite o nekoj osobi koju poznajete, a koja ima snažno svjedočanstvo o evanđelju. Kako život te osobe daje dokaz o njegovom ili njezinom svjedočanstvu? Razmotrite što možete učiniti kao dokaz vašeg svjedočanstva.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 7:16–23; Jakovljeva 1:22–25; 2:15–18; 1. Ivanova 2:3–6; Moroni 7:3–5; Nauk i Savezi 41:5

Pomoć pri podučavanju: »Da bi nam pomogla u podučavanju iz Svetih pisama i riječi proroka posljednjih dana, Crkva je izdala priručnike s lekcijama i ostale materijale. Potreba za komentarima i drugim referentnim materijalima je mala.« (*Podučavanje, nema većeg poziva: Vodič s materijalima za podučavanje evanđelja* [1999], 52).

Napomene

1. »President George Albert Smith's Creed«, *Improvement Era*, travanj 1950, 262.
2. Ezra Taft Benson, Conference Report, travanj 1951, 46.
3. Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 284.
4. Bryant S. Hinckley, »Greatness in Men: Superintendent George Albert Smith«, *Improvement Era*, ožujak 1932, 270.
5. J. Reuben Clark ml., u članku Doylea L. Greena, »Tributes Paid President George Albert Smith«, *Improvement Era*, lipanj 1951, 405.
6. Conference Report, travanj 1949, 8.
7. »The Church with Divine Authority«, *Deseret News*, 28. rujna 1946, crkveni odsjek, 1, 6.
8. Conference Report, travanj 1913, 28–29.
9. Conference Report, listopad 1906, 47.
10. Conference Report, travanj 1941, 27.
11. Conference Report, listopad 1930, 66–68.
12. Seventies and stake missionary conference, 4. listopada 1941, 6.
13. Conference Report, listopad 1916, 49.
14. »Some Points of Peculiarity«, *Improvement Era*, ožujak 1949, 137.
15. Conference Report, travanj 1914, 13.

*»Evanđelje nas podučava da budemo dobrotorni
prema svima i da volimo svoje bližnje.«*

»Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe«

*Posezati za drugima u ljubavi i suosjećanju
osnova je evanđelja Isusa Krista.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

George Albert Smith bio je uvelike poznat po svojoj sposobnosti da voli druge. Predsjednik J. Reuben Clark ml., jedan od njegovih savjetnika u Prvom predsjedništvu, rekao je o njemu: »Njegovo pravo ime bilo je Ljubav... Davao je svoju ljubav svakome koga je sreo. Davao je svoju ljubav svima koje nije upoznao.«¹

Ljubav predsjednika Smitha za druge rasla je iz njegovog iskrenog uvjerenja da smo svi braća i sestre, djeca istog Nebeskog Oca. Pred kraj svog života, rekao je svecima:

»Ne znam da imam ijednog neprijatelja, i ne postoji nitko na svijetu prema kome osjećam neprijateljstvo. Svi muškarci i sve žene djeca su mog Oca, i nastojao sam tijekom svog života slijediti mudar naputak Otkupitelja čovječanstva – da ljubim bližnjega svoga kao samoga sebe... Nikada nećete znati koliko vas volim. Nemam riječi kojima bih to izrekao. I želim to osjećati prema svakom sinu i kćeri mog Nebeskog Oca.«²

Predsjednik Smith pokazao je svoju ljubav za druge kroz beskrajna djela suosjećanja. Jedan promatrač je naveo: »U karakteru je predsjednika Smitha da ode korak dalje nudeći osobnu utjehu i blagoslov mnogima koji su bolesni, obeshrabreni i koji imaju razloga biti zahvalni za njegovo veselo ohrabrenje. Nije neuobičajeno vidjeti ga, prije i nakon radnog vremena, kako korača bolničkim hodnicima, posjećuje sobu za sobom, blagoslivlja, potiče i uveseljava svojim neočekivanim dolaskom na onim mjestima na kojima se njegova utješna i ohrabrujuća prisutnost tako zahvalno dočekuje...

Karakteristično je za njega da ode tamo gdje smatra da može pružiti pomoć i dati ohrabrenje.«³

Predsjednik Thomas S. Monson naveo je primjer gdje predsjednik Smith ide korak dalje kako bi pokazao ljubav za nekoga u potrebi:

»U hladno zimsko jutro čistači ulica [u Salt Lake Cityju] uklanjali su velike komade leda iz uličnih žljebova. Redovnom osoblju pomagali su privremeni radnici koji su očajnički trebali posao. Jedan je takav nosio samo lagani džemper i bilo mu je hladno. Vitak čovjek s urednom bradom zastao je pored radnika i upitao ga: 'Trebaš više od tog džempera u ovakvo jutro. Gdje ti je kaput?' Čovjek je odgovorio da nema kaput. Posjetitelj je tada skinuo svoj vlastiti kaput, predao ga čovjeku i rekao: 'Ovo je tvoj kaput. To je teška vuna i bit će ti toplo. Radim preko puta.' Ulica je bila South Temple. Dobri samarijanac koji je otišao u zgradu crkvene administracije na svoj svakodnevni posao bez svog kaputa bio je predsjednik George Albert Smith iz Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Njegov nesebičan čin darežljivosti otkrio je njegovo nježno srce. Doista je bio čuvar svoga brata.«⁴ [Vidi 1. prijedlog na 17. stranici]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Svi ljudi su naša braća i sestre, djeca našeg Nebeskog Oca.

Gledamo na sve muškarce kao na našu braću, na sve žene kao na naše sestre. Mi gledamo lice svakog ljudskog bića koje je u svijetu kao dijete našega Oca i vjerujemo da kao što je svako stvoreno na sliku Oca, svako također posjeduje iskrnu božanstva koja će nas, ako je razvijemo, pripremiti za povratak u njegovu nazočnost ...

To je naše razumijevanje svrhe našeg postojanja u svijetu i objašnjava naš interes za naše bližnje. Mnogi su pretpostavili da se držimo podalje od drugih, a neki su mislili da smo 'klanski' nastrojani. Činjenica je da na svako dijete koje se rodi na svijet gledamo kao na Božjeg sina ili kćer, kao našeg brata ili sestru, i osjećamo da naša sreća ne može biti potpuna u kraljevstvu nebeskom osim ako ne uživamo u društvu naše obitelji i naših prijatelja i poznanika s kojima smo se upoznali i u čijem interesu dajemo toliko našeg vremena na zemlji.⁵

Dok razmišljam o svojoj brizi i ljubavi za obitelj mog Oca, ljudsku obitelj, sjećam se nečega što je moj zemaljski otac rekao, i mislim da sam to vjerojatno dijelom naslijedio od njega. Rekao je: »Nikada nisam vidio Božje dijete koje je toliko zaglibilo a da nisam osjetio poriv da se sagnem, podignem ga, postavim na noge i pomognem da ponovno krene.« Želio bih reći da nikada u svom životu nisam ugledao nijedno dijete mog Oca a da nisam uvidio da je moj brat i da Bog voli svako svoje dijete.⁶

Kako bi ovo bio sretan svijet kad bi ljudi svuda prepoznali svoje bližnje kao braću i sestre, a zatim to upotpunili voleći svoje bližnje kao same sebe.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 17. stranici.]

Evangelje Isusa Krista nas podučava da volimo svu Božju djecu.

Evangelje nas podučava da budemo dobrohotni prema svima i da volimo svoje bližnje. Spasitelj je rekao:

»Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom...

Druga je toj jednaka: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!' O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.« [Matej 22:37–40.]

Braćo i sestre, ako evangelje Isusa Krista, kako vam je dano, nije posijalo taj osjećaj ljubavi u vaša srca za vaše bližnje, tada želim reći da niste doživjeli potpuno ispunjenje predivnog dara koji je došao na zemlju kad je ova Crkva organizirana.⁸ [Vidi 3. prijedlog na 17. stranici.]

Naše službeništvo je službeništvo ljubavi. Naše služenje obogaćuje naše živote... Ako živimo onako kako je Bog naumio da bismo trebali živjeti, ako služimo onako kako on želi da služimo, svaki dan našeg života obogaćen je utjecajem njegovog Duha, naša ljubav za bližnje povećava se i naše se duše šire dok ne osjetimo da bismo mogli u naše ruke uzeti svu Božju djecu sa željom da ih blagoslovimo i dovedemo do razumijevanja istine.⁹

Kao članovi Crkve Kristove, trebamo obdržavati njegove zapovijedi i voljeti jedni druge. Tada bi naša ljubav trebala prijeći

»Dokažimo svojim ponašanjem... da obdržavamo tu veliku zapovijed... 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe'.«

graničnu liniju Crkve s kojom se poistovjećujemo i posegnuti za djecom ljudskom.¹⁰

Dokažimo svojim ponašanjem, nježnošću, ljubavlju i vjerom da obdržavamo tu veliku zapovijed za koju je Spasitelj rekao da je poput prve velike zapovijedi: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!«¹¹

Dobrohotni smo kada posežemo za onima koji trebaju pomoć i ohrabrenje.

Mjeriti rezultate koje ljubav i dobrohotnost mogu donijeti u svijet nije moguće. Prilika se nudi u svakom ogranku, odjelu i misiji da odražavamo sunčevu svjetlost, širimo sreću i podižemo obeshrabrene, te donosimo radost i utjehu unesrećenima.¹²

Gospodin je rekao:

»Gledajte da ljubite jedan drugoga; kanite se pohlepnosti; naučite se dijeliti jedan drugomu kako evanđelje traži ...

A povrh svega, ogrnite se kao ogrtačem vezom ljubavi, a to je vez savršenosti i mira.« [NiS 88:123, 125.] ...

Slijedite li njegov savjet koji govori o dobrohotnosti? Želim reći da u ovo određeno vrijeme naših života trebamo biti dobrohotni, ne samo u davanju našeg imetka potrebitima, već trebamo imati dobrohotnosti za slabosti, propuste i greške Očeve djece.¹³

Ako naiđemo na muškarca ili ženu koji nisu uspjeli u životu, koji slabe u vjeri, nemojmo im okrenuti leđa. Preuzmimo na sebe da ih posjetimo, da im priđemo brižno i s ljubavlju, i potaknemo ih da se okrenu od pogreške na svom putu. Prilike da obavljamo individualno djelo među ljudima nalaze se posvuda; i svega je nekoliko muškaraca i žena u ovoj Crkvi koji ne bi mogli, kada bi htjeli, posegnuti malo dalje iz okruženja s kojim se poistovjećuju i reći lijepu riječ ili podučiti istinu nekome od djece našega Oca... Ovo je djelo našega Oca. To je najvažnija stvar s kojom ćemo se poistovjetiti u ovom životu.¹⁴

Osjećam samo dobru volju u svom srcu za čovječanstvo. U svom srcu ne osjećam neprijateljstvo prema nijednom živućem ljudskom biću. Poznajem neke za koje bih volio da se ponašaju malo bolje nego što to čine, no to je njihov gubitak, a ne moj. Ako mogu staviti svoju ruku oko njih i pomoći im da se vrate na put sreće podučavajući ih evanđelju Isusa Krista, moja će se sreća time povećati... Ne možete tjerati ljude da rade ono što je ispravno, ali ih možete voljeti toliko da to rade, ako je vaš primjer takav da mogu vidjeti da mislite ono što kažete.¹⁵ [Vidi 4. prijedlog na 17. stranici.]

Prava sreća proizlazi iz ljubavi i služenja drugima.

Nemojte zaboraviti da bez obzira koliko možete dati u novcu, koliko možete željeti da vas svjetovne stvari usreće, vaša će sreća biti proporcionalna vašoj dobrohotnosti, ljubaznosti i ljubavi prema onima s kojima se družite ovdje na zemlji. Naš Nebeski Otac rekao je jednostavnim riječima da onaj koji kaže da voli Boga, a ne voli svoga brata, nije iskren [vidi 1. Ivanova 4:20].¹⁶

Ne čini nas sretnima samo ono što primamo, već ono što dajemo, a što više dajemo onoga što nadahnjuje i obogaćuje djecu našega

»Odražava[j]mo sunčevu svjetlost, širimo sreću i podiž[i]mo obeshrabrene, te donosimo radost i utjehu unesrećenima.«

Oca, imamo više za ponuditi. To raste poput velikog izvora života i buja do vječne sreće.¹⁷

Kada naš život ovdje završi i vratimo se kući, otkrit ćemo da smo nagrađeni za svako dobro djelo koje smo izvršili, za svaku ljubaznost koju smo pokazali, za svaki trud kojeg smo uložili da bismo pomogli bližnjima ...

Pokažimo našu zahvalnost za ono što nam je Gospodin dao tako da mu služimo, a služimo mu kada činimo dobro za njegovu djecu. Badava smo primili, badava i dajmo [vidi Matej 10:8]. Sa srcima ugrijanim ljubavlju i dobrotom za naše bližnje, hitajmo čvrsto prema naprijed do posljednjeg poziva i vidjet ćemo zapis o nama. Tada, ako smo umnožili naše talente, ako smo bili poštene, iskreni, kreposni, dobronamjerni i milosrdni, i težili podići svaku dušu s kojom smo se susreli, ako smo živjeli sukladno svjetlu koje smo primili i širili to svjetlo kad god nam se pružila prilika, kako ćemo sretni biti i naša se srca nadimati sa zahvalnošću kad od Stvoritelja neba i zemlje

primimo odobravanje kroz dobrodošlicu: »Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!« [Matej 25:21.]¹⁸ [Vidi 5. prijedlog na 17. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmislite kako možete pokazati ljubav poput predsjednika Smitha (vidi stranice 11–13). Na primjer, kako možemo pokazati ljubav ispunjavajući naša zaduženja za kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo?
2. Dok proučavate prvi odsjek učenja (stranice 13–14), razmislite kako primjena tih učenja može poboljšati odnos s vašim susjedima, kolegama, rodbinom i drugima.
3. Pročitajte posljednji cijeli odlomak na 14. stranici. Koja vas učenja ili priče iz Svetih pisama nadahnjuju da volite i služite drugima?
4. Proučite odsjek koji počinje na 15. stranici, naročito posljednja dva odlomka. Razmislite o nekome tko je izvan »okruženja s kojim se poistovjećujete«. Što možete učiniti kako biste posegnuli za tom osobom?
5. Razmislite o učenjima predsjednika Smitha na stranicama 15–16. Koja ste iskustva imali iz kojih ste naučili da prava sreća dolazi kroz usrećivanje drugih?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 5:43–44; 25:34–40; Luka 10:25–37; Ivan 13:34–35; 1. Ivanova 4:7–8; 1. Nefi 11:16–25; Moroni 7:44–48

Pomoć pri podučavanju: »Dosta podučavanja koja se obavljaju u Crkvi su tako kruta, poput predavanja. Mi ne reagiramo baš dobro na predavanja u učionici. Odgovara nam na sakramentalnim sastancima i saborima, no podučavanje može biti dvosmjerno kako biste mogli postavljati pitanja. U razredu možete jednostavno potaknuti

na pitanja« (Boyd K. Packer, »Principles of Teaching and Learning«, *Ensign*, lipanj 2007, 87).

Napomene

1. J. Reuben Clark ml., »No Man Had Greater Love for Humanity Than He«, *Deseret News*, 11. travanj 1951, crkveni odsjek, 10, 12.
2. »After Eighty Years«, *Improvement Era*, travanj 1950, 263.
3. Richard L. Evans, »Anniversary«, *Improvement Era*, travanj 1946, 224.
4. Conference Report, travanj 1990, 62; ili *Ensign*, svibanj 1990, 47.
5. »Mormon View of Life's Mission«, *Deseret Evening News*, 27. lipnja 1908, crkveni odsjek, 2.
6. »Pres. Smith's Leadership Address«, *Deseret News*, 16. veljače 1946, 6.
7. Conference Report, listopad 1946, 149.
8. Conference Report, travanj 1922, 52.
9. Conference Report, listopad 1929, 24.
10. Conference Report, travanj 1905, 62.
11. Conference Report, travanj 1949, 10.
12. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 704.
13. »Saints Blessed«, *Deseret News*, 12. studeni 1932, crkveni odsjek, 5, 8.
14. Conference Report, travanj 1914, 12–13.
15. Conference Report, travanj 1946, 184–185.
16. »To the Relief Society«, 709.
17. *Sharing the Gospel with Others*, od. Preston Nibley (1948), 214; govor od 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.
18. »Mormon View of Life's Mission«, 2.

Naše svjedočanstvo o Isusu Kristu

*Obnovljeno evanđelje daje svecima posljednjih dana
dodatno svjedočanstvo da je Isus Krist Sin Božji.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Na svojim proputovanjima kao Vrhovni autoritet, George Albert Smith povremeno je nailazio na ljude koji su mislili da sveci posljednjih dana ne vjeruju u Isusa Krista. Ta zabluda je začuđivala i brinula predsjednika Smitha, i pokušao ju je ispraviti dijeleći svoje osobno svjedočanstvo o Spasitelju.

Jednom je prigodom na crkvenom sastanku u Cardstonu u Kanadi govorio o Kristovom životu i misiji. Sljedeće jutro otišao je do željezničke stanice kupiti kartu za vlak. Dok je čekao u redu, načuo je razgovor između žene i prodavačice karata. Žena je spomenula da je večer prije odlučila otići na bogoštovlje svetaca posljednjih dana.

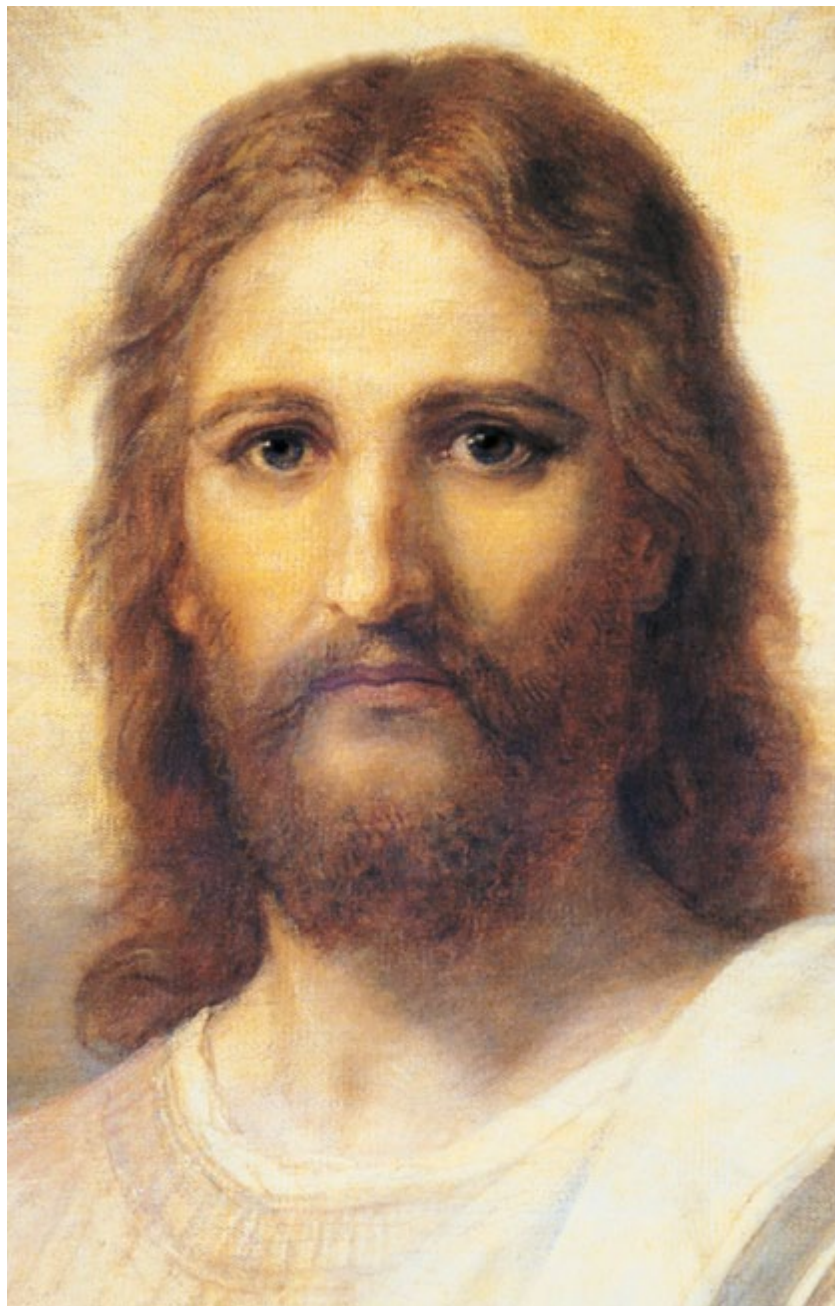
Prodavačica karata doimala se iznenađeno. »Pobogu«, rekla je. »Nemoj mi reći da si bila u toj crkvi.«

»Jesam«, žena je odgovorila. »Zašto ne?«

Prodavačica je odgovorila: »Oni čak ne vjeruju u Isusa Krista.«

Tada je žena odgovorila: »Sinoć sam slušala jednog od starješina u Crkvi kako govori o životu Isusa Nazarećanina, i nikada nisam čula nikoga tko je bio toliko duboko ispunjen spoznajom da Isus uistinu jest Krist od govornika na tom događaju.«¹ [Vidi 1. prijedlog na 28. stranici.]

George Albert Smith primio je snagu iz svog svjedočanstva o Isusu Kristu i uživao je dijeliti ga s drugima. U dobi od 44. godine, nakon što je služio na svom apostolskom pozivu 11 godina, rekao je:

*»Znam da moj Otkupitelj živi i rado prinosim svoje
skromne napore da utemeljim njegova učenja.«*

»Bio sam potaknut i, kako se činilo, uzdignut iznad sebe samoga, te primio moć koja nije od mene da podučavam veličanstvene istine koje je proglasio Otkupitelj svijeta. Nisam ga vidio licem u lice, ali sam uživao u društvu njegovog Duha i osjećao njegovu nazočnost na način da to nisam mogao zamijeniti za ništa drugo. Znam da moj Otkupitelj živi i rado prinosim svoje skromne napore da utemeljim njegova učenja... Svaki dijelak mog bića podrhtava od spoznaje da on živi i jednog će dana svi ljudi to znati.

Spasitelj je umro da bismo mi mogli živjeti. Nadvladao je smrt i grob, a svima koji su poslušni njegovom naučavanju pruža nadu veličanstvenog uskrsnuća... Znam da je ovo djelo Gospodnje i da je Isus uistinu naš Spasitelj.«²

Predsjednik Smith preminuo je na svoj 81. rođendan, 4. travnja 1951. Tijekom zadnjih trenutaka u svom životu, u obiteljskom okruženju, njegov sin je pitao: »Oče, želiš li reći nešto za obitelj – nešto posebno?«

S osmijehom je potvrdio svjedočanstvo koje je iznio nebrojeno puta tijekom svog života: »Da, samo ovo: Znam da Otkupitelj moj živi; znam da Otkupitelj moj živi.«³

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Isus Krist je Sin Božji i danas živi kao naš uskršli Spasitelj.

U svijetu sam otkrio mnoge koji nisu znali da vjerujemo u božansku misiju našeg Gospodina, i u više navrata bio sam potaknut reći da na svijetu ne postoji narod koji tako dobro razumije božansku misiju Isusa Krista, koji tako temeljito vjeruje da je bio Sin Božji, koji je tako uvjeren [siguran] da se on u ovom trenutku nalazi obgrljen slavom s desne strane svog Oca, kao sveci posljednjih dana.⁴

Znam, kao što znam da živim, da je on bio Božji Sin, da ćemo po njemu, i samo po njemu steći uzvišenje u celestijalnom kraljevstvu, a svi oni koji slijede njegove stope i žive prema učenjima koja je dao bit će sretni u ovom životu i pripremiti se za stan u celestijalnom kraljevstvu, gdje će zauvijek živjeti s njim.⁵

Otkupitelj čovječanstva bio je više od dobrog čovjeka koji je došao na svijet podučavati nas etici. Otkupitelj čovječanstva posjeduje

više od obične inteligencije. On je uistinu Sin Božji, Jedinorođenac Božji u tijelu... Došao je pozvati ljude na pokajanje, da ih odvрати od pogrešnih običaja. Išao je među njima predstavljajući Boga, vječnoga Oca, navješćujući da je on slika i prilika svog Oca, da oni koji vide njega, vide Oca, i rekao im je da je poslan činiti volju svog Oca, te je pozvao sve ljude da se odvrte od zablude koja se uvukla među njih, da se obrate od svojih grijeha i siđu u vode krštenja.⁶

U Spasiteljevo doba neprijatelj je šaputao ljudima da on nije Sin Božji, nećete ga valjda prihvatiti, on je samo običan čovjek, on je samo sin Marije i Josipa i nije ništa više Sin Božji od vas, a ljudi su slušali to podmuklo, opako stvorenje i razapeli Otkupitelja čovječanstva.⁷

On je uistinu bio Sin Božji. Radio je među [ljudima] u ljubavi i dobroti; no oni su odbacili njegovo ime kao zlo... On je bio Sin Božji i imao je pravo govoriti u ime Očeva. Istine koje je donio na zemlju došle su od Oca; i iako su ga pribili na križ, na glavu njegovu stavili krunu ispletenu od trnja, u ruke stavili lažno žezlo, prolili njegovu krv okrutnim kopljem, ipak je riječ koju im je dao bila riječ Gospodnja, a on je doista bio Sin Božji.⁸

Ne samo da vjerujemo da je Isus Nazarećanin živio na zemlji, već vjerujemo da još uvijek živi, ne kao bit, ne kao nešto bestjelesno ili neopipljivo, već vjerujemo u njega kao uzvišenog čovjeka. Jer ustao je s istim tijelom koje je bilo položeno u grobnicu Josipa iz Arimateje, s istim tijelom koje je onomad posluživalo onima koji su ga voljeli. Isti Isus Krist izašao je iz grobnice, ponio sa sobom tijelo koje je bilo očišćeno... i ponio ga sa sobom kad je nestao od pogleda čovječanstva u Jeruzalemu, kad su dva muškarca u bijelim odorama rekli: »Opet će se vratiti onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo.« [Vidi Djela 1:10–11.]

To je Isus Nazarećanin u kojeg vjeruju sveci posljednjih dana. Također vjerujemo da će obećanja koja su dana u odnosu na čovječanstvo biti ispunjena, vjerujemo da će u dogledno vrijeme, kada će se evanđelje propovijedati na cijeloj zemlji, svakom narodu, plemenu, jeziku i puku, kad ljudi neće imati izgovora za to, kroz moć našega Nebeskog Oca svi primiti onaj predivan blagoslov uskrsnuća od mrtvih te će Otkupitelj čovječanstva doći na nebeskim oblacima s moću i slavom da obitava na ovoj zemlji. Vjerujemo da će Isus

Nazarećanin doći živjeti s onima koji su dostojni celestialne slave.⁹
[Vidi 2. prijedlog na 28. stranici.]

Prihvaćamo svjedočanstvo iz Biblije o božanskoj misiji Isusa Krista.

Isus Nazarećanin sišao je u vode krštenja i bio kršten od Ivana, a kad je izašao iz vode, Duh Sveti je došao i spustio se na njega kao golub. I glas s neba je rekao: »Ovo je Sin moj. Ljubljeni moj, koga sam odabrao!« [Vidi Matej 3:13–17.]

Može li išta biti jasnije od toga? Naša predivna Biblija sadrži sve te informacije i naravno, puno više od toga. Kad ljudi kažu ili misle da ne vjerujemo u božansku misiju Isusa Krista, dajte im do znanja da vjerujemo sve što Biblija podučava o njemu. Vjerujemo u priču kako je organizirao svoj narod i podučavao ih, i kako je naposljetku... bio razapet.¹⁰

Mi bez izgovora prihvaćamo svjedočanstvo svih evanđelista sadržanih u Novom zavjetu o uskrsnuću Otkupitelja čovječanstva. To je tako jednostavno da mi se čini da nijedna promišljena osoba ne može a da to ne shvati. Činjenica je da je nakon što je Spasitelj bio razapet i položen u grobnicu ustao, i četrdeset se dana družio sa svojim učenicima, blagovao od ribe i saća s njima, osjetili su ožiljke od čavala na njegovim rukama i koplja na njegovom boku. Rekao im je, dok je stajao među njima: »Pogledajte moje ruke i moje noge: Opipajte me i ustanovite! Duh nema mesa ni kostiju kao što vidite da ih ja imam.« [Vidi Luka 24:39–43.] Ovo je zasigurno neporeciv dokaz, a ipak ima mnogo djece našega Oca koja to ne shvaćaju.¹¹
[Vidi 3. prijedlog na 28. stranici.]

Mormonova knjiga i svjedočanstvo Josepha Smitha daju nam dodatni dokaz o Kristovom božanskom porijeklu.

U starom svijetu pojavilo se pitanje da Isus nije bio božanskog porijekla jer je rođen kao malo dijete, položen u jaslje, imajući majku Mariju i navodnog oca Josipa, stolara. Mnogi su priznali da je bio velik i dobar čovjek, no željeli su ga orobiti božanskog porijekla njegovog rođenja.

»Mi bez izgovora prihvaćamo svjedočanstvo... u Novom zavjetu o uskrснуću Otkupitelja čovječanstva.«

Ipak, na sreću za svece posljednjih dana, primili smo svjedočanstvo da je to istinito. A uz to, primili smo i svjedočanstvo da je posjetio zapadnu polutku, kako je zapisano u Mormonovoj knjizi, i posluživao Nefijcima na tom kontinentu. Ovoga puta nije došao kao malo dijete, već je došao na nebeskim oblacima; a njegov dolazak najavio je glas koji je prodro u samu srž svake osobe koja je prebivala u zemlji. Ovoga puta došao je kao čovjek s neba, i oni su ga vidjeli kako dolazi. Znali su da je to bio Krist, jer njegov su dolazak predvidjeli njihovi proroci. Dao im je istu organizaciju koja je postojala u Crkvi u Jeruzalemu. Podučio ih je da moraju biti kršteni, kao što je i on bio, od onih koji imaju ovlast da obave tu uredbu. [Vidi 3. Nefi 11:1–27.] To nije bila riječ običnog čovjeka. Bila je to riječ Sina Božjeg, koji je uzašao svom Ocu i koji se ponovno vratio nazad kako bi ljudska djeca mogla imati još jedno svjedočanstvo dodano onome koje im je već dano.¹²

Jesmo li mogli imati izravniji dokaz o uskrsnuću od mrtvih od onoga da je on, u svom uskrsnom tijelu, došao među [Nefijce] i podučio ih istom evanđelju koje je podučio u Jeruzalemu? I sada je ispunio obećanje koje je dao u Jeruzalemu kad je rekao: »Imam i drugih ovaca, koje nisu od ovog ovčinjaka; i njih mi treba dovesti; one će čuti glas moj, te će biti jedno stado i jedan pastir.« [Ivan 10:16.] Došao je u svom uskrsnom tijelu donijeti im informacije koje je predvidio da će biti dane onima kojima je sada posluživao.

Bilo je to predivno iskustvo za te ljude. Nakon što ih je podučavao cijeli dan... iscijelio je njihove bolesne, blagoslovio njihovu djecu i nastavio ih podučavati ljepoti svog evanđelja. U njihovim mislima nije bilo sumnje da je on bio Spasitelj svijeta. Vidjeli su ga kako silazi s neba i bili su svjedoci njegove čudesne moći... Došao je u slavi. Anđeli su sišli s neba kao da su bili usred vatre i okružili malene tako da su i oni bili okruženi vatrom. I anđeli su im posluživali. [Vidi 3. Nefi 17:6–24.]

To nisu bile halucinacije, već iskustva tako čudesne naravi da će ih oni koji su ih doživjeli pamtiti zauvijek. Kao sveci posljednjih dana prihvaćamo taj zapis kao dokaz o uskrsnuću Isusa Krista, našeg Gospodina.¹³

Zatim je u ovo doba u kojem živimo došla još jedna osoba... [Joseph Smith] nije imao samo svjedočanstvo Biblije da Isus jest Krist, već je vidio Boga Oca kako stoji na nebeskim oblacima, odjevenog u slavu, i Isusa Krista, Otkupitelja svijeta, uzvišenog njemu zdesna, i čuo je glas Gospodnji kako kaže: »Ovo je Sin moj! Ljubljeni! Slušaj ga!« [Vidi Josip Smith 2:16–17.] Iznio je svjedočanstvo o tom veličanstvenom viđenju onima s kojima se družio. Drugi su također primili svjedočanstvo s visina. Njihovo svjedočanstvo o božanskom porijeklu Spasiteljeve misije povećano je i osnaženo, tako da to više nije bilo pitanje drevne povijesti da Bog živi i da Isus jest Krist. Oni su to sve znali osobno jer su sami primili svjedočanstvo.¹⁴

Za mene je jedno od najsnažnijih svjedočanstava o božanskom životu našeg Spasitelja svjedočanstvo Josepha Smitha koji je položio svoj život za istinitost evanđelja Isusa Krista.¹⁵ [Vidi 3. prijedlog na 28. stranici.]

Kada je uskrsli Spasitelj posjetio Nefijce, »anđeli su sišli s neba kao da su bili usred vatre i okružili malene«.

Svatko od nas može steći osobno svjedočanstvo da Isus jest Krist.

Imamo još jedno svjedočanstvo, drugo svjedočanstvo koje je još savršenije i uvjerljivije od svih drugih, jer je to svjedočanstvo koje dolazi pojedincu kad se podloži zahtjevima našeg Oca na nebu. To je svjedočanstvo koje je utisnuto u naše duše moću Duha Svetoga, kad obavimo djelo za koje je Gospodin rekao da mora biti obavljeno ako želimo znati je li nauk od Boga ili od čovjeka.¹⁶

On je sam rekao: »Moja nauka nije od mene... nego od onoga koji me je poslao. Ako tko htjedne vršiti volju njegovu, znat će da li je moja nauka od Boga ili ja govorim sam od sebe.« (Ivan 7:16–17) To je njegovo osobno obećanje. Mi kao kršćani po cijelom svijetu prihvaćamo to obećanje i trebamo ga iskušati da vidimo je li izvodivo ili ne. Postoje mnogi koji su to učinili. Svjestan sam da ima... mnogo onih koji su to ispitali, mnogo onih koji znaju da Bog živi i da Isus jest Krist, da je on Spasitelj svijeta.¹⁷

Stoga, ne samo da imamo dokaz iz zapisa ... , ne samo da imamo svjedočanstvo dobrih ljudi koji su živjeli na zemlji u naše doba, već ako ispunimo sve uvjete našega Nebeskoga Oca, imamo vjeru u Boga, obratimo se od naših grijeha, primimo krštenje uranjanjem, primimo Svetog Duha pod rukama ovlaštenih Gospodnjih slugu, kažem, ako učinimo sve to, tada je u svakoj duši sigurna spoznaja koja se ne može poreći [zanijekati] da Bog živi i da je Isus Krist Otkupitelj čovječanstva ...

Kao jedan od poniznih članova ove Crkve svjedočim vam da znam da on živi kao što znam da ja živim... Isus jest Krist, i znam da djeca ljudska moraju to spoznati, da to moraju primiti, i riječima onoga koji živi na nebu, »prignut će se svako koljeno, a svaki će jezik priznati« da Isus jest Krist. [Vidi NiS 88:104.]¹⁸ [Vidi 4. prijedlog na 29. stranici.]

Naša je misija reći svim ljudima što znamo o Isusu Kristu.

Kažem vama, svecima posljednjih dana, da ne postoji narod na cijelom svijetu koji ima svo znanje koje mi imamo vezano uz božansko porijeklo Spasitelja, i ako mi ne bismo vjerovali u njega bili bismo pod većom osudom od ostalih koji nikada nisu imali tu informaciju. I tako možemo reći svijetu bez oklijevanja da vjerujemo u to ...

Čestitam svima vama što je u vaše živote došla ova povlastica i blagoslov. A sada vas molim kao vaš brat, preklinjem vas kao najponizniji među vama, nemojte skrivati svoju svjetiljku pod sudom.

Nemojte skrivati svoje znanje koje vam je Bog udijelio od svojih bližnjih.

Nemojte im dodijavati, ali nemojte biti ni toliko ludi da od njih sakrijete evanđelje Isusa Krista. To je jedina moć Božja na spasenje u celestijalnom kraljevstvu.¹⁹

Najsretniji muškarac i najsretnija žena koje poznajete su oni koji prilagođavaju svoj život učenjima evanđelja Isusa Krista. To su oni koji imaju sigurnost vječnog života, to su oni koji razumiju svrhu našeg postojanja... Putujući svijetom amo i tamo iznoseći svoju poruku, moja je duša bila ispunjena radošću, a moje oči ispunjene suzama kad sam vidio kako se savršeno ljudski život može promijeniti pomoću evanđelja Isusa Krista. Vidio sam obeshrabrene,

one koji su u tami, one koji su dovodili u pitanje svoje postojanje, a kada su im podučene veličanstvene istine o evanđelju Isusa Krista, promijenili su se, naučili su biti sretni, zadovoljni, oduševljeni vjerovanjem i podučavanjem evanđelja koje je proglasio Isus Krist dok je živio na ovoj zemlji i putovao Galilejom.

Braćo i sestre, svijet to ne razumije, ali je naša misija pomoći im da razumiju, i to ne s egoizmom, ne s bahatošću, već s dobrohotnošću za sve, s ljupkom nježnošću kojom se ova poruka odašilje ...

Kao jedan od najponiznijih među vama, zahvaljujem mu svim srcem što je došao u moj život... Iznad svega, zahvaljujem mu za spoznaju koja je utisnuta u moju dušu. Ja znam da moj Nebeski Otac živi, znam da je Isus Krist Spasitelj čovječanstva, i da nema drugog imena pod nebom po kojem muškarci i žene mogu biti uzvišeni, već po imenu Isusa Krista, našeg Gospodina. Znam da je došao na svijet u ove posljednje dane, da je podijelio božansku ovlast skromnom dječaku koji je tražio istinu, i da je rezultat toga organizacija Crkve s kojom se poistovjećujemo, a s time i moć Božja na spasenje svima koji vjeruju.²⁰

Molim se da možemo živjeti tako da budemo dostojni primjeri njegove svrhe. Molim se da naši životi mogu biti takvi da njima možemo pokazati da smo doista vjernici u Gospodina Isusa Krista.²¹ [Vidi 5. prijedlog na 29. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte priču na 19. stranici. Kako biste odgovorili nekome tko kaže da sveci posljednjih dana ne vjeruju u Isusa Krista?
2. Predsjednik Smith je podučio: »Ne samo da vjerujemo da je Isus Nazarećanin živio na zemlji, već vjerujemo da on još živi« (22. stranica). Koje razloge sveci posljednjih dana imaju za vjeronjanje da Isus Krist živi i danas? Koje osobne razloge imate da vjerujete u to?
3. Ukratko ponovite stranice 23–25. Koje su neke od priča ili odlomaka iz Svetih pisama koje su osnažile vaše svjedočanstvo da je

Isus Krist Sin Božji? Pročitajte 1. Nefi 10:17 i razmotrite načine kako možete povećati svoje razumijevanje Spasiteljeve misije.

4. Dok čitate 26. stranicu, razmislite kako je poslušnost načelima i uredbama evanđelja osnažila vaše svjedočanstvo o Isusu Kristu. Što roditelji mogu učiniti kako bi pomogli svojoj djeci steći to svjedočanstvo?
5. Što mislite ili osjećate dok čitate svjedočanstvo predsjednika Smitha na stranicama 27–28? Prisjetite se kada ste vidjeli kako se životi ljudi mijenjaju zbog evanđelja Isusa Krista. Kako je evanđelje promijenilo vaš život?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 16:15–17; 17:1–5; 2. Nefi 25:26; Alma 5:45–48; Nauk i savezi 76:22–24; 110:1–4

Pomoć pri podučavanju: »[Izbjegavajte] iskušenje pokrivanja previše građe... Mi podučavamo ljude, a ne samo gradivo. A... svaki opći pregled lekcije kojeg sam ikada vidio imao je neizbježno više nego što mi ikako možemo pokriti u danom vremenu« (Jeffrey R. Holland, »Teaching and Learning in the Church«, *Ensign*, lipanj 2007, 91).

Napomene

1. *Deseret News*, 27. prosinca 1924, crkveni odsjek, 6; vidi i *Sharing the Gospel with Others*, od. Preston Nibley (1948), 201–2.
2. »Testimony of Elder George Albert Smith«, *Liahona: The Elders' Journal*, 2. veljače 1915, 502.
3. Iz Robert L. Simpson, *The Powers and Responsibilities of the Priesthood*, Brigham Young University Speeches of the Year (31. ožujka 1964), 8.
4. *Deseret News*, 27. prosinca 1924, crkveni odsjek, 6.
5. *Deseret News*, 15. siječnja 1927, crkveni odsjek, 8.
6. Conference Report, listopad 1921, 39.
7. Conference Report, travanj 1918, 39.
8. Conference Report, travanj 1904, 63.
9. *Deseret News*, 27. prosinca 1924, crkveni odsjek, 6.
10. Conference Report, listopad 1950, 156.
11. Conference Report, travanj 1939, 120–121.
12. Conference Report, travanj 1905, 61.
13. Conference Report, travanj 1939, 121–122.
14. Conference Report, travanj 1905, 61–62.
15. *Deseret News*, 15. siječnja 1927, crkveni odsjek, 8.
16. *Deseret News*, 27. prosinca 1924, crkveni odsjek, 6.
17. *Sharing the Gospel with Others*, 206; obraćanje 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.
18. *Deseret News*, 27. prosinca 1924, crkveni odsjek, 6.
19. *Sharing the Gospel with Others*, 211, 214; obraćanje 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.
20. Conference Report, listopad 1927, 48–50.
21. *Deseret News*, siječanj, 1907, 31.

Dana 23. prosinca 1905, George Albert Smith sudjelovao je s drugim crkvenim vodama na posvećenju spomenika u rodnom mjestu proroka Josepha Smitha.

Prorok Joseph Smith, Božje oruđe za obnovu istine

*Bog je obnovio evanđelje Isusa Krista u svoj
čistoći kroz proroka Josepha Smitha.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Neposredno prije 100. obljetnice rođenja proroka Josepha Smitha, starješina George Albert Smith putovao je s predsjednikom Josephom F. Smithom i drugima kako bi posjetio mjesta od važnosti u životu proroka. U jutro 23. prosinca 1905, posvećen je spomenik Josephu Smithu u njegovom rodnom zavičaju u Vermontu. Bilo je to dirljivo iskustvo za Georgea Alberta Smitha i ostale u njegovom društvu da budu na mjestu od takvog značaja u obnovi evanđelja. »Naše su suze slobodno tekle«, prisjetio se. »Pod utjecajem Duha, svaka je duša bila skrušena, svako srce smekšano, i radovali smo se u blagoslovima našeg Nebeskog Oca.«¹ George Albert Smith bio je zamoljen da kaže zaključnu molitvu na sastanku posvećenja. Nakon što je sazeo taj dan u svoj dnevnik, napisao je: »Tako je završio jedan od najsadržajnijih dana u mom životu. Zahvalan sam što sam jedan od nekoliko ljudi koji su pomogli u upravo obavljenom zadatku.«²

Zatim su otišli na mjesto prvog viđenja, u Palmyri, New York. Starješina Smith se prisjetio: »Otišli smo u šumarak u kojem je Joseph kleknuo i zamolio Gospodina da ga uputi kojoj da se crkvi priključi. Bili smo potaknuti pjevati, na tom posvećenom mjestu, predivnu... pjesmu 'Prva molitva Josepha Smitha'«. ³

Nakon što su posjetili brežuljak Kumora, hram Kirtland i ostale lokalitete povezane s prorokovom misijom, nazočne je zadnje večeri putovanja sazvaio predsjednik Joseph F. Smith. »Nakon pjevanja nekoliko sionskih pjesama, svakom je članu dopušteno iznijeti svjedočanstvo o dobroti i milosrđu našeg Oca prema nama. Duh

Gospodnji izlio se na nas, a mi smo prolili suze radosti i sreće.«⁴
[Vidi 1. prijedlog na stranicama 39–40.]

Nekoliko godina kasnije, dok je George Albert Smith služio kao predsjednik Crkve, objavljene su neke knjige s pokušajem ocnjivanja Josepha Smitha. Na općem saboru Crkve, predsjednik Smith hrabro je branio proroka, iznoseći svjedočanstvo o njegovoj misiji sljedećim riječima:

»Mnoge pogodnosti i blagoslovi koje sam dobio došli su kroz tog čovjeka koji je dao svoj život za evanđelje Isusa Krista. Postoje mnogi koji su ga omalovažavali, no htio bih reći da će oni koji su to radili biti zaboravljeni i njihovi će se ostaci vratiti majci zemlji, ako već nisu, ali vonj njihove sramote nikada neće zamrijeti, dok će slava, čast, veličanstvo, odvažnost i vjernost koje je pokazao prorok Joseph Smith krasiti njegovo ime zauvijek.«⁵

Starješina Harold B. Lee, tada član Zbora dvanaestorice apostola, bio je toliko impresioniran tom izjavom da je čuvao isječak u svom novčaniku i često ga citirao, sa željom da riječi predsjednika Smitha »mogu doprijeti u sve dijelove svijeta«.⁶

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Prvo viđenje Josepha Smitha pokazalo je da nebesa nisu zapečaćena.

Vjerujemo da je naš Nebeski Otac progovorio u naše doba ... da je čuo poniznu molitvu dječaka u Palmyri, odgovorio na njegovu molitvu i blagoslovio ga sa spoznajom o svom biću, da svi ljudi mogu spoznati Gospodina, ako to žele.

Prirodno je da Joseph Smith traži Gospodina. Potekao je od... ljudi koji su vjerovali u našeg Nebeskog Oca, u Spasiteljevu božansku misiju, učinkovitost molitve, te da će Bog čuti i odgovoriti ljudima budu li kročili pred njim u pravom duhu. Tom dječaku je bilo jednostavno vjerovati jer je bio rođen i odgojen u domu vjernika, a kada je otišao u šumarak kao odgovor na nalog iz Svetih pisama (Jakovljeva 1:5): »Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i dat će mu se«, vjerovao je da će njegova molitva biti odgovorena, a naš Nebeski Otac obećao je svojoj djeci od početka da »po vjeri možete spoznati istinu o svemu«.⁷

Njegova vjera u Boga odvela ga je od vjerovanja, uobičajenog u njegovo doba, da Biblija sadrži sve objave koje je čovjeku moguće primiti, i da su nebesa zapečaćena nad njihovim glavama. Molio se Gospodinu i primio je odgovor na molitvu. Vidio je Oca i Sina kako silaze na zemlju okruženi veličanstvenim svjetlom. Primio je neporecivo znanje da su bili u tijelima poput ljudi i da su fizička bića. Govorili su mu i on je čuo njihove glasove.⁸

Rezultat [Josephove molitve] bila je ta predivna manifestacija, kao nijedna druga za koju smo ikada čuli u povijesti svijeta. Čuli smo o slučajevima kada se naš Nebeski Otac ukazao sam; čitali smo o slučajevima kad se Otkupitelj čovječanstva sam ukazao; no nikada ranije nismo čitali o slučaju gdje su se Otac i Sin ukazali bilo kojem živom biću i razgovarali s njime.

Ljudi u svijetu to ne vjeruju. Muškarci i žene podučeni su da su nebesa zatvorena ... i kada je taj dječak to objelodanio u naše doba, u trenutku kada nam je trebalo najviše svjetlosti, kada su muškarci i žene jurili amo i tamo za riječju Božjom ne mogavši je naći, kako su to predvidjeli drevni proroci [vidi Amos 8:11–12], Gospodin se ukazao, a on [Joseph] je bio ismijan... Njegove riječi su odbačene, a oni koji su trebali biti njegovi prijatelji okrenuli su se od njega, pa čak rekli da je to od zloga. Koje je dječakovo svjedočanstvo?

» Ja doista vidjeh svjetlo, i usred toga svjetla vidjeh dvije Osobe, i one zbiljski meni govorahu. I premda me zamrziše i progoniše što rekoh da sam imao viđenje, ipak to bijaše istina. I dok me oni proganjahu, grdeći me što tako govorim, to me navede da rekнем u svom srcu: Čemu me progone što govorim istinu? Ja doista imah viđenje, a tko sam ja da bih se Bogu opirao, ili zašto svijet misli da će me primorati te zaniječem ono što doista vidjeh? Jer imah viđenje, i znadoh to, a znadoh da to i Bog znade, i ne mogu to zanijekati niti se to usudih učiniti, u najmanju ruku znadoh da bih čineći to uvrijedio Boga i bio osuđen.« [Vidi Josip Smith 2:25.]⁹

Godine 1830, kad je uspostavljena Crkva, na zemlji nije postojala crkvena organizacija koja bi objavila da vjeruju da bi se Bog objavio ljudskoj djeci. Učenja crkava bila su suprotna tome, a naš Otac vidio je da je uzaludno pokušavati spasiti svoje sinove i kćeri dok ne budu nadahnuti da mu dođu s uvjerenjem da on može čuti i odgovoriti na njihove molitve. Kada je dječak prorok u šumama

Palmyre vidio Oca i Sina i shvatio da su oni uistinu osobe, da mogu čuti i odgovoriti na ono što je on rekao, to je pokrenulo novo razdoblje u ovom svijetu i položilo temelj za vjeru ljudske djece. Sada su se mogli moliti našem Ocu na Nebu i shvatiti da ih on može čuti i odgovoriti na njihove molitve, da postoji veza između nebesa i zemlje.¹⁰ [Vidi 2. prijedlog na 39. stranici.]

Iako mlad i neiskusn, Joseph Smith bio je pozvan obnoviti istinitu Crkvu Isusa Krista.

Vjera je potaknula Josepha da potraži Boga u molitvi i pita s kojom bi se crkvom trebao poistovjetiti. Kakav je bio odgovor? Je li Gospodin rekao: »Sine, sve su dobre, sve streme obdržavati moje zapovijedi, ja sam odobrio ljude koji su vođe tih crkava, bilo koja crkva je dobra, one će te sve vratiti nazad u nazočnost našeg Nebeskog Oca?« Dječak je možda očekivao drugačiji odgovor zbog tadašnjih okolnosti. No samo je želio znati što učiniti, i imao je potpunu vjeru da će mu Gospodin reći. Stoga je, kada se molio, pitao kojoj bi se crkvi trebao pridružiti i pretpostavljam da je bio iznenađen kad [mu je rečeno]: »Nemoj se priključiti nijednoj; naučavaju nauke – uredbe ljudske; oni mi samo usnama pristupaju, a srce im je daleko od mene; imaju izgled pobožnosti, ali snage se njezine odrekoše.« [Vidi Josip Smith 2:19.] Razmislite o četrnaestogodišnjem dječaku kako se podiže s koljena u šumarku pored svog doma i proglašava svijetu poruku poput te! Možete li zamisliti da bi se dječak usudio učiniti takvo nešto? No uz svjedočanstvo koje mu je dao njegov Nebeski Otac, sa zapovijedi od samoga Gospodina, bi li se usudio učiniti išta drugo osim da proglasi da mu se Gospodin obratio?¹¹

Joseph Smith bio je samo dječak kada su ruke Petra, Jakova i Ivana položene na njegovu glavu i kada je zaređen u Melkisedekovo svećeništvo – on i Oliver Cowdery. Malo kasnije Joseph Smith je upućen da uspostavi Crkvu. Bio je tek mladić, ali ju je uspostavio pod vodstvom Otkupitelja čovječanstva. Uspostavljena je po uzorku na Crkvu koju je uspostavio Spasitelj dok je bio na zemlji. Uopće ne sumnjam da je bilo mnogo onih koji su gledali na tog mladića kao na skorojevića i smatrali smiješnim da će netko tko nije izučen biti vođa pretpostaviti se da vodi. No on je bio poput drugih sluga

Prvo viđenje Josepha Smitha »pokrenulo je novo razdoblje u ovom svijetu i položilo temelj za vjeru ljudske djece«.

našeg Nebeskog Oca koji su živjeli na zemlji, koji su bili pozvani od Gospodina da izvrše posebno djelo, a pomanjkanje znanja koje se odnosi na ovaj svijet nije unaprijed isključilo mogućnost da mu Gospodin da informacije koje su ga učinile jednakim, pa čak i pretpostavljenim u mnogo toga nad onima koji su posjedovali velike zemaljske mogućnosti, a koje on nije imao.¹²

Iako su ga vrijeđali i lažno predstavljali, prezirali oni koji su trebali biti njegovi prijatelji, osporavali učeni i školovani ljudi tog doba, uspio je u obnovi evanđelja života i spasenja te uspostavi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

Iako su moći zla bile aktivne da ga unište, Gospodin ga je sačuvao dok njegovo djelo nije bilo dovršeno, a ključevi i uredbe potrebne za spasenje ljudske obitelji ponovno dani čovjeku.¹³ [Vidi 3. prijedlog na 40. stranici.]

Istine obnovljene kroz Josepha Smitha donose mir i radost onima koji ih prihvate.

Od onoga dječaka koji je, u dobi od četrnaest godina, ugledao Oca i Sina, potekla je predivna poruka da su naš Otac na nebu i njegov Sin Isus Krist proslavljeni ljudi, da je Spasitelj svijeta uskrsnuo od mrtvih. Taj mladić ugledao je što je svijet znao, ali je iz nekog razloga zaboravio, i počeo svjedočiti o tome ljudskoj djeci.¹⁴

[Na početku 19. stoljeća] bilo je malo ljudi u svijetu koji su vjerovali u osobnog Boga s tijelom. No u to vrijeme ukazanje je došlo proroku Josephu Smithu, dok je još bio dječak koji nije navršio ni petnaest godina, i vidio je Oca i Sina te o tome svjedočio. Također je primio posjete drugih nebeskih bića, i Gospodin mu je kroz njih dao dodatne informacije za ljudsku djecu, a on je, na svoj način, dao nama, odnosno onima koji su nam prethodili u Crkvi, razumijevanje svrhe života... Njegov opis neba nadahnjuje nas željom da budemo dostojni tog doma kad naši zemaljski životi završe. Doslovno uskrsnuće i opis neba i pakla tako su jasni da, koristeći Sveta pisma, »bezumnici... neće lutati«. [Vidi Izaija 35:8.]¹⁵

Kroz njega je objavljena gradnja hrama, vječnost bračnog saveza i spasenje za mrtve, donoseći neizrecivu radost tisućama djece našeg Oca.

Vječne istine objavljene po njemu pronalaze put među stanovnike zemlje, donoseći mir i zadovoljstvo onima koji ih prihvate.¹⁶

Naš Nebeski Otac znao je što će se dogoditi kad je u posljednje dane obnovio evanđelje u svojoj čistoći. Znao je za otpadništvo u svijetu među njegovom djecom i da su se udaljili od jednostavne istine, a u svojoj je velikoj milosti objavio djelo posljednjih dana. Među ljudima je odabrao dječaka sa sela i nadahnio ga da započne djelo kojem je suđeno revolucionalizirati religijski svijet. Znao je da svijet luta u tami, i milosrdno je obnovio svjetlo. Ne postoji drugi način da djeca ljudska uživaju u sreći osim da žive pravedno, a ljudi ne

mogu živjeti pravednim životom a da nisu u skladu s istinom. Bilo je mnogo istine u svijetu, no bila je toliko pomiješana sa zabludama da je sam Gospodin rekao proroku Josephu Smithu da ljudi koji su učitelji i predavači u crkvama podučavaju zapovijedi ljudske pod nauk, te je upozorio dječaka da se ne poistovjećuje s njima. Zatim je obnovio evanđelje, moć Božju za spasenje, svima onima koji će vjerovati i slušati.¹⁷

Kažem svim ljudima posvuda, razmotrite nauk evanđelja našeg Gospodina kako je objavljen proroku Josephu Smithu, proučavajte ga uz molitvu, i otkrit ćete konačan lijek za bolesti ovoga svijeta, a ne može se otkriti drugačije.¹⁸ [Vidi 4. prijedlog na 40. stranici.]

Joseph Smith je bio voljan dati svoj život za svjedočanstvo.

Kao što je to bio slučaj s prorocima koje je Gospodin postavio ranije, činilo se potrebnim u ovom slučaju da svjedočanstvo ovog sluga bude zapečaćeno njegovom krvlju. Nigdje se u povijesti svijeta neće pronaći [dirljivija] stranica od one na kojoj su upisane posljednje riječi našeg voljenog proroka Josepha Smitha. Znao je da mu se bliži kraj; shvatio je da je njegova životna misija bila ispunjena... A kada je došao trenutak da se suoči licem u lice sa smrću, rekao je: »Idem kao janje na klanje, no, smiren poput ljetnoga jutra. Savjest mi je slobodna od bilo kakve uvrede prema Bogu ili prema kojem od ljudi. Oduzmu li mi život, umrijet ću kao nevin čovjek i moja će krv vapiti sa zemlje za osvetom, a za mene će se ipak reći: 'Hladnokrvno ga umoriše.'« [Vidi NiS 135:4.]

Nije se bojavao stati pred milostivi sud... i odgovarati za djela počinjena u tijelu. Nije se bojavao suočiti se s optužbom koja je izrečena protiv njega, da je varao ljude i nepravedno se odnosio prema njima. Nije se bojavao rezultata svog životnog poslanja i konačne pobjede djela za koje je znao da je božanskog porijekla i za koje je dao svoj život. Ipak svjetovni ljudi, kao i prije, prosuđuju ovo djelo ljudskim duhom. Oni nemaju Duha Božjega koji bi im omogućio da shvate da je ovo proizašlo od našeg Oca na Nebu.¹⁹

Ovaj mladić bio je siguran u objavu koju je primio i toliko uzbuđen što bi djeca njegovog Oca, svi, trebali znati istinu, da je od trenutka kad je primio ploče Mormonove knjige od anđela Moronija

»Kažem svim ljudima posvuda, razmotrite nauk evanđelja našeg Gospodina kako je objavljen proroku Josephu Smithu, proučavajte ga uz molitvu.«

posvetio svoj cijeli život uspostavi Crkve i širenju istine... U njegovu se dušu utisnula spoznaja kakva se dogodila Stjepanu [vidi Djela 7:54–60], kakva se dogodila Otkupitelju, da je naš Nebeski Otac na čelu, da je ovo njegovo djelo na zemlji, da će njegova moć naposljetku preuzeti kontrolu, da je ovaj život dio vječnosti. Bio je spreman dati dio svog zemaljskog života, ako je potrebno, kako bi mogao uživati u vječnom društvu koje je toliko iskreno volio, u društvo dobrih muškaraca i žena koji su živjeli i još uvijek žive na zemlji, i ponovno će živjeti na zemlji kada ona postane celestijalno kraljevstvo.²⁰

Joseph Smith je podučavao da zna da postoji život nakon smrti, i da zna da Bog živi, te da Bog zna da on zna da Bog živi. Bio je spreman dati svoj život kako biste vi, moja braćo i sestre, mogli osnažiti svoju vjeru i da vaše pouzdanje u njega ne bi bilo poljuljano. Znao je smisao ovog života. Znao je da smo ovdje kako bismo se pripremili za budućnost i veličanstvenije postojanje. I bio je spreman, ako je potrebno, dati svoj život, ne samo da bi ga izgubio, za naše dobro, već je znao da je Otac rekao da će onaj koji pokuša sačuvati svoj život izgubiti ga, a tko izgubi svoj život radi njega, da će ga naći [vidi Matej 16:25]. Ta je spoznaja omogućila proroku i patrijarhu Crkve [Hyrumu Smithu] na samom početku da [ostave] voljene, da budu zatočeni u tamnici, i daju sve što su imali na ovom svijetu, sve što ljudi mogu dati za svoju braću – svoj život.²¹

Crkva je uspostavljena 1830. godine sa šest članova. Neprijatelj sve pravednosti od tog je dana do danas pokušavao spriječiti njezin napredak i uništiti je. Pitam se može li taj veliki čovjek, Joseph Smith, koji je dao svoj život kako bi Crkva mogla biti uspostavljena i nastaviti kako je Gospodin odredio, vidjeti Crkvu kakva je danas, sa svojim ograncima uspostavljenim u svim dijelovima svijeta, i uvidjeti da je svakim danom od njegovog pogubljenja, od kad je položio svoj život i zapečatio svoje svjedočanstvo krvlju, Crkva snažnija.²² [Vidi 5. prijedlog na 40. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmislite o iskustvima koje predsjednik Smith opisuje u prvim odlomcima u dijelu »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 31–32). Koja su iskustva u vašem životu osnažila vaše svjedočanstvo o proroku Josephu Smithu? Dok čitate ovo poglavlje, pronađite izjave iz učenja predsjednika Smitha koja jačaju vaše svjedočanstvo, i razmislite o tome da ih podijelite s članovima svoje obitelji, svećeničkim zborom ili Potpornim društvom.
2. Ponovno pogledajte prvi odsjek učenja (stranice 32–34) i osobni zapis Josepha Smitha o prvom viđenju (vidi Josip Smith

2:10–19). Kako je prvo viđenje utjecalo na vašu vjeru u Boga? Kako ste vidjeli da utječe na vjeru drugih?

3. Proučite odsjek koji počinje na 34. stranici i pročitajte Nauk i savezi 1:17–19. Što možemo naučiti o služenju u Crkvi iz primjera Josepha Smitha? Prisjetite se trenutka kada ste dobili zaduženje od Gospodina i osjećali da niste kvalificirani za njega. Kako vam je Gospodin pomogao?
4. Koje su neke od istina koje je Gospodin objavio kroz Josepha Smitha? (Za neke primjere tih istina, vidite odsjek koji počinje na 36. stranici.) Kako je vaš život bio blagoslovljen jer ste znali te istine?
5. Dok razmatrate posljednjih odlomak učenja 39. stranica), razmotrite što možete učiniti kako biste pomogli Crkvi da nastavi biti snažnija.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Izaija 29:13–14; 1. Korinćanima 1:26–27; 2. Nefi 3:5–9, 11–15; Nauk i savezi 135

Pomoć pri podučavanju: »Da biste potaknuli raspravu, koristite pitanja s kraja poglavlja... Također biste trebali osmisliti vlastita pitanja, naročito za one koje podučavate. Na primjer, možete pitati sudionike kako mogu primijeniti učenja predsjednika Smitha u svojim odgovornostima kao roditelji ili kao kućni učitelji ili posjetiteljice« (s vi. stranice ove knjige).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1906, 54.
2. Zapis iz dnevnika od 23. prosinca 1905, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 73. arhiva, 2. knjiga, 160. stranica.
3. Conference Report, travanj 1906, 56.
4. Conference Report, travanj 1906, 57–58.
5. Conference Report, travanj 1946, 181–182.
6. Harold B. Lee, Conference Report, listopad 1947, 67.
7. Conference Report, listopad 1921, 158–159.
8. »The Latter-day Prophet«, *Millennial Star*, 7. prosinca 1905, 822.
9. Conference Report, listopad 1921, 159–160.
10. Conference Report, travanj 1917, 37.
11. Conference Report, listopad 1921, 159–160.
12. Conference Report, travanj 1927, 83.
13. »The Latter-day Prophet«, 823.
14. Conference Report, listopad 1921, 160.
15. Conference Report, travanj 1934, 26.
16. »The Latter-day Prophet«, 823.
17. Conference Report, listopad 1916, 46–47.
18. Conference Report, listopad 1931, 121.
19. Conference Report, travanj 1904, 63–64.
20. Conference Report, listopad 1927, 48.
21. Conference Report, travanj 1905, 62–63.
22. Conference Report, listopad 1945, 18.

Sveto svećeništvo – za blagoslov Božje djece

*Svećeništvo je ovlast od Boga. Oni koji
obnašaju svećeništvo moraju biti dostojni
i koristiti ga da blagoslove druge.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Tijekom svećeničkog zasjedanja općeg sabora 2. listopada 1948, predsjednik George Albert Smith je rekao:

»Ponekad se pitam trudimo li se dovoljno kao očevi da objasnimo našim dječacima ozbiljnost odgovornosti preuzetih kad dječak postane đakon. Pitam se, kada je dječak zaređen za đakona, pomogne li mu otac osjetiti da sada ima nešto od vječne važnosti ...

Sjećam se, kao da se jučer dogodilo, kada je John Tingey postavio svoje ruke na moju glavu i zaređio me za đakona. Važnost toga mi je predstavljena tako da sam osjećao da je to velika čast. Rezultat je bio blagoslov za mene, a nakon nekog vremena primio sam druga zaređenja. No u svakom slučaju, temelj je položen u mom umu da je to prilika za drugi blagoslov.«¹

U istom govoru, predsjednik Smith je podučio da je jedan od blagoslova koji dolaze od zaređenja u svećeništvo prilika da blagoslovimo živote drugih. Kao primjer, ispričao je o utjecajnom obnašatelju svećeništva – kućnom učitelju – iz svoje mladosti:

»Rodney Badger bio je godinama učitelj u domu mog oca, i veliki čovjek. Kad god bi došao obitelj bi se okupila, a on bi sjeo, počeo postavljati pitanja i govorio nam o stvarima za koje je smatrao da trebamo razumjeti. I želim vam reći da kad je došao u naš dom, doveo je Duha Gospodnjeg sa sobom. A kad je otišao, osjećali smo da nas je posjetio sluga Gospodnji.«²

»Pitam se, kada je dječak zaređen za đakona, pomogne li mu otac osjetiti da sada ima nešto od vječne važnosti.«

Predsjednik Smith zaključio je iskazujući svoju želju da obnašatelji svećeništva služe članovima svojih odjela i okola i »ne gube priliku da pomognu nadahnuti i razviti, te ih podići da budu ono što bi naš Otac želio da budu«. ³ [Vidi 1. prijedlog na 49. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Isus Krist obnovio je božansku ovlast na zemlju tijekom svog zemaljskog službeništva.

Kada je Spasitelj došao za vremenske poludnevice, vidio je veliki grad Jeruzalem kako obiluje opaćinom. Građani su živjeli tako da su izgubili božansku ovlast, stoga je [Bog] poslao svog Sina u svijet i ponovno pokrenuo Crkvu koja je imala božansku moć... Bilo je onih u svećeničkoj liniji koji su bili dobri ljudi... i bilo je onih koji su još uvijek posluživali u svećeništvu, no bilo je potrebno da Spasitelj dođe obnoviti božansku ovlast ...

Kada je započeo svoje službeništvo, u pomoć nije pozvao kraljeve, vladare, svećenike i one koji su bili na istaknutim položajima vlasti, već je pozvao skromne ribare, a rezultat je bio da je oko sebe okupio ljude koji su mogli biti podučeni, a ne ljudi koji mu ne bi vjerovali. Uspostavio je Crkvu pod vodstvom našeg Nebeskog Oca. Podijelio je božansku ovlast svojim suradnicima i uputio ih što im je činiti... Posjedovao je božansku ovlast, a pravedni su prepoznali da je on Sin Božji. Neki smatraju da je samo dobar čovjek. Mi vjerujemo da je došao na zemlju ne samo da podučiti ljude što da rade, već da svojim suradnicima udijeli božansku ovlast posluživati u uredbama njegove Crkve ...

U Spasiteljevo doba, on je bio predsjedavajući autoritet. Uz njega došao je zbor dvanaestorice muškaraca, koje je sam odabrao. Kada je preminuo, Zbor dvanaestorice, ne samo određeni broj običnih muškaraca koji su se zvali učenicima, već zbor dvanaestorice muškaraca koji su posjedovali božansku ovlast i primili je od Isusa Krista, postali su vodstvo Crkve. ⁴ [Vidi 2. prijedlog na 49. stranici.]

Svećeništvo su u naše doba obnovili ljudi koji su ga obnašali u drevna vremena.

I na nebu i na zemlji zapisano je i primijećeno da su se vjere i denominacije množile nakon što je [Isus Krist] napustio zemlju, a broj crkava je rastao, tako da je u vrijeme Josepha Smitha, našeg voljenog proroka, bilo mnogo denominacija. Bilo je mnogo ljudi koji su se pretvarali da posjeduju božansku ovlast, a smatram da su neki od njih mislili da su je primili ...

Kada je došlo vrijeme i kada je svijet izgubio svećeničku ovlast, Gospodin je pozvao poniznog dječaka, udijelio mu nebesko ukazanje i razgovarao s njim, rekao mu što treba učiniti i poslao glasnike i nebeska bića s vremena na vrijeme, što je rezultiralo uspostavom Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, a u toj Crkvi pohranjena je božanska ovlast ...

Kada je Joseph Smith bio mladić Gospodin ga je uputio da prevede Mormonovu knjigu. Jednom prilikom dok su Joseph i Oliver Cowdery prevodili, Gospodin je poslao sveto biće da odgovori na njihovo pitanje o krštenju. Tko je to bio? Ivan Krstitelj, koji je obnašao Aronovo svećeništvo. Odakle je došao? Došao je s neba... Ukazao se Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju kao veličanstveno uskrslo biće. Došao je vođen našim Nebeskim Ocem da podijeli Aronovo svećeništvo Josephu i Oliveru jer ga nije bilo nigdje na cijelom svijetu. Bilo je neophodno da se nebesa otvore i da muškarac, koji je obnašao svećeništvo i koji ga još uvijek obnaša, dođe i podijeli ga.

Nakon toga, Petar, Jakov i Ivan koji su obnašali Melkisedekovo svećeništvo podijelili su to svećeništvo Josephu i Oliveru, a Gospodin je vodio organizaciju Crkve, s predsjedništvom koje se sastojalo od predsjednika i dva savjetnika; kao i Zborom dvanaestorice, patrijarhom, velikim svećenicima, Sedamdeseticama, starješinama, svećenicima, učiteljima i đakonima; isti oblik organizacije koji je postojao u prvotnoj crkvi po pitanju ovlasti.⁵

Ista ovlast koju je imao [Joseph Smith] podijeljena je vašim sinovima, a od njih će naš Otac na nebu tražiti da poslužuju u uredbama evanđelja. Odgovornost koja je došla Josephu Smithu nije bila izgubljena njegovim odlaskom, već je prešla na pleća drugih. Naš Otac na Nebu podigao je s vremena na vrijeme one koji su imali ovlast

»Ljudi koji su ranije obnašali svećeništvo došli su i udijelili to svećeništvo poniznim ljudima.«

govoriti u njegovo ime, posluživati u uredbama evanđelja i blagosloviti ljudsku djecu. Oni su podijelili tu čast s vama i vašom djecom.⁶

Zahvalan sam što je Gospodin u ovo doba ponovno objavio evanđelje. Otac i Sin su se ukazali; ljudi koji su ranije obnašali svećeništvo došli su i udijelili to svećeništvo poniznim ljudima i za uzvrat im zapovjedili da ga podijele s drugima. Stoga su evanđelje i svećeništvo približeni svima koji će se kvalificirati da ga prime, a to je Gospodinov način.⁷

Vi, muškarci koji obnašate svećeništvo, imate čudesnu misiju. Vama je dana božanska ovlast. Niste dobili pravo propovijedati, podučavati evanđelje i posluživati u uredbama kao rezultat obuke na veleučilištu ili sveučilištu. Primili ste svoju ovlast od ljudi kojima je s nebesa povjereno da djeluju kao sluge Gospodnji, a vama je dana preko onih koji su je primili izravno od Isusa Krista, našega Gospodina.⁸ [Vidi 3. prijedlog na 49. stranici.]

Moć i ovlast Božja može se pronaći samo u njegovoj istinitoj Crkvi.

Ljudi su me pitali: »Kakve dodatne pogodnosti nudi vaša Crkva u odnosu na ostale?« Pokušao sam im taktično objasniti razliku. Bilo koja organizacija može se okupiti za bogoštovlje, no to im ne daje božansku ovlast. Bilo koja grupa crkava može se spojiti i organizirati crkve u zajednici. To im ne daje božansku ovlast. Ljudi se mogu ujediniti s dobrom svrhom, no ovlast od našeg Nebeskog Oca ne prima se na taj način, a njegov način u stara vremena bilo je pozivanje, zaredivanje i odjeljivanje ljudi za djelo. Isto je i u naše doba ...

Ljudima treba pomoći razumjeti da im samo klanjanje pred Gospodinom u molitvi ne daje pravo na božansku ovlast. Živjeti u skladu sa zahtjevima koji se sastoje od poštenja, kreposti, istine, itd., ne daje pravo na božansku ovlast... Nije dovoljno da se molimo i pohađamo crkvu. Potrebno je posjedovati božansku ovlast, a tvrdnja da posjedujemo tu ovlast navuklo je od početka na ovu Crkvu mnoštvo progona. No to je istina i mnoštvo djece našeg Oca počinju uviđati učinke božanske ovlasti u ovoj Crkvi. Oni vide napredak u životima muškaraca i žena.⁹ [Vidi 4. prijedlog na 49. stranici.]

Osobno ne želim da me se gleda kao na nekoga tko pronalazi greške i kritizira ljude koji pripadaju raznim denominacijama u svijetu. Zahvalan sam što među njima ima toliko dobrih muškaraca i žena koji vjeruju u njega i da služe Bogu sa svjetlošću koje imaju; no činjenica ostaje da je naš Otac uspostavio svoju Crkvu u ovom svijetu. Podijelio je ljudima svoju ovlast u ovo doba, i ne postoji ni jedna druga ovlast u svijetu koju će priznati osim one koju je sam postavio.¹⁰ [Vidi 5. prijedlog na 49. stranici.]

Svećeničke uredbe presudne su za naš ulazak u celestijalno kraljevstvo.

Da smo poput svih drugih denominacija, tražili bismo Gospodina i primili njegove blagoslove, jer svaki čovjek koji čini dobro u ovom svijetu prima blagoslove. Mogli bismo imati sve osnovne vrline i prisvojiti ih, ali bez moći Božje i ovlasti svetog svećeništva ljudima nije moguće doseći celestijalno kraljevstvo.¹¹

Jedini naum koji će pripremiti ljude za celestijalno kraljevstvo je naum koji je dan po Isusu Kristu, našem Gospodinu; a jedina ovlast koja će osposobiti ljude da ispravno podučavaju i poslužuju evandeoske uredbe je ovlast od Isusa Krista, našeg Gospodina.¹²

Bog je pozvao Josepha Smitha ml. da bude njegov prorok i kroz njega je na zemlju obnovljeno sveto Melkisedekovo svećeništvo koje je moć Božja povjerena čovjeku da djeluje u njegovo ime. Kroz to svećeništvo svaka uredba evanđelja našeg Gospodina, Isusa Krista, potrebna za spasenje djece ljudske, poslužuje se s ovlašću.¹³

Kako bi na nas utjecalo da se moramo oprostiti od ovlasti koju nam je Bog podijelio? To bi značilo da su nam zatvorena vrata celestijalnog kraljevstva. To bi značilo da krunski blagoslov kojem sam podučen težiti od djetinjstva ne bi bio ostvaren... Društvo mojih voljenih... koji su mi dragi gotovo kao i sam život, ne bi bilo moguće uživati u celestijalnom kraljevstvu.¹⁴

Svećeništvo... je blagoslov koji će, ako smo vjerni, otvoriti vrata celestijalnog kraljevstva i dati nam mjesto u njemu da živimo kroz vječnost. Nemojte se igrati s tim neprocjenjivim blagoslovom.¹⁵ [Vidi 6. prijedlog na 49. stranici.]

Obnašatelji svećeništva imaju odgovornost živjeti na primjeren način i koristiti svećeništvo da blagoslove druge.

Kako je divno shvatiti da dostojni ljudi mogu primiti svećeništvo i kroz tu ovlast koja im je dana učiniti mnogo stvari koje su blagoslov drugoj djeci našeg Oca.¹⁶

Ne možete otići u svijet u neku drugu crkvu, ili u sve druge crkve i pronaći... ljude koji obnašaju božansku ovlast. Nemojte to zaboraviti. Vi pripadate izabranom tijelu ljudi... na koje su položene ruke, i primili ste božansku ovlast što vas čini partnerima s Gospodarom neba i zemlje. To ne znači da se ne možete smijati i uživati u životu, ali znači da bi duboko u svakoj duši trebala postojati svijest: »Ja sam čuvar svoga brata. Ja imam ovlast od Isusa Krista – ja sam obnašatelj svetog svećeništva.« Ako to učinimo, nećemo se zateći kako se igramo sa svetim stvarima kao što su to neki činili u prošlosti.¹⁷

Činjenica da obnašaju svećeništvo bit će osuda za mnoge ljude zbog načina na koji su se ophodili prema njemu, ponašajući se kao da je ono nešto obično.¹⁸

Neki ljudi smatraju, zato što obnašaju svećeništvo, da im to daje posebnu vlast kako se mogu ponašati u svom domu. Želim vam reći da vi koji obnašate svećeništvo nikada nećete ući u celestijalno kraljevstvo osim ako poštujete svoje žene i obitelj te ih podučavate i dajete im blagoslove koje želite za sebe.¹⁹

Ovlast našeg Nebeskog Oca je na zemlji za blagoslov čovječanstva, ne da bi se oni koji prime tu ovlast uzoholili, već da se ponize; ne da oni koji su primili posebne povlastice smatraju da su veći od drugih, već da nas ponizi u našoj duši, da nosimo molitvu u srcu i budemo obazrivi prema svim ljudima u svemu što radimo, te na taj način budemo primjer pravednim življenjem čemu nas naš Nebeski Otac želi podučiti.²⁰

Biti član Crkve i obnašanje svećeništva neće nas nigdje dovesti osim ako smo dostojni. Gospodin je rekao da je svaki blagoslov koji želimo uvjetovan poslušnošću njegovim zapovijedima. Možemo obmanuti naše bližnje, možemo obmanuti sebe idejom da će sve biti u redu, no osim ako obdržavamo zapovijedi našeg Nebeskog Oca, osim ako dostojno obnašamo ovo sveto svećeništvo koje je tako dragocjeno, nećemo pronaći svoje mjesto u celestijalnom kraljevstvu.²¹

Vama je braćo... povjerena sveta prilika, sveto povjerenje. Primili ste blagoslove svetog svećeništva. Podijeljena vam je božanska ovlast, a s tom vlašću dolazi odgovornost za podizanje glasa i pravedno življenje kako bi ljudi svijeta mogli znati razliku između evanđelja Isusa Krista i drugih organizacija u svijetu.²²

Kamo god idete, imajte na umu činjenicu da predstavljate onoga koji je autor našeg bića. To svećeništvo koje obnašate nije svećeništvo Josepha Smitha, Brigham Younga ili bilo kojeg drugog čovjeka koji je bio pozvan na vodstvo u Crkvi u zemlji ili inozemstvu. Svećeništvo koje obnašate je moć Božja koja vam je udijeljena s visina. Bilo je potrebno poslati sveta bića na zemlju... za obnovu tog veličanstvenog blagoslova koji je bio izgubljen sa zemlje stotinama godina. Zasigurno trebamo biti zahvalni za naše blagoslove.²³

Molim se da će nas Gospodin sve blagosloviti, da ćemo biti dostojni obnašanja svećeništva koje nam je ponudio i udijelio, da će ljudi moći reći kamo god idemo: »Taj čovjek je sluga Gospodnji.«²⁴ [Vidi 7. prijedlog na 49. stranici]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmislite o iskustvima koje predsjednik Smith opisuje na stranicama 41–43. Što možemo učiniti kako bismo pomogli mladićima da se pripreme za zaređenje u svećeničke službe? Što možemo učiniti kako bismo pomogli djevojkama da uvide važnost svećeničke moći u svojim životima? Zašto je važno da muškarci i žene uče o svećeništvu?
2. Zašto je bilo »potrebno da Spasitelj... obnovi božansku ovlast« (43. stranica) tijekom svog zemaljskog službeništva uz to što je podučavao evanđelje?
3. Pročitajte 45. stranicu i prvi odlomak na 46. stranici. Što mislite zašto Gospodin daje svoju ovlast na raspolaganje svim dostojnim muškarcima umjesto da je ograniči na nekoliko ljudi s formalnim obrazovanjem?
4. Predsjednik Smith govorio je o »napre[tku] u životima muškaraca i žena« zbog svećeništva (46. stranica). Što ta izjava vama znači? Što možete napraviti da njegujete moć i utjecaj svećeništva u svom životu?
5. Dok ponavljate odsjek koji počinje na 46. stranici, razmislite kako biste odgovorili kada bi vam netko postavio pitanje postavljeno predsjedniku Smithu: »Kakve dodatne pogodnosti nudi vaša Crkva u odnosu na ostale?«
6. Proučite odsjek koji počinje na 46. stranici. Koji su neki od »dragocjenih blagoslova« koje ste primili zbog svećeništva?
7. Dok proučavate zadnji odsjek učenja (stranice 47–48), potražite odgovornosti za koje predsjednik Smith kaže da dolaze sa svećeništvom. Što članovi svećeničkog zbora mogu učiniti da podrže jedni druge u svojim odgovornostima? Kako žene

moгу pomoći obnašateljima svećeništva da budu odani tim odgovornostima? Što obnašatelji svećeništva mogu učiniti da podrže žene u njihovim božanskim ulogama?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Ivan 15:16; Alma 13:1–3, 6–10; Nauk i savezi 84:19–22; Josip Smith 2:68–72; Članci vjere 1:5

Pomoć pri podučavanju: »Iznesite svjedočanstvo kad god vas Duh potakne, ne samo na kraju svake lekcije. Omogućite onima koje podučavate da iznesu svoje svjedočanstvo« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 45).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1948, 180–181.
2. Conference Report, listopad 1948, 186.
3. Conference Report, listopad 1948, 190.
4. »The Church with Divine Authority«, *Deseret News*, 28. rujna 1946, crkveni odsjek, 6.
5. »The Church with Divine Authority«, 6.
6. Conference Report, travanj 1904, 64.
7. Conference Report, travanj 1934, 28–29.
8. Conference Report, travanj 1927, 83.
9. Conference Report, travanj 1934, 28–29.
10. Conference Report, travanj 1917, 37–38.
11. Conference Report, listopad 1926, 106.
12. Conference Report, travanj 1934, 30.
13. »Message to Sunday School Teachers«, *Instructor*, studeni 1946, 501.
14. Conference Report, travanj 1925, 65.
15. Conference Report, travanj 1949, 191–192.
16. Conference Report, listopad 1950, 6.
17. Seventies and stake missionary conference, 4. listopada 1941, 7.
18. Conference Report, travanj 1948, 184.
19. Conference Report, travanj 1948, 184.
20. Conference Report, listopad 1928, 94.
21. Conference Report, travanj 1943, 91–92.
22. Conference Report, listopad 1933, 25.
23. Conference Report, listopad 1945, 118.
24. Conference Report, listopad 1950, 182.

Podržavanje onih koje podržava Gospodin

*Naše je vođe odabrao Gospodin i očekuje od
nas da ih podržimo riječima i djelom.*

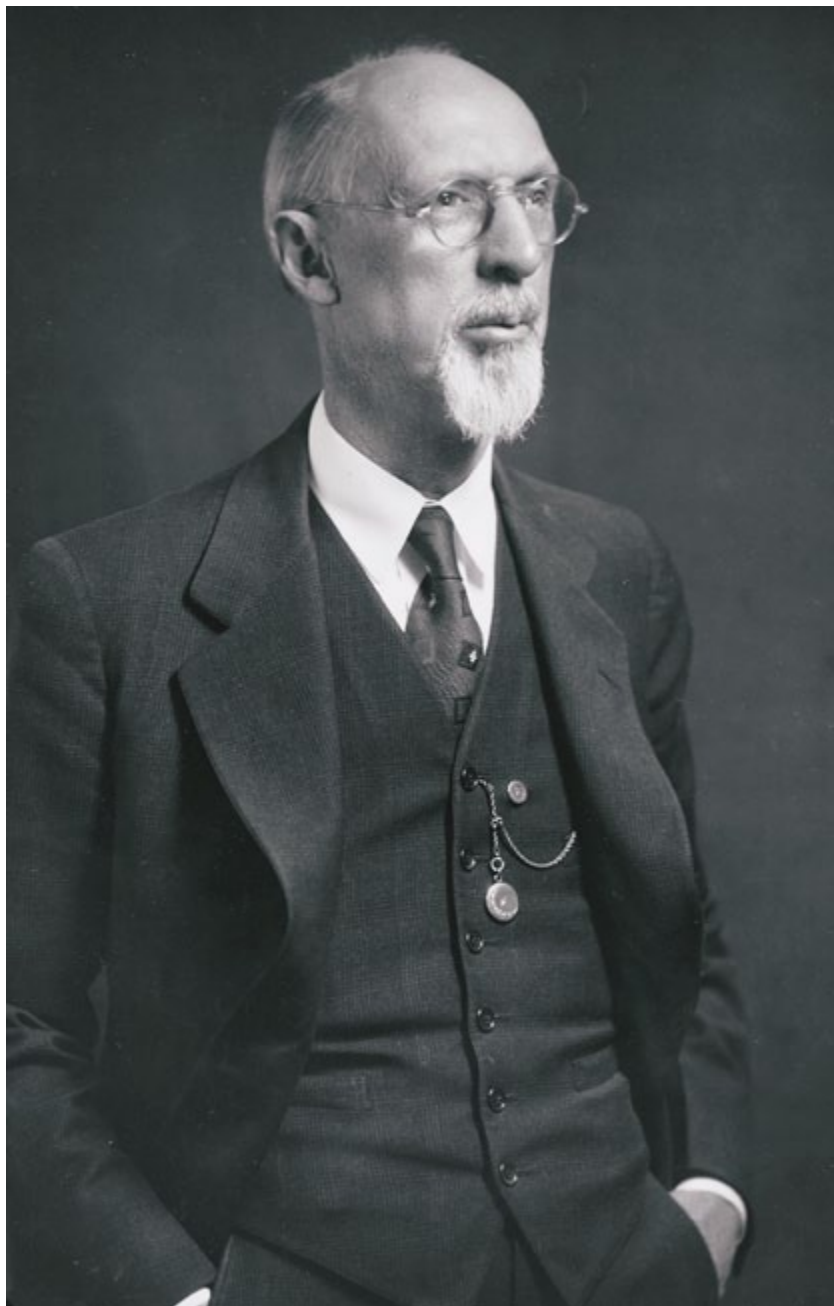
Iz života Georgea Alberta Smitha

George Albert Smith podržan je kao predsjednik Crkve na općem saboru u listopadu 1945. Pred kraj sabora, predsjednik Smith iskazao je zahvalnost za glas podrške svetaca: »Zahvaljujem vam na ukazanom povjerenju, moja braćo i sestre, nadajući se da ću uspjeti, i dajući obećanje kao što su to učinili neki od vas da ćete mi pomoći uspjeti, jer i ja sam samo čovjek, jedan od najponiznijih među vama, no pozvan sam na ovu službu – i ne bih bio ovdje da nisam bio pozvan – vlašću našeg Nebeskog Oca.«

Zatim je dodao sljedeću molbu: »Treat će mi pomoć svakog muškarca, žene i djeteta, ne za moj blagoslov, već za vaš blagoslov i za blagoslov ljudske djece gdje god bili. Ovo nije *moja* odgovornost, ovo je *naša* odgovornost.«¹

Kao što učenja iz ovog poglavlja pokazuju, George Albert Smith razumio je koliko teške terete nosi Prvo predsjedništvo, čak i prije nego što je postao predsjednik Crkve. Podučavao je svece da njihova odanost i vjernost mogu pomoći olakšati te terete i on je bio primjer tog načela tijekom svog služenja u Zboru dvanaestorice apostola.

Dok je 1946. godine vodio zasjedanje općeg sabora, predsjednik Smith predstavio je podržavanje crkvenih službenika objašnjavajući da je to više od pasivnog čina: »Sada imamo jedan red poslovanja koji je uobičajen za ove sabore; to jest, predstavljanje autoriteta Crkve da budu podržani glasom naroda. Nadam se da ćete svi shvatiti da je to sveta povlastica... To neće biti samo simbolično, već će to

»Ja sam samo čovjek, jedan od najponiznijih među vama, no pozvan sam na ovu službu... vlašću našeg Nebeskog Oca.«

biti pokazatelj da ćete, uz Gospodnju pomoć, nositi svoj dio posla.²
[Vidi 1. prijedlog na 59. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Gospodin priprema, odabire i nadahnjuje one koji predsjedavaju Crkvom.

Ovom velikom Crkvom predsjedavali su muškarci koji su bili posebno pripremljeni, posebno podučeni i posebno opremljeni za tu veliku čast koja je udijeljena svakom od njih dok je preuzimao položaj. Naš Nebeski Otac u svojoj je mudrosti okružio ove vođe u Izraelu s drugima koji poput njih imaju vjeru i koji se ne klanjaju pojedincu zbog njegove osobnosti ili individualnosti kao predsjedniku Crkve, već koji ga prihvaćaju kao glasnika našeg Nebeskog Oca te ga podržavaju, podupiru, mole za njega, vole ga, kako bi i oni također mogli primiti blagoslove našeg Nebeskog Oca.

Ne postoji niti jedna druga organizacija poput ove na svijetu. Ne postoje drugi ljudi [koji su] vođeni poput njih. Točno je rečeno da su oni koji predsjedavaju pravedni ljudi. Naš će Nebeski Otac izvršiti svoje djelo kroz njih. Evanđelje mora biti podučavano kroz njih... Čovjek koji predsjedava nad nama danas ne predsjedava zbog svoje vlastite prirodene sposobnosti. On ne predsjedava zato što je sin nekog velikog vladara, već je na tom položaju zato što naš Otac na Nebu poznaje nepovredivost njegove duše. Uviđajući odlučnost koju će trebati da pronese ovu poruku svim narodima zemlje, pripremio ga je za visoki položaj koji mu je udijeljen. On predsjedava kao predstavnik našeg Nebeskog Oca.³

Danas sam razmišljao o poniznom, no velikom čovjeku koji je vodio ovu Crkvu od njezine uspostave... Dobro sam se upoznao s [mnogim] predsjednicima [Crkve] i vjerujem da je svaki od njih Božji čovjek. Nezamislivo je da bi naš Nebeski Otac mogao odabrati bilo koga drugoga da predsjedava njegovom Crkvom.⁴

Što se dogodilo kada je [Joseph Smith] umro?... [Sveci] nisu održali sjednicu, izabrali predsjedatelja i odabrali novog vođu. Vođu je već odabrao Gospodin. To je bio stariji član Zbora dvanaestorice, Brigham Young... Crkva ga je kao tijelo podržala za predsjednika na svim zasjedanjima. Kada je umro, njegovi savjetnici nisu rekli da

su oni predsjednici, već je Zbor dvanaestorice predsjedavao dulje vrijeme, a zatim je stariji član podržan kao predsjednik Crkve. Prevladao je savršen red ...

Istražio sam neke od ovih stvari kako ne bi bilo greške. Joseph Smith nije odabrao sebe da bude predsjednik Crkve. Kao ni drugi koji su uslijedili nakon njega... Imenovanje dolazi od našeg Nebeskog Oca kroz njegovo nadahnuće, a ljudi primaju svu moć koja dolazi s imenovanjem.⁵

Koliko bismo zahvalni trebali biti što znamo da ovo djelo nije djelo čovjeka, već Gospodina; da ovu Crkvu, koja nosi ime Isusa Krista, vodi on sam i da neće dopustiti nijednom čovjeku niti grupi ljudi da je uništi. Neće dopustiti ljudima koji predsjedavaju nad njegovom Crkvom da vode ljude u zabludu, već će ih podržati sa svojom sveobuhvatnom moći. Veličat će ih u očima dobrih i velikih muškaraca i žena. Blagoslovit će njihovo službeništvo i ono će biti ispunjeno uspjehom. Oni koji se protive i pronalaze zamjerke neće pronaći radost u svom suprotstavljanju. Oni koji kritiziraju i teže uništiti utjecaj vođa Crkve trpjet će posljedice svojih pogrešnih djela.⁶

Javlja se potreba i za nas da nosimo zahvalnost u srcima što nas vode sveci koje nadahnjuje naš Otac na Nebu da nas podučavaju iz dana u dan.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 60. stranici.]

Kroz njegove sluge, Gospodin nas podučava o putu ka sreći i sigurnosti.

Od vremena oca Adama do danas Gospodin je opominjao ljude kroz svoje sluge. Nadahnuo ih je na bolji život kad su ga slušali, a s vremena na vrijeme, kada su to njegova djeca tražila, poslao bi svece u svijet da priopće upute za sreću i nadahnuo ih da podučavaju veličanstvene istine koje oplemenjuju i obogaćuju čovječanstvo.⁸

Ne znam za ništa od veće važnosti što se dogodilo u svijetu a da Gospodin kroz svoje proroke nije unaprijed savjetovao ljude kako ne bi bili ostavljeni u neznanju što se će dogoditi, već da mogu planirati svoje živote, ako to žele, na svojoj korist ...

Primjer je Noin slučaj. Gospodin mu je zapovjedio da izgradi arku na kojoj će pravednici moći biti sačuvani od poplave koja će doći. Noa je izgradio arku i propovijedao je pokajanje svom naraštaju u

trajanju od sto i dvadeset godina te ih na taj način potpuno upozorio. Ljudi su, međutim, bili toliko opaki da nisu htjeli slušati upozorenje. Koristeći svoje opredjeljenje, odabrali su opačinu umjesto pravednosti. Udariše kiše, navališe potoci, a samo Noa i njegova obitelj od osam duša bili su spašeni. Svi su bili potpuno upozoreni, ali su potopljeni zbog svoje samovolje i odbijanja da se pokaju. [Vidi Mojsije 8:13–30.]⁹

Gospodin želi da budemo sretni. Zato nam je dao evanđelje Isusa Krista. Zato nam je udijelio svećeništvo. Želi da budemo radosni. Zato je organizirao ovu Crkvu i u njoj postavio razne službe, a to sve ima reda... Ako ćete slijediti Gospodinovo vodstvo, i onih koje Gospodin podržava, nećete odlutati u tamu, izgubiti svjetlost, prekršiti zakone Božje i predati svoje povlastice za koje on željno čeka da u njima uživamo.¹⁰

Po meni postoji jedan siguran put u današnje doba, a to je slijediti one koje je Gospodin postavio da vode. Mogu imati vlastite ideje i mišljenja, mogu imati vlastiti sud o nečemu, ali znam da kada se moj sud sučeli s učenjima onih koje nam je Gospodin dao da nam pokažu put, trebam promijeniti svoj tijek. Ako želim spasenje slijedit ću vođe koje nam je naš Nebeski Otac dao, dok god ih podržava.¹¹ [Vidi 3. prijedlog na 60. stranici.]

Oni koji su ponizni i vjerni podržavaju i brane Gospodinove sluge.

Poznavao sam tisuće ljudi s raznih pozicija u ovoj velikoj Crkvi, muškarce i žene iz mnogih nacija koji su u poniznosti i vjernosti prihvatili evanđelje da se poistovjete s Crkvom Isusa Krista svetaca posljednjih dana... [Oni] su se molili i podržavali svoje vođe... a kroz moje iskustvo u Crkvi tek mi predstoji upoznati nekoga tko obdržava zapovijedi Božje, a tko je podigao svoj glas protiv onih koji predsjedavaju ovom Crkvom. To je doista čudesno...

Jedno od meni najvećih svjedočanstava o božanskom porijeklu ovog djela je da mnoštvo ljudi... koje ima priliku na saboru okola... izraziti se tako da ili podrže ili odbiju podržati one koji predsjedavaju na njima (koristeći slobodu izbora) nastavljaju podržavati svoje vođe. Doista Duh Gospodnji potiče vjerne, ponizne ljude da podrže njegove odabrane sluge.¹²

»Mi moramo biti poput Arona i Hura u drevna vremena; moramo držati [prorokove] ruke.«

Kada je Mojsije vodio Izrael iz Egipta kroz pustinju u obećanu zemlju, Amalek je kod Refidima napao Izraelce. Mojsije je naredio Jošui da izabere borce da zaštite Izrael. Mojsije, Aron i Hur popeli su se na vrh brda iznad bojnog polja. Dok je Mojsije držao palicu Božju iznad svoje glave, Izraelci bi nadjačavali, no kada je spustio svoje ruke zbog slabosti, nadjačavali bi Amalečani. Donesen je kamen za sjedenje te su Aron i Hur podigli njegove ruke kako bi se blagoslovi Božji mogli utjecati Izraelu da bi njihovi ratnici mogli nadjačati, i izvojevali su pobjedu. Božja moć počivala je na Mojsiju i ostala je na njemu dok nije izvršio svoje djelo. [Vidi Izlazak 17:8–13.] Kada je imao podršku naroda i oni su bili blagoslovljeni, a tako je i sa svakim slugom Gospodnjim koji je predsjedavao Izraelom ...

Dok god [predsjednik] predsjedava ovom Crkvom, bez obzira koliko godina, naš će mu Nebeski Otac davati snagu, moć, mudrost, prosudbu i nadahnuće da govori s Izraelom onako kako mu treba govoriti. Slijedeći njegovo vodstvo, mi moramo biti poput Arona i Hura

u drevna vremena; moramo držati njegove ruke kako bi kroz njega Gospodin mogao spustiti nebeske blagoslove na nas i na ovaj narod.¹³

Znam da su ti ljudi [vrhovni autoriteti] Gospodnji sluge i znam da teže blagosloviti čovječanstvo. Nadam se da nitko od vas... neće manjkati u podršci, ne samo kroz vašu vjeru i molitve, već ako su lažno predstavljeni, kao i njihovi stavovi, da ćete biti spremni i željni da ih obranite ukoliko je to potrebno, jer dolazi vrijeme kada će im trebati vaša obrana. Neprijatelj ih nije zaboravio, a jedno od mojih svjedočanstava o božanskom pozivu tih ljudi je da opaki govore opačine o njima, a dobri muškarci i žene govore dobro o njima.¹⁴ [Vidi 4. prijedlog na 60. stranici.]

Kada kritiziramo naše vođe ili zanemarujemo njihov savjet, dopuštamo neprijatelju da nas zavede.

Među nama ima onih... koji su zaslijepljeni filozofijama i ludošću ljudskom. Ima onih koji odbijaju savjet čovjeka kojeg je Bog postavio kao glavu ove Crkve ...

Ljudi koji nemaju puno informacija odjednom dolaze s pametnom idejom i govore »treba ovako« ili »treba onako«, i iako je to suprotno savjetu Gospodnjem, neki se daju nagovoriti da to isprobaju. Gospodin je dao siguran savjet i postavio predsjednika svoje Crkve da protumači taj savjet. Ako ignoriramo ono što on kao predsjednik Crkve savjetuje, možemo otkriti da smo počinili ozbiljnu pogrešku.¹⁵

Članovi predsjedništva Crkve... su predstavnici našeg Nebeskog Oca, ne samo ovom narodu, već ga predstavljaju pred svim ljudima zemlje. Činili bismo dobro kada bismo veličali i poštivali ove ljude koje je postavio kao naše vođe. Oni su ljudi s ljudskim slabostima, oni će pogriješiti, no ako ćemo biti onoliko obazrivi na pogreške koje počine kao što smo prema našim padovima i greškama, uvidjet ćemo njihovu vrijednost kao i našu vlastitu.

Stojim ovdje s molbom, moja braćo i sestre, da ne dopustite da riječi kritike ili neljubaznosti prijeđu preko vaših usana o onima koje je Gospodin pozvao da nas vode. Nemojte biti u društvu onih koji ih obezvrjeđuju ili umanjuju njihov utjecaj među ljudskom djecom. Ako to učinite, mogu vam reći da ćete se naći u moći neprijatelja. Bit ćete pod utjecajem onoga koji će vas odvesti što je dalje moguće

od istine, a ako se ne pokajete, možda ćete prekasno otkriti da ste izgubili »dragocjeni biser«. Zbog vaše sebičnosti i sljepoće bit ćete zavedeni, a vaši ljubljani... patit će zbog vaše slabosti i ludosti s druge strane vela.¹⁶ [Vidi 5. prijedlog na 60. stranici.]

Neprijatelj ne spava. On obmanjuje mnoge i vodi ih u grijeh... Ima onih koji podučavaju lažni nauk; i onih koji teže uvjeriti muškarce i žene da prekrše zapovijedi našeg Nebeskog Oca... Kada bi članovi Crkve koji pronalaze zamjerke za vođe Crkve i kritiziraju one koji daju svoje živote kako bi blagoslovili i bili od koristi nama zastali dovoljno dugo da u molitvi pitaju: »Koje je od ovih učitelja sigurno slijediti?«, bez ikakvih bi teškoća pronašli pravi smjer i podržali one koje Gospodin podržava.¹⁷

Kada podržavamo naše vođe, obvezujemo se slijediti njihov savjet i veličati naše vlastite pozive.

To mora biti izvor snage za predsjednika ove Crkve, da pogleda u lica tisuća poštenih muškaraca i žena, vidi ih kako podižu svoje ruke u savezu s našim Ocem na Nebu, i podržavaju ga u službi na koju je pozvan. Obveza koju preuzimamo kada podignemo naše ruke pod tim okolnostima je najsvetija obveza. To ne znači da ćemo tiho krenuti našim putem i složiti se da prorok Gospodnji vodi ovo djelo, već to znači – ako razumijem obvezu koju sam preuzeo kada sam podigao svoju ruku – da ćemo stati uz njega, moliti za njega, braniti njegovo dobro ime i težiti da izvršimo njegove upute za koje će ga Gospodin usmjeravati da ih daje nama dok on služi na tom položaju.¹⁸

Kad razmišljam o bremenu kojeg nose predsjednik ove Crkve i njegovi savjetnici, i shvatim odgovornosti koje su stavljene na njihova ramena, želim im pomoći svim svojim srcem da ne budem teret, već da na položaju na koji sam pozvan, s vama, moja braćo i sestre, svi možemo zauzeti naše mjesto i ponijeti svoj dio tereta te veličati naš poziv na slavu i čast Boga.¹⁹ [Vidi 4. prijedlog na 60. stranici.]

Neka nam Bog udijeli da mi koji smo toliko obilno blagoslovljeni možemo podići ruke slugi Gospodnjem koji predsjedava nad nama; da mu možemo pomoći ne samo našom vjerom i molitvama, već s ljubaznom dobrotom kako se pruže prilike; da možemo stupati pod stijegom kojeg će držati dok ga Bog nastavlja podržavati kao

Mi podržavamo naše vođe kada »pon[e]semo] svoj dio tereta te veliča[mo] naš poziv na slavu i čast Boga«.

predsjednika Crkve, kao proroka Gospodnjeg u ove posljednje dane.²⁰

Podržimo ove ljude koje je Bog podigao da predsjedavaju nad nama. Blagoslovimo ih, ne samo našim riječima, već pomažući u svakoj prilici noseći ovaj teret koji je tako težak na njihovim plećima... Molite za njih, blagoslovite ih i pomozite im.²¹

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte posljednji odlomak »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 51–52). Što znači »svoj dio posla«? Dok proučavate ovo poglavlje, razmislite kako možete pokazati svojim riječima i djelima da podržavate vođe Crkve.

2. Ponovite prvi odsjek učenja (stranice 53–54), naročito drugi i četvrti odlomak. Po čemu se Gospodinov način biranja vođa razlikuje od svjetovnog načina? Koja ste iskustva imali koja su osnažila vašu vjeru da je naše vođe izabrao Gospodin?
3. Proučite odsjek koji počinje na 54. stranici i pročitajte Nauk i saveze 21:4–7. Koji je određeni savjet Gospodin dao kroz sadašnjeg predsjednika Crkve; kroz vašeg predsjednika okola ili okruga; kroz vašeg biskupa ili predsjednika ogranka? Koje ste blagoslove primili dok ste slijedili taj savjet?
4. Ponovite odsjek koji počinje na 55. stranici i pročitajte prva dva cijela odlomka na 58. stranici. Što za vas znači podržati crkvene vođe? Kako podržavanje naših crkvenih vođa jača naše obitelji i domove?
5. Pročitajte posljednji cijeli odlomak na 59. stranici. Zašto je opasno kritizirati vođe u Crkvi? Koji bi bio primjeren način da odgovorite ako bi netko istaknuo zamjerku u jednom od vaših mjesnih vođa?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Amos 3:7; Efežanima 4:11–14; Hebrejima 5:4; Nauk i savezi 84:109–10; 107:22; 112:20

Pomoć pri podučavanju: Jedan način za poticanje predanog učenja je pažljivo slušati kad netko postavi pitanje ili komentira. »Slušanje je izraz ljubavi. Ono često zahtijeva žrtvu. Kada istinski slušamo druge, često odustajemo od onoga što želimo reći da bi se drugi mogli izraziti« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 66).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1945, 174–175.
2. Conference Report, listopad 1946, 153–154.
3. Conference Report, travanj 1927, 86–87.
4. Conference Report, travanj 1931, 31.
5. »The Church with Divine Authority«, *Deseret News*, 28. rujna 1946, crkveni odsjek, 6, 9.
6. Conference Report, travanj 1934, 29.
7. Conference Report, listopad 1917, 45.
8. Conference Report, listopad 1917, 40.
9. Conference Report, travanj 1945, 136.
10. Conference Report, travanj 1949, 192.
11. Conference Report, travanj 1937, 33.
12. Conference Report, travanj 1931, 32.
13. Conference Report, travanj 1942, 14.
14. Conference Report, listopad 1933, 29.
15. Conference Report, listopad 1936, 75.
16. Conference Report, travanj 1937, 34.
17. Conference Report, travanj 1937, 33.
18. Conference Report, lipanj 1919, 40.
19. Conference Report, listopad 1929, 24.
20. Conference Report, travanj 1930, 68–69.
21. Conference Report, listopad 1930, 69.

Besmrtnost duše

Naš život je vječan, a ta nam spoznaja pomaže donijeti ispravne odluke i tješi nas u vrijeme žalosti.

Iz života Georgea Alberta Smitha

George Albert Smith bio je blagoslovljen s čvrstim razumijevanjem svrhe života, a to mu je omogućilo da potiče druge dok su se suočavali s teškoćama. Često je podsjećao svece da živimo »vječnim životom« – da vječnost ne počinje nakon ovog života već da je smrtnost presudan dio vječnosti. »Ponekad sam rekao svojim prijateljima kad su bili na životnom raskrižju, nesigurni kojim putem žele ići: 'Danas je za tebe početak vječne sreće ili vječnog razočaranja.'«¹

Predsjednik Smith svjedočio je o ovim istinama na sprovodu Hyruma G. Smitha, patrijarha Crkve, koji je preminuo relativno mlad, ostavljajući iza sebe svoju ženu i osmero djece:

»Osjećao sam, otkad sam zamoljen govoriti na ovom sprovodu, da to možda neću moći učiniti. Moji su osjećaji bili uznemireni i osjećao sam se nemoćnim da ih kontroliram, no od kada sam ušao u ovu zgradu, dušu mi je ispunio predivan, sladak utjecaj mira ...

Umjesto žalosti osjećam potrebu da zahvalim Ocu na Nebu za evanđelje njegovog Ljubljenog Sina koje je iznova objavljeno u naše doba... Znati da je život vječan je predivan blagoslov – znati da će kroz vječnost blagoslovi za koje je ovaj dobri čovjek živio biti njegovi. Njegov smrtni život je prekinut, ali to je samo dio vječnog života. Položio je temelj dubok i siguran na kojem je izgradio i na kojem će nastaviti graditi kroz vječnost. Radost koju je iskusio ovdje na zemlji bit će umnožena ...

Dok razmišljam o iskustvima ljudi u svijetu, u ovakvim situacijama, divim se koliko smo blagoslovljeni. Nemam sumnje u vječni život i besmrtnost duše kao ni u to da sunce sja u podne... Tužno je

»Zahvalan sam što nam je objavljeno i pojašnjeno u ove posljednje dane da ovaj život nije kraj, već da je dio vječnosti.«

rastati se od voljenih osoba, čak i privremeno. Šaljemo ih na misije, ili odu živjeti u druge dijelove svijeta i nedostaju nam. Kad se dogodi nešto poput ovoga čini se da su još dalje, a zapravo nisu, kad bismo samo razumjeli... Umjesto izricanja sućuti koja se ponekad upućuje ožalošćenima, osjećam da bih se danas trebao radovati što znam da ovo nije kraj ...

Stoga danas, dok stojim u vašoj nazočnosti, kada bi možda trebale teći suze, moja je duša ispunjena s utjehom i uvjerenjem. Molim se da ta utjeha može biti u životima onih koji su ožalošćeni.«² [Vidi 1. prijedlog na 70. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

**Živjeli smo kao duhovi prije nego što smo došli na zemlju,
a naši će duhovi nastaviti živjeti nakon što umremo.**

Naše shvaćanje ovog života je da je to vječni život – da živimo u vječnosti danas onoliko koliko ćemo živjeti u vječnosti. Naše je vjerovanje da smo živjeli prije nego što smo došli ovdje; ono što je inteligencija, ono što je duh, nije počelo u ovom životu. Mi vjerujemo da smo primili duhovno tijelo prije dolaska na ovaj svijet. To duhovno tijelo poslano je u ovaj svijet, a ovdje je primilo fizički oblik, tijelo koje vidimo. Fizički dio koji vidimo je od zemlje, zemaljski [vidi 1. Korinćanima 15:47], no onaj dio koji napušta tijelo kad naš život završi je duhovan, i on nikad ne umire. Fizičko tijelo leži u grobnici – ono je dio zemlje i vraća se majci zemlji – ali inteligencija koju je Bog umetnuo, ono što ima moć umovati i razmišljati, ono što ima moć pjevati i govoriti, ne poznaje smrt. Ono jednostavno napušta ovu sferu vječnog života i tamo čeka pročišćenje fizičkog tijela, do trenutka kada će biti ponovno ujedinjeno s tim tijelom, koje će biti proslavljeno, kao što je tijelo našeg uskrslog Gospodina proslavljeno, ako smo živjeli dostojno.³

Jezikom pjesnika, »Život je stvaran! Život je ozbiljan!«, a »grob mu nije cilj«. [Henry Wadsworth Longfellow, »A Psalm of Life«.] Duh koji nastanjuje tijelo je besmrtn. On živi nakon groba. Tijelo se raspada i vraća zemlji, ali duh nastavlja živjeti.⁴

Zahvalan sam što nam je objavljeno i pojašnjeno u ove posljednje dane da ovaj život nije kraj, već da je dio vječnosti, i ako iskoristimo

naše prilike ovdje, da je ovo korak naprijed prema boljem i poželjnijem stanju.⁵ [Vidi 2. prijedlog na 70. stranici.]

**Naša svrha ovdje na zemlji je pripremiti se
za život s našim Nebeskim Ocem.**

Neki vjeruju da kad prođemo ovu sferu postojanja, da je to kraj. Čini mi se nevjerojatnim, kada pogledamo u djela prirode, kada istražujemo ljudski organizam, savršenstvo tijela, otkucaje srce, rast i jačanje od djetinjstva do odrasle dobi, zatim postupno propadanje do kraja života – da je moguće da bilo koje od djece našeg Oca može vjerovati da su ljudska bića rođena na ovom svijetu kako bi samo proživjeli život muškarca ili žene, ostarili i umrli bez neke svrhe u tome što žive ovdje.⁶

Ovaj nam život nije dan za razonodu. Postoji velebna svrha u našem stvaranju, u životu kojeg nam je Bog dao. Proučavajmo koja je to svrha kako bismo mogli napredovati i zadobiti vječni život.⁷

Uopće nema sumnje u umu sveca posljednjih dana koja je svrha našeg zemaljskog života. Ovdje smo kako bismo se pripremili, rasli i osposobili da budemo dostojni života u nazočnosti našeg Nebeskog Oca.⁸

Vjerujemo da smo ovdje jer smo zadržali svoje prvotno stanje i zaslužili povlasticu dolaska na ovu zemlju. Vjerujemo da je naše postojanje nagrada za našu vjernost prije dolaska ovdje, i da na zemlji uživamo u plodovima našeg truda iz svijeta duhova. Također vjerujemo da danas sijemo sjeme za žetvu koju ćemo požnjeti kada odemo odavde. Za nas je vječni život zbroj predzemaljskog postojanja, sadašnjeg postojanja i nastavka života u besmrtnosti, pružajući nam moć beskrajnog napretka i porasta. S tim osjećajem i sigurnošću, mi vjerujemo da »kakav je čovjek, Bog je nekad bio, a kakav je Bog, čovjek može postati«. [Vidi Lorenzo Snow, »The Grand Destiny of Man«, *Deseret Evening News*, 20. srpnja 1901, 22.] Budući da smo stvoreni na sliku Božju, vjerujemo da nije neprikladno, da nije nepravedno nadati se da će nam biti dopušteno da uživamo u božanskom karakteru ako smo vjerni, da postanemo poput Boga; jer kako primamo i slušamo prirodne zakone našeg Oca koji upravlja ovim životom, postajemo više poput njega. I dok

koristimo prilike unutar našeg dosega, pripremamo se primiti veće mogućnosti u ovom životu i u životu koji dolazi ...

Kako bismo trebali biti sretan narod zbog spoznaje koju imamo da ovo razdoblje kušnje nije priprema za smrt, već za život; da je Očeva želja za nas da možemo izbjeći svaku grešku i primiti svaku istinu, te da primjenom istine u našim životima možemo postati više poput njega i postati dostojni prebivati s njim.⁹

Braćo i sestre, ovo je ozbiljna stvar. Trebamo o tome ozbiljno razmišljati. Trebamo sagledati naše vlastite živote i otkriti da ako smo spremni za taj veliki budući život, ako bismo sutra bili pozvani bismo li bili spremni dati izvješće o našim zemaljskim djelima; mislimo li da bismo od našeg Nebeskog Oca primili dobrodošlicu: »Dobro, valjani i vjerni slugo!«¹⁰ [Vidi 3. prijedlog na 70. stranici.]

Tijekom ovog života trebali bismo tražiti one stvari koje su vječne vrijednosti.

Možda nam je u ovom životu dano nekoliko stvari koje će nam privremeno pružiti zadovoljstvo; no stvari koje su vječne, stvari koje su vrijedne, su one vječne stvari kojima težimo, pripremamo se primiti ih i polažemo pravo na njih kroz naše individualne napore.¹¹

Nije li neobično da ono za što se svijet borio od početka, bogatstvo, moć, sve ono što čini ljude komotnima, danas imamo u obilju – bolje i više odjeće nego ikada prije, više hrane nego što možemo pojesti, više bogatstva bilo koje vrste nego što je svijet ikada imao. Naši su domovi udobniji. Životne pogodnosti su čudesno umnožene od kad je evanđelje došlo na zemlju, a danas imamo sve za što smo se borili. Obrazovanje je doseglo svoj vrhunac. Ljudi posjeduju više znanja o ovoj zemlji nego ikada prije. Sve za što se čovječanstvo borilo od početka vremena što se smatra najpoželjnim danas je na zemlji. A usprkos tome, postoji sumnja i strah za ono što budućnost sprema.

U čemu je naš problem? To je da smo težili nevažnom komforu, težili smo ljudskim počastima, težili smo onim stvarima koje sebičnost stavlja u naše duše. Težili smo uzdizati sebe i postavili smo se ispred druge djece našeg Oca.¹²

Nemojmo se uljuljkati u san, nemojmo biti obmanuti obiljem dobrih stvari ovoga svijeta; jer što koristi čovjeku ako dobije cijeli

»Ono što... je... dragocjenije od svega drugoga, je prilika da imate vječni život... u društvu [svojih] sinova i kćeri, muževa i žena.«

svijet, a ako izgubi svoj život? [Vidi Marko 8:36.] Nemojmo previdjeti svrhu našeg stvaranja, ali radimo za spasenje naših duša.¹³

Jedna od tužnih stvari u životu je vidjeti kako muškarca ili ženu polažu u Majku Zemlju svjesni činjenice da su odbacili veće blagoslove koje im je naš Otac ponudio, nastavljajući hvatati mjehurić koji će sam sebe izbrisati iz postojanja. Kad pomislim na milijune Božje djece u svijetu i shvatim kako malo streme prema stvarima koje su zaista vrijedne, osjećam tugu.¹⁴

Upamtite da je razum koji steknete vječan, istina koju naučite ovdje i primijenite u svojim životima, znanje i iskustvo koje steknete i iskoristite – to ćete ponijeti sa sobom kada pođete kući.¹⁵

Blaga koja ćemo pronaći kada prijeđemo na drugu stranu bit će ona koja smo slagali onamo služeći drugim sinovima i kćerima našeg Oca s kojima smo bili povezani ovdje. On je to omogućio svima nama, a tijekom našeg ostanka ovdje bit ćemo sretniji služeći našim bližnjima nego što je to moguće na bilo koji drugi način.¹⁶

Nije toliko bitno koliko dragocjenosti imate, koliko imovine posjedujete i koliko počasti ljudskih možete steći, i svih ostalih toliko poželjnih stvari u svijetu. Ono što vam je Bog dao, dragocjenije od svega drugoga, je prilika da imate vječni život u celestijalnom kraljevstvu i kroz vječnost uživajte u društvu sinova i kćeri, muževa i žena, s kojima ste bili ovdje na zemlji.¹⁷ [Vidi 4. prijedlog 70. stranici.]

Zbog Isusa Krista, i mi ćemo uskrsnuti.

Spasiteljev pravedan život je savršen primjer svima, a njegovo uskrsnuće bilo je prvo jamstvo čovječanstvu da ćemo mi također ustati iz groba.¹⁸

Kada je Isus ustao iz mrtvih, postao je prvijenac uskrsnuća. Duh rođen od Oca (inteligentni dio njegove duše) ponovno je nastanio njegovo tijelo koje je bilo pročišćeno, te je On postao proslavljeno celestijalno biće, i zauzeo svoje mjesto zdesna Ocu, kao jedan od članova božanstva. Imao je moć prevladati smrt jer se podložio svim zakonima njegovog Oca koji je njima upravljao; a podloživši se smrti okrenuo je ključ po kojem cijelo čovječanstvo može uskrsnuti, i svi mogu biti proslavljeni također poslušnošću njegovim učenjima, koja su tako jednostavna da ih se svi mogu pridržavati ako to žele.¹⁹

Isus Krist je bio čovjek bez grijeha. Kroz svoju čistoću, čestitost i krepost, mogao je otključati vrata zatvora, prevladati smrt i grijeh i prokčiti put... u nebo kamo očekujemo da ćemo otići.²⁰

Možemo okrenuti 88. odsjek Nauka i saveza i vidjeti što je Gospodin rekao o našem uskrsnuću, ne samo o uskrsnuću Spasitelja, već nam govori što se može dogoditi nama... U ovom smo odsjeku informirani da će naša tijela ustati iz groba, ne neka druga tijela, i da će duhovi koji sada nastanjuju ova tijela nastaniti ista tijela nakon što budu pročišćena i postanu besmrtna. [Vidi NiS 88:14–17, 28–33.]²¹

Mnogo ljudi u svijetu ne zna što je uskrsnuće. Podučavate li svoju djecu i prijatelje što to znači?... [Spasiteljevo] uskrsnuće je jasno svecima posljednjih dana koji razumiju evanđelje, ali ima mnogo onih koji ne razumiju što to znači... Svrha evanđelja Isusa Krista je pripremiti svakog muškarca, ženu i dijete za trenutak kada će svi koji su umrli biti podignuti iz svojih grobova, i kada će naš Nebeski Otac uspostaviti svoje kraljevstvo na zemlji, gdje će prebivati

*»Spasitelj[ev]o... uskrsnuće je bilo prvo jamstvo
čovječanstvu da ćemo mi također ustati iz groba.«*

pravedno, a Isus Krist biti naš Kralj i Zakonodavac.²² [Vidi 5. prijedlog na 71. stranici.]

Naše nas poznavanje besmrtnosti duše nadahnjuje, potiče i tješi.

U Jobu čitamo: »Uistinu, dah neki u ljudima, duh Svesilnog mudrim čini čovjeka.« [Job 32:8.] Oni koji nisu primili to nadahnuće neće razumjeti značenje uskrsnuća od mrtvih, a bez tog razumijevanja čini mi se da neće biti puno sreće za one koji su doživjeli starost, čekajući trenutak kada će njihov duh napustiti tijelo i otići ne znajući kamo.²³

O, kako bismo tužni bili kada bismo mislili da smrt prekida naš napredak. Ako ne bismo imali priliku nastaviti s razvojem kada naš život na zemlji završi, ne bi bilo puno toga što bi nas nadahnulo da živimo kako bismo trebali živjeti ovdje. Spoznaja da će sve dobro što ostvarimo ovdje, i sav napredak koji učinimo, povećati našu sreću vječno, potiče nas da damo sve od sebe.²⁴

Svi se mi brzo krećemo prema onom trenutku kada ćemo biti pozvani dalje. Ako ne bismo razumjeli da postoji budući život, ako ne bismo shvatili da ima nešto više od utjecaja kojeg smo dosada imali, ako ne postoji ništa više osim taštine i jada života kojeg živimo, čini mi se da ima mnogo onih koji bi se umorili u naporu kojeg treba uložiti za egzistenciju. No u milosti našeg Nebeskog Oca, on nam je udijelio predivne darove koji su predviđeni za ljude.²⁵

Gospodin nas je blagoslovio sa spoznajom da živi, da ima tijelo i da smo stvoreni na sliku njegovu. Ne vjerujemo da je on neka vrsta suštine ili da je nepojmljiv. Ako ste primili svjedočanstvo kakvo je došlo meni i znate kao što ja znam da se naš Nebeski Otac objavio ljudskoj djeci, da je on osobni Bog, da smo stvoreni na njegovu sliku, da je on stvorio naše duhove, da nam je dao priliku živjeti da primimo fizičko tijelo kako bismo se mogli pripremiti da se vratimo u njegovu nazočnost i živimo vječno s njim, kažem vam, ako ste primili to jamstvo, tada imate temelj na kojem možete graditi svoju vjeru. Oduzmite to, spoznaju da Bog doista živi, uvjerenje da je Isus Krist bio Božja pojava u tijelu, uvjerenje da će doći doslovno uskrsnuće iz mrtvih, i naći ćete se u stanju u kojem se nalaze djeca našeg Oca širom svijeta, i pitam vas, kakva vam utjeha onda ostaje? Ovo su temeljne istine.²⁶

Više je meni dragih ljudi s one strane nego s ove, a neće proći puno vremena u prirodnom toku stvari prije nego ja, također, primim svoj poziv da idem dalje. Ne gledam na taj trenutak s tjeskobom i žalošću, već s nadom i uvjerenjem da će promjena, kada se dogodi, biti za povećanje sreće i s prednostima koje nismo mogli upoznati u smrtnosti.²⁷

Kada shvatimo da je smrt samo jedan od koraka kojim će Božja djeca proći tijekom vječnosti, i da je to prema njegovom naumu, to ostavlja smrt bez žalca i dovodi nas licem u lice sa stvarnošću vječnog života. Mnoge su obitelji bile pozvane da se privremeno oproste od onih koje vole. Kada se takve smrti dogode, uznemire nas, ako to dopustimo, i na taj način unose veliku žalost u naše živote. No ako bi naše duhovne oči mogle biti otvorene i mi mogli vidjeti, uvjeren sam da bismo bili utješeni s onime što bi naše oči vidjele. Gospodin nas nije ostavio bez nade. S druge nam je strane dao svako jamstvo za vječnu sreću ako ćemo prihvatiti njegov savjet dok smo ovdje.

To nije isprazan san. To su činjenice. Vama koji ste članovi Crkve Isusa Krista, ova je priča jednostavna, ali istinita. Postoje Sveta pisma koja nam je naš Nebeski Otac stavio unutar našeg dosega, koja nas podučavaju da ćemo živjeti vječno... Gospodin nam je jasno dao tu informaciju, a ja mu zahvaljujem iz dubine svog srca za spoznaju koju nam je dao, da oni koji tuguju mogu biti utješeni i da mi možemo razumjeti našu svrhu zbog koje smo ovdje. Kada bi nam se oni koji su otišli mogli obratiti, rekli bi: »Nastavi, nastavi prema cilju koji će nam donijeti vječnu sreću zajedno.« Učinite stvari koje Gospodin želi da činite, i nećete propustiti ništa što je vrijedno; već naprotiv, stalno ćete sabirati blaga na nebu gdje ga moljac i rđa ne mogu izgristi ni lopovi prokopati i ukrasti. [Vidi Matej 6:19–20.]

Dajem vam svoje svjedočanstvo da znam da živimo vječnim životom, a da je privremeno odvajanje smrću... samo jedan od koraka na putu vječnog napretka koji će naposljetku rezultirati srećom ako smo vjerni.²⁸ [Vidi 6. prijedlog na 71. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Dok čitate »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 61–64), razmislite o vremenu kada ste pokušali tješiti nekoga nakon smrti voljene osobe. Što je donijelo utjehu predsjedniku Smithu?
2. Predsjednik Smith je podučio da je ovaj život dio vječnosti (64. stranica). Što to znači vama? Kako naše razumijevanje ovog načela utječe na odluke koje donosimo?
3. Proučite odsjek koji počinje na 64. stranici. Kako se učenja u tom odsjeku razlikuju od onoga što svijet podučava o svrsi života? Koja iskustva imamo tijekom ovog života koja nam mogu pomoći da »uživamo u božanskom karakteru«?
4. Ponovite odsjek koji počinje na 65. stranici, naročito posljednja četiri odlomka. Zašto je težnja za svjetovnim stvarima poput hvatanja za »mjehurić [koji] će sam sebe izbrisati iz postojanja«?

5. Na 67. stranici, predsjednik Smith upućuje na informaciju o uskrснуću u Nauku i savezima 88. Što stihovi 14–17 i 28–33 ovog odsjeka podučavaju o uskrснуću? Koji su neki od učinkovitih načina za podučavanje djece o uskrснуću?
6. Pročitajte odsjek koji počinje na 68. stranici. Koje su neke od životnih kušnji koje su podnošljivije jer imate svjedočanstvo o načelima podučenim u ovom odsjeku?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: 1. Korinćanima 15:12–26, 35–42, 53–58; 2. Nefi 9:6–13; Alma 12:24; 28:12; Nauk i savezi 93:19–20, 29–34; 130:18–19; Abraham 3:24–26

Pomoć pri podučavanju: »Zamolite sudionike da odaberu odsjek koji ih zanima i tiho ga pročitaju. Pozovite ih da se okupe u grupe od dvoje ili troje ljudi koji su izabrali isti odsjek i rasprave što su naučili« (sa vii. stranice ove knjige).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1944, 94.
2. *Deseret News*, 13. veljače 1932, crkveni odsjek, 5, 7.
3. »Mormon View of Life's Mission«, *Deseret Evening News*, 27. lipnja 1908, crkveni odsjek, 2.
4. Conference Report, travanj 1905, 62.
5. Conference Report, listopad 1923, 70–71.
6. Conference Report, travanj 1905, 59.
7. Conference Report, listopad 1906, 48.
8. Conference Report, listopad 1926, 102.
9. »Mormon View of Life's Mission«, 2.
10. Conference Report, travanj 1905, 63.
11. Conference Report, listopad 1909, 78.
12. Conference Report, travanj 1932, 44.
13. Conference Report, listopad 1906, 50.
14. Conference Report, listopad 1923, 70.
15. »Mormon View of Life's Mission«, 2.
16. *Deseret News*, 26. svibnja 1945, crkveni odsjek, 6.
17. Conference Report, travanj 1948, 163.
18. »President Smith Sends Greetings«, *Deseret News*, 27. prosinca 1950, crkveni odsjek, 3.
19. »Mormon View of Life's Mission«, 2.
20. Conference Report, travanj 1905, 60.
21. Conference Report, travanj 1939, 122–123.
22. Conference Report, travanj 1950, 187–188.
23. Conference Report, travanj 1939, 121.
24. Conference Report, listopad 1921, 41.
25. Conference Report, listopad 1923, 71.
26. Conference Report, listopad 1921, 39.
27. *Deseret News*, 26. svibnja 1945, crkveni odsjek, 4.
28. »Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace«, *Improvement Era*, rujan 1945, 501.

Unutrašnjost hrama Kirtland, u kojem se drevni prorok Ilija ukazao Josephu Smithu i povjerio mu moć pečaćenja i ključeve za djelo za mrtve.

Hramski blagoslovi za nas i naše pretke

Svrha hramova je osigurati mjesto na kojem se obavlja svete uredbe za žive i mrtve.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Godine 1905, kao novi apostol, George Albert Smith obišao je nekoliko važnih crkvenih povijesnih lokacija s predsjednikom Josephom F. Smithom i drugim članovima Zbora dvanaestorice. Jedno od mjesta koje su posjetili bilo je Kirtland u Ohio, gdje su rani sveci izgradili prvi hram u ovoj rasporedbi. »Približavajući se gradu«, prisjeća se starješina Smith, »prva stvar koja je dočekala naše oči bio je predivan hram Kirtland... Tamo su prorok Joseph Smith i [Oliver Cowdery] vidjeli Spasitelja na naslonu propovjedaonice. Tamo im je Mojsije predao ključeve sakupljanja Izraela; i obojica Ilija došli su u moći i veličanstvu njihovih velikih poziva i predali ključeve koji su im povjereni u dane njihovog službeništva na zemlji.«

Dok je grupa hodala hramom, starješina Smith razmišljao je o predanim svecima koji su ga izgradili. »Kada smo shvatili da su građevinu izgradili ljudi koji su bili vrlo siromašni, kako su odvažni ljudi radili tijekom dana da polože temelje i izgrade zidove te građevine, a zatim noću stajali i branili je s oružjem od onih koji su se zakleli da zgrada nikad neće biti dovršena, nismo mogli da ne osjećamo da nije ni čudo što je Gospod prihvatio njihove prinose i blagoslovio ih kao što je tek nekoliko ljudi bilo blagoslovljeno na zemlji.«¹

Godinama kasnije, nakon što je bio odijeljen za predsjednika Crkve, predsjednik Smith je posvetio hram Idaho Falls Idaho. U molitvi posvećenja, izrekao je zahvalnost za spasonosno djelo koje se obavlja u hramu za žive i mrtve:

»Hvala ti, o Bože, što si poslao Iliju, drevnog proroka, kojemu ‘povjeri... ključe obraćanja srdaca otaca k sinovima i srdaca sinova k ocima da sva zemlja ne bi bila prokletstvom udarena’. [NiS 27:9.] Zahvaljujemo ti što je poslan tvom sluzi, Josephu Smithu, da preda ključeve i ovlast za djelo za mrtve, i objavi da naum spasenja obuhvaća cijelu ljudsku obitelj, da je evanđelje sveopćeg karaktera i da ti ne gledaš tko je tko, omogućivši propovijedanje evanđelja i živima i mrtvima. Uvelike smo ti zahvalni što si spasenje omogućio svima koji žele biti spašeni u tvom kraljevstvu.

Neka tvom narodu bude užitak istraživati rodoslovlje svojih predaka kako bi mogli postati izbavitelji na gori Sion služeći u hramovima za svoj preminuli rod. Također molimo da će duh Ilijin pohoditi s moću sve ljude posvuda kako bi mogli biti potaknuti prikupiti i podijeliti rodoslovlje svojih predaka; i da će tvoja vjerna djeca moći upotrijebiti tvoje svete hramove u kojima mogu obaviti sve uredbe koje se odnose na vječno uzvišenje za svoje mrtve.«

U svojoj molitvi predsjednik Smith također je potvrdio da je hram uistinu dom Gospodnji i mjesto na kojem se može osjetiti Božja nazočnost:

»Danas ovdje i sada posvećujemo hram tebi sa svime što mu pripada da može biti svet u tvojim očima; da može biti dom molitve, dom hvale i bogoštovlja, da tvoja slava može počivati i tvoja sveta nazočnost prebivati u njemu; i da može biti prihvatljivo konačište za tvog ljubljenog Sina, Isusa Krista, našeg Spasitelja; da može biti očišćen i posvećen sa svim svojim dijelovima kao svetost tebi, i molimo da svi oni koji će prijeći prag tvog doma budu opčinjeni njegovom svetošću ...

Hoćeš li, naš Nebeski Oče, dopustiti da se tvoja nazočnost ovdje uvijek osjeti, da svi koji se okupe ovdje mogu shvatiti da su tvoji gosti i da je ovo tvoj dom.«² [Vidi 1. prijedlog na 82. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

U hramu primamo svete uredbe, uključujući uredbe koje vežu obitelji za vječnost.

Kako bismo mogli biti spremni za [celestijalno] kraljevstvo, Gospodin je u svojoj milosti, u ove posljednje dane, obnovio evanđelje

Isusa Krista i kroz njega postavio božansku ovlast, a zatim dao razumijevanje svojoj djeci kako bi se određene uredbe mogle primiti i izvršiti. Za ovu svrhu izgrađeni su hramovi i u te hramove oni koji žele mjesto u celestijalnom kraljevstvu imaju priliku otići i primiti svoje blagoslove, da obogate svoje živote i pripreme se za to kraljevstvo.³

Mi smo jedini narod na svijetu koji zna čemu služe hramovi.⁴

Svaki je [hram] izgrađen za jednu veliku vječnu svrhu: služiti kao Dom Gospodnji, omogućiti mjesto sveto i prikladno za obavljanje svetih uredbi koje vežu na zemlji kao i na nebu – uredbe za mrtve i žive koje osiguravaju onima koji ih prime i koji su vjerni svojim savezima okupljanje i združivanje svojih obitelji, svjetove bez kraja i uzvišenje s njima u celestijalnom kraljevstvu našeg Oca.⁵

Trebamo biti zahvalni za spoznaju o vječnosti bračnih saveza. Kada bismo u ovom životu imali samo nadu, uistinu bismo bili najočajniji od svih ljudi [vidi 1. Korinćanima 15:19]. Uvjerenje da će se naši odnosi ovdje kao roditelji i djeca, kao muževi i žene nastaviti na nebu, i da je ovo samo početak velikog i veličanstvenog kraljevstva kojeg je naš Otac pripremio za naše nasljedstvo s druge strane, ispunjava nas nadom i radošću.⁶

Kada bih mislio, poput mnogih, da su moja voljena žena i moji voljeni roditelji nestali, da su otišli iz mog života zauvijek i da ih nikada više neću ponovno vidjeti, to bi me lišilo jedne od najvećih radosti koje imam u životu: misao o ponovnom susretu s njima, primanje njihove dobrodošlice i ljubavi, i zahvaljivanje iz dubine zahvalnog srca za sve što su učinili za mene.

No ima mnogo, mnogo milijuna djece našeg Oca koji ne znaju da sudjelovanjem u određenim uredbama koje je propisao naš Nebeski Otac muževi i žene mogu biti ujedinjeni za vrijeme i vječnost te uživati u suradništvu njihove djece zauvijek. Koliko bismo zahvalni trebali biti za tu spoznaju.⁷

Postoji svega nekoliko mjesta na svijetu gdje možemo biti vjenčani za vječnost, a to je u hramovima Božjim... Ima mnogo naših braće i sestara, sve djeca našeg Nebeskog Oca, kojima je uskraćena ova povlastica zbog... neizbježnih razloga. No budu li živjeli dostojno i budu li imali mogućnosti steći tu povlasticu, neće izgubiti

ništa zbog ovih privremeno nepovoljnih okolnosti. Razmislite onda koliko je veća odgovornost onih koji žive tamo gdje muškarci i žene mogu biti ujedinjeni za vječnost, i gdje mogu otići i obaviti djelo za svoje mrtve! Ljudi u svijetu nemaju ovaj blagoslov. Pitam se cijenimo li ga ...

Podučimo naše mlade o ovim stvarima od njihove najranije mladosti tako da, kada se približi vrijeme za brak, ne bude pitanja u njihovim mislima gdje, kako ili po kome treba obaviti te svete uredbe – a jedino mjesto na kojem se to može obaviti za vrijeme i vječnost je u hramu.⁸

Zahvaljujem [Gospodinu] za sve uredbe Doma Gospodnjeg koje sam primio, od kojih nijedna nije bila samo za mene, već mi je dopušteno primiti dio onoga što je namijenjeno za svu njegovu djecu, gdje god bili, ako su voljni primiti ono što im nudi, bez novaca i bez naplate.⁹

Svi... hramovi koji su izgrađeni ili još nisu posvećeni, dokazano će biti nemjerljiv blagoslov onima koji si omoguće povlasticu da je iskoriste, za sebe i za svoj preminuli rod.¹⁰ [Vidi 2. prijedlog na 82. stranici.]

Kroz hramsko djelo omogućujemo vječne blagoslove našim preminulim precima.

Rodoslovno društvo provelo je godine prikupljajući informacije o [obiteljskoj povijesti], a drugi su proveli godine odlazeći u Dom Gospodnji da budu kršteni za one koji su preminuli, da se muževi, žene i djeca zapečate jedni za druge, da ujedine obitelj kako nas je Nebeski Otac uputio da trebamo. Bilo bi dobro kada bi svatko od nas sebi postavio pitanje: Što ja činim po tom pitanju? Činim li svoj dio? Naš Nebeski Otac rekao je ljudima kroz Josepha Smitha da ćemo, osim ako obavimo djelo za naše mrtve, izgubiti vlastite blagoslove, i bit ćemo odcijepljeni, a jedna od posljednjih stvari koje je prorok pokušao učiniti je dovršiti hram u koji će ljudi moći ići i obaviti djelo za svoje mrtve. To je toliko važno. To netko mora obaviti.¹¹

Sada sam se prisjetio priče o dvojici braće koji su živjeli u gradiću na sjeveru Utaha. Stariji brat, Henry, bio je bankar i trgovac, i bio je

»Postoji svega nekoliko mjesta na svijetu gdje možemo biti vjenčani za vječnost, a to je u hramovima Božjim.«

bogat. Drugi brat, George, bio je poljoprivrednik, i nije imao puno više nego što mu je trebalo, ali je imao želju obaviti hramsko djelo za mrtve. Istraživao je njihovo rodoslovlje, otišao u hram i radio za one koji su preminuli.

Jednog je dana George rekao Henryju: »Mislim da bi trebao doći u hram i pomoći.«

Ali Henry je rekao: »Nemam vremena za ništa takvo. Cijelo sam vrijeme zauzet vođenjem svog poduzeća.« ...

Otprilike godinu dana nakon toga, Henry je nazvao Georgea kod kuće i rekao: »George, usnuo sam san i zabrinut sam. Zanima me možeš li mi reći što znači?«

George je pitao: »Henry, što si usnuo?«

Henry je rekao: »Usnuo sam da smo ti i ja prešli iz ovog života i bili na drugoj strani vela. Na putu smo došli do predivnog grada. Ljudi su se okupili u grupe na mnogim mjestima, a na svakom su se

mjestu rukovali s tobom, grlili te, blagoslivljali te i govorili kako su zahvalni što te vide, međutim«, rekao je, »nisu uopće obraćali pažnju na mene; jedva da su bili druželjubivi. Što to znači?«

George je pitao: »Mislio si da smo s druge strane vela?«

»Da.«

»Pa, o tome sam ti govorio. Pokušavao sam te nagovoriti da obaviš djelo za ljude koji su tamo. Ja sam ga obavio za mnoge od njih, ali djelo se mora obaviti za još mnogo više njih... Bolje ti je da kreneš, jer si iskusio dio onoga što možeš očekivati kada tamo odeš ako ne budeš učinio svoj dio u obavljanju ovog djela za njih.« [Vidi 3. prijedlog na 82. stranici.]

Razmišljao sam o ovoj priči iz života dvojice braće mnogo puta. Mnogi ljudi ne razumiju ozbiljnost i svetost života; oni ne razumiju svetost vječnog braka. Postoje neki ljudi koji nemaju interesa za svoje rodoslovlje. Njih uopće nije briga za njihove pretke; barem biste to pomislili zbog načina na koji se ponašaju. Oni ne idu u hram da obave djelo za svoje mrtve ...

Nakon što smo bili u Domu Gospodnjem za naše vlastite blagoslove, razmislimo o odgovornosti koju imamo za naše pretke. Kakav će biti vaš doček kada odete na drugu stranu? Hoćete li biti onaj prema kojem će posegnuti i blagoslivljati za vječnost, ili ćete biti poput brata koji je sebično rješavao svoje probleme ovdje i dopuštao onima koji nisu mogli pomoći sebi da nastave bez njegove pomoći?¹²

Znate da smo svi povezani zajedno velikim djelom koje se obavlja u hramovima našeg Oca, gdje su obitelji koje ranije nisu bile ujedinjene združene moću svetog svećeništva. Gospodin je predvidio da svi njegovi sinovi i kćeri trebaju imati priliku biti blagoslovljeni, ne samo ovdje na zemlji, već da uživaju u vječnim blagoslovima.

Razmislite o predanosti i vjernosti onih koji iz dana u dan odlaze u ove svete hramove i služe za one koji su prešli na drugu stranu, i znaju da su oni na drugoj strani jednako uzbuđeni kao i mi. Oni se mole za nas i za naš uspjeh. Oni mole, na svoj način, za svoje potomke, za svoje potomstvo koje živi na zemlji.¹³

»Razmislite o predanosti i vjernosti onih koji iz dana u dan odlaze u ove svete hramove i služe za one koji su prešli na drugu stranu.«

Gospodin će nam pomoći u traženju naših preminulih.

U Chicagu prije mnogo godina, tijekom izložbe Stoljeće napretka, otišao sam do štanda naše Crkve i pitao misionare tko je bio zadužen za veliki kulturološki i znanstveni sajam.

Rekli su mi da se čovjek zove Dawes, a ja sam pitao: »Je li on brat Charlesa G. Dawesa, koji je bio zamjenik predsjednika Sjedinjenih Država kao i ambasador u Velikoj Britaniji?«

A oni su odgovorili: »Da.«

»Pa«, rekao sam, »drago mi je što sam to saznao. Poznajem ga.«

Rekao sam si: »Mislim da ću ga posjetiti. On je Henry Dawes.« Poznavao sam Henryja Dawesa, stoga sam otišao do telefona i nazvao njegov ured. Njegova tajnica... je rekla gospodinu Dawesu da je ovdje George Albert Smith iz Salt Lake Cityja i da se želi sastati s njime, a on joj je rekao da me dovede. Ona me je, umjesto da me

stavi u red od stotinu ljudi da pričekam na svoj red, uvela na sporedna vrata, i tamo je preda mnom stajao visok čovjek kojeg nikad prije nisam vidio u svom životu.

Rekao je: »Ja sam gospodin Dawes.«

Bio je vrlo ugodan, ali možete misliti koliko je meni bilo neugodno. On je bio gospodin Dawes, i on je bio brat ambasadora Dawesa, ali se zvao Rufus Dawes. Nisam znao da na svijetu postoji Rufus Dawes.

»Pa«, rekao sam, »došao sam vam reći da je ovo odličan sajam, te da vam se zahvalim za ono što ste učinili za organizaciju i provođenje. Čudesno je što je sve ostvareno i kako je to poučno za toliko mnogo ljudi. Razumijem da ste zaposlen čovjek, i samo sam želio doći i to vam reći, te vam čestitati i zahvaliti.«

»To je vrlo pažljivo«, rekao je. »Uđite.«

»Ne, došao sam samo to reći«, odgovorio sam.

On je rekao: »Samo uđite.«

»Ne, čeka vas stotinu ljudi da se sastanu s vama«, rekao sam.

»Nitko od njih neće reći ništa tako lijepo kao što ste vi rekli.«

Tako sam ušao, bez ideja i gotovo bez daha. Inzistirao je da sjednem, a sljedeće što sam rekao bilo je: »Usput, gospodine Dawes, odakle potječete?«

»Mislite u Americi?« pitao je.

»Mislim od bilo kuda.«

Rekao je: »Zanima li vas rodoslovlje?«

»Naravno.« Odgovorio sam. »Imamo jednu od najboljih rodoslovnih biblioteka u Salt Lake Cityju.«

Rekao je: »Ispričajte me na trenutak«, izašao iz svog ureda i vratio se s kutijom otprilike velike kao stara obiteljska Biblija. Uzeo je svoj nož, otvorio kutiju i izvadio paket umotan u bijele papirnate maramice. Maknuo je papir i na stol je stavio jednu od najljepše uvezenih knjiga koju sam ikada vidio. Bila je lijepo ispisana i bogato ilustrirana, a korice su bile elegantno optočene zlatom.

Gledajući u to, rekao sam: »Gospodine Dawes, to je predivan rad.«

»I treba biti. To me je koštalo dvadeset pet tisuća dolara.«

»Vrijedilo je«, rekao sam.

On je rekao: »Vrijedi li išta vama?«

Rekao sam: »Vrijedilo bi mi kada bih to imao.«

Rekao je: »U redu, možete je uzeti!« – dvadeset i pet tisuća dolara vrijedno rodoslovlje u moje je ruke stavio čovjek kojeg sam upoznao svega pet minuta ranije! Bio sam začuđen. Naš prvi susret nastavio se još kratko. Rekao sam mu koliko sam ushićen što to imam i da ću je staviti u rodoslovnu knjižnicu u Salt Lake Cityju.

Prije nego što sam napustio prostoriju, rekao je: »Gospodine Smith, ovo je rodoslovlje moje majke, rodoslovlje Gatesovih. Također pripremamo i rodoslovlje mog oca – obitelji Dawes. Bit će poput ove. Kada bude gotovo, poslat ću vam i kopiju toga.«

Pedeset tisuća dolara rodoslovlja! Samo zato što sam pokušao biti ljubazan prema nekome. Mislim da to nije bilo slučajno ...

Gospodin nam pomaže. Čudesno je kako je otvoren put i kako su drugi ljudi često potaknuti pripremiti svoje rodoslovlje. No ponekad zaboravimo upotrijebiti našu priliku da pripremimo naša rodoslovlja, bez obzira što je Gospodin vrlo oštro rekao da ako se ne pobrinemo za naše hramsko djelo da ćemo biti odbačeni s našim mrtvima [vidi NiS 124:32]. To je vrlo ozbiljna stvar. To je nešto što ne možemo promijeniti, ako smo propustili prilike dok život ne završi... Ne možemo očekivati od drugih da to učine za nas.

Stoga nas Gospodin, na ovaj ili onaj način potiče i savjetuje da učinimo naš dio posla. Neke obitelji koje ne mogu učiniti to same imaju nekoga drugoga tko radi cijelo vrijeme na njihovom hramskom rodoslovlju i zapisima.

Ako učinimo naš dio, naša će nam se rodoslovlja otkriti – ponekad na jedan, a ponekad na drugi način. Stoga vam želim predložiti, moja braćo i sestre: učinimo svoj dio.¹⁴ [Vidi 4. prijedlog na 82. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte isječke iz molitve posvećenja hrama Idaho Falls Idaho na stranicama 73–74, i pročitajte NiS 109:1–5, 10–13 (iz molitve posvećenja hrama Kirtland). Razmislite o osjećajima koje imate kad ste u hramu, i razmislite o iskustvima koja su osnažila vaše svjedočanstvo da je hram dom Gospodnji.
2. Koje je razloge predsjednik Smith naveo za izgradnju hramova? (Vidi stranice 74–76.) Što možemo učiniti kako bismo potaknuli mlade ljude da se pripreme da budu vjenčani u hramu?
3. Pročitajte priču na 76. stranici. Koji su neki jednostavni načini da netko s mnogo drugih odgovornosti sudjeluje u djelu obiteljske povijesti? Što svećenički zborovi i Potporna društva mogu učiniti da sudjeluju?
4. Ponovite odsjek koji počinje na 79. stranici. Kako vam je Gospodin pomogao dok ste pokušavali pronaći informacije o svojim precima? Koje ste druge blagoslove primili dok ste sudjelovali u radu na obiteljskom rodoslovlju?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Malahija 3:23–24; Nauk i savezi 97:15–16; 110; 124:39–41; 128:9, 15–24.

Pomoć pri podučavanju: Kada jedna osoba čita naglas iz učenja predsjednika Smitha, pozovite ostale članove razreda da »slušaju i traže određena načela ili ideje. Ako odlomak sadrži neobične ili teške riječi ili fraze, objasnite ih prije čitanja. Ako netko u grupi ima poteškoća s čitanjem, upitajte tko bi se želio sam javiti za čitanje, umjesto da tražite da čitaju jedan za drugim« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 56).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1906, 57.
2. »Dedicatory Prayer ... Idaho Falls Temple«, *Improvement Era*, listopad 1945, 564–565.
3. *Deseret News*, 13. veljače 1932, crkveni odsjek, 7.
4. Conference Report, listopad 1950, 159.
5. »The Tenth Temple«, *Improvement Era*, listopad 1945, 561.
6. Conference Report, listopad 1905, 29.
7. »Priceless Prospects«, *Improvement Era*, lipanj 1950, 469.
8. »The Tenth Temple«, 561, 602.
9. Conference Report, listopad 1929, 25.
10. »The Tenth Temple«, 602.
11. »The Tenth Temple«, 602.
12. »The Tenth Temple«, 561, 602.
13. Conference Report, travanj 1937, 34–35.
14. »On Searching for Family Records«, *Improvement Era*, kolovoz 1946, 491, 540.

Otvorite svoju dušu Gospodinu u molitvi

*Kroz osobnu i obiteljsku molitvu
možemo osjetiti utjecaj Nebeskog Oca u
našim obiteljima i u našim domovima.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Molitva je bila važan dio doma u kojem je odrastao George Albert Smith. »Svaki član kućanstva pridavao je važnost osobnim i obiteljskim molitvama«, rekao je. »Naučio sam u ranoj dobi da će Gospodin odgovoriti na molitvu kao što je odgovorio na moju i na mnoge mi je načine dao dokaz o svojoj pažljivoj brizi.«¹

Čak i kasnije u svom životu, predsjednik Smith prisjetio se s dragošću kako ga je majka, Sarah Far Smith, podučavala da moli:

»Podučavan sam u krilu majke svetece posljednjih dana. Jedna od prvih stvari koje se sjećam bilo je da me je uzela za ruku i povela na kat. U sobi su bila dva ležaja – ležaj na kojem su spavali moji roditelji i krevetić na kotačiće na drugoj strani. Sjećam se kao da se dogodilo jučer. Kad smo se popeli uz stube, sjela je pored mog krevetića na kotačiće. Uputila me da kleknem ispred nje. Preklopila je moje ruke i uzela ih u svoje, te me podučila mojoj prvoj molitvi. Nikada je neću zaboraviti. Ne želim je zaboraviti. To je jedna od najljepših uspomena u mom životu, anđeoska majka koja sjedi pored mog ležaja i podučava me molitvi.

Bila je to vrlo jednostavna molitva, no... ta je molitva za mene otvorila ustave nebeske. Ta mi je molitva pružila ruku mog Oca na Nebu, jer mi je objasnila značenje svega toga onoliko koliko je malo dijete moglo razumjeti. Od tog dana do danas, prešavši otprilike milijun milja po svijetu među drugom djecom našeg Oca, svakog dana i svake noći, gdje god sam bio, kada sam lijegao u ležaj ili

»To je predivan blagoslov u kojem uživamo... da osjetimo sigurnost u božansko vodstvo, da imamo apsolutnu vjeru u osobnog Boga koji je zainteresiran za nas i koji čuje i odgovara na naše molitve.«

ustajao iz njega, osjećao sam da sam blizu mom Nebeskom Ocu. On nije daleko.«²

Tijekom svog života, predsjednik Smith se pouzdao u molitvu ne samo kao sredstvo približavanja Bogu već da ga zatraži pomoć u vrijeme potrebe. Jednog dana dok je plivao u Tihom oceanu, uz obalu Kalifornije, imao je sljedeće iskustvo:

»Smatralo se da sam vrlo dobar plivač i izuzetno sam uživao u tom sportu. Tog dana plima je bila vrlo visoka i vrlo brza. Udaljavajući se od obale i plivajući u ocean, ronio bih kroz velike valove dok su se vrhovi pjenili i prskali me. Moj cilj bili su veliki mirni dijelovi iza velikih valova gdje bih se mogao okrenuti na leđa i plutati gore dolje.

Uživajući u ovom zanimljivom sportu, jedan veliki val se podigao i prevalio prije nego što sam se mogao ispraviti nakon zarona kroz prethodni. Drugi me val uhvatio i povukao na dno oceana. Mogao sam osjetiti kako me struja odvlači od obale. U tom trenutku došlo je mnogo valova u kratkom razmaku i nisam se mogao ispraviti prije zaranjanja u drugi. Shvatio sam da me snaga brzo napušta i da je potrebno pronaći nekakvu pomoć. Dok me je nosio brijeg jednog velikog vala, ugledao sam stupove obližnjeg mola i pomislio da kada bih nadljudskim naporom uspio dohvatiti sigurnost stupova, tada bih spasio svoj život.

Tiho sam zamolio svog Nebeskog Oca da mi da snagu da ostvarim svoju namjeru. Kad sam bio gurnut do mola na duljinu ruke, posegnuo sam i uhvatio se rukama za jedan od stupova. Bili su prekriveni s oštrim tamnoplavim priljepcima, i ozlijedio sam ruke i noge hvatajući se za sigurnost zadobivši ogrebotine po prsima, nogama i bedrima. Držao sam se koliko sam mogao podnijeti bol i iščekivao prijateljski val da dođe do mene kako bih mu se prepustio da me odnese do stupa bliže obali. Svaki put s molitvom u srcu potrudio sam se ići od jednog stupa do drugog nošen bregovima kotrljajućih valova.

Polako, ali sigurno i s velikim teškoćama, dospio sam do obale gdje je voda bila dovoljno plitka da hodajući izađem na obalu. Kada sam došao u sigurnost toplog pijeska, pao sam iscrpljen. Bio sam toliko slab, gotovo utopljen, i nisam mogao otići kući dok se

neko vrijeme nisam odmorio. Ležeći na toplom i sigurnom pijesku, pomislio sam na grozno iskustvo koje sam upravo prošao i moje je srce bilo ispunjeno zahvalnošću i poniznošću što je Gospodin... poštediti moj život.«³ [Vidi 1. prijedlog na 91. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Molitva nam omogućuje da razgovaramo s našim Nebeskim Ocem kao da je prisutan.

To je predivan blagoslov u kojem uživamo u ovim vremenima stresa i neizvjesnosti, da osjetimo sigurnost u božansko vodstvo, da imamo apsolutnu vjeru u osobnog Boga koji je zainteresiran za nas i koji čuje i odgovara na naše molitve.⁴

Prije mnogo godina... čuo sam za [jednog] devetogodišnjeg dječaka bez roditelja koji je bio žurno otpremljen u bolnicu gdje je pregled pokazao da mora biti operiran bez odgode. Živio je s prijateljima koji su mu dali dom. Njegovi otac i majka, (dok su bili živi) podučili su ga da se moli. Stoga je, kada je došao u bolnicu, želio da mu Gospodin pomogne.

Liječnici su odlučili održati konzultacije. Kada je prebačen u operacijsku salu, pogledao je oko sebe i vidio sestre i liječnike koji su se savjetovali oko njegovog slučaja. Znao je da je situacija ozbiljna i rekao im je dok su se pripremali dati mu anesteziju: »Doktore, prije nego započnete operaciju, nećete li se pomoliti za mene?«

Liječnik, kojem je očito bilo neugodno, izgovorio se i rekao: »Ne mogu se moliti za tebe.« Zatim je dječak pitao druge liječnike, s istim rezultatom.

Naposljetku se dogodilo nešto zaista iznimno. Taj mali dječak je rekao: »Ako vi nećete moliti za mene, hoćete li molim vas pričekati dok se ja pomolim za sebe?«

Maknuli su plahtu, a on je kleknuo na operacijski stol, pognuo glavu i rekao: »Nebeski Oče, ja sam samo siročić. Jako sam bolestan. Hoćeš li me izliječiti? Blagoslovi ove ljude koji će operirati da to učine dobro. Ako me izliječiš, pokušat ću odrasti da budem dobar čovjek. Hvala ti, Nebeski Oče, za ozdravljenje.«

Kada je završio molitvu, legao je. Oči liječnika i sestara bile su ispunjene suzama. Zatim je rekao: »Spreman sam.«

Operacija je napravljena. Momčić je vraćen u svoju sobu, a nakon nekoliko dana odveli su ga iz bolnice, na putu do potpunog oporavka.

Nekoliko dana nakon toga, čovjek koji je čuo za događaj otišao je u ured jednog od kirurga i rekao: »Ispričajte mi o operaciji koju ste obavili prije nekoliko dana – operaciji na malom dječaku.«

Kirurg je rekao: »Operirao sam nekoliko malih dječaka.«

Čovjek je dodao: »Ovaj dječak htio je da se netko pomoli za njega.«

Liječnik je vrlo ozbiljno odgovorio: »Imali smo takav slučaj, ali smatram da je to presveto da govorim o tome.«

Čovjek je rekao: »Doktore, ako mi ispričate, odnosit ću se prema tome s poštovanjem. Htio bih čuti.«

Zatim je doktor ispričao priču kako sam je ja prepričao i dodao: »Operirao sam stotine ljudi, muškarce i žene koji su mislili da imaju vjeru da budu iscijeljeni. No nijednom, dok nisam stao pored tog malog dječaka, nisam osjetio nazočnost Božju kako sam je osjetio tada. Taj je dječak otvorio ustave nebeske i razgovarao sa svojim Nebeskim Ocem kao što osoba razgovara s drugom licem u lice. Želim vam reći da sam bolji čovjek jer sam imao to iskustvo stojeći i slušajući malog dječaka kako razgovara sa svojim Ocem na nebu kao da je prisutan.«⁵ [Vidi 2. prijedlog na 91. stranici]

Živimo tako da svake noći kada kleknemo u molitvu i svako jutro kada se poklonimo pred Gospodinom u zahvali, u nama bude moć da otvorimo nebesa kako bi Bog čuo i odgovorio na naše molitve kako bi znali da nas on odobrava.⁶

Ako živimo blizu našem Nebeskom Ocu, bit ćemo nadahnuti da znamo za što se moliti.

Moj otac je kao mladić [zamalo] izgubio svoj život u rijeci Provo... Njegov otac, koji je bio u Salt Lake Cityju, osjetio je poticaj da ode u sobu koja je bila namijenjena za molitvu. On... je kleknuo... i rekao: »Nebeski Oče, osjećam da se nešto ozbiljno loše događa

»Trebamo živjeti tako blisko našem Nebeskom Ocu da, kada se poklonimo pred njim, možemo znati da je ono što tražimo njemu po volji.«

mojoj obitelji u Provu. Ti znaš da ne mogu biti tamo s njima i ovdje. Nebeski Oče, hoćeš li ih sačuvati i štititi. ...«

U vrijeme kada se molio, koliko je bilo moguće točno odrediti uspoređujući vrijeme, moj je otac pao u rijeku. Bilo je to doba poplava. Stabla i stijene slijevali su se niz kanjon, a on je bio bespomoćan. Oni koji su bili u blizini vidjeli su njegovu nevolju, ali nisu mogli do njega. Voda je toliko divljala da nitko nije mogao preživjeti u njoj. Stajali su užasnuti. Otac je činio sve što je mogao da održi glavu iznad vode, ali je bio nošen gore–dolje te je udario o stijene i stabla. U jednom trenutku val ga je podigao iz vode i izbacio na obalu. Bio je to izravan odgovor na... molitvu.⁷

Trebamo voditi brigu o našim osobnim molitvama. Trebamo živjeti tako blisko našem Nebeskom Ocu da, kada se poklonimo pred njim, možemo znati da je ono što tražimo njemu po volji, i da ako nam ne bude udijeljeno onako kako smo tražili da možemo znati

da će nam doći blagoslovi na koje imamo pravo, i to će doista biti blagoslov.⁸ [Vidi 3. prijedlog na 91. stranici.]

Molitva ima snažan utjecaj u našim osobnim životima, našim domovima i našim zajednicama.

Gospodin... nam je objasnio kako možemo primiti blagoslove kroz molitvu. Ima mnogo ljudi u svijetu koji ne shvaćaju prave pogodnosti molitve. Molitva je snažna. Ona ima utjecaj kojeg, čini se, malo ljudi razumije ...

Koliko ima ljudi u ovoj Crkvi koji ne znaju da imaju pravo, apsolutno pravo moliti se svom Ocu na nebu, i zamoliti ga da preuzme njihove nevolje i povede ih do zadovoljstva i sreće?⁹

Čudno je da bilo kojeg člana Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana treba poticati da se moli, a ipak ima nekih ljudi koji ne mole osobne molitve niti svoje obiteljske molitve. A opet, ako se ne molimo gubimo zaštitu koju molitva pruža.¹⁰ [Vidi 4. prijedlog na 91. stranici.]

Želio bih naglasiti sljedeće: nadam se da sveci posljednjih dana neće zanemariti svoje molitve, svoje osobne i obiteljske molitve. Djeca koja odrastaju u kućanstvima u kojima nemaju obiteljske i osobne molitve gube puno, i plašim se da su usred svijeta kaosa, užurbanosti i komešanja domovi često ostavljeni bez molitve i bez Gospodinovih blagoslova. Te obitelji ne mogu nastaviti biti sretni. Živimo u doba kada trebamo našeg Nebeskog Oca onoliko koliko je bio potreban u bilo koje drugo vrijeme.¹¹

Nemojte se lišavati moći Božje. Zadržite u svojim domovima utjecaje molitve i zahvalnosti, i neka se zahvalnost utječe onome koji je autor našeg bića i davatelj svega dobrog.¹²

Neka naši domovi budu stalno mjesto molitve i zahvalnosti... Pomolimo se za velike ljude i žene u svijetu kojima je potreban Gospodin, ali koji ne znaju za njegovu brigu za njih. Molimo se... za naše guvernere, gradonačelnike, ljude koji imaju utjecaja u politici i našim zajednicama, da mogu činiti stvari koje će biti bolje za sve nas i učiniti nas sretnijima, i udovoljiti našem Nebeskom Ocu. To je naša povlastica. Kažem vam da je moć molitve nešto što se ne može izmjeriti.¹³

*»Zaštitite svoje obitelji na svaki mogući način.
Ujedinite ih pod utjecajem molitve.«*

Obiteljska molitva donosi jedinstvo obiteljima.

Mi [kao obitelj] nećemo uvijek isto gledati na stvari; muškarci neće uvijek razmišljati kao njihove žene i obrnuto, ali ako ćete moliti zajedno, sa stvarnom željom da budete ujedinjeni, mogu vam reći da ćete se složiti oko važnih pitanja.

Primijetio sam... na plakatu: »Obitelj koja se moli zajedno ostaje zajedno.« Ne znam tko je to postavio, ali želim reći da ako ćete o tome razmisliti na trenutak da ćete spoznati da je to istinito. Savjetujem vam da se molite zajedno Gospodinu, i pri tome ne mislim da samo izgovarate molitve, ne mislim... da ponavljate nešto iznova, već da otvorite svoju dušu Gospodinu kao muževi i očevi u svom domu, i da vam se pridruže vaše žene i vaša djeca. Neka sudjeluju. Tada u dom dolazi utjecaj kojeg možete osjetiti kada ste tamo.¹⁴

Kao jedan od onih kojeg je Gospodin zatražio da podučava, molim vas da dovedete svoje kuće u red. Nemojte gledati na stvari

zdravo za gotovo. Nemojte da vas povuku ludorije i slabosti svijeta. Zaštitite svoje obitelji na svaki mogući način. Ujedinite ih pod utjecajem molitve... Kakvu samo moć molitva ima da nas održi na putu u vječni život i odvede u celestijalno kraljevstvo!¹⁵ [Vidi 5. prijedlog na 91. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. U dijelu »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 83–86), obratite pažnju kako su prva iskustva predsjednika Smitha s molitvom utjecala na njega kroz život. Koji su neki od učinkovitih načina za podučavanje djece o snazi molitve?
2. Ponovite priču o devetogodišnjem dječaku (stranice 86–87). Zašto se čini da naše molitve ponekad nisu poput razgovora s našim Nebeskim Ocem licem u lice? Razmislite što možete učiniti u svojim osobnim molitvama da češće osjetite njegovu nazočnost.
3. Dok razmišljate o učenjima predsjednika Smitha na stranicama 87–88, prisjetite se trenutaka kada ste se osjetili ponukani za tražiti nešto u molitvi. Što biste rekli nekome tko smatra da njegove ili njezine molitve nisu odgovorene?
4. Razmotrite izjavu predsjednika Smitha: »Ako se ne molimo gubimo zaštitu koju molitva pruža« (89. stranica). Na koje ste načine vi osjetili moć i zaštitu molitve? Razmislite o tome da iznesete svoje svjedočanstvo o snazi molitve onima koje posjećujete kao kućni učitelj ili kućna učiteljica.
5. Predsjednik Smith je podučio da nas molitva može »održ[at]i na putu u vječni život« (91. stranica). Što mislite zašto je tako? Što obitelji mogu učiniti kako bi osigurali da se dosljedno mole zajedno? Razmislite što možete napraviti da učinite osobne molitve značajnijim dijelom svog života.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 6:7–13; 7:7–11; 2. Nefi 4:35; Alma 34:18–27; 37:37; 3. Nefi 18:20–21; Nauk i savezi 88:63–64

Pomoć pri podučavanju: »Stoga je učenik taj koji treba djelovati. Kada učitelj preuzme glavnu ulogu, on postaje zvijezda predstave, samo on govori i preuzima u potpunosti sve aktivnosti, te je gotovo sigurno da se upliće u proces učenja polaznika razreda« (Asahel D. Woodruff, *Podučavanje, nema većeg poziva*, 61).

Napomene

1. »Testimony of Elder George Albert Smith«, *Liahona: The Elders' Journal*, 2. veljače 1915, 501.
2. Conference Report, listopad 1946, 150–151.
3. »How My Life Was Preserved«, obiteljski zapisi Georgea Alberta Smitha, University of Utah, arhiva 121, knjižica 1, stranice 45–46.
4. Conference Report, travanj 1931, 31.
5. »A Story of Two Boys«, *Improvement Era*, lipanj 1949, 365.
6. Conference Report, travanj 1942, 17.
7. »Pres. Smith's Leadership Address«, *Deseret News*, 16. veljače 1946, crkveni odsjek, 1.
8. Conference Report, listopad 1934, 51.
9. »Saints Blessed«, *Deseret News*, 12. studeni 1932, crkveni odsjek, 5.
10. Conference Report, travanj 1941, 25.
11. Svećenički sastanak, 4. listopad 1947, Church History Library, Salt Lake City.
12. »Pres. Smith's Leadership Address«, 6.
13. Conference Report, travanj 1948, 163–164.
14. Conference Report, travanj 1949, 190.
15. Conference Report, travanj 1933, 72.

Sveta pisma, najvrednija zbirka na svijetu

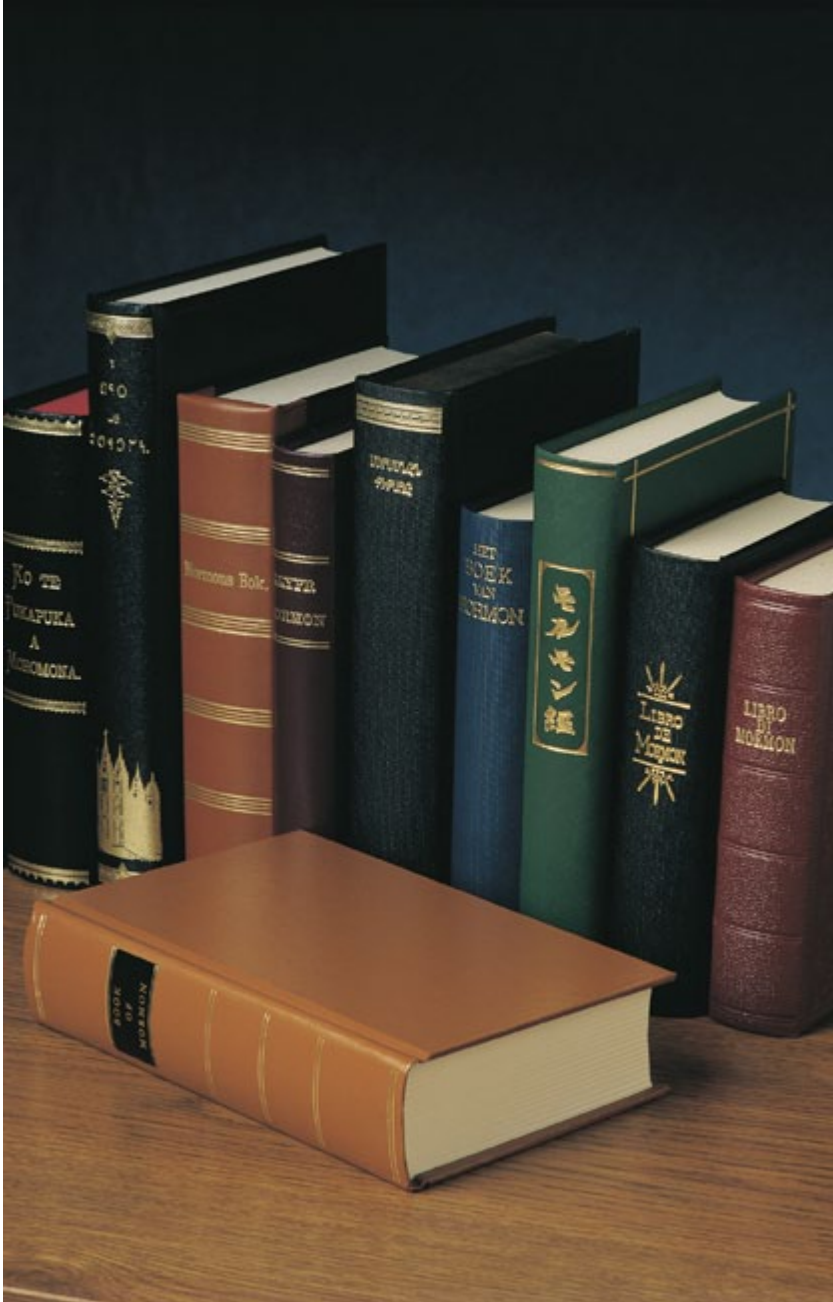
*Bog nam je dao Sveta pisma kako bi pomogao nama
i našim obiteljima da se pripremimo za vječni život.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kasnije u svom životu, predsjednik George Albert Smith prisjetio se iskustva iz svoje mladosti kada je odlomak iz Svetih pisama imao trajan utjecaj na njega: »Kada sam imao otprilike četrnaest godina, pročitao sam četrdeseto poglavlje Alme iz Mormonove knjige u našem razredu Nedjeljne škole. Ono se utisnulo u moj um i uvijek mi pomoglo kada bi smrt odnijela voljene... To je dio iz Svetih pisama koji nam kaže kamo ide naš duh kada napusti ovo tijelo [vidi stihove 11–14], i od tada želim ići na ono mjesto koje se zove raj.«¹ [Vidi 1. prijedlog na 99. stranici.]

Predsjednik Smith nadao se da će drugi imati svoja osobna značajna iskustva čitajući Sveta pisma. U svojim javnim obraćanjima i u osobnim razgovorima s drugima, poticao je svakoga da proučava Sveta pisma kao način za izgradnju vlastitog svjedočanstva o evanđelju. Jednom prilikom, dok je putovao vlakom, započeo je razgovor s čovjekom koji je odgojen u obitelji svetaca posljednjih dana, ali više nije sudjelovao u Crkvi. »Tijekom susreta«, kasnije je rekao, »govorio sam mu o evanđelju Isusa Krista... Dok smo razgovarali o načelima, rekao je: 'Te me stvari zanimaju.' Razgovarali smo dosta dugo, a kada smo završili, taj dobri čovjek, vjerujem da je bio dobar čovjek, rekao mi je: 'Dao bih sve što posjedujem da imam uvjerenje kakvo vi imate ...'»

Rekao sam: 'Moj brate, ne trebate dati sve što imate da bi posjedovali to uvjerenje. Sve što trebate činiti je proučavati Sveta pisma uz molitvu. Idite gdje vam ona mogu biti razjašnjena. Tražite istinu, a

»[Sveta pisma] sadrže ono što je vaš i moj Otac smatrao dovoljno važnim da sačuva i preda ljudskoj djeci te omogućiti da bude dostupno na mnogim jezicima u svijetu.«

ljepota istine bit će vam privlačna, i... možete znati kao što ja znam da Bog živi, da Isus jest Krist, da je Joseph Smith prorok živoga Boga.²

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Istine sadržane u Svetim pismima daleko su vrednije od ljudskih filozofija.

Biblija, Mormonova knjiga, Nauk i savezi i Dragocjeni biser ne sadrže samo ljudsku mudrost, već Božju. Iako nisu dospjeli u domove mnogih ljudi, one sadrže riječ Gospodnju. Što nam vrijedi ako razumijemo Homera, Shakespearea i Milтона, i mogao bih nabrojati sve velike svjetske pisce, jer ako ne čitamo Sveta pisma propustili smo bolji dio svjetske literature.

Moja braćo i sestre, sva istina koja je... potrebna za naše spasenje sadržana je unutar korica knjiga koje sam već naveo. Možda nemamo knjižnicu od dvije ili tri tisuće volumena, ali posjedujemo po niskoj cijeni dragocjenu zbirku koja je plaćena najplemenitijom krvlju ovoga svijeta.³

Ne brine me imate li ili nemate knjige velikih svjetskih zbirki u svom domu, pod uvjetom da imate te knjige. Pomislite na milijune zbirki koje se nalaze u kongresnoj knjižnici u Washingtonu, u Britanskoj knjižnici i u knjižnicama drugih zemalja, milijune zbirki – a ipak sve što je Bog objavio i izdao ljudskoj djeci, a što je potrebno da ih pripremi za mjesto u celestijalnom kraljevstvu sadržano je unutar korica ovih svetih knjiga. Koliko nas zna što one sadrže? Često posjećujem domove u kojima vidim sve najnovije časopise. Na policama vidim knjige koje se reklamiraju kao bestseleri. Kada biste ih sve bacili i zadržali samo Sveta pisma, ne biste izgubili ono što je Gospodin potaknuo da bude napisano i dostupno nama svima za uživanje. Stoga, braćo i sestre, među našim ostalim blagoslovima nemojmo zaboraviti da nam je Gospodin omogućio da imamo, uživamo i razumijemo Sveta pisma i da imamo njegovu riječ koja je propovijedana kroz stoljeća za spasenje njegove djece.⁴

Dok čitam Sveta pisma... čudim se dobroti Gospodnjoj da blagoslovi one koji prihvaćaju njegova učenja, jer u tim svetim zapisima nalazimo više utjehe nego u svim filozofijama kroz povijest, koje su nam dane ljudskom mudrošću.⁵

Govorimo o ljudskim filozofijama i ponekad ih uzdižemo kao lijepu sliku, no kada su suprotne učenjima našeg Nebeskog Oca koja su sadržana u Svetim pismima, one su bezvrijedne. One nikada neće odvesti nikoga ka vječnoj sreći niti mu pomoći da pronađe mjesto u kraljevstvu našeg Nebeskog Oca.⁶

Ponekad osjećam da ne cijenimo svetu Bibliju, i ono što sadrži, kao i druga Sveta pisma – Mormonovu knjigu, Nauk i saveze te Dragocjeni biser na koja smo se pozvali... kao pisma od našeg Nebeskog Oca. Mogu se tako prihvatiti, jer ona su u najmanju ruku njegove pouke i savjeti za svu ljudsku djecu koji su im dani da bi mogli znati kako iskoristiti svoje prilike, da njihovi životi ne bi bili utrošeni uzalud.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 99. stranici.]

Gospodin nam je dao Sveta pisma da nam pomogne prevladati naše kušnje i pripremiti se za uzvišenje.

Ovo je dan našeg dokazivanja, dan naše kušnje. Ovo je dan kada srca ljudi posustaju zbog straha. Danas je dan kad se mnoštva u svijetu pitaju kakav će biti kraj. Nekoliko nadahnutih ljudi zna kakav će biti kraj. Gospodin nam je rekao što će se dogoditi, u [Svetim pismima], u ovoj predivnoj zbirci koju držim u svojoj ruci. Dao nam je informaciju koju trebamo kako bismo prilagodili svoje živote i pripremili se da budemo uz Gospoda bez obzira što da se dogodi.⁸

Dopustite mi da pročitam što Gospodin kaže o ovim posljednjim danima u prvom odsjeku Nauka i saveza:

»Ja, dakle, Gospod, znajući za nevolju koja će zadesiti stanovnike zemaljske, pozvah slugu svojega Josepha Smitha mlađega, i govorah mu s nebesa, i dadoh mu zapovijedi ...

Istražujte zapovijedi ove, jer one su istinite i pouzdane, a proštva i obećanja što su u njima, sva će se ispuniti.

Što ja, Gospod, rekoh, to rekoh, i ne ispričavam se. I premda nebesa i zemlja prođu, riječ moja proći neće, već će se sva ispuniti, svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih.

Jer evo, gle, Gospod jest Bog, a Duh svjedočanstvo daje, i to svjedočanstvo je istinito, a istina ostaje u vijeke vjekova. Amen.«
[NiS 1:17, 37–39.]

Ovaj uvod zaslužuje vašu duboku pažnju. To je savjet Oca svih nas. To je savjet pun ljubavi brižnog roditelja koji zna što trebamo, kao što je rekao u upravo pročitanoj poglavlju da je, znajući što će zadesiti stanovnike zemaljske, dao ove zapovijedi.⁹

Ponekad zaboravljamo da je Gospod progovorio i mi se ne uspijevamo informirati o njegovim naredbama ...

Moglo bi se citirati na desetke odlomaka iz Svetih pisama kao dokaz da je naš Nebeski Otac u milosti i dobroti govorio djeci ljudskoj kroz vjekove, ne samo što će se dogoditi, već ih je molio da se odvrte od grešaka na svom putu kako ih ne bi snašlo uništenje ...

Naš Nebeski Otac nam je kroz svoje vjerne predstavnike govorio o važnim stvarima koje se trebaju dogoditi i o njima možemo čitati u njegovim Svetim pismima. Ako doista želimo biti spašeni i uzvišeni u njegovom celestijalnom kraljevstvu, rekao nam je kako trebamo nastaviti.¹⁰

[Sveta pisma predstavljaju] najvažniju zbirku koja se može pronaći u svijetu. Što ona sadrže? Ona sadrže ono što je vaš i moj Otac smatrao dovoljno važnim da sačuva i preda ljudskoj djeci te omogućiti da bude dostupno na mnogim jezicima u svijetu. Ta Sveta pisma su važna i sveci posljednjih dana bi ih trebali razumjeti. Neću vas pitati da podignete svoje ruke da utvrdimo koliko nas je ovdje okupljenih ikada pročitalo te knjige, no želim usmjeriti vašu pažnju na činjenicu da su to dragocjene istine i one sadrže objavljenu riječ Gospodina otisnutu i objavljenu svijetu sa svrhom pripreme njegove djece za mjesto u celestijalnom kraljevstvu. Zbog toga kažem da su tako dragocjene... Koliko bismo zahvalni trebali biti što živimo u doba kada možemo čitati njegov savjet i kada nam stvari mogu biti objašnjene koje bi nam inače bile neshvatljive i nejasne.¹¹ [Vidi 3. prijedlog na 99. stranici.]

Mi nadahnjujemo vjeru u našim obiteljima čitajući Sveta pisma s njima.

Htio bih da se pitate koliko vas je s vremena na vrijeme pročitalo bilo što svojoj obitelji iz ovih knjiga, koliko vas je okupilo obitelj zajedno da ih podučavate stvarima koje trebaju znati. Bojim se da bi nas previše reklo da smo bili previše zaposleni.¹²

Već smo čuli mnoge od blagoslova koje nam je Gospodin dao u svetim zapisima a koji su bili sačuvani do našeg doba, i koji sadrže savjet sve-mudrog Oca. Čudno mi je što toliko mnogo našeg naroda, s ponuđenim prilikama, nije upoznato sa sadržajem ovih svetih zapisa.¹³

Hoće li nas Otac smatrati bez krivnje kada pođemo kući ako ni smo uspjeli podučiti našu djecu važnosti ovih svetih zapisa? Mislim da neće... Mislite li da će nas, nakon što nam je Gospodin... postavio na dohvata ruke izvrsna učenja sadržana u ovim svetim zapisima, smatrati zahvalnima ako ih ne uspijemo podučavati našim obiteljima i prenijeti na one s kojima ćemo biti u kontaktu?

Braćo i sestre, želim ponovno naglasiti Učiteljevo učenje: »istražite Pisma«; čitajte ih uz molitvu i u vjeri, podučavajte ih u svojim domovima; okupite svoju obitelj oko sebe i nadahnite u njima vjeru u živog Boga čitajući one stvari koje su bile objavljene. Ona su najdragocjenija od svih zbirki iz cijeloga svijeta.¹⁴

Čuvajte ovu zbirku tamo gdje je možete naći i gdje će je vaša djeca pronaći, a zatim imajte dovoljno interesa za vječno spasenje onih dječaka i djevojčica koji su u vašem domu kako bi pronašli načine i sredstva da ih zainteresirate za ono što ove knjige sadrže, da oni mogu znati koliko su dragocjeni u očima svog Nebeskog Oca.¹⁵

Kad sam bio dijete, bilo mi je predivno kada su otac i majka sjeli pored kamina i čitali Bibliju dok smo mi, djeca, sjedili na podu ...

Sada želim reći, moja braćo i sestre, da je savjet Isusa Krista još uvijek na snazi za nas kada je rekao: »Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me.« [Ivan 5:39.] Nemojte zanemariti staru obiteljsku Bibliju; nemojte je ostaviti na polici i zaboraviti je. Istražite, ako već ne znate, što kaže, a ako ste je čitali prije, čitajte je iznova i često svojoj djeci i djeci vaše djece. Čitajte im ne samo Bibliju, već i druge knjige Svetih pisama koje nam je Gospodin dao za naše uzvišenje, za našu utjehu i blagoslov.¹⁶

Preklinjem vas, o Izraelu, istražujte Sveta pisma, čitajte ih u svojim domovima, podučavajte svoje obitelji o onome što je Gospodin rekao i provedimo manje vremena čitajući nevažnu i često štetnu literaturu današnjice te pođimo do izvora istine čitajući riječ Gospodnju.¹⁷ [Vidi 4. prijedlog na 100. stranici.]

»Okupite svoju obitelj oko sebe i nadahnite u njima vjeru u živog Boga čitajući one stvari koje su bile objavljene.«

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate za podučavanje. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Dok čitate prvi odlomak na 93. stranici, prisjetite se trenutka kada vas je stih iz Svetih pisama nadahnuo na sličan način. Kako ste spoznali da su Sveta pisma istinita? Koja ste iskustva imali s njima nedavno a koja su osnažila to svjedočanstvo?
2. Pročitajte odsjek koji počinje na 95. stranici i razmislite koju ulogu imaju Sveta pisma u vašoj osobnoj knjižnici (među ostalim stvarima koje čitate, gledate ili slušate). Što možete učiniti da Svetim pismima date istaknutije mjesto u vašem domu i u vašem životu?
3. Ponovite odsjek koji počinje na 96. stranici. Kako su vam Sveta pisma pomogla suočiti se s nevoljama posljednjih dana?

Razmislite kako možete koristiti Sveta pisma da pomognete nekome za koga znate da se suočava s teškom kušnjom.

4. Razmislite o savjetu predsjednika Smitha za obitelji na stranicama 97–98. Koji blagoslovi dolaze obiteljima koje zajedno proučavaju Sveta pisma? Koji su neki od učinkovitih načina da nadahnemo interes naše djece (ili unuka) za Sveta pisma? Uz molitvu razmislite što možete učiniti da budete predaniji u proučavanju Svetih pisama sa svojom obitelji.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Ponovljeni zakonik 6:6–7; Jošua 1:8; Rimljanima 15:4; 2. Timoteju 3:15–17; 2. Nefi 4:15; Helaman 3:29–30; Nauk i savezi 33:16

Pomoć pri podučavanju: »Možete pomoći onima koje podučavate da se osjećaju sigurniji u svojoj sposobnosti sudjelovanja u raspravi, ako pozitivno odgovorite na svaki iskreni komentar. Na primjer, možete reći: ‘Hvala vam na odgovoru. To je bilo vrlo promišljeno’... ‘To je dobar primjer’ ili ‘Cijenim sve što ste danas rekli’« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 64).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1949, 83–84.
2. Conference Report, listopad 1948, 165–166.
3. Conference Report, listopad 1917, 43.
4. Conference Report, listopad 1948, 164–165.
5. Conference Report, listopad 1931, 120.
6. Conference Report, travanj 1946, 125.
7. Conference Report, listopad 1923, 70.
8. Conference Report, travanj 1942, 14.
9. Conference Report, listopad 1917, 42–44.
10. Conference Report, listopad 1940, 107–109.
11. Conference Report, listopad 1948, 164.
12. Conference Report, listopad 1950, 179.
13. Conference Report, travanj 1929, 30.
14. Conference Report, listopad 1917, 43–44.
15. Conference Report, listopad 1948, 165.
16. »Pres. Smith’s Leadership Address«, *Deseret News*, 16. veljače 1946, crkveni odsjek, 6.
17. Conference Report, listopad 1917, 41.

Božja objava za njegovu djecu

*Naš Nebeski Otac vodi nas pojedinačno i
kao Crkvu pomoću Duha Svetoga.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kako bi podučio o važnosti objave za vođenje Crkve, George Albert Smith ispričao je iskustvo koje je imao na letu zrakoplovom od Los Angelesa u Kaliforniji do Salt Lake Cityja u Utahu:

»U blizini Milforda u Utahu odjednom smo uletjeli u jednu od najgorih magli koju sam ikada vidio. Pokušao sam pogledati van kroz prozor zrakoplova, ali nisam mogao vidjeti ništa kroz maglu. Ništa se nije moglo razaznati ni u jednom smjeru van zrakoplova.

Znao sam da smo se približavali planinama brzinom od otprilike 4,5 kilometra po minuti, te da smo morali prijeći preko njih kako bismo stigli u dolinu Salt Lake. Bio sam zabrinut i pitao sam se: 'Kako će pilot pronaći put kad ne može ništa vidjeti?' Imao je kompas, ali zrakoplov može skrenuti sa svoje putanje. Imao je uređaje koji pokazuju našu udaljenost od morske razine, ali nikako nije mogao znati koliko smo udaljeni od tla. Pomislio sam da bi mogao letjeti dovoljno visoko da preletimo planine koje su nas dijelile od doline Salt Lake te pokušamo, ako se dovoljno približimo, pronaći pistu pomoću svjetala s tornjeva, no prošli su me žmarci kada sam pomislio na opasnost da izgubimo put i promašimo tornjeve i zračnu luku.

U nervozi sam otišao do odjeljka u kojem su se nalazili pilot i kopilot kako bih provjerio na koji način oni znaju kamo idemo. Nisam mogao znati jesmo li stotinu stopa, tisuću ili deset tisuća stopa iznad zemlje i nisam znao kako oni to mogu znati, osim otprilike. Primijetio sam da je pilot imao mali uređaj preko svog uha kakve koriste operateri u uredima s telefonima za primanje poziva. Pitao sam kopilota kako mogu znati letimo li u pravom smjeru ili smo

George Albert Smith i njegova supruga Lucy. Predsjednik Smith upotrijebio je iskustvo koje je imao u zrakoplovu da poduči o važnosti objave.

skrenuli s puta. Odgovorio je: 'Kada ne možemo vidjeti vodi nas radijski signal.'

'Što je to?' upitao sam. Objasnio je da se signal može usporediti s električnom autocestom između dvije točke, a u našem slučaju točke su bile Milford i Salt Lake City. Rekao je da uređaj preko pilotovog uha radi tako da se čuje duboki zvuk predenja kada se avion nalazi u doseg signala, a ako avion skrene udesno ili ulijevo, zvuk se promijeni i pilot prima zvuk upozorenja koji je nalik klikanju telegrafске tipke. Ako se... vrati do signala ili 'autoceste', na siguran put, klikanje prestaje i nastavlja se zvuk predenja. Ako nastavimo slijediti signal stići ćemo sigurno do našeg odredišta.

Vratio sam se do svog mjesta utješen spoznajom da bez obzira na to što smo okruženi maglom i tamom i nismo mogli ni vidjeti ni osjetiti gdje se nalazimo, pilot je stalno primao informaciju da smo na pravom putu i znao je da ćemo uskoro stići do našeg odredišta. Nekoliko minuta kasnije osjetio sam da se zrakoplov spušta. Prešli smo vrhove planine i približavali smo se zračnoj luci. Neposredno prije spuštanja mogli smo vidjeti snažna svjetla s piste koja su pokazivala kamo sletjeti i zrakoplov je sa svojim dragocjenim teretom dotakao tlo nježno poput galeba kad se spušta na vodu, polako se zaustavljajući, a mi smo se spustili na tlo, sretni što smo ponovno kod kuće ...

Mnogo sam se puta sjetio lekcije koju sam naučio u zrakoplovu i primijenio sam je na iskustvo u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana ...

Ne samo da nam je Gospodin dao već zapisane savjete iz Svetih pisama da nas usmjeravaju, već nam je u ovoj Crkvi postavio vođu, jednog o svojih sinova koji je odabran, zaređen i odijeljen biti predsjednik. On je naš pilot i bit će usmjeravan glasom koji će mu omogućiti odvesti nas kamo trebamo ići. Ako smo mudri, nećemo suprotstavljati našu prosudbu njegovoj, već ćemo biti sretni da ga poštujemo na njegovoj poziciji sve dok ga Gospodin podržava.«

Predsjednik Smith također je iskoristio svoje iskustvo u zrakoplovu da poduči kako svatko od nas može primiti objavu za vodstvo u našim vlastitim životima ako smo dostojni:

»Ako živimo onako kako znamo da bismo trebali imamo pravo na šapat tihog, blagog glasa koji upozorava na opasnost, govoreći:

‘Ovo je put sigurni, njime idite...’ Ako smo pogriješili u našem ponašanju, glas će nam šapnuti: ‘Vrati se, pogriješio si. Zanimario si savjet svog Nebeskog Oca.’ Okrenite se od pogrešnog puta dok je još vrijeme, jer ako odete predaleko s pravog puta nećete čuti glas i možda ćete biti beznadno izgubljeni ...

Savjetujem vam da zadobijete Duha Božjega i čuvate ga, a jedini način na koji ga možemo zadržati je tako da živimo uz njega obdržavajući njegove zapovijedi... Slušajte tihi, blagi glasi koji će vas uvijek usmjeravati ako ste ga dostojni na putu koji znači vječnu sreću.«¹ [Vidi 1. prijedlog na 109. stranici.]

Učenja Georgea Alberta Smitha

Bog se ukazuje svojoj djeci u naše dane kao što je činio u prošla vremena.

Kakva je povlastica živjeti u vrijeme kada znamo da Bog živi, kada znamo da je Isus Krist Spasitelj svijeta i naš Otkupitelj i kada znamo da se Gospodin nastavlja očitovati svojoj djeci koja su se pripremila primiti njegove blagoslove! Gledam u lica velike publike ovog jutra [na zasjedanju općeg sabora], u kojoj većina uživa u nadahnuću Svemogućega, a kada se mole, mole se svom Ocu na Nebu znajući da će njihove molitve biti odgovorene kroz udijeljene blagoslove... Mi znamo da je Bog na nebu, da je on naš Otac, da ga zanima naš život i da je tako od početka svijeta, otkada su njegova prva djeca postavljena na zemlju.²

Razlika između ove velike Crkve i drugih crkava od početka bila je u tome da mi vjerujemo u božansku objavu; mi vjerujemo da se naš Otac obraća čovjeku danas kao što je to činio od Adamovog vremena. Mi vjerujemo i znamo – što je više od samog vjerovanja – da je naš Otac pružio svoju ruku u ovaj svijet za spasenje ljudske djece.³

Nismo poseban narod samo zato što imamo vjeru u ove knjige [Mormonova knjiga, Nauk i savezi, i Dragocjeni biser], već i zato što pouzdano vjerujemo da je naš Otac na Nebu progovorio u današnje doba. Zapravo, znamo da postoji komunikacija s nebesima. Vjerujemo da Jahve ima isti osjećaj prema nama, isti utjecaj nad nama kakvog je imao nad svojom djecom koja su živjela na ovom svijetu u prošla vremena.

Nevjernici su članove Crkve Isusa Krista u svako doba svijeta smatrali čudnim ljudima. Kada je Gospodin govorio kroz svoje slugu, u raznim vremenskim razdobljima bilo je mnogo ljudi na zemlji koji su govorili: »Ne vjerujem u objavu.« Ovo doba nije iznimka pravilu. Tisuće, da, milijuni djece našeg Oca koji žive na zemlji ponavljaju povijest kada niječu da je Bog ponovno objavio svoju volju ljudskoj djeci i govore da ne trebaju daljnju objavu.⁴

Mi ne vjerujemo da su nebesa zapečaćena nad našim glavama, već da naš Otac koji je volio i njegovao djecu Izraelovu voli i njeguje nas. Vjerujemo da kao i oni, i mi imamo potrebu za pomoć našeg Nebeskog Oca u usmjeravanju naših života. Znamo da u je u doba u koje živimo pečat slomljen, a Bog ponovno govori s nebesa.⁵ [Vidi 2. prijedlog na 109. stranici.]

Gospodin vodi svoj narod kroz objavu koju daje predsjedniku Crkve.

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana uspostavljena je izravnom zapovijedi od našeg Nebeskog Oca. Ova Crkva je uspostavljena na stijeni objave, i vođena je po objavi.⁶

Jedinstveno je u ovo doba pripadati Crkvi u kojoj članovi vjeruju da Gospodin govori kroz njihove vođe. Kada primamo upute od predsjednika ove Crkve, vjerujemo da nam govori ono što bi Gospodin želio da činimo. Nama je to nešto više nego savjet od čovjeka. Vjerujemo u to, zbog toga preispitujemo svoju dušu, i potaknuti smo obnoviti našu odlučnost da budemo ono što Bog želi da budemo.⁷

Imali smo u Crkvi zavedene duše koje su se, u svom neznanju, suprotstavile savjetu [predsjednika Crkve], ne prepoznajući činjenicu da su se suprotstavili Gospodinu te su zapali u tamu i patnju, i ako se ne pokaju, neće pronaći mjesto u celestijalnom kraljevstvu.

Upamtimo da je predsjednik ove Crkve službeno imenovan pilotom Crkve u ovom životu kako bi predstavljao Gospodara neba i zemlje.⁸

Kada ljudi, kao što su to ponekad radili kako bi uspjeli ostvariti neku nakanu, dođu do osobe ili skupine ljudi i kažu: »Usnio sam san i ovo je što Gospodin želi da učinimo«, možete znati da nisu na Gospodinovoj strani. Snovi, vizije i objave od Boga ljudskoj djeci

uvijek su dolazile kroz njegove ispravno imenovane slugе. Možete imati snove i viđenja za vašu vlastitu utjehu i ispunjenje, ali ih nećete imati za Crkvu... Ne trebamo biti obmanuti po ovom pitanju.⁹

Moja je duša danas ispunjena sa zahvalnošću što znam da, dok nastavljamo s našim članstvom u Crkvi, imamo pilota koji zna put, i ako ćemo slijediti njegove smjernice... nećemo se suočiti s duhovnim katastrofama s kojima se suočava svijet nego ćemo ići čineći dobro, blagoslivljajući čovječanstvo i radujući se u društvu onih koje volimo.¹⁰ [Vidi 3. prijedlog na 109. stranici.]

Svi imamo pravo na osobno nadahnuće od Duha Svetoga ako slušamo zapovijedi.

Vjerujem u vas, moja braćo i sestre... Imate pravo na istu spoznaju da on predsjeda Crkvom. Imate pravo na isto nadahnuće koje dolazi onima koje je Bog pozvao da budu zaređeni kao njegovi vođe. Vi imate pravo na nadahnuće od Duha, i spoznaju da je on vaš Otac, a kada kažem »vi«, govorim svima koji su bili poslušni zapovijedima našeg Oca i blagovali slatki utjecaj Duha Gospodnjeg u Kristovoj Crkvi... Svatko od nas ima pravo na nadahnuće od Gospodina proporcionalno tome koliko pravedno živimo.¹¹

Kamo god pođete, nećete pronaći nijedan ovakav skup u kojem svi imaju vjeru u Boga. I kada bismo pitali koliko vas ima svjedočanstvo, ne vjerovanje zbog toga što je netko drugi to rekao, već koliko vas je sigurno da je ovo Božje djelo, da Isus jest Krist, da živimo vječne živote, da je Joseph Smith bio prorok živoga Boga, odgovorili biste da imate ovo svjedočanstvo koje vas podiže, jača i daje vam zadovoljstvo dok idete naprijed kroz svijet ...

Naučio sam kada sam bio dječak da je ovo djelo Gospodnje. Naučio sam da su na ovoj zemlji živjeli proroci. Naučio sam da će nadahnuće Svesilnoga utjecati na one koji su živjeli da ga prime, stoga nismo ovisni o jednoj, dvojici ili desetak pojedinaca. Postoji tisuće članova ove Crkve koji znaju – to uopće nije pitanje mašte – oni znaju da Bog živi, da Isus jest Krist i da smo mi djeca Božja.¹²

Ne ovisite samo o povijesti, niti o učenjima bilo kojeg čovjeka da biste znali da je ovo Gospodnje djelo, jer to imate utisnuto u vaše duše darom Duha Svetoga. Nema sumnje u vašem umu po

*»Svatko od nas ima pravo na nadahnuće od Gospodina
proporcionalno tome koliko pravedno živimo.«*

pitanju vašeg porijekla, niti po pitanju mjesta na koje ćete ići kada ovaj život završi ako ste vjerni povjerenju koje vam je udijeljeno.¹³

Netko drugi nam ne može dati svjedočanstvo. Uvjerenje dolazi od našeg Nebeskog Oca.¹⁴

Danas stojim ovdje duboko zahvalan za spoznaju koja mi je udijeljena. Zahvalan sam što nisam ovisan o nikome za svjedočanstvo koje imam. Naravno, zahvalan sam za ohrabrenje koje sam primio od drugih koji posjeduju svjetlo i istinu, i koji daju ohrabrenje pravednim životom, ali ne ovisim o nikom od njih za spoznaju da Bog živi, da je Isus Krist Otkupitelj čovječanstva i da je Joseph Smith prorok Gospodnji. Te stvari znam za sebe...

Radosno svjedočim da znam da je evanđelje istinito i sa svom svojom dušom zahvaljujem svom Nebeskom Ocu što mi je to objavio.¹⁵

Od svih blagoslova koje sam primio u životu najdragocjeniji je spoznaja da Bog živi i da je ovo njegovo djelo, jer to podrazumijeva

sve druge blagoslove kojima se mogu nadati u ovom ili nadolazećem životu.¹⁶ [Vidi 4. prijedlog na 109. stranici.]

Duh Sveti je siguran vodič na putu smrtnoga života.

Društvo [Božjeg] Duha... siguran je vodič na putu smrtnog života i sigurna priprema za dom u njegovom celestijalnom kraljevstvu.¹⁷

Čitamo u Jobu da je u duh u čovjeku, a nadahnuće Svesilnog čini ga mudrim [vidi Job 32:8]. Ako obdržavamo zapovijedi Božje imamo pravo na to nadahnuće, a ako živimo kao što sinovi Božji trebaju živjeti, imat ćemo to nadahnuće i nitko ga ne može spriječiti, a rezultat će biti naš osobni tjelesni, umni i moralni razvoj u smrtnom životu, i nastavak razvoja kroz vječnost.¹⁸

Društvo Duha Gospodnjega je protuotrov za klonulost... za strah i za sve one stvari koje nas ponekad obuzmu u životu.¹⁹

Kada su Spasiteljevi učenici bili s njim, divili su mu se ne znajući kolika je zapravo njegova veličina, ali dok moć Duha Svetoga nije došla na njih, dok nisu doživjeli krštenje vatrom, nisu se mogli suočiti s problemima i izdržati progone koji su život učinili gotovo nepodnošljivim. Kada im je nadahnuće Svemogućeg dalo razumijevanje znali su da žive vječnim životom, i ako dokažu vjernost znali su da će, kada odlože svoja tijela u smrt, ustati iz grobnice u slavu i besmrtnost.

To je rezultat nadahnuća Duha Božjega kojeg su primili, nadahnuća Svesilnoga koje im je dalo mudrost ...

Molim se da onaj Duh koji nas čuva na putu istine i pravednosti može biti s nama i molim se da nas ona želja koja dolazi iz nadahnuća našeg Nebeskog Oca može voditi na životnom putu.²⁰

Kada dovršimo života posao nadam se da ćemo otkriti da smo slušali šapat tihog, blagog glasa koji nas uvijek vodi na putu pravednosti, i znati da je to za nas značilo otvaranje vrata u celestijalno kraljevstvo, za nas i za one koje volimo, da idemo naprijed kroz vjekove... vječno sretni.²¹ [Vidi 5. prijedlog na 109. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Dok čitate »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 101–104), razmotrite kako se analogija predsjednika Smitha odnosi na naše putovanje kroz zemaljski život. Što magla, radijski signal i klikanje mogu predstavljati? Kako vas je Gospodin upozorio na opasnost i pomogao vam da ostanete na putu prema vječnom životu?
2. Na stranicama 104–105, predsjednik Smith izjavljuje da je objava potrebna danas kao i u biblijsko doba. Kako biste odgovorili nekome tko kaže da su objave u Svetim pismima dovoljne za naše doba? Koja su vas iskustva podučila da se Nebeski Otac »zanima [za] naš život«?
3. Pogledajte odsjek koji počinje na 105. stranici. Kako ste spoznali da savjet proroka dolazi od Gospodina i da je to »nešto više nego savjet od čovjeka« (105. stranica)? Kako vam osobna objava može pomoći prihvatiti i primijeniti objavu koja je dana kroz proroka?
4. Dok proučavate odsjek koji počinje na 106. stranici, razmislite kako ste stekli svjedočanstvo o evanđelju. Kako su vam pomogla svjedočanstva drugih? Što ste vi napravili da biste spoznali istinu za sebe?
5. U posljednjem odsjeku učenja (stranice 108), potražite riječi i izraze koji opisuju načine kako nam Duh Sveti može pomoći. Razmotrite što možete učiniti da budete češće dostojni društva Duha Svetoga u svom životu.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Ivan 15:26; 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 32:5; Moroni 10:3–5; Nauk i savezi 1:38; 42:61; 76:5–10; Članci vjere 1:9

Pomoć pri podučavanju: »Nemojte se brinuti ako su učenici tihi nekoliko sekundi nakon što ste postavili pitanje. Nemojte odgovarati na vlastita pitanja, omogućite učenicima da razmisle o svojim odgovorima. Međutim, produljena tišina može pokazati da ne razumiju

pitanje i da ga trebate preoblikovati« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 69).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1937, 50–53.
2. Conference Report, travanj 1946, 4.
3. Conference Report, travanj 1917, 37.
4. »Some Points of 'Peculiarity'«, *Improvement Era*, ožujak 1949, 137.
5. Iz *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55.
6. »Poruka učiteljima Nedjeljne škole«, *Instructor*, studeni 1946, 501.
7. Conference Report, listopad 1930, 66.
8. Conference Report, listopad 1937, 52–53.
9. Conference Report, listopad 1945, 118–119.
10. Conference Report, listopad 1937, 53.
11. Conference Report, listopad 1911, 44.
12. Conference Report, travanj 1946, 124–125.
13. Conference Report, travanj 1905, 62.
14. »Opportunities for Leadership«, *Improvement Era*, rujan 1949, 557.
15. Conference Report, listopad 1921, 42.
16. Conference Report, travanj 1927, 82.
17. »To the Latter-day Saints Everywhere«, *Improvement Era*, prosinac 1947, 797.
18. Conference Report, travanj 1944, 31.
19. Conference Report, listopad 1945, 115–116.
20. Conference Report, travanj 1939, 124–125.
21. Conference Report, travanj 1941, 28.

Poletna želja za dijeljenjem evanđelja

*Naša braća i sestre širom svijeta trebaju
poruku obnovljenog evanđelja, a naša je
povlastica da ga dijelimo s njima.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Bliski prijatelj Georgea Alberta Smitha je napisao: »Predsjednik George Albert Smith je misionar po prirodi. Od svog djetinjstva imao je gorljivu želju dijeliti učenja evanđelja s bližnjima, kako bi obzna- nio 'sinovima i kćerima Božjim', koje on smatra svojom braćom i sestrama, istine koje su bile objavljene proroku Josephu Smithu.

U nekoliko prigoda imao sam čast putovati u vlaku s predsjed- nikom Smithom. Svaki sam put primijetio da bi, nakon što smo krenuli, uzeo nekoliko letaka o evanđelju iz svoje torbe, stavio ih u džep i otišao među putnike. Na svoj ljubazan, ugodan način brzo bi se upoznao s nekim suputnikom i ubrzo bih ga čuo kako pri- povijeda priču o osnivanju Crkve preko proroka Josepha Smitha, ili o odlasku svetaca iz Nauvooa i njihovim kušnjama i teškoćama pri prelasku ravnica do Utaha, ili objašnjava neko od evanđeoskih načela svom novom prijatelju. Razgovor nakon razgovora odvijao bi se od putnika do putnika do kraja putovanja. Tijekom mog cijelo- log poznanstva s predsjednikom Smithom, koje se protezalo više od četrdeset godina, naučio sam da gdje god bio, on je prije svega misionar Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.«¹

O predsjedniku Smithu također je zapisano: »Razgovarao bi o religiji s dimnjačarom koji je radio na njegovoj kući. Rijetko bi propustio priliku objasniti 'vječne istine obnovljenog evanđelja' bilo prijatelju ili strancu. S njegovog stajališta, to je konačna dobrota, jer

»Mi pronosimo evanđelje Isusa Krista. Upravo je želja da spasimo duše ljudske djece ona koja gori u našim srcima.«

je poruka o Kristu bila najznačajniji dar koji je mogao dati.² [Vidi 1. prijedlog na 120. stranici.]

Budući da je dijeljenje evanđelja bila tema koju je predsjednik Smith često spominjao u svom podučavanju, ovo je prvo od tri poglavlja na tu temu u ovoj knjizi. Ovo se poglavlje usredotočuje na razloge zbog kojih dijelimo evanđelje; 13. poglavlje predstavlja nekoliko načina na koje možemo sudjelovati u ovom važnom djelu, a 14. poglavlje opisuje kako možemo biti najučinkovitiji u našim naporima.

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Svijetu je potrebno ono što mi imamo – evanđelje Isusa Krista, obnovljeno u svojoj punini.

Svijet je u neprilici, u teškoćama, s jednog kraja do drugoga. Muškarci i žene gledaju amo i tamo, tražeći kamo kamo da odu kako bi činili stvari koje će im donijeti mir... Evanđelje Isusa Krista je obnovljeno. Istina objavljena s neba je ovdje i ova bi istina, ovo evanđelje, kada bi to svijet samo znao, bilo panaceja za sve njihove boli. To je jedina stvar koja će im donijeti mir dok su na zemlji.³

Ljudi u ovom svijetu imaju potrebu pratiti svoje korake unatrag i vratiti se temeljima koje je postavio Gospodar neba i zemlje, temeljima vjere, pokajanja i krštenja uranjanjem za otpust grijeha, te primanje Duha Svetoga pod rukama onih koji posjeduju božansku ovlast. To je ono što svijet treba. Doista sam zahvalan što mnogi gledaju u tom smjeru. Slijepo su išli po putu koji ih je odveo do patnje i nevolje, no na dohvat im je postavljen lijek za sve bolesti – evanđelje Isusa Krista. Za nas je ocrtan put koji, iako je uzan, i teško ga je slijediti, vodi nazad do Oca svih nas; i ne postoji nijedan drugi put koji tamo vodi.⁴

Crkve u svijetu pokušavaju, na svoj način, unijeti mir u srca ljudi. One posjeduju mnogo vrlina i istina, te postižu mnogo dobra, ali nemaju božansku ovlast, niti su njihovi svećenici postavljeni božanskom providnošću.⁵

Sveci posljednjih dana jedini su koji obnašaju ovlast od našeg Nebeskog Oca da poslužuju u uredbama evanđelja. Svijet nas treba.⁶

U svijetu postoji stvarna glad za riječima Gospodnjim, a mnoge poštene duše iskreno teže saznati što naš Nebeski Otac želi od njih.

Upoznao sam brojne vođe crkava u svijetu i među njima otkrio plemenite osobe predane dobročinstvu, no rijetko sam naišao među onima koji su pozvani na službeništvo u raznim crkvenim organizacijama na ljude koji razumiju smisao svog postojanja ili koji shvaćaju zašto smo na ovom svijetu. Ljudi ne mogu podučavati ono što sami ne znaju. Ti dobri ljudi, ne razumijevajući evanđelje i neophodnost njegovih uredbi, uvelike ograničavaju svoja učenja na moralne lekcije i čitanje psalama svojim zajednicama. Izolirani odlomci Svetih pisama odabiru se kao tekstovi za govore o kreposti, poštenju, itd., što je korisno i nadahnjujuće, ali je premalo propovijedi koje objašnjavaju uvjete za svaku dušu prije nego što možemo ući u nebesko kraljevstvo. Upravo je ta informacija ona koju svijet najviše treba. Malo svećenika ima poruku za svoju zajednicu koja ih nadahnjuje na vjerovanje u božansko porijeklo Isusa Krista i na potrebu za obavljanje uredbi evanđelja koje je on propisao.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 120. stranici.]

**Postoji mnogo ljudi koji bi prigrlili istinu
kada bi im se pružila prilika.**

Djeca našeg Oca posvuda željna su znati što trebaju činiti, ali su obmanuta opakim utjecajima koji su proželi zemlju; časni ljudi na zemlji zaslijepjeni su za istinu... Neprijatelj je na djelu, a jedina moć koja može neutralizirati njegov utjecaj je evanđelje Isusa Krista.⁸

Ljudi su sumnjičavi jedni prema drugima. Ne vjeruju ono što čuju i nisu voljni učiniti ono što je Filip, jedan od Spasiteljevih učenika, preporučio Natanaelu koji ga je posjetio. Filip je rekao: »Gospodin je došao.«

Opisao ga je, a Natanael je pitao: »Odakle je došao?«

A Filip je odgovorio: »Pa, došao je iz Nazareta.« Zatim je dobri čovjek rekao: »Može li što dobro izići iz Nazareta?« Filip je rekao: »Dođi i vidi!« (Vidi Ivan 1:43–46.)

Natanael je bio podučen vjerovati da ništa dobro ne dolazi iz Nazareta, a ipak je bio čovjek kojeg je Spasitelj kasnije nazvao Izraelcem bez lukavstva – dobar čovjek, ali obmanut pričama koje je čuo.

No kada je jednom naučio, kada je prihvatio poziv učenika da »dođ[e] i vidi«, došao je vidjeti.

»A oni koji vjeruju slijedit će uzorak kojeg je dao Spasitelj kada je rekao svojim učenicima: 'Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se.'«

Osjetili smo veliku radost pod utjecajem njegovog Duha. Željeli bismo da svi uživaju u tom blagoslovu, i stoga kada pitaju: »Kakvi su ovi ovdje ljudi?«, naš je odgovor : »Dođi i vidi.«⁹

Moj Nebeski Otac... pozvao me je da pođem u mnoge dijelove zemlje, a proputovao sam više od milijun i pol kilometara od kad sam pozvan na službeništvo. Putovao sam u mnoge zemlje i područja, i kamo god sam otišao upoznao sam dobre ljude, sinove i kćeri živog Boga koji čekaju na evanđelje Isusa Krista, a ima na tisuće, stotine tisuća, na milijune onih koji bi prihvatili istinu kada bi samo znali ono što mi znamo.¹⁰

Ima mnogo divnih crkvenih organizacija u svijetu, mnogo predanih muškaraca i žena koji žive prema volji našeg Nebeskog Oca kako je oni shvaćaju ...

Svi ljudi koji će živjeti u skladu sa svjetlom koje im je Gospodin ponudio i koji će ga tražiti u iskrenoj molitvi bit će dirnuti u srce,

um će im biti pod njihovim utjecajem i bit će im ponuđena mogućnost spoznaje da je Bog ponovno progovorio.¹¹ [Vidi 3. prijedlog na 120. stranici.]

Osjećamo entuzijazam za dijeljenje evanđelja jer volimo svoje bližnje.

Možda se vanjskom promatraču može činiti da među svecima posljednjih dana postoji neobičan entuzijazam. Kao što je jedan čovjek nedavno rekao: »Čudno mi je kako radosno vaši ljudi pronose djelo naprijed. Nije bitno razgovaram li s djetetom ili sa zrelim čovjekom, s vrtlarom ili policajcem među vašim ljudima, svi su sretni, zadovoljni i uvjereni da imaju evanđelje Isusa Krista.« ...

Je li onda uopće čudno da u našem bogoštovlju postoji takav entuzijazam, da smo skloni biti voljni podijeliti ove veličanstvene istine s bližnjima? Treba li se uopće čuditi da, kada dođe vrijeme da naši sinovi budu pozvani na misiju, ili se od nas traži da stavimo po strani naše dužnosti i pođemo kao sluge živoga Boga, obdareni moću s visina, posjedujući ovlast koja je podijeljena u ove posljednje dane kako bismo mogli podijeliti sa svim ljudima ovu predivnu istinu koja je toliko obogatila naše živote... da odgovaramo voljno i radosno?¹²

Mi pronosimo evanđelje Isusa Krista. Upravo je želja da spasimo duše ljudske djece ona koja gori u našim srcima. To nije tako da bismo mogli uzdizati sebe i postati financijski moćni ljudi; nije tako da bismo mogli veličati naša imena na zemlji za naša ostvarenja; već je tako da bi sinovi i kćeri Božji, gdje god bili, mogli čuti ovo evanđelje, koje je moć Božja na spasenje svih koji vjeruju i slušaju njegove upute. A oni koji vjeruju slijedit će uzorak kojeg je dao Spasitelj kada je rekao svojim učenicima: »Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se.« [Marko 16:16.]¹³

Razmislite o odgovornosti koja je na nama, ako u nebrizi ili ravnodušnosti živimo naše živote, ne težeći podijeliti istinu s onima koje Gospodin ljubi kao što ljubi nas, i koji su dragocjeni u njegovim očima. Smatram da bi trebalo doći do buđenja među nekim članovima ove Crkve. Mislim da bi trebalo uložiti veći napor da podijelimo s djecom našeg Oca svu istinu koja je sadržana u ovoj Crkvi.¹⁴

Kada je čovjek bolestan, ako je naš susjed, mi mu rado služimo; ako se dogodi smrt u njegovoj obitelji, mi ga pokušavamo utješiti. Ali ako mu iz godine u godine dopuštamo da kroči putovima koji će uništiti njegovu priliku za vječni život, mi prolazimo pored njega, kao da je ništa.¹⁵

Shvaćamo li mi da je svaki muškarac stvoren na sliku Božju i da je sin Božji, a svaka žena kći Božja? Bez obzira gdje bili, oni su njegova djeca, a on ih voli i želi njihovo spasenje. Zsigurno, kao članovi ove Crkve ne možemo besposličariti. Ne možemo primiti dobrostivu naklonost našeg Nebeskog Oca koja nam je udijeljena, spoznaju o vječnom životu i to sebično čuvati, misleći da ćemo na taj način biti blagoslovljeni. Naš život ne obogaćuje ono što primamo, već ono što dajemo.¹⁶

Budimo dovoljno zainteresirani za spasenje ljudi kako bismo koristili svetu revnost na njihovo obraćenje: da možemo uživati u njihovoj vječnoj zahvalnosti i ljubavi, i zahvalnost našeg Nebeskog Oca zbog našeg nesebičnog interesa za njegovu djecu.¹⁷

Naša misija prema djeci našeg Oca... je misija mira, dobre volje prema svim ljudima. Želja da dijelimo sa svom djecom našeg Oca dobre stvari koje je on tako velikodušno udijelio nama je snažna i žarka, i spuštamo se na naša koljena, iz dana u dan, te se molimo da njihova srca mogu biti dirnuta, u nadi da mogu razumjeti da Duh Božji može ući u njihove duše, kako bi razumjeli istinu kada im se udijeli.¹⁸

O kada bi ova velika Crkva, s moću koja joj je dana od Boga, mogla brže proširiti istinu i spasiti narode od uništenja. Mi rastemo brzo, kao organizacija, ali se ne radujem toliko brojčanom povećanju koliko u vjerovanje da se utjecaj kojim zračimo osjeća po dobru i da djeca našeg Oca, od sjevera do juga, od istoka do zapada, slušaju poruku života i spasenja bez koje ne bi mogli živjeti u nazočnosti Otkupitelja čovječanstva.¹⁹ [Vidi 4. prijedlog na 121. stranici.]

Gospodin će nas držati odgovornima za naše napore u dijeljenju dara evanđelja.

Primili smo predivan dar, ali s tim darom dolazi i velika odgovornost. Gospodin nas je blagoslovio spoznajom iznad one u naših bližnjih, a s tim znanjem dolazi i obveza da to dijelimo s njegovom djecom gdje god ona bila.²⁰

Ne razumijem kako možemo služiti Bogu sa svom moću ako zanemarimo njegovu djecu, ili ako provedemo previše vremena u sebičnom isticanju sebe, akumulirajući stvari u ovom životu i ostavljajući njegovu djecu u tami, kada bismo ih mogli izvesti na svjetlo. Moje shvaćanje je da je najvažnija misija koju imam u ovom životu prije svega obdržavati zapovijedi Božje onako kako sam podučen, a zatim ih podučavati djeci mog Oca koja ih ne razumiju.²¹

Ne postoji drugo evanđelje spasenja, a mi, moja braćo koja obnašate sveto svećeništvo, imamo odgovornost pronijeti tu poruku, ne samo narodima zemlje, već biti primjer u našem životu i podučavati je našim bližnjima koji nisu naše vjere. Upozoravam vas ovoga dana da nas Gospodin drži odgovornima da pozovemo njegovu djecu na pokajanje i proglašavamo njegovu istinu. Ako ne uspijemo iskoristiti naše prilike da podučimo sinove i kćeri Božje koji nisu naše vjere, a koji žive oko nas, ovom evanđelju našeg Gospodina, on će od nas tražiti s druge strane vela ono što nismo uspjeli učiniti.²²

Uskoro ćemo se morati suočiti sa zapisom naših života, i ako smo bili vjerni, siguran sam da će nam Otac svih nas zahvaliti i blagosloviti nas što smo doveli toliko njegovih sinova i kćeri do razumijevanja svrhe života i spoznaje kako da uživaju u životu pod utjecajem njegovog duha.²³

Kada posjedujemo duh evanđelja želimo biti u mogućnosti podučiti koliko god je moguće više djece našeg Oca do kojih možemo doći veličanstvenim istinama koje su neophodne za njihovo uzvišenje, da kada dođe vrijeme da svi stanemo u nazočnost Otkupitelja čovječanstva, možemo reći: »Svom moću koju si mi dao, svom mudročću i znanjem koje si mi dao, težio sam nježno i ljubavlju nehinjenom, s odlučnošću i ljubaznošću dovesti što više tvoje djece do spoznaje evanđelja koliko god sam mogao.«²⁴ [Vidi 5. prijedlog na 121. stranici.]

Ako dijelimo evanđelje s Božjom djecom, naša će nagrada biti velika radost s njima u celestijalnom kraljevstvu.

Mnogi od nas provode većinu vremena težeći stvarima u ovom životu koje ćemo biti prisiljeni ostaviti kada odemo odavde, a opet posvuda oko nas postoje besmrtni duše koje bismo, kad bismo htjeli, mogli podučiti i nadahnuti da istražuju istinu i usaditi u

»Kada posjedujemo duh evanđelja želimo biti u mogućnosti podučiti koliko god je moguće više djece našeg Oca do kojih možemo doći.«

njihova srca spoznaju da Bog živi. Koje bi nam blago na cijelom svijetu moglo biti toliko dragocjeno, jer imali bismo njihovu zahvalnost ovdje i njihovu vječnu i beskonačnu zahvalnost u nadolazećem svijetu. To je najvažnija misija.²⁵

Razmislite koliko bi značilo kada bismo, umjesto da budemo sebični pokušavajući spasiti samo svoju obitelj, mogli izbrojati desetke i stotine muškaraca i žena na koje smo utjecali da prihvate evanđelje našeg Gospodina. Tada bismo se doista osjećali blagoslovljeno i uživali u njihovoj ljubavi i zahvalnosti zauvijek.²⁶

Kakva će radost biti s one strane vela kada nađemo te dobre muškarce i žene koji žive u skladu sa svjetlom koje imaju, pokušavajući izvršiti svoju dužnost prema Bogu, a zbog našeg kontakta, zbog naše želje i spremnosti da dijelimo s njima, oni će primiti druge informacije o evanđelju našeg Gospodina i prihvatiti uredbe njegovog svetog Doma i pripremiti se za članstvo u celestijalnom kraljevstvu. Kako ćete sretni biti, kada dođe onaj trenutak u kojem ćete stati u

nazočnost velikog Suca da podnesete izvještaj o godinama života koje ste proveli u smrtnosti, kada ta djeca našeg Oca koje on voli onoliko koliko voli vas, stojeći pored nas, kažu: »Nebeski Oče, ovaj čovjek, ova žena, su mi prvi dali informaciju o tvojoj veličanstvenoj istini koja je u meni izazvala želju da te gorljivije tražim nego prije. Ovaj čovjek ili ova žena učinili su ovaj blagoslov za mene.« I to nije sve.

Kada dođe taj trenutak, kada prođete kroz vječnost, što je puno vremena, imat ćete ljubav i zahvalnost svakog čovjeka, žene i djeteta čije ste bili oruđe za donošenje vječne sreće. Nije li to dragocjeno? Možemo provesti naše živote ovdje i steći nekoliko stotina ili tisuća dolara, možemo posjedovati stada, krda, kuće i zemlju, ali to ne možemo ponijeti sa sobom na drugu stranu. To nije neophodno za vječni život, to je neophodno samo za nas ovdje, ali ako smo zaslužili zahvalnost i ljubav druge Božje djece, to će nam trajati zauvijek. Razmislite što to znači! Kada dođe vrijeme da se ovaj svijet očisti vatrom i postane celestijalno kraljevstvo, kada se sva nečistoća i sve što nije poželjno ukloni, koliko će ugodno biti otkriti da imamo društvo onih kojima smo služili za ovog života, da s njima dijelimo nasljedstvo i da nas zauvijek vodi Isus Krist naš Gospodin – nije li to vrijedno svega? Nije li to radosna prilika?²⁷ [Vidi 6. prijedlog na 121. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Ponovite »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 111–113). Što mislite zašto je predsjednik Smith bio toliko oduševljen misionarskim radom? Što za vas znači biti »prije svega misionar Crkve«?
2. Što obnovljeno evanđelje nudi svijetu uz »moralne lekcije« koje pruža većina religija? (Za neke primjere, vidi stranice 113–114.)
3. Pročitajte odsjek koji počinje na 114. stranici (vidi i NiS 123:12). Koje ste primjere ljudi vidjeli kako prevladavaju kriva shvaćanja o Crkvi prihvaćajući poziv da »dođu i vide«? Koji su neki učinkoviti načini da se uputi takav poziv?

4. Pročitajte treći cijeli odlomak na 116. stranici. Što mislite zašto ponekad oklijevamo podijeliti evanđelje s bližnjima? Dok proučavate stranice 116–117, razmislite što možemo učiniti da to prevladamo.
5. Dok čitate odsjek koji počinje na 117. stranici, razmislite činite li ono što Gospodin očekuje od vas da podijelite evanđelje. Uz molitvu razmotrite kako možete potpunije obdržavati ovu zapovijed.
6. Ponovite posljednji odsjek učenja (stranice 118–120 i razmislite o osobi koja je predstavila obnovljeno evanđelje Isusa Krista vama ili vašoj obitelji. Što možete učiniti da покаžete ili izrazite svoju zahvalnost toj osobi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Amos 8:11–12; Mosija 28:1–3; Alma 26:28–30; Nauk i savezi 4:4; 18:10–16

Pomoć pri podučavanju: »Bolje je uzeti par dobrih ideja i stvoriti dobru diskusiju – kao i učenje – nego mahnito pokušavati podučiti svaku riječ iz priručnika... Ozračje u kojem ne vlada žurba je potpuno ključno ako želite da Duh Gospodnji bude prisutan na satu (Jeffrey R. Holland, »Teaching and Learning in the Church«, *Ensign*, lipanj 2007, 91).

Napomene

1. Preston Nibley, »Sharing the Gospel with Others«, *Improvement Era*, travanj 1950, 270.
2. Merlo J. Pusey, *Builders of the Kingdom* (1981), 240.
3. Conference Report, lipanj 1919, 43.
4. Conference Report, travanj 1922, 54–55.
5. Conference Report, travanj 1922, 53.
6. Conference Report, travanj 1916, 47.
7. Conference Report, listopad 1921, 38.
8. Conference Report, travanj 1922, 53.
9. Conference Report, listopad 1949, 5.
10. Conference Report, listopad 1945, 120.
11. Conference Report, travanj 1935, 43–44.
12. Conference Report, listopad 1927, 46–47.
13. Iz *Proceedings at the Dedication of the Joseph Smith Memorial Monument*, 55.
14. Conference Report, travanj 1934, 28.
15. Conference Report, listopad 1916, 50.
16. Conference Report, travanj 1935, 46.
17. »Greetings«, *Millennial Star*, 10. srpnja 1919, 441.
18. Conference Report, listopad 1927, 49.
19. Conference Report, listopad 1922, 98.
20. Conference Report, travanj 1922, 53.
21. Conference Report, listopad 1916, 50.
22. Conference Report, travanj 1916, 48.
23. Conference Report, listopad 1948, 7–8.
24. *Deseret News*, 20. kolovoza 1921, crkveni odsjek, 7.
25. Conference Report, listopad 1916, 50.
26. Conference Report, listopad 1941, 102.
27. *Sharing the Gospel with Others*, od Preston Nibley (1948), 214–216; govor od 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.

*George Albert Smith služio je kao predsjednik
Europske misije od 1919. do 1921.*

Činiti naš dio u dijeljenju evanđelja

*Ima mnogo načina na koje možemo
sudjelovati u ovom velikom djelu pronošnja
obnovljenog evanđelja Isusa Krista.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

U službi gotovo 48 godina kao vrhovni autoritet, George Albert Smith služio je tri cjelodnevne misije za Crkvu, uključujući dvije godine kao predsjednik Europske misije. Potaknuo je članove Crkve da se duhovno pripreme za cjelodnevnu misionarsku službu i prihvate takve pozive kada dođu. Ali ih je također podučio da ne trebaju primiti službeni poziv na misiju kako bi propovijedali evanđelje. George Albert Smith bio je misionar cijeli svoj život i često je podsjećao članove Crkve na mnoštvo mogućnosti da podijele evanđelje s bližnjima i prijateljima te ih poticao da budu dobri primjeri Kristovih učenika.

Služenje predsjednika Smitha u Europskoj misiji počelo je ubrzo nakon završetka I. svjetskog rata. Zbog rata je broj misionara u misiji značajno smanjen, a aktivnosti za povećanjem su zaustavljeni jer su misionarima odbijali vize. Osim toga, neprijatelji Crkve širili su lažne priče o svecima posljednjih dana, stvarajući predrasude koje je bilo teško prevladati. Unatoč tim ograničenjima, predsjednik Smith bio je uvjeren da će djelo ići naprijed zbog primjera koje su postavili sveci posljednjih dana. Naveo je da kako Crkva postaje poznatija, »njezini članovi su cijenjeni zbog svojih vrlina«, a kritičari »su brzo lišeni svojih neutemeljenih predrasuda kada dolaze u izravan kontakt sa svecima posljednjih dana u svojim svakodnevnim životima... Oni nas tada prosuđuju po našim plodovima, prema vlastitom opažanju, a takva informacija, dok je dijele, može imati samo jedan učinak, i to najpovoljniji za nas.«¹

Ubrzo nakon što je počeo svoje služenje kao predsjednik misije, pisao je članovima Crkve u Europi podsjećajući ih na njihove odgovornosti da dijele evanđelje i pomognu napredak djela:

»S punim pouzdanjem da će Gospodin prikloniti srca svih dostojnih ljudi prema evanđelju kada ga shvate, iskoristimo priliku da radimo zajedno dok još ima vremena. Proširimo poučavanja Učitelja za spasenje, i vremenito i duhovno, dobrih ljudi Velike Britanije i u drugim zemljama Europske misije.«²

Nekoliko mjeseci kasnije napisao je: »Svaki član Crkve trebao bi se radovati u podučavanju istine. Svatko od nas bi trebao učiniti nešto svaki dan da donese svjetlost našim bližnjima. Svi su dragocjeni u očima našeg Nebeskog Oca, a on će nas prikladno nagraditi što smo ih prosvijetlili. Naša se odgovornost ne može prebaciti na pleća drugih.«³

Nakon što su se vratili iz Europe 1921, George Albert Smith je na općem saboru izvijestio: »Predrasuda koja je postojala protiv nas u prošlosti u velikoj se mjeri rasplinula, a stotine i tisuće muškaraca i žena postali su svjesni rada kojeg obavljamo.« Zatim je potaknuo svece na stalno traženje načina da dijele evanđelje s drugima: »Naš je problem pronaći način na koji možemo svim ljudima predstaviti evanđelje našeg Gospodina. To je naš problem, a uz božansku pomoć pronaći ćemo način da ga riješimo. Od nas se traži da utvrdimo postoje li načini na koje bismo mogli učiniti više nego što smo već učinili kako bismo udovoljili zahtjevima našeg Nebeskog Oca.«⁴ [Vidi 1. prijedlog na 132. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Svaki član Crkve ima odgovornost dijeliti evanđelje.

Osjećam veliku zahvalnost za svoje povlastice u Crkvi Isusa Krista, za svoje drugarstvo s muškarcima i ženama iz ove Crkve i drugih crkava. Zahvalan sam što imam mnoštvo prijatelja u raznim crkvama u svijetu, raštrkanih po različitim mjestima. Zahvalan sam za ta prijateljstva, ali neću biti zadovoljan dok ne budem mogao podijeliti s njima neke stvari koje oni još nisu primili.⁵

Šaljemo misionare među narode zemlje da pronesu evanđelje kako je objavljeno u ove posljednje dane. Ali to nije sva naša dužnost. Na našim se vratima nalaze stotine i tisuće odabranih sinova i kćeri našeg Nebeskog Oca. Oni žive među nama, postajemo prijatelji, ali ne uspijevamo ih podučiti onoliko koliko bismo trebali, s obzirom na evanđelje za koje znamo da je moć Božja na spasenje. Predsjedništvo Crkve čini sve što je u njihovoj moći. Oni posvećuju svoje vrijeme tijekom dana, a često i do kasno u noć, u interesu Crkve. Braća koja surađuju s njima svojevrijedno daruju svoje vrijeme, putujući i podučavajući svece posljednjih dana i pronoseći evanđelje djeci našega Oca. Predsjednici okola, veliki vijećnici, biskupi odjela i njihovi pomoćnici, rade neprestance da blagoslove ljude, a njihova je nagrada sigurna. Ali činimo li sve što bismo trebali, tako da kada stanemo pred sud našeg Nebeskog Oca on može reći da smo u potpunosti ispunili svoju dužnost prema našim bližnjima, njegovoj djeci?⁶

Jedna od prvih objava... u Nauku i savezima navodi sljedeće:

»Evo, gle, čudesno djelo uskoro će otpočeti među sinovima ljudskim ...

Ako, dakle, želju imate da Bogu služite, pozvani ste na to djelo.« [NiS 4:1, 3.]

Nije potrebno da budete pozvani otići na misiju kako biste naviještali istinu. Započnite s čovjekom koji živi pored vas nadahnjujući povjerenje u njemu, nadahnjujući ljubav u njemu za vas zbog vaše pravednosti, i vaš misionarski rad već je počeo,

»jer, gle, njive se već bjelasaju za žetvu.« [NiS 4:4.]⁷

Širenje istine nije tuđa odgovornost, već je vaša i moja odgovornost pobrinuti se da se evanđelje Isusa Krista u svojoj čistoći podučiti ljudskoj djeci. Ne osjećate li zahvalnost zbog toga?⁸

Postoji velika prilika za sve nas. Želio bih naglasiti pojedinačni misionarski rad svakog od nas među našim susjedima. Bit ćemo iznenađeni, ako damo sve od sebe, koliko će ih biti zainteresirano, a ne samo da će nam biti zahvalni što smo ih doveli do istine i otvorili njihove oči slavi i blagoslovima koje je naš Nebeski Otac pripremio, već će nas voljeti i biti nam zahvalni kroz vječnost.

Postoji toliko mnogo stvari koje nam je Gospodin udijelio, a koje drugi ljudi nisu primili. Zasigurno nećemo biti sebični. U našim bi srcima trebala postojati želja da sa svakom dušom podijelimo koliko god je moguće radosne istine evanđelja Isusa Krista.⁹

Stoga, dok idemo naprijed, svatko od nas, utječući na naše bližnje i prijatelje, nemojmo biti plašljivi. Ne moramo nikoga gnjaviti, ali neka osjete i shvate da smo zainteresirani, ne da ih učinimo članovima Crkve radi članstva, već da ih dovedemo u Crkvu kako bi mogli uživati iste blagoslove koje mi uživamo.¹⁰ [Vidi 2. prijedlog na 132. stranici.]

Ako živimo primjerenim životom, naš utjecaj može potaknuti druge da uče o evanđelju.

Upamtite, svi imamo odgovornosti. Možda nećemo biti pozvani na neku određenu dužnost, ali u svakom susjedstvu postoji prilika da svatko od nas zrači duhom mira, ljubavi i sreće do te mjere kako bi ljudi mogli razumjeti evanđelje i biti okupljeni u stado.¹¹

Prije svega nekoliko dana, jedna od naših sestara na putu u istočni dio SAD-a razgovarala je s obrazovanim čovjekom koji joj je rekao: »Ne mogu vjerovati poput tebe, ali bih volio kada bih mogao. To je predivno.« Tako je s mnogo djece našeg Oca koja, promatrajući narav ovog djela, prate djela muškaraca i žena koji su prigrlili istinu, te bivaju ispunjena čuđenjem zbog onoga što je postignuto, mira i sreće koji prate iskrenog vjernika, želeći da oni također mogu biti dionici toga. I mogli bi kada bi imali vjere.¹²

Često sam znao primijetiti, a mislim da će se s time složiti većina vas koji ste imali misionarsko iskustvo, da nijedan dobar čovjek ili žena ne mogu doći u doticaj s vjernim članovima Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana i suzdržati se od izražavanja divljenja za ono što su primijetili dok su s nama. Kada odu iz naše nazočnosti, ponekad je drugačije, ali dok su pod tim utjecajem koji dolazi od Gospodina, koji je u njegovih slugu koji mu služe, oni obično rado pohvale ono što vide i osjete.¹³

Neprijatelj je koristio svoje najsnažnije napore da spriječi širenje istine o evanđelju. A vaša je i moja dužnost, taktično i bratskom ljubavlju i vjerom, prevladati predrasude koje je neprijatelj posijao u

»U svakom susjedstvu postoji prilika da svatko od nas zrači duhom mira, ljubavi i sreće.«

srcima djece našeg Oca, srušiti lažne dojmove koji postoje, u nekim slučajevima čak i u umovima dobrih muškaraca i žena, i podučiti ih evanđelju našeg Gospodina, koje je moć Božja na spasenje svima koji to vjeruju i poštuju.¹⁴

Mislim da ova velebna organizacija kojoj pripadamo treba biti u mogućnosti postaviti takav primjer da ljudi u našim susjedstvima, ne članovi Crkve, gledajući naša dobra djela budu potaknuti veličati ime našeg Nebeskog Oca. To ja mislim o tome. Sve što trebamo je postaviti primjer, biti dobri muškarci i dobre žene, a oni će to primijetiti. Zatim će nam možda pružiti priliku da ih podučimo stvarima koje ne znaju.¹⁵

Ako bismo mi, kao članovi Crkve, obdržavali zapovijedi Božje, ako bismo gledali na istinu kao na pravu vrijednost, ako bi naši životi bili usklađeni s tim učenjima, tako da bi naši susjedi, promatrajući naše ponašanje mogli biti potaknuti tražiti istinu, radili bismo odličan misionarski posao.¹⁶ [Vidi 3. prijedlog na 132. stranici.]

Mi sudjelujemo u misionarskom radu pomažući pripremiti buduće misionare i podržavajući ih na njihovim misijama.

Naša misija nije samo podučavati evanđelje Isusa Krista i živjeti ga, već je naša misija poslati u svijet naše sinove i kćeri kada su vremena na vrijeme pozvani raditi u crkvenoj službi. Kada pođu trebali bi biti tako obučeni da budu postojani prema kušnjama protivnika; trebali bi biti čisti, kreposni i pravedni u svojim životima koliko je to moguće, a tada će sam utjecaj njihove nazočnosti osjećati oni s kojima dođu u kontakt. Duh Božji neće prebivati u nečistim tijelima, ali će njegov Duh prebivati u onima koji su čisti i ljupki.

Stoga, [podignimo] naše dječake i djevojčice pod utjecajem Duha Božjega.¹⁷

Nemojte dopustiti da vaša djeca odrastu a da ih ne podučavate načelima evanđelja Isusa Krista. Nemojte čekati da ih pošaljete na misiju kako bi naučili što znači evanđelje. Sjećam se kad je, dok sam bio na jugu [kao misionar] prije pedeset i pet ili šezdeset godina, čovjek koji je došao iz velike obitelji rekao: »Ne znam što da kažem. Ne znam što da kažem ovim ljudima.«

Jedan od braće je rekao: »Pa, podučavaj ih iz Biblije. Pođi, uzmi svoju Bibliju i čitaj Postanak.« Rekao je: »Ne znam gdje je Postanak u Bibliji«, a ipak je pošao iz... doma svetaca posljednjih dana pronijeti poruku o životu i spasenju ljudima na jugu. Međutim, nije prošlo puno vremena prije nego što se njegov um promijenio. Primio je svjedočanstvo o istini kroz proučavanje i molitvu, i znao je da je evanđelje ovdje, i mogao je stati na svoje noge i slobodno posvjedočiti da je evanđelje Isusa Krista istinito.¹⁸

Impresioniran sam važnošću pripreme za djelo. Nije dovoljno da dječak samo izrazi svoju želju zbog svog povjerenja u roditelje, da napravi ono što oni žele da napravi, da pođe u svijet i propovijeda evanđelje. Nije dovoljno da odgovori na pozive koje naš Nebeski Otac povremeno uputi kroz svoje slugе za služenje misije, već je također potrebno da bude osposobljen za djelo, da istražuje Sveta pisma i nauči što bi Gospodin htio da zna. Važno je da naši sinovi i kćeri postanu čvrsti u svojoj vjeri i znaju kao što njihovi roditelji znaju da je ovo djelo našeg Oca ...

Desetak ljudi kvalificiranih za djelo vrijede više na misiji od stotinu onih koji ne znaju istinu i koji sami trebaju biti podučeni prije nego što su je sposobni objasniti drugima.

Ovo je djelo našeg Oca i s time se ne treba poigravati. To je od krajnje važnosti za nas. Krenimo uspostaviti vjeru u našoj djeci, da mogu voljno odgovoriti na svaki poziv i da iz dubine svoje duše mogu reći: »Spreman sam poći kamo god moj Nebeski Otac želi da pođem.«¹⁹ [Vidi 4. prijedlog na 132. stranici.]

Molba je upućena... da šaljemo svoje sinove i kćeri na misiju... Radostan sam što mogu vidjeti muškarce i žene kako štede i planiraju da bi njihova djeca mogla poći u svijet. U proteklih nekoliko tjedana jedan je mladić... otišao na misiju, a njegove dvije sestre... šalju mu dio svojih malih plaća kako bi mogao uživati u blagoslovima misije. On je prvo dijete iz velike obitelji koje je otišlo na misiju pronositi istinu... Znam za radost koja će doći u srca te dvije dobre žene koje imaju vjere udijeliti svoja sredstva bratu kako bi on mogao služiti Gospodinu na misiji. One će primiti blagoslov koji dolazi iz podučavanja evanđelja, koliko god je moguće primiti ga bez osobnog služenja.²⁰

Razmišljam... o našim predstavnicima na misiji, raštrkanim širom različitih dijelova ove zemlje i u nekim stranim zemljama. Molite za njih, braćo i sestre. Potrebna im je Gospodinova pomoć i potrebni su im naša vjera i molitve. Pišite im i ohrabrujte ih tako da znaju da, kada prime pismo od kuće, da su uvijek u vašim mislima.²¹

Sudjelujemo u misionarskom djelu pripremajući se da sami služimo misiju.

Neće proći puno vremena prije nego se javi potreba za sposobnim muškarcima i ženama u ovoj Crkvi da podučavaju istinu u dijelovima zemlje koji su do sada bili isključeni. I ako želimo imati vječnu radost u kraljevstvu našeg Oca s onima kroz koje nas je blagoslovio ovdje, nemojmo biti sebični u našim životima: pripremimo se za djelo, i pođimo u svijet proglasiti istinu, kada se ukaže prilika, i budimo oruđa u rukama našeg Oca u vraćanju njegove djece, podučavajući ih ljepotama njegovog evanđelja.²²

Prije svega nekoliko godina mnogi moji prijatelji bili su imućni, imali su zadovoljene sve životne potrebe, i mnogo luksuza, a kada se govorilo o tome da bi mogli otići na misiju, neki od njih bi rekli: »Ne mogu ostaviti svoj posao, ne mogu se uzdržavati ako odem i ostavim sve što imam.« Ali njihov je posao propao i ostavio njih. Stvari za koje su mislili da bez njih ne mogu nestale su iz njihovog dosega, a mnogi od tih ljudi danas bi bili sretni kada bi se mogli vratiti deset godina unazad, i da su tada bili pozvani poći u službu Gospodinu, mogli bi reći: »Prilagodit ću svoje poslove, sretan sam za priliku koja mi je pružena da budem sluga života i spasenja.«...

Razmislite o našim mogućnostima i povlasticama, da možemo sjesti u domove časnih ljudi u svijetu i podučavati ih evanđelju Isusa Krista. Razmislite što bi moglo značiti sjesti s ljudima koji nemaju božansku ovlast, podučiti ih naumu spasenja i objasniti im način na koji i oni mogu uživati u blagoslovima božanske ovlasti u kojima vi uživate.

Osjećam da su neki od nas sebični. Toliko nam je drago što uživamo u svojim blagoslovima, toliko smo sretni što smo okruženi životnim udobnostima i što imamo društvo najboljih muškaraca i žena koji se mogu naći u svijetu, da zaboravljamo našu dužnost prema drugima. Koliko bismo mogli biti sretni kada bismo težili biti veća sila za dobro u svijetu služeći onima koji još ne razumiju evanđelje našeg Gospodina.

Mnogi od nas prešli smo sredovječne godine, mnogi od nas dovršavaju svoje djelo. Crkva treba misionare na misiji. Treba ljude koji razumiju evanđelje i koji su voljni dati svoje živote za njega ako je potrebno, a kada kažem da trebamo misionare, želim reći da ih svijet treba.²³

Naša misija je pred nama. Trebaju nas sinovi i kćeri našeg oca... U ovoj Crkvi postoji tisuće muškaraca i žena koji su sposobni podučavati evanđelje i koji mogu postati sposobniji obavljajući svoju dužnost na misiji. Oni će biti blagoslovljeni sredstvima dovoljnim da obave posao koji Gospodin želi da obavimo.²⁴

Sada kada se bliži vrijeme da se spuste ograde i sruše barijere koje su bile podignute protiv širenja evanđelja, kada zvuk glasa Gospodnjeg dođe do vas, kroz njegove sluge: »Pripremite se poći u svijet i propovijedati evanđelje«, nemojte napraviti ono što je napravio

»U ovoj Crkvi postoji tisuće muškaraca i žena koji su sposobni podučavati evanđelje i koji mogu postati sposobniji obavljajući svoju dužnost na misiји.«

Jona, nemojte se pokušavati sakriti ili pobjeći od svoje dužnosti, nemojte smišljati isprike da nemate dovoljno sredstava da idete, nemojte ludostima zaklanjati svoj pogled, ludosti koje će vas spriječiti da gledate u vječni život u nazočnosti našeg Nebeskog Oca, koji može doći jedino po vjeri i predanosti njegovom cilju. Neka svaki čovjek dovede svoju kuću u red; neka svaki čovjek koji obnaša svećeništvo dovede sebe u red i kada dođe poziv od slugu Gospodnjih, govoreći mu da pođe u svijet podučavati istinu, da upozori ljudsku djecu, kao što naš Otac zahtijeva da ih treba upozoriti, neka se ne sakrije iza neke ludosti da ga ne proguta, ako ne velika riba, onda neka svjetovna ludost. [Vidi Jona 1:1–17.]²⁵

To nije jednostavan zadatak, možda čak ni ugodan, biti pozvan u svijet, ostaviti naše voljene, ali kažem vam to će donijeti onima koji su vjerni, onima koji ispune tu dužnost kada se to od njih zahtijeva, mir i sreću iznad svakog razumijevanja, i pripremit će ih da u

dogledno vrijeme, kada dovrše djelo ovog života, stanu u nazočnost svog Stvoritelja, prihvaćeni od njega zbog onoga što su učinili.²⁶

Molim se da njegov Duh može biti širom [Crkve], da ljubav prema djeci našeg Oca može biti u našim srcima, da možemo osjetiti važnost naše misije u svijetu, da dok posežemo za stvarima koje nisu naše, koje su nam predane kao upraviteljima, ne zaboravimo dragocjen dar, dragocjenu povlasticu u našem dosegu – podučavati evanđelje i spasiti duše ljudske djece.²⁷ [Vidi 5. prijedlog ispod.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmotrite riječi predsjednika Smitha u dijelu »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 123–124. Što mislite zašto je bio toliko pozitivan prema misionarskom radu u Europi unatoč protivljenju s kojim se suočio? Kako vam njegov primjer može pomoći ako članovi vaše obitelji ili prijatelji odbiju vaš poziv da uče o evanđelju?
2. Ponovite prvi odsjek učenja (stranice 124–126. Za koje ste metode otkrili da su najučinkovitije u vašim naporima da dijelite evanđelje sa susjedima i prijateljima?
3. Dok čitate odsjek koji počinje na 126. stranici, razmislite o poznatoj situaciji kada je primjer člana Crkve doveo nekoga da nauči više o Crkvi. Koji su neki drugi razlozi zbog kojih je življenje prema mjerilima Crkve toliko važno u misionarskom radu?
4. Na stranicama 128–129, potražite stvari koje budući misionari trebaju kako bi se duhovno pripremili za svoju misiju (vidi i NiS 4). Što roditelji mogu učiniti da pomognu svojim sinovima i kćerima da se pripreme? Kako svećenički zborovi i sestre iz Potpornog društva mogu pomoći?
5. Ponovite posljednji odsjek učenja (stranice 129–132. Koje su neke od »ludosti« koje nas mogu spriječiti od služenja misije? Koji su neki od blagoslova koji mogu doći kroz služenje starijih misionara? Razmislite što vam je potrebno da se pripremite za misionarsku službu.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 5:14–16; Marko 16:15–16; 1. Timoteju 4:12; Alma 17:2–3; Nauk i savezi 31:1–8; 38:40–41

Pomoć pri podučavanju: »Kada koristite raznolike aktivnosti učenja, učenici će bolje razumjeti evanđeoska načela i više će zapamtiti od naučenog. Pažljivo odabrana metoda može učiniti da načelo bude jasnije, zanimljivije i upečatljivije« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 89).

Napomene

1. »New Year's Greetings«, *Millennial Star*, 6. siječnja 1921, 2.
2. »Greetings«, *Millennial Star*, 10. srpnja 1919, 441.
3. »New Year's Greetings«, *Millennial Star*, 1. siječnja 1920, 2.
4. Conference Report, listopad 1921, 37–38.
5. Conference Report, listopad 1950, 159.
6. Conference Report, travanj 1916, 46.
7. Conference Report, listopad 1916, 50–51.
8. Conference Report, listopad 1929, 23.
9. *Deseret News*, 25. lipnja 1950, crkveni odsjek, 2.
10. Conference Report, travanj 1948, 162.
11. Conference Report, travanj 1950, 170.
12. Conference Report, listopad 1913, 103.
13. Conference Report, travanj 1922, 49.
14. »The Importance of Preparings«, *Improvement Era*, ožujak 1948, 139.
15. Conference Report, travanj 1941, 26.
16. Conference Report, listopad 1916, 49.
17. Conference Report, listopad 1932, 25.
18. Conference Report, listopad 1948, 166.
19. »The Importance of Preparings«, 139.
20. Conference Report, travanj 1935, 45.
21. Conference Report, listopad 1941, 98.
22. Conference Report, listopad 1916, 51.
23. Conference Report, listopad 1933, 27–28.
24. Conference Report, travanj 1946, 125.
25. Conference Report, lipanj 1919, 44.
26. Conference Report, travanj 1922, 53.
27. Conference Report, listopad 1916, 51.

»Želimo činiti dobro svima i pomoći im shvatiti naum života i spasenja kojeg je Gospodin objavio u ove posljednje dane.«

Kako učinkovito dijeliti evanđelje

*Naši napori da dijelimo evanđelje
najučinkovitiji su ako volimo našu braću i
sestre i imamo suputništvo Duha Svetoga.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kroz svoje neumorne napore da dijeli evanđelje s drugima, George Albert Smith slijedio je ovu izjavu iz svojih osobnih uvjerenja: »Neću nastojati siliti ljude da žive prema mojim idealima već ih voljeti toliko da čine ono što je ispravno.«¹ Smatrao je da je najučinkovitiji način dijeljenja evanđelja tražiti vrline u ljudima drugih vjera, a zatim, hrabrošću, ali i dobrotom, ponuditi dodatne istine obnovljenog evanđelja Isusa Krista. Ispričao je sljedeće iskustvo koje je doživio dok je predsjedavao Europskom misijom:

»Jednog sam se dana vozio vlakom. Moj suputnik u odjeljku bio je prezbiterijanski svećenik, vrlo ugodan, uglađen gospodin, i kada mi je da priliku, rekao sam mu da sam član Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Bio je začuđen i pogledao me je sa zaprepaštenjem. Rekao je: 'Zar se ne sramite što pripadate takvoj grupi?'

Nasmiješio sam mu se i rekao: 'Moj brate, sramio bih se da ne pripadam toj grupi znajući ono što znam.' Tada mi je dao priliku porazgovarati s njim i objasniti mu neke stvari u koje vjerujemo ...

Bio je to dobar čovjek koji nije imao predodžbu onoga što pokušavamo učiniti. Nismo bili tu da mu nanesimo patnju ili nevolju; mi smo mu pokušavali pomoći. I dok smo razgovarali o tome rekao sam mu: 'Vi imate pogrešnu predodžbu o svrsi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana u ovoj zemlji. Ja sam ovdje kao jedan o njezinih predstavnika, i ako mi dopustite da vam kažem nekoliko stvari, mislim da ćete imati bolje mišljenje o nama.' Rekao sam:

‘Prije svega, mi tražimo od svih vas dobrih ljudi ovdje da obdržavate sve veličanstvene istine koje ste naučili u svojim crkvama, koje ste usvojili iz svojih Svetih pisama; pridržavajte se toga, pridržavajte se svih dobrih znanja koja ste stekli u svojim obrazovnim institucijama, sve spoznaje istine koje ste stekli iz svakog izvora, pridržavajte se... svega što je dobro u vašem karakteru a što ste primili u svom divnom domu; zadržite svu ljubav i ljepotu koja je u vašim srcima jer živite u tako lijepoj i divnoj zemlji... To je sve dio evanđelja Isusa Krista. Zatim nam dopustite da sjednemo i podijelimo s vama neke od stvari koje još nisu dospjele u vaše živote a koje su obogatile naše živote i usrećile nas. Nudimo vam to ne tražeći novac i bez cijene. Sve što tražimo od vas je da čujete što imamo reći, i ako vam odgovara, slobodno to prihvatite ...’

To je stav Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana² [Vidi 1. prijedlog na 141. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Misionarski rad je najučinkovitiji kada ga obavljamo s ljubavlju i dobrotom, a ne prisilom ili kritikom.

Naš Nebeski Otac... poslao je nas, svoje predstavnike u svijet, ne da tjeramo ili silimo, već da pozivamo. »Dođi i slijedi me!« rekao je Spasitelj, »i ja ću vas okrijepiti.« To je ono što evanđelje podučava, a to je i naše službeništvo.³

Svrha Crkve nije iznositi izjave koje će povrijediti osjećaje onih koji ne razumiju. Crkva nije ona koja kritizira i pronalazi nepravilnosti u drugima, već njezini predstavnici pronose evanđeosku poruku narodima zemlje s brižnom ljubaznošću i željom da budu od pomoći.⁴

U svim... crkvama ima dobrih muškaraca i žena. Ono dobro u tim različitim denominacijama je ono što ih drži na okupu. Imao sam povlasticu biti s ljudima u mnogim dijelovima svijeta i biti u domovima mnogih ljudi iz različitih denominacija svijeta, i kršćana i židova. Bio sam s [muslimanima]. Bio sam s onima koji vjeruju u Konfucija, a mogao bih spomenuti i mnoge druge. Upoznao sam predivne ljude u svim tim organizacijama, i osjećam ogromnu odgovornost kamo god krenem među njih, da ih ne uvrijedim, niti povrijedim njihove osjećaje, niti kritiziram, jer oni ne razumiju istinu.

Kao predstavnici Crkve imamo odgovornost poći među njih s ljubavlju, kao sluge Gospodnji, kao predstavnici Gospodina neba i zemlje. Oni možda neće to potpuno cijeniti. Možda će nam zamjerati da smo egoistični i nepravedni, ali neće promijeniti moj stav. Neću ih učiniti nesretnima ako mogu pomoći po tom pitanju. Htio bih ih usrećiti, naročito kad pomislim na čudesne prilike koje su mi ukazane zbog članstva u ovoj blagoslovljenoj Crkvi.⁵

Naše službeništvo je službeništvo ljubavi i obzirnosti, i želimo činiti dobro svima i pomoći im shvatiti naum života i spasenja kojeg je Gospodin objavio u ove posljednje dane.⁶

Ne možemo tjerati ove mlade ljude, i naše susjede i prijatelje u kraljevstvo nebesko kritizirajući ih i pronalazeći mane u njima, ali vam želim reći da ih možemo s ljubavlju potaknuti u smjeru našeg Oca na Nebu, i možda ih malo po malo, tamo i dovesti.

To je naša povlastica. Ljubav ima veliku moć da utječe na ovaj svijet.⁷

Neka mi koji znamo, oni među nama koji imaju svjedočanstvo, idemo dan za danom s ljubavlju i dobrotom nehinjenom među te muškarce i žene, bez obzira jesu li u Crkvi ili ne, i nađemo način da dirnemo njihova srca i odvedemo ih na onaj put koji će im osigurati spoznaju istine.⁸

Kako se samo molim da mi kao sluge Gospodnje možemo imati dobrohotnosti za čovječanstvo, strpljenja za one koji griješe, i ići naprijed s dobrotom i ljubavlju podučavajući jednostavna načela evanđelja našeg Gospodina za blagoslov svake duše s kojom dođemo u kontakt.⁹ [Vidi 2. prijedlog na 142. stranici.]

**Ne trebamo se sramiti da dijelimo
ono što znamo da je istinito.**

Osjećam da ponekad nemamo dovoljan osjećaj važnosti [evanđelja], da ga ne podučavamo s revnošću koja se traži.¹⁰

Ovo evanđelje Isusa Krista je moć Božja na spasenje, kao što je apostol Pavao objavio [vidi Rimljanima 1:16]. Ovo je Otkupiteljevo djelo. To je jedini put po kojem možemo steći najviše uzvišenje koje je Spasitelj čovječanstva predodredio za nagradu onima koji će

ga slijediti. Ne kažem to egoistično, već s dobrohotnošću za djecu našeg Oca koja pripadaju drugim crkvama. Kažem to s ljubavlju za njegove sinove i kćeri koji ne razumiju, no on je zapovjedio da to trebamo reći. Njegova je volja da ljudi trebaju znati.¹¹

Znam da Bog živi. Znam da Isus jest Krist. Znam da je Joseph Smith bio prorok Gospodnji. Nikada nisam bio nigdje gdje bih se sramio svjedočiti o tim istinama. Ne znam zašto bi se čovjek trebao sramiti što zna istinu budući da je netko drugi ne zna, naročito kada se odnosi na evanđelje koje je moć Božja na spasenje.¹²

Ne treba smatrati razmetljivim izraziti se na ovaj način ako znamo istinu. Što se nas tiče, ne treba smatrati egoističnim ako možemo reći drugoj djeci našeg Oca: »Ovo znam, a možeš i ti ako želiš.«

To je ljepota evanđelja Isusa Krista. Nije samo za nekoliko pojedinaca, već je za spoznaju svake duše koja je rođena u svijetu... Danas ima onih koji znaju da Bog živi, a ima i tisuće drugih koji bi to mogli znati kada bi htjeli... Oni ne ovise o nama da bi znali, već ovise o nama da ih podučimo kako mogu znati.¹³

Znam da je naš Nebeski Otac progovorio u ovom razdoblju svijeta da je njegovo evanđelje na zemlji, i iako ne bih prisilio ni jednu dušu da ga prihvati, molim se da možemo imati moć, mudrost i snagu posegnuti za našim bližnjima koji ne razumiju istinu. Ispunimo svoju dužnost i dovedimo ih u stado Učitelja da i oni s nama mogu znati da on živi.¹⁴ [Vidi 3. prijedlog na 142. stranici.]

Težimo nadodati sreći i dobroti koju Božja djeca već posjeduju.

Kada su me [ljudi] pitali: »Što je u toj organizaciji kojoj pripadate? Zbog čega se toliko brinete da šaljete svoje misionare širom svijeta?« Ponekad bih odgovorio: »Želimo da svi budete sretni. Želimo da se svi radujete poput nas.«¹⁵

Tisuće i tisuće misionara... krenuli su u svijet, i u ljubavi i dobroti išli od vrata do vrata govoreći drugoj djeci našeg Oca:

»Dopustite nam da obrazložimo; dopustite nam da vam objasnimo nešto što će vas zasigurno usrećiti kao što je usrećilo nas!«

To je povijest misionarskog djela Crkve koje smo dio.¹⁶

Sjećam se kako mi je jednom prilikom neki čovjek, nakon što smo razgovarali neko vrijeme, rekao: »Pa, iz svega što mogu naučiti, vaša je crkva dobra kao i bilo koja druga crkva.« Pretpostavljam da je mislio kako nam iskazuje veliki kompliment, ali sam mu rekao: »Ako Crkva koju ovdje predstavljam nije od veće važnosti djeci ljudskoj od bilo koje druge crkve, tada sam pogriješio u svojoj dužnosti ovdje. Mi nismo došli oduzeti vam istinu i vrline koje posjedujete. Nismo došli nalaziti mane kod vas ili vas kritizirati... Zadržite sve dobro što imate, i dopustite da vam donesemo više dobra, kako biste mogli biti sretniji te kako biste bili spremni ući u nazočnost našeg Nebeskog Oca.« [Vidi 4. prijedlog na 142. stranici.]

U vrijeme dok je Spasitelj bio na zemlji, za vremenske poludnevne, bilo je drugih crkava; bilo je mnogo denominacija i sekta, i vjerovali su da su služili Gospodinu. Velike sinagoge u Judeji bile su pune ljudi koji su vjerovali da imaju svećeničku ovlast. Oni su po svom mišljenju slijedili učenja Abrahama i Mojsija. Nastavili su proglašavati dolazak Spasitelja svijeta. Poticali su muškarce i žene na djela pravednosti. Gradili su hramove i domove bogoštovlja. Podizali su spomenike prorocima koji su svjedočili o postojanju Boga i nekima koji su bili ubijeni i zapečatili svoje svjedočanstvo s krvlju. To su bili ljudi kojima je došao Spasitelj... U njima je bilo puno dobra. Među njima je bilo mnogo dobrih muškaraca i žena. Među tim ljudima bilo je mnogo pravednosti. Spasitelj nije došao uzeti te dobre stvari od njih. Kada se pojavio među njima nije to učinio da ih osudi, već da ih pozove na pokajanje, da ih pozove da se okane svojih grešaka i da ih potakne da zadrže svu istinu koju su posjedovali...

Kada proglašavamo ljudskoj obitelji, kao što to činimo, da je čovjek otpao od evanđelja, mi ne proglašavamo nešto što se prije nije događalo u svijetu. Kada kažemo da su dobri muškarci i žene vođeni činiti i vjerovati u stvari koje nisu istinite, ne kažemo to s osudom, ne govorimo to sa željom da nekoga povrijedimo, već govorimo sa željom da ljudi mogu napraviti dovoljno dugu stanku da preispitaju sebe, da vide kamo idu i što će biti njihova konačna sudbina.¹⁷

O kada bismo mogli čovječanstvu dati razumijevanje naših osjećaja, da mogu shvatiti da ne želimo ograničiti njihove mogućnosti, već da mogu osjetiti da naša srca posežu za njima u ljubavi i dobroti, a ne sa željom da povrijedimo. Naša je misija u svijetu spasiti duše,

blagosloviti ih i dovesti ih u stanje da se mogu vratiti u nazočnost našeg Oca, okrunjeni slavom, besmrtnošću i vječnim životom.¹⁸

**Ako podučavamo Duhom Svetim, on će onima
koje podučavamo posvjedočiti o istini.**

Ova je Crkva poslala misionare na četiri kraja zemlje i oni proglašavaju evanđelje Isusa Krista. Mnogi nisu školovani na velikim svjetskim sveučilištima. Njihovo obrazovanje uvelike je ograničeno na praktična životna iskustva, ali su imali nešto što je najmoćnije u nadahnjivanju ljudske obitelji – suputništvo Duha Svetoga.¹⁹

Dok idem amo i tamo na misiji vidim napredak ovih ugodnih mladića i djevojaka koji nesebično služe i shvaćam da, ne samo da uče jezik zemalja u kojima rade, već znaju da imaju dar od Gospodina da šire istinu koju ljudi ne bi mogli saznati na nijedan drugi način.²⁰

Mnogi od vas ili vaših prethodnika čuli su evanđelje kako ga podučava Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana... Ponekad ste ga čuli na ulici gdje se nalazio ponizni misionar, podučavajući ono što ga je Gospodin pozvao da podučava.

Nešto je dirnulo srca onih koji su čuli. Imam iskustva s misije. Vidio sam grupe ljudi kako stoje i slušaju poniznog misionara kako objašnjava svrhu života te govori ljudima i potiče ih da se pokaju od svojih grijeha, i ponekad sam čuo ljude kako kažu: »Nikada prije nisam osjetio utjecaj kakvog sam osjetio dok sam slušao tog čovjeka kako govori.«²¹

Bez obzira koliko smo nadareni, ili kako ugodan bio naš jezik, Duh našeg Oca prodire u srca i donosi uvjerenje o božanskom porijeklu ovog djela.²²

Ovo je Gospodnje djelo. Ljudi ga ne bi mogli pronositi naprijed ovako uspješno pomoću naših skromnih sredstava. Običan čovjek ne bi mogao unijeti u vaše duše znanje koje posjedujete. Ni mi kao ljudi ne možemo nadahnuti svijet s uvjerenjem da Bog živi i da je ovo njegova Crkva, ali ako učinimo naš dio, naš će Nebeski Otac blagosloviti naš trud.²³

Radimo iz dana u dan da nas naš Otac može blagosloviti. Ako imamo njegovog Svetog Duha, ljudi s kojima dođemo u kontakt

»Radimo iz dana u dan da nas naš Otac može blagosloviti. Ako imamo njegovog Svetog Duha, ljudi s kojima dođemo u kontakt osjetit će ga.«

osjetit će ga jer će se proširiti okruženjem u kojem živimo, a oni će blagovati i upiti ga.²⁴

Za usporedbu, ima svega nekolicina onih koji su prihvatili evanđelje kako je objavljeno u posljednje dane, ali ima na milijune djece našeg Oca koji žele spoznati njegovu volju. I kada im se donese istina, i kada im uvjerljivi utjecaj Duha donese svjedočanstvo, oni će ga radosno prihvatiti.²⁵ [Vidi 5. prijedlog na sljedećoj stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Proučite posljednja dva odlomka »Iz života Georgea Alberta Smitha« (stranice 135–136). Razmislite o nekome koga poznajete tko nije član Crkve. Kojim se kvalitetama divite kod te

osobe? Koje istine evanđelja on ili ona već vjeruje? Koje bi dodatne evanđeoske istine bile od naročite pomoći za njega ili nju? Kako ovakvo razmišljanje o ljudima utječe na način na koji dijelimo evanđelje s njima?

2. Dok čitate prvi odsjek učenja (stranice 136–137), razmislite o događaju kada je na vas snažno utjecao netko tko je pokazao ljubav za vas. Zašto je važno izbjegavati kritiziranje onih čija se uvjerenja razlikuju od naših?
3. Pročitajte odsjek koji počinje na 137. stranici. Što znači dijeliti evanđelje s »revnošću«? Kako možemo iznijeti svoja svjedočanstva o obnovljenom evanđelju a da ne zvučimo hvalisavo ili egoistično?
4. Što mislite da je predsjednik Smith htio reći kada je rekao: »Ako crkva koju ovdje predstavljam nije od veće važnosti djeci ljudskoj od bilo koje druge crkve, tada sam pogriješio u svojoj dužnosti ovdje« (139. stranica)? Što Crkva Isusa Krista nudi što može dodati sreći u životu osobe?
5. Dok čitate posljednji odsjek učenja (stranice 140–141), razmislite o iskustvu kada ste s nekime podijelili evanđelje. Zbog čega je iskustvo bilo uspješno? Što možete učiniti da poboljšate svoje napore za dijeljenje evanđelja?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Ivan 13:34–35; 2. Timoteju 1:7–8; 2. Nefi 33:1; Alma 20:26–27; Nauk i savezi 50:13–22

Pomoć pri podučavanju: Razmislite o tome da podijelite razred u male grupe od tri do pet osoba. Odredite vođu u svakoj grupi. Svakoj grupi dodijelite drugi odsjek. Zamolite ih da kao grupa pročitaju svoj odsjek i rasprave odgovarajuća pitanja s kraja poglavlja. Neka zatim članovi razreda iznesu pred cijelim razredom što su naučili u svojim grupama. (Vidi *Podučavanje, nema većeg poziva*, 161.)

Napomene

1. »President George Albert Smith's Creed«, *Improvement Era*, travanj 1950, 262.
2. *Sharing the Gospel with Others*, od. Preston Nibley (1948), 199–201; govor od 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.
3. Conference Report, listopad 1930, 67–68.
4. Conference Report, listopad 1931, 120.
5. Conference Report, listopad 1945, 168.
6. Conference Report, listopad 1927, 47.
7. Conference Report, travanj 1950, 187.
8. Conference Report, travanj 1934, 30.

9. Conference Report, listopad 1928, 94.
10. Conference Report, travanj 1916, 47.
11. Conference Report, listopad 1927, 48.
12. »At This Season«, *Improvement Era*, prosinac 1949, 801, 831.
13. »Opportunities for Leadership«, *Improvement Era*, rujan 1949, 557, 603–604.
14. Conference Report, listopad 1930, 69.
15. Conference Report, listopad 1948, 7.
16. Conference Report, listopad 1946, 5.
17. *Deseret News*, 20. kolovoza 1921, crkveni odsjek, 7.
18. Conference Report, listopad 1904, 66.
19. Conference Report, travanj 1940, 85.
20. Conference Report, travanj 1935, 45.
21. Conference Report, listopad 1949, 7.
22. Conference Report, listopad 1904, 66.
23. Conference Report, listopad 1929, 25.
24. Conference Report, listopad 1906, 50–51.
25. *Deseret News*, 12. siječnja 1907, 31.

Predsjednik Smith vjerovao je da izumi u tehnologiji »uistinu postaju blagoslovi ako ih koristimo u pravednosti za širenje istine i unaprjeđenje djela Gospodnjeg među ljudima«.

Unaprjeđenje djela Gospodnjeg

*Bog vodi svoje djelo i poziva sve članove Crkve
da sudjeluju u njegovom unaprjeđenju.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kada je George Albert Smith pozvan u Zbor dvanaestorice apostola 1903, broj članova Crkve iznosio je nešto iznad 300.000. Do kraja njegovog službeništva kao predsjednika Crkve, broj je premašio milijun članova. Predsjednik Smith radovao se zbog tog rasta jer je to značilo da poruka spasenja dopire do sve više ljudi. »Koliko bismo sretni trebali biti«, rekao je publici na općem saboru 1950, »ne zato što smo povećali broj članova organizacije kojoj pripadamo, već što je više djece našeg Oca, više njegovih sinova i kćeri, dovedeno do razumijevanja istine i što dolaze u njegovu organizaciju koju je pripremio da nas podučava kako živjeti i što nas vodi na putu vječne sreće.«¹

Između 1903. i smrti predsjednika Smitha 1951. godine, Crkva se suočila s mnogim izazovima u svom napretku širom svijeta. Događaji poput I. svjetskog rata, II. svjetskog rata i Velike depresije (raširene gospodarske krize), ozbiljno su ograničili broj misionara koji su mogli biti poslani u svijet. Unatoč tim teškoćama, George Albert Smith ostao je uvjeren da će Crkva nastaviti rasti i ostvariti svoju sudbinu da »napuni svu zemlju« (Daniel 2:35). Godine 1917, na vrhuncu I. svjetskog rata, rekao je svecima: »Nisam obeshrabren što istina ne napreduje brže. Upravo suprotno, u događajima današnjice vidim osobni utjecaj mudrog Oca da pripremi put za širenje evanđelja koje je obnovljeno na zemlju u naše vrijeme.«²

Kada su se u prvoj polovici 20. stoljeća dogodili značajni izazovi, također su se pojavile nove tehnologije za koje je predsjednik Smith vjerovao da će unaprijediti Gospodnje djelo. Bio je snažan zagovornik zrakoplovne industrije i na to je gledao kao na način da učinkovitije izvrši svoje putne dužnosti kao vrhovni autoritet.

Također je podržavao crkveno korištenje radija i televizije da pronese riječ Gospodnju široj publici. »Trebamo gledati na ove [izume] kao na blagoslov od Gospodina«, rekao je. »Oni uvelike povećavaju naše mogućnosti. Oni uistinu postaju blagoslovi ako ih koristimo u pravednosti za širenje istine i unaprjeđenje djela Gospodnjeg među ljudima. Veliki izazov s kojim se svijet danas suočava nalazi se u načinu korištenja mnogih od ovih izuma. Možemo ih koristiti da uništavamo, kao što smo to ponekad činili u prošlosti, ili ih možemo iskoristiti za prosvjetljenje i blagoslov čovječanstva, kao što bi Nebeski Otac htio da činimo.«³

U govoru s općeg sabora 1946, predsjednik Smith je proricao o korištenju takve tehnologije: »Neće proći puno vremena, a s ove će govornice, i drugih mjesta koja će biti dostupna, sluge Gospodnji moći odaslati poruku osamljenim grupama koje su toliko udaljene da se do njih ne može dosegnuti. Na ovaj način, i na druge načine, evanđelje Isusa Krista, našeg Gospodina, jedina moć Božja na spasenje u pripremi za celestijalno kraljevstvo, čut će se u svim dijelovima svijeta i mnogi će od vas koji su ovdje doživjeti da vide taj dan.«⁴ [Vidi 1. i 4. prijedlog na 152. stranici.]

Predsjednik Smith je shvaćao da je djelo Crkve uspješno jer je to Gospodnje djelo, i podučio je svece da je mogućnost za sudjelovanje u tom djelu blagoslov kojeg Gospodin nudi svakom članu ove Crkve. Tijekom prvog općeg sabora nakon što je odijeljen za predsjednika Crkve, rekao je: »Svjestan sam velike odgovornosti koja je na mojim plećima. Znam da bez pomoći našeg Nebeskog Oca, organizacija kojoj pripadamo ne može biti uspješna. Nijedan čovjek ili skupina ljudi ne može je učiniti uspješnom, ali ako će članovi ove Crkve nastaviti obdržavati Božje zapovijedi, živjeti svoju religiju, postaviti primjer svijetu [i] ljubiti svoje bližnje kao sebe, ići ćemo naprijed, i i sreća koju osjećamo će se povećati.«⁵

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Ovo je ogromna prilika za svakog člana da sudjeluje u djelu Gospodnjem.

Odgovornost za vođenje ovog djela ne prenosi se samo na [predsjednika Crkve], niti na njegove savjetnike, niti na Zbor apostola,

već se također prenosi i na svakog muškarca i ženu koji su kršteni kao sluge Božji i time postali članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana... Ne možemo prebaciti odgovornost; naš Otac ju je stavio na naša pleća i moramo se udružiti i međusobno si pomoći da bude uspješno ispunjena.⁶

Vjerujem u vas, moja braćo i sestre. Uvjeren sam u vašu vjeru i poštenje... Svatko [je] od vas odgovoran [Gospodinu] za promicanje ovog djela, kao i oni koji predsjedavaju vama. Ne mogu reći: »Jesam li ja čuvar svoga brata?« Ne mogu prebaciti odgovornost ... ali stojeći među djecom našeg Oca moram odraditi svoj dio, moram nositi onaj dio tereta kojeg je Gospodin stavio na mene, i ako to izbjegnem, shvaćam da gubim blagoslove koje bih dobio kroz poslušnost zapovijedima našeg Oca.⁷

Koliko bismo željni trebali biti da činimo dobro. Nemaran je sluga koji čeka da mu se sve zapovijedi. [Vidi NiS 58:26–27.] Naš Nebeski Otac očekuje od nas da veličamo naše pozive, bez obzira gdje to bilo, bez obzira koliko je skromna naša životna okolnost.⁸

Nije neophodno da čovjek bude član Zbora dvanaestorice ili Prvog predsjedništva Crkve kako bi zadobio najveće blagoslove u kraljevstvu našeg Nebeskog Oca. To su samo službe koje su potrebne u Crkvi, a postoji mnogo vjernih i predanih ljudi dostojnih da ispune te službe čiji su vrijeme i talenti potrebni širom Crkve... Upamtite da u redovima i širom Crkve postoje ogromne mogućnosti za svakog muškarca i za svaku ženu da učine nešto za blagoslov svojih bližnjih i za unaprjeđenje djela Gospodnjeg.⁹

Postoji sklonost među nekima od onih koji obnašaju svećeništvo i koji imaju položaje u Crkvi da zanemare sakramentalne sastanke i druge važne dužnosti i ograniče svoj rad na neki poseban poziv. To mogu biti službenici i učitelji u Nedjeljnoj školi, i kada obave svoje školske nedjeljne dužnosti, smatraju to dovoljnim. Ima i osoba u [organizaciji Mladića ili Djevojaka], Maloj školi, rodoslovlju ili humanitarnom radu, ili u nekom drugom zaduženju, koje ako izvrše svoje dužnosti u tom polju smatraju da su u potpunosti ispunili svoju dužnost.

Koliko ih god voljeli i blagoslivljali za odličnu službu koju pružaju, dužni smo se podsjetiti da se od nas traži da živimo od svake riječi što izlazi iz usta Božjih [vidi NiS 84:44]. Općenito govoreći,

»U redovima i širom Crkve postoje ogromne mogućnosti za svakog muškarca i za svaku ženu da učine nešto za blagoslov svojih bližnjih i za unaprjeđenje djela Gospodnjeg.«

posebna zaduženja nas ne oslobađaju drugih zaduženja, i posebni sastanci obično ne zamjenjuju ili nadilaze opće sastanke Crkve. I uz naše posebne dužnosti i zaduženja, od nas se očekuje da se ponašamo iz dana u dan kao sveci posljednjih dana u najširem značenju tog pojma, stoga ako vidimo nekoga u nevolji ili neimaštini, ili u potrebi za savjetom u bilo kojoj situaciji, trebamo odmah djelovati kao sluge Gospodnji u svakom djelu.

A zatim ima onih koji nominalno prihvaćaju članstvo u Crkvi, ali koji se smatraju pošteđenim od pružanja bilo kakve službe. No prije ili kasnije oni počinju osjećati nelagodu u svojim srcima, i sumnju u svojim mislima, kao što se svi osjećamo kada pokleknemo u činjenju onoga što znamo da je naša puna dužnost. Čovjek koji živi u skladu s evanđeljem Isusa Krista nikada ne sumnja u svoj uspjeh. No čovjek koji zanemaruje svoju dužnost, koji poklekne

u obdržavanju svojih saveza, gubi Duha Gospodnjeg, a zatim se počinje pitati što će se zbiti sa Sionom ...

Kad god obavljate svu svoju dužnosti, znat ćete, kao što znate da živite, da je ovo djelo našeg Oca, i da će ga on dovesti do uspjeha.¹⁰

Ne vidite li kako djelo čudno i prečudno ide prema naprijed? Ne vidite li kako mi kao pojedinci doprinosimo samo novčićem, ali se mnoštvo ujedinilo, a riječ Gospodnja je proširena među ljudskom djecom, ne na vojnički način, već dobrotom i ljubavlju, željom da blagoslovimo cijelo čovječanstvo?¹¹ [Vidi 2. prijedlog na 152. stranici.]

**Oprečnost neće zaustaviti napredak Crkve,
jer ona je Božje djelo, a ne ljudsko.**

Crkva je počela sa svega šest članova. Rasla je iz dana u dan unatoč protivljenju neprijatelja. Bez snažne mišice pravednosti, bez brižne straže našeg Nebeskog Oca, ova bi Crkva davno bila zgažena poput ljuske jajeta. Međutim, Gospodin je rekao da će nas sačuvati, i obećao nam je zaštitu ako ćemo ga poštovati i obdržavati njegove zapovijedi.¹²

Rast ove Crkve nije se dogodio jer je popularna. Dogodio se unatoč protivljenju svjetskih mudraca, unatoč protivljenju vjeroučitelja, i nastavio je posvuda okupljati odabrane duše koje su živjele na način da bi mogle shvatiti istinu.¹³

Čitao sam dnevnik svoga djeda, Georgea A. Smitha... Pročitao sam njegova osobna iskustva, od kojih su neka izuzetno bolna, a druga čudesna. U svojoj je mladosti poslan propovijedati evanđelje našeg Gospodina. Njegovo je iskustvo poput iskustva drugih koji su pozvani na službeništvo. Zli umovi lažno su optužili njega i njegove suradnike, ali je nastavio vjerno i Gospodin ih je štitio i veličao u očima naroda i dao im svjedočanstvo o božanskom porijeklu ovog djela koje je toliko pozitivno da nijedan zadatak nije bio pretežak da se ispuni za širenje istine.

Djed je bio u grupi poslanoj u Englesku propovijedati evanđelje 1839. godine. Tamo ih je neprijatelj pokušavao obeshrabriti na svaki način. Njihovi dnevnici zapisani u to vrijeme otkrivaju činjenicu da su ih pogrešno predstavili opaki ljudi i napali zli dusi, ali ih je Gospodin sačuvao i oni su izvršili svoje veliko djelo. Osmorica članova

Zbora dvanaestorice bili su tamo u to vrijeme. Među pozvanima da pođu u Englesku bili su ljudi bez sredstava da plate put, ali su krenuli na put pješice. Zbog dugotrajne bolesti, jedan od tih ljudi bio je preslab hodati tri kilometra do vlaka, ali mu je prijatelj pomogao taj dio puta. Imali su vjeru u Boga. Znali su da je ovo njegova Crkva i stoga su krenuli na put, a prijatelji koji nisu bili članovi Crkve bili su nadahnuti dati im novac i platiti njihov prijelaz preko oceana, gdje su dostavili svoju poruku i mnogi vjerni ljudi prihvatili su istinu kao rezultat njihova službeništva.¹⁴

Ovo je Božje djelo. Ovo nije djelo nijednog čovjeka. Nijedan čovjek niti skupina ljudi ne bi ga mogli ispuniti i biti uspješni s obzirom na protivljenje u svijetu. Mnogo su puta oni [koji se protive djelu] osjećali da je došao kraj Crkve, i svaki put je, u veličanstvu svoje moći, Gospodin uzdigao i ono je išlo naprijed od grada do grada, od sela do sela, od naroda do naroda.¹⁵

Znam da postoje mnogi problemi i da će biti i većih problema kako dani dolaze i prolaze, ali isti Otac na Nebu koji je izveo djecu Izraelovu, koji je spasio Davida i trojicu hebrejskih mladića od uništenja, isti Nebeski Otac koji je sačuvao naše pretke koji su došli u [dolinu Salt Lakea] i postavio ih tamo, i blagoslovio ih i omogućio da u siromaštvu ljudi imaju ovaj velebni hram [Salt Lake] i druge velebne hramove... taj isti Otac, vaš i moj Otac, spreman je izliti svoje blagoslove na nas danas.¹⁶

Nema razloga za obeshrabrenje. Evanđelje Isusa Krista nastavlja se kotrljati. Imamo obećanje našeg Nebeskog Oca da će se nastaviti kotrljati. Nijedna druga rasporedba nije imala sigurnost koju mi imamo. U prošlim rasporedbama evanđelje je bilo uzeto sa zemlje. Kada je obnovljeno u naše doba to se dogodilo uz obećanje da nikada više neće biti uzeto sa zemlje ili dano drugom narodu. Stoga vas preklinjem da stavite svoje ruke na plug, i nemojte se okretati. Služite Bogu i obdržavajte njegove zapovijedi.¹⁷

Ne trebamo biti zabrinuti zbog napretka Siona, jer će dobri stari brod nastaviti ponosno jedriti, a oni vjerni i odani će sigurno uploviti na njemu u luku Božju, okrunjeni slavom, besmrtnošću i vječnim životom. Ne bojim se za ove ostarjele muškarce i žene koji su sačuvali vjeru. Ne bojim se za dječake i djevojčice koji koračaju u poslušnosti zapovijedima Gospodnjim... Ali sveci posljednjih dana

koji, poznavajući volju našeg Oca, nisu je vršili, oni koji su čuli učenja Gospodnja s vremena na vrijeme i okrenuli im svoja leđa, bojim se da neće doseći cilj osim ako se ne okrenu i pokaju svim svojim srcem.¹⁸

Njegovo je djelo progresivno, a mi moramo biti aktivni ako želimo držati korak. Svaka protekla godina, od uspostave Crkve, vidjela je snažniji rast nego godinu prije. Danas su očekivanja stalnog uspjeha veća nego ikada. Mnogi ljudi uče istinu o nama i o našem stavu prema njima. Predrasuda uslijed neznanja se prevladava kako se svjetlost širi među masama ...

Trebalo bi svima biti očito, a jednog će dana i biti, da bi protivnici ovog djela davno prevladali da nije božanskog porijekla. Neka cijeli svijet zna da ne može biti porušeno, jer »je ono sila Božja za spasenje svakom vjerniku.« [Vidi Rimljanima 1:16.]¹⁹ [Vidi 3. prijedlog na 152. stranici.]

Bog prilagođava uvjete u svijetu kako bi se njegovo djelo moglo širiti zemljom.

[Bog] je odredio da se njegova poruka koju su proglasili njegovi sluge u prošlosti, obnovili i objavili njegovi sluge u posljednje dane, može čuti, a moću njegove snage on će prilagoditi uvjete na ovom svijetu i poniziti ljudsku djecu dok ne budu raskajani i voljni slušati. Istine koje podučavamo, to jest, istine koje Bog želi da podučimo u svijetu, pronalaze svoj put.²⁰

Gospodin je objavio jednom od svojih proroka da će s izlaskom Mormonove knjige započeti svoje djelo među narodima za obnovu svog naroda. [Vidi 2. Nefi 30:3–8; 3. Nefi 21:1–14; 29:1–2.] Kada shvatimo kojom se brzinom evanđelje Isusa Krista može širiti sada u usporedbi s 1830. godinom, možemo vidjeti da je Gospodin položio svoju ruku i ljudima ponudio mogućnost da znaju. Neće proći puno vremena prije nego se evanđelje bude čulo u svim dijelovima ovoga svijeta kroz Gospodnje sluge koji ga proglašavaju u moći. Naš će Nebeski Otac prilagoditi uvjete u svijetu kako bi se evanđelje moglo povijedati.²¹

Spasitelj je rekao će se ovo evanđelje kraljevstva propovijedati cijelom svijetu, za svjedočanstvo svim narodima, i tad će kraj doći!

[Vidi Joseph Smith 1:31.] Gospodin ne bi tražio nemoguće. On uklanja prepreke, a evanđelje »će se propovijedati.«²²

Sion će biti otkupljen, a svijet, koji sada ne razumije riječ »mormonstvo«, spoznat će da je ono sila Božja za spasenje onih koji će obdržavati zapovijedi našeg Oca. Moje je svjedočanstvo da djelo brzo napreduje, a da djeca ljudska primaju »mormonstvo« u svojim dušama. To je djelo našeg Oca. Možda smo sami nemoćni i slabašni, ali ako budemo kreposni i čisti u našim životima, ako ćemo činiti što znamo da je ispravno, muškarci i žene bit će nadahnuti da nastave djelo Gospodnje, dok se djelo našeg Oca ne izvrši onako kako on to želi. Oni koji nas sada ne shvaćaju upoznat će nas bolje. Oni koji vjeruju da imamo sebične motive više neće biti obmanuti, a naša braća i sestre iz svijeta, koji žele istinu i spoznati što Gospodin od njih želi, bit će dirnuti u svojim srcima i prihvatiti evanđelje. Sion će rasti i svijetliti, i postat će slava cijeloga svijeta, jer Bog Izraelov tako je proglasio.²³ [Vidi 4. prijedlog na sljedećoj stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Predsjednik Smith je prorekao: »Evanđelje Isusa Krista, našeg Gospodina... čut će se u svim dijelovima svijeta« (146 stranica). Koje tehnologije pomažu da se to ostvari? Na koje druge načine nove tehnologije ili znanstvena unaprjeđenja doprinose Gospodnjem djelu?
2. Dok čitate prvi odsjek učenja (stranice 146–148, razmislite o svom sadašnjem pozivu ili zaduženju u Crkvi. Kako vam ispunjavanje vašeg poziva omogućava da sudjelujete u »unaprjeđenju] djela Gospodnjeg? Kako vaši napori kao kućni učitelj ili kućna posjetiteljica doprinose ovom djelu? Na koje načine svi možemo sudjelovati izvan naših službenih poziva i zaduženja?
3. Na stranicama 149–151, predsjednik Smith iznosi svoje svjedočanstvo da Gospodin vodi djelo svoje Crkve. Koja ste iskustva imali, a koja su vam pokazala da je to istinito? Kako

podučavanje i življenje evanđelja u našim domovima pokazuje našu vjeru u Gospodnje djelo?

4. Na stranicama 146 i 151–152, potražite što je predsjednik Smith rekao da će Gospodin učiniti kako bi pripremio put za propovijedanje njegovog evanđelja. Koji dokaz vidite da su se te stvari dogodile ili se događaju danas u svijetu?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Daniel 2:44–45; Joel 2:27–28; Mojsija 27:13; Nauk i savezi 64:33–34; 65:1–6; 107:99–100; Mojsije 1:39

Pomoć pri podučavanju: »Može se dogoditi... da ne znate odgovor na neko pitanje. Ako se to dogodi, jednostavno recite da ne znate. Možete reći da ćete pokušati pronaći odgovor. Ili možete pozvati učenike da pronađu odgovor, dajući im vremena tijekom druge lekcije da iznesu što su naučili« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 64).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1950, 6.	13. Conference Report, listopad 1916, 47.
2. Conference Report, travanj 1917, 37.	14. Conference Report, travanj 1931, 32–33.
3. <i>Deseret News</i> , 10. svibnja 1947, crkveni odsjek, 10.	15. Conference Report, listopad 1931, 122–123.
4. Conference Report, listopad 1946, 6.	16. Conference Report, listopad 1945, 174.
5. Conference Report, listopad 1945, 173.	17. <i>Deseret News</i> , 20. kolovoza 1921, crkveni odsjek, 7.
6. Conference Report, travanj 1904, 64.	18. Conference Report, listopad 1906, 49.
7. Conference Report, listopad 1911, 44.	19. »New Year's Greetings«, <i>Millennial Star</i> , 1. siječnja 1920, 3.
8. Conference Report, travanj 1934, 30.	20. Conference Report, travanj 1917, 37.
9. Conference Report, lipanj 1919, 42–43.	21. Conference Report, travanj 1927, 82–83.
10. »Our Full Duty«, <i>Improvement Era</i> , ožujak 1946, 141.	22. »New Year's Greetings«, 2.
11. Conference Report, travanj 1930, 68.	23. Conference Report, travanj 1906, 58.
12. Conference Report, listopad 1945, 170–171.	

»Poštujte dan subotni i svetkujte ga, sveci posljednjih dana, i to će vam donijeti veliku radost.«

»Prinosi sakramente svoje u sveti dan moj«

Obdržavanje dana subotnjeg svetim i dostojno blagovanje sakramenta donosi nam povećanu duhovnu snagu.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kao dijete, George Albert Smith naučio je važnost poštivanja subotnjeg dana. Često bi nedjeljom grupa dječaka iz susjedstva došla do njegove kuće nakon Nedjeljne škole kako bi ga pozvali da se igraju s loptom. »Bio sam kao i svi dječaci«, rekao je. »Mislio sam da bi bilo zabavno igrati se s loptom i igrati druge igre. No imao sam divnu mamu. Ona nije rekla: 'Ne može', već bi rekla: 'Sine, bit ćeš sretniji ako to ne učiniš ...' Želim vam reći da sam zahvalan za takvu poduku kod kuće.«¹ Utjecaj učenja njegove majke može se vidjeti u čestim podsjetnicima predsjednika Smitha članovima Crkve da obdržavanje dana subotnjeg donosi velike blagoslove.

Kao vrhovni autoritet, George Albert Smith imao je priliku pohađati nedjeljne sastanke Crkve na brojnim lokacijama. Dok je promatrao svece kako zajedno štuju na Šabat, bio je zadovoljan s njihovim pobožnim stavom prema sakramentu: »Osjećam da je poimanje svetosti sakramenta Gospodnje večere važno članovima Crkve... Radujem se kada vidim našu braću i sestre kako dolaze u svetište i dostojno blagaju ove simbole.«² [Vidi 1. prijedlog na 162. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Božja zapovijed da svetkujemo dan subotni nije teret, već blagoslov.

[Gospodin] nas je podučio da moramo paziti da nam dan subotni bude svet. Jedan od sedam dana odijeljen je kao njegov dan, a

uzimajući u obzir sve njegove blagoslove koje nam je udijelio druge dane, čini mi se da bismo se trebali radovati čineći stvari koje on traži da činimo na njegov sveti dan, i vjerujem da ako to ne činimo, nećemo pronaći sreću... On želi da budemo sretni i rekao nam je kako možemo zaslužiti tu sreću.³

Trebamo razmišljati o svrsi [Gospodnjeg] dana i iskoristiti utjecaj bogoštovlja. Što bi to učinilo za svijet kada bi sva djeca našeg Nebeskog Oca – a svi smo njegova djeca – poštivala njegovu želju da dan subotni bude dan bogoštovlja. Ne postoji način da procijenimo kakva bi se korisna promjena mogla dogoditi, ne samo u našoj naciji, već u svim nacijama svijeta ako bismo poštivali dan subotni i svetkovali ga.⁴

Šabat, za ovu veliku naciju postao je dan za igru... – dan koji su tisuće odvojili kako bi prekršili zapovijed koju je Bog dao prije mnogo, mnogo vremena, i uvjeren sam da mnogo tuge i nesreće koja muči i koja će nastaviti mučiti ljudski rod dolazi od činjenice da su ignorirali njegovu opomenu da održavaju Šabat svetim.⁵ [Vidi 2. prijedlog na 162. stranici.]

Jedna od prvih propovijedi koja je izrečena u ovoj dolini [Salt Lakea] bila je propovijed predsjednika Brigham Younga, i on je upozorio ljude da održavaju subotni dan i svetkuju ga, i bez obzira kako teške njihove okolnosti, da ne idu raditi na subotni dan... Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana potaknula je svoj narod da upamte dan subotni i svetkuju ga jer je drago našem Nebeskom Ocu kada to činimo.⁶

Podučimo ove dječake i djevojčice [u Crkvi] dok odrastaju da čine stvari koje bi Gospodin htio da rade na dan subotni, i dogodit će se iznenađujući utjecaj kojeg mogu imati u zajednicama u kojima žive. Osim ako se svijet ne obrati od nemara i ravnodušnosti, osim ako se mi, sveti posljednjih dana, u mnogim slučajevima ne obratimo od našeg stava ravnodušnosti prema svetom danu našeg Nebeskog Oca, neće nam doći radost i sreća koje želimo uživati ovdje, i neće biti s nama u vječnosti.⁷

Čini se da neki ljudi smatraju da ako su sudjelovali na vjerskim sastancima ili izvršili dio služenja koje se od njih očekuje u nedjelju, da su tada slobodni uživati u zadovoljstvima i sudjelovati u

aktivnostima koje nisu u skladu s duhom Šabata i dalje nastaviti uživati u naklonosti našeg Oca. Kažem vam da kada bi članovi Crkve, znajući bolje, nastavili oskrvnjivati dan subotni težeći svjetovnim zadovoljstvima, izgubili bi svoju vjeru, a Duh našeg Nebeskog Oca povukao bi se od njih.⁸

Nije beznačajno kršiti dan subotni. Želim reći da ste na gubitku svaki put kad kršite dan subotni, gubite više nego što dobijete, bez obzira što mislite da ćete dobiti.⁹

Zaboraviti da je [dan subotni] Gospodinov dan, kao što se čini da neki od nas zaboravljaju, je nezahvalno. Izdvojio je jedan od sedam dana, ne da bude na teret, već da unese radost u naše živote i učini da naši domovi mogu biti mjesto okupljanja obitelji, da se roditelji i djeca mogu okupiti u obiteljskom okruženju povećavajući ljubav jedni za druge ...

Poštujte dan subotni i svetkujte ga, sveci posljednjih dana, i to će vam donijeti veliku radost i naš Nebeski Otac će vam udijeliti blagoslove koji proizlaze iz poslušnosti njegovom savjetu.¹⁰

Pohađanje crkve važan je dio svetkovanja dana subotnog.

Ako činimo što bi Nebeski Otac htio da činimo, poći ćemo u njegov sveti dom na dan subotni i tamo blagovati od sakramenta u sjećanje na žrtvu koju je za nas učinio Otkupitelj čovječanstva.¹¹

[Subotni dan] je Gospodinov sveti dan. To je dan kojeg je izdvojio kako bismo ga štovali, a u posljednje dane dao nam je dodatnu zapovijed da idemo u dom molitve i posta na njegov sveti dan, priznamo naše mane i iznesemo naša svjedočanstva jedni pred drugima [vidi NiS 59:9–12] ...

U ovo čudesno doba kad ljudi mogu udobno sjediti kod kuće, slušati svjetovnu glazbu i javne govore, i propovijedi, oni će ostati pored svog kamina i možda smatrati da dobivaju sve što bi mogli primiti kada bi otišli na mjesto određeno za vjerske sastanke.

Sveci posljednjih dana ne trebaju biti obmanuti na ovaj način. Nije korisna samo riječ koju čujemo, već je važan utjecaj koji prožima naše bogoštovne ustanove koji dolazi od našeg Nebeskog Oca. Možda imamo radio prijemnik kod kuće, ali duhovno nećemo imati

koristi koliko bismo imali kada bismo pošli u dom Gospodnji na taj sveti dan, gdje nam je dopušteno blagovati od sakramenta i gdje se molimo i zazivamo blagoslove našeg Nebeskog Oca i primamo svjedočanstvo o istini osmišljenoj da spasi čovječanstvo.¹² [Vidi 3. prijedlog na 162. stranici.]

Sveta je povlastica blagovati od sakramenta na dan subotni.

Smatram da većina nas shvaća kakav smo dar primili u tim situacijama kada nam je dopušteno da se okupimo u miru i tišini, da se zajedno sastanemo i blagujemo simbole skršenog tijela i prolivene krvi Učitelja. Trebao bi biti, i pretpostavljam da jest, u umu svakog od nas svet i svečan čin shvatiti da obnavljamo naše saveze s njim koji je dao svoj život da bismo mogli uskrsnuti i biti uzvišeni. Kada blagujemo te simbole, siguran sam da svi shvaćamo da sakrament, kojeg je on uspostavio prije smrti, treba biti nadahnuće i blagoslov kroz vječnost.¹³

Sakrament je od velike važnosti. Sam Gospodin je odredio da blagujemo te simbole. Postoji mnogo ljudi koji vjeruju da je krštenje neophodno, i da se u njihovo ime obave druge uredbe, a opet su ravnodušni i neoprezni u odnosu na sakrament Gospodnje večere. Naš Otac na Nebu je smatrao to toliko važnim da je kroz svog ljubljelog Sina, i apostole i proroke, kako je zapisano u Svetim pismima, potaknuo svece da ga redovito blaguju. Trojica evanđelista [pisaca evanđelja] pišu o tome [vidi Matej 26:26–28; Marko 14:22–24; Luka 22:19–20], i otkrivamo da Sveta pisma na mnogim mjestima podučavaju važnost toga, kao što je podučavao sam Gospodin dok je živio u tijelu. Naš Otac na Nebu ne daje nam nevažne zapovijedi ili savjete. On nas podučava za naše uzdizanje, za naš rast i razvoj, i ako ćemo slijediti njegov savjet, to će nas pripremiti za povratak u njegovu nazočnost... Od nas se očekuje da se okupimo svakog subotnog dana i blagujemo simbole tijela i krvi našeg uskrslog Otkupitelja ...

Referencu o tome također pronalazimo u 18. poglavlju 3. Nefija, gdje Spasitelj podučava svoj narod na ovom [američkom] kontinentu, kao što je podučio svoje učenike u starom svijetu da se pridržavaju sakramenta. Zapisano je sljedeće:

»Sakrament, kojeg je [Učitelj] uspostavio prije smrti, treba biti nadahnuće i blagoslov kroz vječnost.«

»I kad mnoštvo jede i nasiti se, reče on učenicima svojim: Evo, jedan između vas bit će zaređen, i njemu ću dati vlast da lomi kruh, i blagoslivlje ga, i daje narodu crkve moje, svima onima koji budu vjerovali i koji budu kršteni u ime moje.

I to ćete uvijek pomno činiti kao što i ja to učinih, kao što i ja lomih kruh, i blagoslivljah ga, i dadoh ga vama.«

Sljedeći stih kaže kako slijedi:

»A to ćete činiti na spomena tijela mojega koje vam pokazah. I bit će to svjedočanstvo Ocu da se uvijek mene spominjete. A ako se uvijek mene budete spominjali, imat ćete Duha mojega da bude s vama.« [3. Nefi 18:5–7.]

Osim toga, otkrivamo da nam je u naše doba Gospodin dao objavu na tu temu. U 20. odsjeku Nauka i Saveza, Gospodin nam je dao uputu za to. U toj objavi, započevši sa 75. stihom, kaže:

»Potrebno je da se crkva često sastaje na blagovanje kruha i vina na spomen Gospodina Isusa.

A starješina ili svećenik će to posluživati. A ovako će ga posluživati – kleknut će s crkvom i prizvati Oca svečanom molitvom govoreći...«

Obratite pažnju na predivnu molitvu koja slijedi ... :

»O Bože, Vječni Oče, molimo te u ime Sina tvojega Isusa Krista, blagoslovi i posveti kruh ovaj dušama svih onih koji ga budu blagoslovali; da ga jedu na spomen tijela Sina tvojega i posvjedoče tebi, o Bože, Vječni Oče, da su voljni preuzeti ime Sina tvojega i uvijek ga se spominjati, i obdržavati zapovijedi njegove koje im on daje, da Duh njegov uvijek bude s njima. Amen.« [NiS 20:75–77.]

Molitva i blagoslov vode je dosta slično [vidi NiS 20:78–79].

Koliko su svete, koliko duboke svete misli izražene u sakramentalnoj molitvi. Potičem vas, moja braćo, da kada sudjelujete u posluživanju sakramenta, ponovimo... iste riječi koje su nam dane objavom, i da to učinimo s Duhom Gospodnjim. Kada ponavljamo ove molitve, trebamo osjetiti emocije izražene riječima koje izgovaramo.¹⁴

Bojim se da ponekad tijekom posluživanja sakramenta na nekim našim sastancima nema dostojanstvene atmosfere kakva bi trebala biti. To je velika povlastica... Oni koji [blaguju] sakrament trebali bi u svojim umovima imati predanost koja se navodi u molitvi.¹⁵ [Vidi 4. prijedlog na 162. stranici.]

Dostojno blagovanje sakramenta obnavlja našu duhovnu snagu.

Mi blagujemo materijalnu hranu – to jest, blagujemo kruh i vodu, itd., da bismo njegovali fizičko tijelo. Jednako je potrebno da blagujemo simbole tijela i krvi našeg uskrslog Gospodina da bismo povećali našu duhovnu snagu. Primijećeno je da muškarci i žene koji idu iz godine u godinu ne blagujući od Gospodinove večere postupno gube Duha našeg Nebeskog Oca; oni gube njegovo suptništvo kada su imali priliku sudjelovati u tom blagoslovu, ali ga nisu uspjeli iskoristiti ...

Okrenuo sam na odlomak Svetih pisama u 11. poglavlju 1. Korinćanima, počevši s 23. stihom, koji kaže sljedeće:

»Ja sam, uistinu, primio od Gospodina ono što sam vam i predao: Gospodin Isus one noći u koju bijaše izdan uze kruh

te zahvali, razlomi ga i reče: 'Ovo je tijelo moje koje je za vas. Ovo činite na moju uspomenu!'

Isto tako uze i kalež, poslije večere te reče: 'Ovaj je kalež Novi savez u mojoj krvi. Ovo činite, svaki put kad ga pijete, na moju uspomenu.'

Uistinu, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovaj kalež navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe.

Zato tko god nedostojno jede ovaj kruh ili nedostojno pije ovaj kalež Gospodnji, bit će odgovoran za tijelo i krv Gospodnju.

Neka svatko ispita samog sebe te onda jede od kruha i pije iz kaleža,

jer tko jede i pije, osudu svoju jede i pije ako u tome ne razabire Tijelo.

Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni, mnogi umiru.«
[1. Korinćanima 11:23–30.]

Želio bih vam svratiti pažnju na činjenicu da postoji opasnost ako to učinimo [blagujemo od sakramenta] nedostojno. Prije blagovanja ovog sakramenta, naša srca trebaju biti čista, naše ruke trebaju biti čiste, trebamo sa sebe svući svo neprijateljstvo prema našim suradnicima, trebamo biti pomireni sa svim bližnjima, i trebamo u našim srcima imati želju da činimo volju našeg Oca i obdržavamo sve njegove zapovijedi. Ako to učinimo, blagovanje sakramenta bit će blagoslov nama i obnovit ćemo svoju duhovnu snagu ...

Trebali bismo ozbiljno razmotriti saveze koje sklapamo s našim Ocem. Obratimo strogu pažnju na te saveze, i pobrinimo se da jedemo i pijemo dostojno, za blagoslov našim dušama i za povećanje naše duhovne snage. To su blagoslovi za vas, moja braćo i sestre, koji ste domaći u vjeri. Cijenimo ih i živimo dostojno tih blagoslova, da našim životima možemo pokazati našu vjeru. Neka nitko od nas ne bude pod osudom blagujući sakrament nedostojno, i tako budemo lišeni suputništva Duha našega Oca.¹⁶

Trebali bismo blagovati [sakrament] u poniznosti, pripremi ruke čiste i srca nedužna, sa željom da budemo prihvatljivi našem

Ocu; tada ćemo ga primiti dostojno i uživati u blagoslovu koji nam dolazi.¹⁷

Neka nas Gospodin blagoslovi. Neka se njegov Duha nastavi izlijevati na nas. Volimo jedni druge kao što nam je naš Otac zapovjedio da trebamo činiti. Ako možemo dostojno blagovati od sakramenta, možemo voljeti jedni druge, kao što je naš Otac odredio, sjećajući se što nam je On rekao: »Ne budete li jedno, niste moji.« [NiS 38:27.]¹⁸ [Vidi 5. prijedlog na 162. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte posljednji odlomak na 155. stranici. Kada bi predsjednik Crkve došao na vaš sakramentalni sastanak, što mislite kakav bi bio njegov dojam? Što možete osobno učiniti da mu pokažete veće poštovanje za Gospodina i sakrament?
2. Razmislite o riječima predsjednika Smitha u drugom i trećem odlomku na 156. stranici. Kako bi društvo općenito imalo koristi kada bi više ljudi poštivalo dan subotni? Koji su neki od primjerenih načina da pomognemo našim obiteljima i drugima uvidjeti da je poštivanje dana subotnog blagoslov, a ne teret?
3. Koje su neke od pogodnosti zajedničkog bogoštovlja u nedjelju koje ne možemo dobiti tako da jednostavno proučavamo evanđelje u našim domovima? (Vidi 157. stranicu za neke primjere; vidi i NiS 59:9–12.)
4. Dok čitate odsjek koji počinje na 158. stranici, razmislite što možete učiniti da uredba sakramenta bude značajniji dio vašeg života. Koji su neki od učinkovitih načina da pomognete djeci da se pripreme za sakrament i da se odnose prema njemu s poštovanjem?
5. Dok čitate posljednja četiri odlomka učenja 161–162. stranica), potražite što predsjednik Smith kaže da nas osposobljuje da dostojno blagujemo sakrament. Što mislite zašto dostojno blagovanje sakramenta povećava našu duhovnu snagu?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Izlazak 20:8–11; Izaija 58:13–14; Matej 18:20; 3. Nefi 18:1–12; 20:8–9; Moroni 6:5–6

Pomoć pri podučavanju: »Vješt učitelj se ne pita: 'Što ću danas raditi na nastavi?' već se pita: 'Što će moji učenici raditi danas na nastavi?'; ne: 'Što ću danas podučavati?' već: 'Kako ću pomoći svojim učenicima otkriti ono što trebaju znati?« (Virginia H. Pearce, *Podučavanje, nema većeg poziva*, 61).

Napomene

1. Conference Report, listopad 1948, 188.
2. Conference Report, travanj 1908, 34–35.
3. Conference Report, listopad 1937, 50.
4. »A Faith Founded upon Truth«, *Deseret News*, 17. lipnja 1944, crkveni odsjek, 4.
5. Conference Report, listopad 1935, 120.
6. Conference Report, travanj 1948, 13–14.
7. »Tribute to Richard Ballantynes«, *Instructor*, studeni 1946, 505.
8. »Faith – and Life«, *Improvement Era*, travanj 1949, 252.
9. Conference Report, listopad 1948, 188.
10. Conference Report, listopad 1932, 23.
11. Conference Report, listopad 1932, 23.
12. *Deseret News*, 31. siječnja 1925, 3. odsjek, 4. stranica.
13. »The Sacredness of the Sacrament«, *Improvement Era*, travanj 1946, 206.
14. Conference Report, travanj 1908, 35–37.
15. »The Sacredness of the Sacrament«, 206.
16. Conference Report, travanj 1908, 34–35, 37.
17. Conference Report, travanj 1908, 36.
18. Conference Report, travanj 1908, 37.

»Sveta su pisma prepuna dokaza o moći vjere... Po vjeri je prorok Ilija pozvao oganj s neba da proguta njegovu žrtvu.«

O snažujuća moć vjere

Vjera je dar od Gospodina kroz koji pravedni primaju moć da izvrše čudesne stvari.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Godine 1919, George Albert Smith, tada član Zbora dvanaestorice apostola, pozvan je za predsjednika Europske misije. U poruci lokalnim svecima ubrzo nakon svog dolaska, predsjednik Smith primijetio je teške uvjete u Europi, koja se još uvijek oporavljala od devastacije I. svjetskog rata: »Svjestan sam da živimo u važnom razdoblju svjetske povijesti. U ovim novim tjeskobnim okolnostima pred narodima i u duhu nemira proširenog gotovo posvuda među ljudskom djecom, osjećam veliku odgovornost preuzetu za susret s njima, i najiskrenije želim božansko vodstvo u izvršenju svojih dužnosti.« Predsjednik Smith imao je vjere da će, unatoč teškim trenucima s kojima se suočavaju, napori članova i misionara biti nagrađeni uspjehom: »Uz pomoć dobrih, sposobnih suradnika u sjedištu [misije], i vjernih muškaraca i žena na terenu, s ugodnim očekivanjima radujem se plodnoj žetvi poštenih duša.«¹

Jedna od najhitnijih dužnosti predsjednika Smitha kao predsjednika misije bila je povećati broj misionara u Europi. Crkva je poslala vrlo malo misionara u Europu tijekom rata, a zbog pomanjkanja hrane i drugih gospodarskih problema europske vlasti nisu bile voljne davati vize strancima. Teška zadaća predsjednika Smitha bila je uvjeriti ove službenike da dopuste ulazak misionara u njihove zemlje. U pismu svojoj kćerki Emily, predsjednik Smith ispričao je o putu u London s tom svrhom.

»Naš je američki veleposlanik bio vrlo dobar i uspio nam je dogovoriti intervju sa sir Robertom Horneom, ministrom rada Velike Britanije. Kada smo došli u njegov ured i predali pismo veleposlanika tajniku sir Roberta, on nas je upitao možemo li odgoditi sastanak

budući da njegov šef za nekoliko minuta odlazi na put u Škotsku gdje će biti tri tjedna. Uvjerio sam ga da ćemo biti zahvalni za pet minuta njegovog vremena sada, budući da ne živimo u Londonu i da je naše pitanje hitno. Tajnik je ušao kod sir Roberta i ubrzo se vratio s informacijom da će on odgoditi svoje putovanje i sastati se s nama u četiri sata tog dana. Tog sam se jutra molio najgorljivije da naš put može biti otvoren i kada smo pozvani da se vratimo bio sam zahvalan našem Nebeskom Ocu.«

U dogovoreno vrijeme, predsjednik Smith i njegovi suradnici pozvani su u privatni ured u kući sir Roberta. »Pokušali smo mu reći što nam treba i uvjerali ga da Velika Britanija treba ono što mi tražimo. Gotovo sat i pol bio je zainteresirani slušatelj naših riječi o povijesti Crkve, našim vjerovanjima, itd.

Kada smo završili ponovno je pitao što želimo od njega i kada smo mu rekli da želimo mogućnost povećanja naših misionarskih snaga na dvije stotine i pedeset, kao i prije rata, rekao je da će mu biti zadovoljstvo svom odjelu dati upute da omogući dolazak tog broja misionara čim budu spremni za dolazak. Naravno da smo bili zadovoljni i otišli smo s uvjerenjem da je podigao težak teret s naših umova.

Bio sam siguran da smo stekli prijatelja u jednom od najutjecajnijih ljudi u Engleskoj i ne bih oklijevao posjetiti ga u bilo koje vrijeme ukoliko bi to bilo potrebno.«²

James Gunn McKay, jedan od misionara predsjednika Smitha koji je bio prisutan na sastanku sa sir Robertom Horneom, kasnije je rekao: »Pogledajte predivno djelo koje je ostvario. Tamo je bilo svega nekoliko starješina [na misiji]. Činilo se da je put bio zakrčen, a on je ipak došao ispunjen nadahnućem Gospodnjim i mogao je pokucati na vrata vlasti kako bi stekao njihovo povjerenje; i naposljetku je dobio povlastice koje je tražio, kako bi starješine mogli krenuti na posao i izvršiti svoje misije u unaprjeđenju Božje svrhe i ispunjenju njegovog djela, i na taj je način osigurao svjedočanstvo za nas da Bog upravlja ovim djelom.«³ Starješina McKay rekao je da je za uspjeh predsjednika Smitha zaslužna njegova »vjera, predanost i dobrohotnost prema svima onima s kojima je surađivao«. »Radio sam s njim«, rekao je. »Savjetovao sam se s njim, molio sam s njim, i znam da su njegova vjera i odanost duboki kao sam život.«⁴ [Vidi 1. prijedlog na 172. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Moć vjere je očita u Svetim pismima.

Obaviješteni smo da je bez vjere nemoguće ugoditi Bogu [vidi Hebrejima 11:6]. Ona je glavni pokretač svekolikog djelovanja, a Sveta su pisma prepuna dokaza o moći vjere. Noina vjera mu je omogućila izgraditi arku, a kao rezultat poslušnosti zapovijedima Božjim on i njegov dom bili su spašeni, dok su oni kojima je nedostajalo vjere potopljani u velikom potopu [vidi Postanak 6:13–22; 7:1–24].

Lot i članovi njegove obitelji sačuvani su kroz vjeru kada je plamen s neba progutao gradove Sodomu i Gomoru i uništio stanovnike koji nisu imali vjere [vidi Postanak 19:12–25].⁵

Mojsije je po vjeri izveo djecu Izraelovu iz ropstva, prolazeći kroz Crveno more kao preko suhog tla, dok su progoniteljske vojske Egipćana bile potopljene. Mnoštvo je bilo nahranjeno manom s neba. Kada je Mojsije udario stijenu na Horebu, voda je izbila da ugasi [utaži] njihovu žeđ; a prolazeći kroz pustinju, povedeni su u obećanu zemlju. [Vidi Izlazak 14:21–31; 16:14–15; 17:5–6].⁶

Kada se Daniel nastavio otvoreno moliti Bogu Izraelovom, suprotno nalogu kojeg su pripremili njegovi neprijatelji s nakanom da ga unište, bio je bačen u lavlju jazbinu i tamo ostavljen cijele noći. Znao je da ga njegov Nebeski Otac može očuvati i njegovo je pouzdanje bilo nepokolebljivo. Sljedećeg jutra kralj je uranio do jazine i pronašao Daniela živog. Njegova je vjera učinila divlje zvijeri bezopasnima i pridobila kraljevu naklonost. [Vidi Daniel 6:4–28.]

Trojica Hebreja, Šadrak, Mešak i Abed Nego, koji su odbili štovati zlatni lik kojeg je postavio Nabukodonozor, bačeni su u užarenu peć zagrijanu sedam puta jače nego inače. Vjerovali su u živoga Boga i njihova je vjera bila nagrađena očuvanjem njihovih života. [Vidi Daniel 3:8–28.]

Po vjeri je prorok Ilija pozvao oganj s neba da proguta njegovu žrtvu, te su kralj i njegov narod bili uvjereni da je Bog Izraelov bio Bog, a da Baal nije [vidi 1. Kraljevi 18:36–40].

Po vjeri su brat Jaredov i njegovi sljedbenici sačuvali jezik svojih očeva u vrijeme kad su pobrkani jezici kod kule Babilonske i oni

*»Mojsije je po vjeri izveo djecu Izraelovu iz ropstva,
prolazeći kroz Crveno more kao preko suhog tla.«*

odvedeni na zapadnu polutku [vidi Eter 1:33–43]... Slična je vjera omogućila Lehiju da izvede svoju obitelj preko mora i ukorijenila ih u ovoj zemlji, poizbor svih drugih.

Vjera je omogućila učenicima Isusovim izdržati progone koji su bili nad njima, i unatoč protivljenju Židova, uspostaviti evanđelje koje im je Spasitelj predao.⁷

Po vjeri je Otkupitelj svijeta izveo sva čudesa, po onima koji su bili s njime. Od početka vremena do danas samo su vjerni ljudi imali moć s Bogom.⁸ [Vidi 2. prijedlog na stranicama 172–173.]

Moć vjere je očita u životima pravednih svetaca u ovoj rasporedbi.

U ovoj posljednjoj rasporedbi, zbog bezuvjetne vjere u Boga, dječak prorok [Joseph Smith] pošao je u šumarak, kleknuo i pomolio se, i primio svoju prvu veliku nebesku objavu po kojoj je obličje

božanstva ponovno obznanjeno čovječanstvu. Po vjeri je mogao poći do brežuljka Kumora i primiti iz ruku anđela one svete zapise koje je kasnije preveo darom i moću Božjom. Po vjeri je poveo svoj narod od Kirtlanda u Missouri, te natrag u Illinois, a kroz opetovane pljačke i progone s njihovih ognjišta, vjera koja je bila usađena u njihova srca zadržala se u njima, a oni su znali da Bog misli na njih. Po vjeri je utemeljen slavni grad Nauvoo pod vodstvom proroka Josepha Smitha; on je po vjeri primio veličanstvene istine sadržane u Nauku i savezima.

Po vjeri je Brigham Young poveo narod na zapad [dolina Salt Lakea]; a kada su došli na vrh planine i ugledali dolinu, Bog mu je dao svjedočanstvo da je to mjesto gdje će se Izrael ukorijeniti... Po vjeri su ljudi položili ugaoni kamen ovog velikog hrama [hram Salt Lake], u svojoj slabosti i siromaštvu, vjerujući da će Bog pripremiti put i pribaviti sredstva s kojima će se građevina moći dovršiti. Po vjeri je milosrđe našeg Nebeskog Oca pruženo narodu kada su, u svojoj nevolji, vidjeli kako cvrčci proždiru njihove usjeve, bez mogućnosti da ih zaustave, a u mudrosti Božjoj, njihove su molitve bile uslišene, i primili su svjedočanstvo o tome dolaskom galebova kako bi sačuvali njihovu žetvu i izbacili ih od gladi ...

Po vjeri su ljudi koji su stajali na čelu ovog djela bili nadahnuti s vremena na vrijeme dati upute koja su nam trebala. Po vjeri nas nadahnjuju... oni koji služe u ime Gospodnje, a Branitelj oživljava njihovo razumijevanje, sjećajući ih svega prošloga i pokazujući im stvari koje dolaze, čime su svjedoci duha objave.⁹

Po vjeri su starješine Izraelovi išli naprijed, ostavljajući domove i voljene, i trpili prijekor svijeta kako bi svjedočili da Bog živi i da Isus jest Krist, i da Joseph Smith jest prorok Gospodnji. Po vjeri su vaši bolesni iscijeljeni, vaši mrtvi uskrišeni na život. Kada bi bili dostupni zapisi o čudesima među ovim narodom ... bilo bi to svjedočanstvo o moći Božjoj, kroz vjeru, nenadmašenu u bilo koje doba.

Ovo načelo, moja braćo i sestre, upućuje nas prema nebu, daje nam nadu u životnoj bitci. Kada smo u nedoumici, i nađemo se pred preprekama koje na prvi pogled ne možemo prevladati, imajući vjeru u Otkupitelja svijeta možemo poći k njemu i znati da će naše molitve biti odgovorene za naše dobro.¹⁰ [Vidi 3. prijedlog na 173. stranici.]

»Po vjeri je Brigham Young poveo narod [u dolinu Salt Lakea].«

Pitanje je često bilo postavljeno: Je li moguće da će dječaci i djevojčice, mladići i djevojke koji su podignuti u ovom naraštaju Crkve biti voljni trpjeti nevolje, oskudicu i iskušenja koja su njihovi očevi i majke trpjeli zbog evanđelja? Bi li ostavili svoja udobna ognjišta da zaposjednu novu zemlju u interesu svoje vjere?

Kažem vam da ako bi u njihova srca bila usađena spoznaja o božanskom porijeklu ovog djela kako ga mi znamo, ako bi im bila dana vjera po održavanju zapovijedi Gospodnjih, ako bi bili podučeni znati da Isus jest Krist i da je Joseph Smith bio prorok Gospodnji, tada vam kažem: Da! Oni bi učinili ono što su njihovi očevi i majke učinili da zauzmu svoje mjesto u Izraelu posljednjih dana.

Kada bi to značilo oskudicu, kada bi to značilo bolest i nevolju, ili čak izgon iz obitelji, postoji stotine i tisuće naših sinova i kćeri koji bi, znajući da je ovo Kristovo evanđelje, ako bi to bilo potrebno, zapečatili svoja svjedočanstva svojim životima.¹¹ [Vidi 2. prijedlog na stranicama 172–173.]

Gospodin će otvoriti put za nas da učinimo ono što traži ako ćemo vjerovati.

Sjećam se da sam jednom prilikom bio nadahnut reći misionaru koji je išao u određeni grad u kojem nam nisu dopuštali ulične sastanke:

»Sjeti se da pružiš priliku Gospodinu. Tražit ćeš ga za uslugu. Daj Gospodinu priliku. Zamoli ga da otvori put.«

Mladić je pošao u taj grad, otišao do ureda gradonačelnika i pitao može li se naći s njim. Htio je pitati može li promijeniti pravilo.

Kada je stigao, saznao je da gradonačelnik nije u gradu. Mladić je izašao iz ureda, pogledao niz hodnik i ugledao vrata na kraju hodnika: »Ured načelnika policije.« Oklijevao je na trenutak, ali mu je nešto reklo: »Daj priliku Gospodinu.« Ušao je u ured načelnika policije i rekao mu zbog čega je došao. Kada je završio čovjek je rekao:

»Koje bi križanje želio?«

Rekao je: »Ne poznajem ovaj grad dobro kao vi. Ne bih želio tražiti ugao koji bi bio nepoželjan ili na kojem bismo zakrčili promet. Biste li pošli sa mnom odabrati ugao?«

Možete li zamisliti kako misionar traži načelnika policije da izabere ugao na kojem će se propovijedati evanđelje!

Načelnik je odgovorio:

»U redu, poći ću s tobom.«

Za petnaest minuta imali su jedan od najboljih uglova u gradu, s dopuštenjem da propovijedaju evanđelje Isusa Krista tamo gdje nije bilo propovijedanja na ulicama još od rata [I. svjetskog rata] ...

Gospodin ima načina postići ono što mi ne možemo, i nikada od nas ne traži da učinimo bilo što a da ne omogući put. To nam je rekao kroz Nefija. On neće tražiti ništa a da ne pripremi put.

»I dogodi se: Ja, Nefi, rekoh ocu svome: Poći ću ja i učiniti ono što mi Gospod zapovjedi, jer znadem da Gospod ne daje zapovijedi sinovima ljudskim, ako im ne pripravi put da izvrše ono što im je zapovjedio.« [1. Nefi 3:7.]

Ako postoji nešto što Gospodin traži ili očekuje od vas da učinite, a vi ne znate kako nastaviti, dajte sve od sebe. Krenite u smjeru

kojim trebate ići, vjerujte Gospodinu, dajte mu priliku i on vas nikad neće iznevjeriti.¹²

Kako je divna stvar znati da možemo, ako to želimo, držati ruku našeg Nebeskog Oca da nas on vodi. Nijedan drugi narod u svijetu nema uvjerenje poput ovog naroda.¹³ [Vidi 4. prijedlog na 173. stranici.]

Bog udjeljuje dar vjere pravednima.

Naša je vjera uvjetovana našim pravednim životom. Ne možemo živjeti neprikladno i imati vjeru kakvu bismo trebali imati, ali ako obdržavamo zapovijedi Gospodnje, možemo imati vjere, i ona će rasti i povećavati se kako raste naša pravednost.¹⁴

Ako ima među nama onih kojima manjka vjere u ovo djelo, to je zato što nisu obdržavali zapovijedi Božje. Ako ima onih koji ne znaju da je ovo djelo našeg Oca, to je zato što nisu ispunili svoju dužnost. Ja znam kao što znam da živim da je ovo Gospodinovo djelo, a ta spoznaja dolazi kao rezultat obdržavanja njegovih zapovijedi.¹⁵

Znamo da je vjera dar od Boga. Ona je plod pravednog života. Ne dolazi nam po našem nalogu, već je rezultat vršenja volje našeg Nebeskog Oca. Ako nam manjka vjere, preispitajmo sebe da utvrdimo jesmo li obdržavali njegove zapovijedi i pokajmo se bez odgode ako nismo... Neka Gospodin uveća našu vjeru, i živimo tako da je budemo dostojni.¹⁶

Nadam se da će oni koji su primili ovaj divan dar vjere živjeti da ga zadrže.¹⁷ [Vidi 5. prijedlog na 173. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Potražite dokaze o vjeri Georgea Alberta Smitha u priči na stranicama 165–166. Jedan od misionara je rekao da su njegova postignuća »osigura[la] svjedočanstvo za nas da Bog upravlja ovim djelom« (167. stranica). Kako je na vas utjecala vjera drugih, poput člana obitelji ili bliskog prijatelja?
2. Ponovite primjere vjere na stranicama 167–170. Koji su drugi primjeri vjere naročito značajni vama? Kako možete koristiti

ove primjere da pomognete nekome tko koristi vjeru, ali nije primio/la blagoslove koje on ili ona želi?

3. Kako vam je vaša vjera dala »nadu u životnoj bitci? Kako nam vjera može pomoći prevladati strah ili druge »prepreke koje na prvi pogled ne možemo prevladati« (173. stranica)?
4. Pročitajte priču koja počinje na 171. stranici, i usporedite je s pričom u dijelu »Iz života Georgea Alberta Smitha«. Koja ste iskustva imali slična ovima? Što mislite da znači izraz »daj Gospodinu priliku«?
5. Predsjednik Smith je podučio da je »vjera dar od Boga« koji nam »ne... dolazi po našem nalogu« (172. stranica). Kako ovo načelo utječe na način na koji pokušavate povećati svoju vjeru i nadahnuti vjeru u drugima? Koje su neke od određenih stvari koje možemo činiti da zadržimo dar vjere (vidi Alma 32:35–43)?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Hebrejima 11:1–11, 17–34; Jakovljeva 2:17–24; Alma 32:26–43; Eter 12:6–22; Moroni 7:27–39; Nauk i savezi 136:42

Pomoć pri podučavanju: »Da biste pomogli učenicima u pripremanju odgovora na pitanja, prije nego što se nešto pročita ili prezentira možete im reći da ćete ih tražiti da navedu svoje odgovore... Na primjer, možete reći: 'Slušajte dok čitam ovaj odlomak kako biste mogli reći što vas je u njemu najviše zainteresiralo' ili 'Dok čitamo ovaj dio iz Svetih pisama, razmislite možete li razumjeti što nam Gospodin govori o vjeri'« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 69).

Napomene

1. »Greetings«, *Millennial Star*, 10. srpnja 1919, 440–441.
2. Glenn R. Stubbs, »A Biography of George Albert Smith, 1870 to 1951« (doktorska disertacija, Brigham Young University, 1974), 142–143.
3. James Gunn McKay, Conference Report, listopad 1921, 156.
4. James Gunn McKay, »A Biography of George Albert Smith«, 160.
5. Conference Report, travanj 1923, 75–76.
6. Conference Report, listopad 1913, 102.
7. Conference Report, travanj 1923, 75–76.
8. Conference Report, listopad 1913, 102.
9. Conference Report, listopad 1913, 102–103.
10. Conference Report, listopad 1913, 102–103.
11. »As to This Generation«, *Improvement Era*, veljača 1949, 73.
12. »Give the Lord a Chance«, *Improvement Era*, srpanj 1946, 427.
13. Conference Report, travanj 1947, 164.
14. Conference Report, listopad 1950, 6.
15. Conference Report, listopad 1915, 27–28.
16. Conference Report, listopad 1913, 103.
17. Conference Report, travanj 1923, 77.

*»Ako ćemo slijediti savjet kojeg nam je dao
Gospodin, naš će put biti put sreće.«*

Ostani na Gospodinovoj strani

Gospodin nam je dao zapovijedi kako bismo se mogli oduprijeti zlu i pronaći sreću.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Djed Georgea Alberta Smitha, George A. Smith služio je mnogo godina u Zboru dvanaestorice apostola i u Prvom predsjedništvu kao savjetnik Brigham Youngu. George Albert Smith često je ponavljao savjet kojeg je njegov djed običavao davati svojoj obitelji: »Postoji jasno definirana crta razgraničenja između Gospodinovog i đavoljeg teritorija. Ako ostanete na Gospodinovoj strani crte, bit ćete pod njegovim utjecajem i nećete imati želju činiti zlo; ali ako pređete na đavlovu stranu crte samo jedan centimetar, vi ste u moći onoga koji iskušava, a ako bude uspješan, nećete moći razmišljati ili čak zaključivati ispravno, jer ćete izgubiti duha Gospodnjeg.«

George Albert Smith rekao je da je upotrebljavao ovaj savjet kroz život da vodi njegove odluke: »Kada sam bio u kušnji da nešto zasigurno učinim, pitao bih se: 'Na čijoj sam strani?' Ako sam utvrdio da sam na sigurnoj strani, na Gospodinovoj strani, svaki bih put učinio pravu stvar. Stoga kada iskušenje dođe, uz molitvu razmislite o svom problemu i utjecaj duha Gospodnjeg omogućit će vam da odlučite mudro. Za nas je sigurna samo Gospodinova strana.«¹ [Vidi 1. prijedlog na 182. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Ostati na Gospodinovoj strani crte zahtijeva strogu poslušnost zapovijedima.

Sva sigurnost, sva pravednost, sva sreća nalazi se na Gospodinovoj strani. Ako obdržavate Božje zapovijedi svetkujući dan subotni, nalazite se na Gospodinovoj strani. Ako redovito održavate osobne

i obiteljske molitve, nalazite se na Gospodinovoj strani. Ako ste zahvalni za hranu i iskazujete zahvalnost Bogu, nalazite se na Gospodinovoj strani. Ako volite svog bližnjeg kao sebe, nalazite se na Gospodinovoj strani. Ako ste pošteni prema svojim sudrugovima, nalazite se na Gospodinovoj strani. Ako se držite Riječi mudrosti, nalazite se na Gospodinovoj strani. I tako mogu nastaviti kroz deset zapovijedi i druge zapovijedi koje nam je Bog dao za naše vodstvo i reći ponovno, sve što obogaćuje naše živote, što nas usrećuje i priprema za vječnu radost nalazi se na Gospodinovoj strani crte. Traženje mana u stvarima koje nam je Bog dao za naše vodstvo nije na Gospodinovoj strani crte.² [Vidi 2. prijedlog na 182. stranici.]

[Gospodin je rekao]: »Ne mogu gledati na grijeh ni s najmanjom mjerom popustljivosti.« Ni s najmanjom mjerom popustljivosti. [NiS 1:31]. Zašto? Zato što on zna da ako sagriješimo gubimo blagoslov u kojem bismo uživali da nismo sišli s puta koji vodi k tom blagoslovu.³

Svako malo čujemo nekoga kako kaže: »O, ne treba biti tako temeljit. Gospodin neće biti toliko strog prema nama ako malo skrenemo s puta.« Onaj koji tako govori već se nalazi na đavlovoj strani crte, a njega ne želite slušati jer ako to učinite, bit ćete zavedeni. Nitko tko ima Duha Gospodnjeg ne govori tako. Sam Gospodin je rekao da moramo obdržavati njegove zapovijedi: »Ima zakon neopozivo donesen na nebu prije nego svijet postade, kojim su uvjetovani svi blagoslovi.« (NiS 130:20.) Evanđelje Isusa Krista nas podučava kako dobiti taj blagoslov.⁴

Naš brižni Otac na Nebu daje nam zapovijedi da nam pomogne pronaći sreću.

Gospodin, u svojoj dobroti, gledajući stav svoje djece i znajući da će im trebati vodstvo, dao nam je deset zapovijedi i druge zapovijedi koje su nam dane s vremena na vrijeme, da nam pomogne pronaći sreću. Promatrate ljude kako trčkaraju amo i tamo po svijetu tražeći sreću, ali je na nalaze. Kada bi samo zastali dovoljno dugo da prihvate Gospodinov savjet, sreća bi došla, ali je neće naći ni na jedan drugi način.⁵

Kad sam bio dijete shvatio sam, ili sam tako mislio, da su zapovijedi Gospodnje njegovi zakoni i propisi meni za vodstvo. Mislio sam

»Objave od Gospodina nama u naše doba, divna [su] melodija glasa našeg Oca na Nebu u njegovom milosrđu prema nama.«

da sam shvatio kako u neposlušnosti tim zakonima slijedi kazna, i pretpostavljam da sam kao dijete osjećao da je Gospodin tako uredio poslove i postavio stvari u ovom životu da ja moram slušati određene zakone ili će slijediti brza kazna. Ali dok sam odrastao naučio sam lekciju iz drugog kuta, i sada su mi takozvani zakoni Gospodnji, savjeti sadržani u Svetim pismima, objave od Gospodina nama u naše doba, divna melodija glasa našeg Oca na nebu u njegovom milosrđu prema nama. Oni su samo savjet roditelja punog ljubavi koji je više zabrinut za našu dobrobit nego što naši zemaljski roditelji to mogu biti, i prema tome ono što mi je jednom izgledalo poput grubog zakona, sada je savjet premudrog Nebeskog Oca punog ljubavi i nježnosti. I stoga kažem da mi nije teško vjerovati da je za mene najbolje obdržavati Božje zapovijedi.⁶

Sva sreća koja je došla k meni i mojima bila je rezultat nastojanja obdržavanja Božjih zapovijedi i života dostojnog blagoslova koje je obećao onima koji ga poštuju i obdržavaju njegove zapovijedi.⁷

Ako ćemo slijediti savjet kojeg nam je dao Gospodin, naš će put biti put sreće. To će biti put, možda ne uvijek jednostavan i udoban, ali će na kraju završiti u nazočnosti našeg Nebeskog Oca, a slava, besmrtnost i vječni život bit će naša nagrada.⁸ [Vidi 3. prijedlog na 182. stranici.]

Neprijatelj nas pokušava skrenuti s puta svojim varkama i lukavštinama.

U svijetu postoje dva utjecaja i tu su od početka. Jedan je utjecaj konstruktivan, koji zrači srećom i gradi karakter. Drugi utjecaj uništava, pretvara ljude u demone, ruši i obeshrabruje. Mi smo podložni i jednom i drugom. Jedan dolazi od našeg Nebeskog Oca, a drugi dolazi iz izvora zla koji je bio u svijetu od početka težeći donijeti uništenje ljudskoj obitelji.⁹

Svi ćemo biti pod kušnjom. Nijedan čovjek nije oslobođen kušnje. Neprijatelj će koristiti sva moguća sredstva da nas zavede. To je pokušao sa Spasiteljem svijeta, ali bez uspjeha. Pokušao je s mnogo drugih ljudi koji su imali božansku ovlast, a ponekad nalazi slabost te osoba gubi ono što je moglo biti veliki blagoslov da je ostala vjerna.¹⁰

Jednom mi je jedan čovjek rekao – ili spomenuo na mjestu gdje sam se našao: »Ovi ljudi ovdje misle da sam od đavla, ali nisam.« Ja sam mu rekao: »Moj brate, jesi li ikada znao za nekoga da je od đavla, a da je to znao?« To je jedan od đavlovih trikova: da vas zaposjedne i spriječi da to znate. A to je jedna od naših teškoća.¹¹

Prorok Nefi, prije stotine i stotine godina, vidio je što će se dogoditi, da će se ljudi prepirati jedni s drugima i nijekati moć Duha Svetoga i Sveca Izraelova, a da će za nauk podučavati zapovijedi ljudske. U današnjem svijetu postoji utjecaj koji pokušava uvjeriti ljude da mogu steći vječni život svojom vlastitom inteligencijom i moću. Dozvolite mi... da pročitam iz Nefija:

»A bit će mnogo i onih što će reći: Jedite, pijte i uživajte, no, Boga se bojite – on će opravdati, počinimo li mali grijeh.«

Želim da obratite pažnju na dio: »On će opravdati, počinimo li mali grijeh.« Taj lukavi protivnik znajući da ako bi pridobio

muškarca ili ženu da učine malu grešku, onoliko daleko koliko dospiju u njegov teritorij, toliko bi bili u njegovoj moći.

»No, Boga se bojite – on će opravdati, počinimo li mali grijeh. Da, lažite malo, okoristite se s drugim zbog riječi njegovih, jamu svomu bližnjemu iskopaj; nema u tomu nikakva zla, i sve to čini, jer sutra ćemo umrijeti. A budemo li krivi, Bog će nas malo išibati, i naposljetku bit ćemo spašeni u kraljevstvu Božjemu.« [2. Nefi 28:8.]

Nije to upravo ono što đavo govori ljudskoj djeci danas, upravo onako kako je zapisano ovdje? O, poćini mali grijeh, to neće nikome naškoditi, malo laži, to neće nanijeti posebnu štetu, Gospodin će to oprostiti i malo ćeš biti išiban s nekoliko udaraca i naposljetku ćeš biti spašen u kraljevstvu Božjem. To je ono što on kaže muškarcu ili ženi koji su podučeni Rijeći mudrosti kada kaže: o, pij malo čaja, to ti neće štetiti; koristi malo duhana, to neće ništa značiti; malo alkoholnih pića neće naškoditi. To su male stvari. On uvijek radi malo po malo, a ne sve odjednom. To je ono što bih želio da upamtimo... Upravo ti beznačajni podmukli šapati izdaju ćovječanstvo i stavljaju nas pod moć đavla ...

Nefi nadalje kaže:

»A druge će smirivati da ih uljulja u tjelesnu sigurnost, te će oni govoriti: Sve je dobro na Sionu; da, Sion živi u blagostanju, i dobro mu je – tako im đavao vara duše i pomalo ih odvodi u pakao.«

Želim da obratite pažnju na dio: »Tako im đavao vara duše i pomalo ih odvodi u pakao.« [2. Nefi 28:21.] I to je njegov način, to je upravo njegov način. On neće doći i fizićki vas zgrabiti i odvesti na svoj teritorij, već šapuće: »Ućini ovo malo zla«, a kada uspije u tome, još malo zla, pa još malo, i tako, da upotrijebim citat: »Tako im [on] vara duše.« To je ono što radi. On vas uvjeri da dobivate nešto kada gubite. Tako je svaki put kada pokleknemo u obdržavanju zakona Božjeg ili obdržavanju zapovijedi, prevareni smo jer nema dobitka u ovom svijetu ili u svijetu koji dolazi osim po poslušnosti zakonu našeg Nebeskog Oca...

Ta posebna napomena: »I *pomalo* ih odvodi u pakao« je znaćajna, to je njegova metoda. Muškarci i žene u svijetu danas podložni su tom utjecaju, i privlaći ih amo i tamo, i ti šapati se nastavljaju i oni ne razumiju što Gospodin želi da učine, već nastavljaju biti na

teritoriju zloga, podložni njegovoj moći gdje Duh Gospodnji ne može poći.

On nadalje kaže: ...

»A gle, druge on obmanjuje i govori im da pakla nema. I veli im: Nisam ja davao, jer ga i nema – i tako im on šapće u uho, dok ih ne ščepa u užasne verige svoje iz kojih izbavljenja nema.« [2. Nefi 28:22.]

Sada, moja braćo i sestre, takvi su uvjeti u današnjem svijetu. Nefi to nije mogao jasnije izjaviti ni da je bio u svijetu ovdje i sada. A protivnik je na djelu, i budući da naš Nebeski Otac želi sačuvati svoju djecu od opačine tog učenja i tog uvjerenja, poslao je dječaka proroka, Josepha Smitha, u svijet, povjerio mu je božansku ovlast, organizirao njegovu Crkvu i započeo ponovno podučavati istinu ljudskoj djeci, kako bi mogli biti izbavljeni iz zablude svojih putova.¹²

Moramo naučiti prevladati naše strasti, naše zle sklonosti. Moramo naučiti oduprijeti se iskušenjima. Zato smo ovdje i kako bismo to mogli savršnije činiti, na zemlju je obnovljeno evanđelje, a mi smo dionici toga, i imamo snagu koja nam dolazi kao rezultat moći Duha Svetoga. Mi ne samo da imamo sposobnost da se odupremo poput običnog čovjeka, s ograničenjima koja ta osoba ima a koja nema spoznaju istine – mi imamo sposobnost otpora koji je jednak snazi kušnje, a osim toga i sposobnost otpora koja dolazi iz spoznaje istine i spoznaje svrhe našeg postojanja.¹³ [Vidi 4. prijedlog na stranici 183.]

Možemo se oduprijeti zlu birajući da se podložimo utjecaju Gospodnjem.

Sjećam se prije mnogo godina dobrog čovjeka koji je u to vrijeme bio predsjedatelj kontrolnog odbora univerzalističke crkve u Americi. Došao je ovdje u posjet [Salt Lake City] i sudjelovao na dva sastanka naše Nedjeljne škole. U jednom [dječjem] razredu postao je vrlo zainteresiran. Naposljetku, neposredno prije kraja [predavanja], voditelj je rekao: »Biste li htjeli reći nekoliko riječi [razredu]?« Rekao je: »Volio bih reći nekoliko riječi. Kada bih mogao živjeti u okruženju koje sam pronašao u ovom malom... razredu nedjeljne škole ovog jutro, ne bih mogao a da ne budem dobar čovjek.« [Vidi 5. prijedlog na 183. stranici.]

Mnogo sam se puta sjetio toga. Mi pažljivo biramo atmosferu koju udišemo kako bismo mogli živjeti zdravo. Ali ponekad, u našoj nebrizi, podlažemo se nemoralnim utjecajima koji uništavaju naš otpor prema zlu, i povedeni smo činiti stvari koje ne bismo trebali i ne bi činili pod utjecajem Gospodina. Kada bismo samo bili ponizni, kada bismo bili u duhu molitve, kada bismo samo živjeli na način da svakog sata našeg života možemo iskreno reći: »Oče na Nebu, voljan sam i željan činiti što ti želiš da činim«, naši bi životi svaki dan bili obogaćeni dok idemo kroz ovo zemaljsko iskustvo.¹⁴

Mi biramo kamo ćemo ići. Bog nam je dao našu slobodu. On je neće uzeti od nas, i ako ja učinim ono što je pogrešno i dođem na đavolji teritorij, činim to jer imam volju i moć to učiniti. Ne mogu kriviti nikoga drugoga, i ako odlučim obdržavati zapovijedi Božje, i živim kako bih trebao živjeti, i ostanem na Gospodinovoj strani crte, činim to jer bih tako trebao, i primit ću svoj blagoslov za to. To neće biti rezultat onoga što bi netko drugi mogao učiniti.¹⁵

Kako bismo pažljivi mi kao sveci posljednjih dana trebali biti da živimo svaki dan života svoga kako bi na nas mogla djelovati moć Gospodnja, i da bismo mogli odbiti one stvari koje imaju sklonost slomiti našu moć da zaslužimo celestijalno kraljevstvo.¹⁶

Pobrinite se da vaša stopala budu usađena u stijenu. Pobrinite se da učite želje Učitelja za vas, i znajući te želje, pobrinite se da obdržavate njegove zakone i zapovijedi. Pobrinite se da vam čistoća vaših života omogući suputništvo Svetoga Duha, jer ako ste čisti, kreposni i uspravni, zli neće imati moć da vas uništi.¹⁷

Molim se da se preispitamo i otkrijemo na kojoj smo strani crte, i ako smo na Gospodinovoj strani, ostanimo tamo jer to znači vječnu sreću u društvu najboljih muškaraca i žena koji su živjeli na zemlji.

Ako smo se poskliznuli na bilo koji način, ako smo bili nemarni, ako smo slušali napasnika i prešli crtu da sudjelujemo u onim stvarima za koje svijet smatra da su toliko poželjne, a Gospodin je rekao da nisu dobre za nas, vratimo se natrag na drugu stranu što je brže moguće, pitajmo Gospodina da nam oprost našu ludost, a zatim uz njegovu pomoć nastavimo živjeti životom koji znači vječnu sreću.¹⁸

»Kako bismo pažljivi mi kao sveci posljednjih dana trebali biti da živimo svaki dan života svoga kako bi na nas mogla djelovati moć Gospodnja.«

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte »Iz života Georgea Alberta Smitha« (175. stranica) i Moroni 7:10–19. Kako znate kada ste »na Gospodinovoj strani«? Što možemo učiniti da pomognemo jedni drugima ostati na Gospodinovoj strani?
2. U prvom odlomku na 175. stranici, predsjednik Smith navodi nekoliko zapovijedi koje trebamo održavati da ostanemo na Gospodinovoj strani crte. Koja nam je druga mjerila Gospodin dao da nam pomogne ostati na njegovoj strani crte?
3. Dok čitate odsjek koji počinje na 175. stranici, razmotrite kako možete koristiti učenja predsjednika Smitha da pomognete nekome tko smatra da su zapovijedi prestroge.

4. Dok ponavljate stranice 178–180, potražite Sotonine taktike koje opisuje predsjednik Smith, i razmislite o trenucima kada ste vidjeli dokaze ovih taktika. Kako možemo pomoći ljudima da ih prepoznaju i prevladaju? Kako »spoznaj[a] svrhe našeg postojanja« (180. stranica) nama pomaže da se odupremo iskušenju?
5. Razmislite o tome kako se priča sa 180. stranice može primijeniti na vas. Koje su neke od okolnosti u kojima ne osjećate nikakvu želju činiti zlo? Što možemo učiniti da stvorimo takvo okruženje u našim domovima? Na našem radnom mjestu? U našoj zajednici? U našim osobnim životima?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 4:1–11 (uključujući izvratke iz prijevoda Josepha Smitha u fusnotama); Jakovljeva 4:7; 1. Ivanova 5:3–4; Alma 13:27–28; Helaman 5:12; Nauk i savezi 82:8–10

Pomoć pri podučavanju: »Pitanja zapisana na ploču koja stoji pred razredom pomoći će učenicima da počnu razmišljati o temama čak i prije početka lekcije« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 93).

Napomene

1. »A Faith Founded upon Truth«, *Deseret News*, 17. lipnja 1944, crkveni odsjek, 9.
2. Conference Report, listopad 1945, 118.
3. *Sharing the Gospel with Others*, od. Preston Nibley (1948), 198; govor od 4. studenog 1945, u Washingtonu, D.C.
4. »Seek Ye First the Kingdom of Gods«, *Improvement Era*, listopad 1947, 690.
5. Conference Report, travanj 1941, 25.
6. Conference Report, listopad 1911, 43–44.
7. Conference Report, travanj 1949, 87.
8. Conference Report, travanj 1937, 36.
9. »A Faith Founded upon Truth«, 9.
10. Conference Report, listopad 1945, 117.
11. Conference Report, travanj 1948, 179.
12. Conference Report, travanj 1918, 39–41.
13. Conference Report, listopad 1926, 102.
14. Conference Report, listopad 1929, 23.
15. Conference Report, listopad 1932, 27.
16. Conference Report, listopad 1926, 103.
17. Conference Report, listopad 1906, 48.
18. »Seek Ye First the Kingdom of Gods«, 691.

Predsjednik Smith je podučio da zato što se Daniel pridržavao Gospodnjeg zakona o zdravlju u svoje doba, bio je dostojan »nadahnuć[a] Svesilnoga«.

Vremeniti i duhovni blagoslovi kroz Riječ mudrosti

*Naš Nebeski Otac dao nam je Riječ mudrosti
da nas blagoslovi s tjelesnim zdravljem
i pripremi nas za vječni život.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Kada je George Albert Smith bio dijete, obolio je od tifusa. Liječnik koji je postavio dijagnozu rekao je njegovoj majci da treba ostati u krevetu tri tjedna, ne jesti krutu hranu i piti malo kave. Predsjednik Smith se kasnije prisjetio:

»Kada je otišao, rekao sam majci da ne želim piti kavu. Bio sam podučen Riječi mudrosti danoj Josephu Smithu od Gospodina, koja nas savjetuje da ne koristimo kavu.

Majka je rodila troje djece, a dvoje je umrlo. Bila je izuzetno uznemirena zbog mene.«

Mladi George Albert Smith je umjesto kave zatražio svećenički blagoslov kojeg je primio od svog kućnog učitelja.

»Kada je liječnik došao sljedećeg jutra, igrao sam se vani s ostalom djecom. Bio je iznenađen. Pregledao me je i otkrio da je groznica nestala i činilo se da je sa mnom sve u redu.

Bio sam zahvalan Gospodinu za svoj oporavak. Bio sam siguran da me je on iscijelio.«¹

Predsjednik Smith želio je da Sveci razumiju da poslušnost Riječi mudrosti donosi ne samo fizičke, već i duhovne blagoslove. Na svećeničkom zasjedanju općeg sabora, ispričao je priču o starozavjetnom proroku Danielu, koji je odveden u ropstvo u Babilon i gdje se očekivalo da jede od kraljevskih jela i pije kraljevska vina:

»Daniel je bio prorok Božji, a bio je prorok jer je obdržavao Božje zapovijedi. Htio bih vam... prenijeti ovu poruku. Daniel je sa svojim suradnicima poštivao Božja učenja, uključujući i ona o vrsti hrane i pića koje trebaju koristiti, i odbio je prihvatiti hranu koja je posluživana na kraljevskom stolu. [Vidi Daniel 1:3–16.]«

Predsjednik Smith nastavio je objašnjavati da je zbog Danielove poslušnosti Gospodinovom zakonu zdravlja u njegovo doba sačuvan ne samo njegov život, već je primio i veliki duhovni blagoslov – »nadahnuće Svesilnoga«. ² [Vidi 1. prijedlog na 192. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Riječ mudrosti je brižni savjet našeg Oca, koji je sveznajući.

Pročitat ću vam dio onoga što je Gospodin rekao Crkvi 27. veljače 1833. godine.

»Riječ mudrosti na dobrobit vijeća velikih svećenika, sabranih u Kirtlandu, i crkve, a k tomu i svetaca u Sionu –

Da im se pošalje uz pozdrav; ne po zapovijedi ili prisili, već po objavi i riječi mudrosti što otkriva red i volju Božju za vremenito spasenje svih svetaca u posljednje dane.«

Razmislite o tome na trenutak – »za vremenito spasenje svih svetaca u posljednje dane«.

»Dana kao načelo uz obećanje, prilagođena sposobnosti slabih i najslabijih od svih svetaca, koji jesu ili se mogu nazvati svecima.« [Vidi NiS 89:1–3.]

Zatim nam Gospodin nastavlja govoriti da koristimo stvari koje su dobre za nas, objašnjava vrstu hrane koja je poželjna nama za korištenje, a zatim nas upozorava protiv onih stvari koje su najpogubnije i najštetnije [vidi NiS 89:5–17].

Čini mi se da smo kao narod čudesno blagoslovljeni... Gospodin nam je bio milostiv što nas je opomenuo, savjetovao nas i upozorio vezano uz mnoge stvari.³

Na Riječ mudrosti gledam kao na brižan savjet našeg Oca na nebu koji želi vidjeti kako njegova djeca postaju više poput njega...

Prihvaćam ga kao očinski savjet od onoga koji mi, znajući što mi je potrebno, kaže: »Moj sine, ove stvari nisu dobre za tebe, i ako ćeš ih izbjegavati dat ću ti suputništvo svog Svetoga Duha i radost dok živiš na ovom svijetu i na kraju vječni život.« Kako bih bezuman bio blagovati od ovih zabranjenih stvari imajući uvjerenje da je to savjet od Gospodina, a koje bih trebao izbjegavati. Osjećao bih da sam pod osudom ako bih ih blagovao, kada on koji zna bolje od bilo koga drugoga kaže da su štetne, i upozorio me na to ...

On je to smatrao važnim da nam udijeli i upozori nas, i ako on koji zna sve stvari smatra potrebnim dati nam savjet i opomenu za ova vremenita pitanja, kako bismo pažljivo mi, koji ne znamo što nas čeka sutra, trebali poštivati taj božanski savjet. Osjećam da sveci posljednjih dana kroz Riječ mudrosti imaju zakon koji će ih uzvisiti i podići ih iznad onih koji pokleknu u obdržavanju.⁴

Evandjelje Isusa Krista postoji za očuvanje duša, čije je tijelo hram, za vječnu sreću. Kako smo bezumni ako se prepustimo navikama i običajima svijeta... Naš Nebeski Otac je u svojoj dobroti i ljubavi [upozorio]: »Uslijed zla i spleta što postoje i što će postojati u srcima ljudi koji zavjere kuju u posljednje dane, upozorih vas i unaprijed opomenuh dajući vam objavom ovu riječ mudrosti...« (NiS 89:4.) Svrha evandjelja Isusa Krista je pripremiti nas da razumijemo ljepotu života kako je Gospodin ukazao da trebamo živjeti, govoreći nam kako možemo izbjeći stvari koje uništavaju svijet.⁵

Vjerujete li da nam je Gospodin dao Riječ mudrosti? Mislite li zaista da on zna što je dobro za nas? Mislite li da bi mu bilo drago ako bismo poštivali taj zakon? On kaže da bi. Mislite li da je to mislio?⁶

Braćo i sestre, ne možemo s izuzećem od posljedica olako gledati na Riječ mudrosti. Dana nam je kao opomena i savjet, ne kao zapovijed ili prisila, već kao riječ mudrosti od našeg Oca, za vremenito spasenje naših tijela i pripremu naših duša za vječni život.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 192. stranici.]

Gospodin obećava umno i tjelesno zdravlje onima koji poštuju Riječ mudrosti.

Zahvalan sam za predivnu Riječ mudrosti, njezinu jednostavnost, i kao što Gospod kaže: »Prilagođena sposobnosti slabih i najslabijih

od svih svetaca, koji jesu ili se mogu nazvati svecima.« Zastao sam da pitam ... jesmo li dostojni da se zovemo svecima? Svi koji se nadaju biti nazvani svecima trebaju zasigurno poštivati Riječ mudrosti. I što to znači za nas? Daje nam slatkoću u životu, izvlači iz nas otrovne pare koju mnogi ljudi udišu kao posljedicu pušenja duhana. Izvodi nas iz odvratnog stanja koje je posljedica žvakanja duhana. Čuva nas, ako je poštujemo, od nevolja zbog unošenja [droga] u naše tijelo koje se nalaze u čaju, kavi, te od katastrofalnog učinka alkohola ...

Naš Nebeski Otac nam ne govori samo što trebamo izbjegavati, već nam kaže što možemo koristiti uz pogodnosti. Rekao nam je da su sve žitarice, korisno bilje, plodove loze, itd., dobri za čovjeka. Meso životinja i ptica nebeskih; a te stvari kaže da možemo koristiti štedljivo i uz zahvaljivanje; i želim naglasiti uz zahvaljivanje.⁸

Primjećujemo da usklađivanje sa zakonima zdravlja dovodi do umne i fizičke snage, i otkrivamo da kroz neposluh slijedi umno i fizičko propadanje. Naš Stvoritelj, Otac naših duhova, koji nam je dao priliku živjeti na ovoj zemlji, rekao nam je da određene stvari spomenute u toj objavi nisu dobre za nas. Dao nam je dragocjena obećanja ako budemo poslušni ovom zakonu – obećanja mudrosti, zdravlja i snage, te da će nas anđeo zatornik mimoići i neće nas povrijediti, kao što je mimoišao djecu Izraelovu [vidi NiS 89:18–21].⁹ [Vidi 3. prijedlog na 192 stranici.]

Poslušnost Riječi mudrosti jača našu vjeru i duhovnost.

Potpuno sam uvjeren da nam je Gospodin u svojoj milosti, kada nam je davao Riječ mudrosti, dao ne samo da budemo zdravi dok živimo na ovom svijetu, već da naša vjera može biti osnažena, da naše svjedočanstvo o božanskoj prirodi poslanja našeg Gospodina i Učitelja može biti povećano, da se možemo bolje pripremiti za povratak u njegovu nazočnost kada naš posao ovdje završi. Plašim se da kao sinovi i kćeri Siona ponekad pokleknemo u shvaćanju važnosti ove velike poruke svijetu.¹⁰

Želim vam reći, prema mojoj procjeni, da je korištenje duhana, sitnica prema nekim ljudima, bilo sredstvo uništenja njihovog duhovnog života, sredstvo koje ih tjera od suputništva Duha našeg Oca,

»Naš Nebeski Otac nam ne govori samo što trebamo izbjegavati, već nam kaže što možemo koristiti uz pogodnosti.«

koje ih je udaljilo od društva dobrih muškaraca i žena i dovelo ih do neuvažavanja i prijekora djece koja su im rođena, a ipak će davao reći čovjeku: O, ma to je samo sitnica!¹¹

Živimo u doba kada se Gospodin ponovno obratio svom narodu. Mi koji smo članovi Crkve, koji živimo prema zahtjevima našeg Oca na Nebu, savršeno razumijemo da Bog živi i da nagrađuje one koji mu revno služe. Razumijemo da nam je dao određena pravila i smjernice da nas vode u ovom životu, a poslušnost tim zahtjevima osigurava nam njegovu naklonost, te će obećani blagoslovi slijediti našu poslušnost; no ako pokleknemo u poslušnosti njegovim učenjima, ako zanemarimo njegove mudre savjete, tada nemamo obećanja od njega i gubimo prilike koje nam neće ponovno doći. Osjećam da je važno da sveci posljednjih dana slušaju ovaj određeni zakon [Riječ mudrosti]. Vjerujem da poslušnošću sveci posljednjih dana mogu uživati u puno više vjere. Čitamo u Mormonovim učenjima da kada nije bilo čudesa u tom narodu, to je bilo jer nisu imali

vjere; i rekao im je, nadalje, da bez vjere »užasno je stanje čovjekovo«. [Vidi Moroni 7:37–38.] Ako kršimo poznatu volju Gospodnju prirodno je da će naša vjera slabiti, jer Duh se neće zauvijek naprezati s nama ...

Čvrsto vjerujem da je zbog zanemarivanja ovog jednostavnog zahtjeva vjera nestala iz srca nekih naših ljudi – da će se kroz šire obdržavanje Riječi mudrosti vjera povećati među svecima posljednjih dana i da će se veća spoznaja utjecati kao rezultat; jer će zbog poslušnosti tome doći preduvjet za poslušnost drugim zakonima našeg Oca, a usklađivanje sa svakim osigurava blagoslov.¹² [Vidi 3. i 4. prijedlog na 192. stranici.]

Kroz poslušnost Riječi mudrosti, pripremamo se za vječni život.

Ponekad se pitam shvaćaju li sveci posljednjih dana da nam je [Riječ mudrosti] dana za naše uzvišenje; ne samo kao naš vremeniti blagoslov, već da nas pripremi za duhovan život ...

Rečeno nam je da je razum slava Božja [vidi NiS 93:36], i svi se divimo razumnim muškarcima i ženama, stoga naša želja treba biti postaviti temelj za povećanu umnu snagu i ne činiti ništa da je oslabimo. Očito je u životima nekih da se lišavaju umne snage koju bi mogli uživati, stalnim korištenjem stvari za koje je naš Nebeski Otac rekao da nisu dobre; kao posljedica postaju manje razumni i ne uspijevaju se pripremiti za vječni život koji bi trebao biti njihova ambicija.¹³

Ako vjerujemo kao što tvrdimo, da Isus jest Krist, i da smo djeca našeg Nebeskog Oca, kako bismo tada pažljivi trebali biti u svom ponašanju da bismo mogli biti dostojni hramova u kojima obitavamo, koji su stvoreni na sliku Božju. Koliko nas shvaća da unoseći u svoj sustav stvari koje je naš Otac zabranio oskrvrnjujemo hram duha? Koliko nas zastane razmotriti da se, kada se prepuštamo slabosti našeg tijela, lišavamo prilika koje nas čekaju u budućnosti i odričemo blagoslova koje Gospodin ima u pripremi za vjerne?¹⁴

Ako će se ovaj zakon, koji je prilagođen mogućnostima najslabijeg među nama, poštivati, bit će temelj na koji se mogu nadograditi mnogi veliki blagoslovi koje će naš Otac rado dati, a na koje u protivnom ne bismo imali pravo i ne bismo ih mogli primiti. Kako

se bilo tko od nas može osjećati opravdano zanemarivanjem jednostavnog zakona Božjeg za kojeg je on, svojim vlastitim glasom, rekao da svatko od nas može poštivati? Možemo li očekivati da ćemo moći obdržavati viši zakon, i moći steći veliko uzvišenje, ako pokleknemo u obdržavanju ovog jednostavnog zahtjeva?¹⁵ [Vidi 3. prijedlog na 192. stranici.]

**Najbolji način da podučavamo svoje obitelji poštivati
Riječ mudrosti jest da je sami poštujemo.**

Očevi i majke, ako će obdržavati Riječ mudrosti, mogu prenijeti na svoje potomstvo vrline i snagu koju im u protivnom ne bi mogli dati. Vjerujem da će sputništvo Duha našeg Oca biti u srcima i domovima onih koji obdržavaju ovaj zakon, a njihova želja da budu poslušni prenijet će se na njihovu djecu... Poznata je činjenica da je učinak duhana na mozak djeteta vrlo štetan, da uništava pamćenje i otupljuje fine osjete; također, učinak alkohola na mladi mozak vrlo je štetan: slama želju osobe da bude čestita i poštena, te vodi k porocima i kriminalu... Gospodin nam je dao ovaj zakon u dobroti i ljubavi, obećavajući određene blagoslove ako budemo poslušni njegovom savjetu. Osjećam potrebu da vas opomenem, moja braćo i sestre, da to podučavate u svojim domovima. Usmjerite pažnju svojoj djeci u razvoju na to, i na nagradu koja ovisi o obdržavanju toga zakona.

Dopustite mi da vam kažem da je najbolji dokaz naše vjere u taj zakon, što vjerujemo da je došao od Boga, stalno pridržavanje istoga u našim životima. Možemo ga propovijedati po cijele dane, ali ako ga prekršimo u praksi, naš primjer može biti koban za one koje volimo više od života, jer oni će osjećati da nas mogu sigurno slijediti kamo ih mi povedemo.¹⁶

Dopustite mi da vas zamolim, proučavajte Riječ mudrosti uz molitvu. Nemojte je samo čitati; proučavajte je uz molitvu. Otkrijte zbog čega nam je naš Nebeski Otac to dao. Dao nam je to uz obećanje duljeg života i sreće, ne ako je se ne uspijemo pridržavati, već ako je se pridržavamo. Čitajte Riječ mudrosti u nazočnosti svojih obitelji i postavite primjer. Ako to budemo činili, Sion će nastaviti rasti. Ako to budemo činili Crkva Jaganjca Božjeg nastaviti će biti sila za dobro u svijetu.¹⁷ [Vidi 5. prijedlog na 192. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Na 186. stranici, predsjednik Smith spominje priču o Danielu koji je odbio konzumirati kraljeva jela i pića. Pročitajte 1. poglavlje Daniela, i razmislite o iskustvu koje ste imali kada se od vas očekivalo da blagujete nešto što je zabranjeno kroz Riječ mudrosti. Koji su neki primjereni načini da obdržavamo Riječ mudrosti u takvim okolnostima, a da ipak iskažemo poštovanje prema drugima?
2. Pročitajte prvi odsjek učenja (stranice 186–187). Kako možete iskoristiti ova učenja da pomognete nekome tko ima poteškoća u obdržavanju Riječi mudrosti?
3. Ukratko ponovite stranice 187–191, u kojima predsjednik Smith raspravlja o blagoslovima obećanim onima koji obdržavaju Riječ mudrosti (vidi i NiS 89:18–21). Kako su ova obećanja bila ispunjena u vašem životu? Koje ste druge blagoslove primili dok ste živjeli ovaj zakon?
4. Na 190. stranici, predsjednik Smith obećava da obdržavanje Riječi mudrosti donosi »preduvjet za poslušnost«. Što taj izraz znači za vas?
5. Prema vašem mišljenju, kako naša poslušnost Riječi mudrosti pomaže Crkvi postati »sila za dobro u svijetu«? (191. stranica). Uz molitvu proučite 89. odsjek Nauka i saveza, kao što navodi predsjednik Smith, i razmislite što možete učini da potpunije obdržavate Riječ mudrosti.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: 1. Korinćanima 6:19–20; Alma 34:36; Nauk i savezi 29:34; 130:20–21

Pomoć pri podučavanju: »Možete izraziti ljubav za one koje podučavate pozorno ih slušajući i iskreno se interesirajući za njihov život. Kristolika ljubav ima moć smekšati srca i pomoći ljudima da čuju šaputanja Duha« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 46).

Napomene

1. »Boyhood Experiences«, *Instructor*, veljača 1943, 73.
2. Conference Report, listopad 1943, 44.
3. »Saints Blessed«, *Deseret News*, 12. studeni 1932, crkveni odsjek, 5.
4. Conference Report, travanj 1907, 19–21.
5. »Seek Ye First the Kingdom of God«, *Improvement Era*, listopad 1947, 688.
6. Conference Report, listopad 1935, 121.
7. Conference Report, travanj 1907, 21.
8. Conference Report, listopad 1923, 72–73.
9. Conference Report, travanj 1907, 19.
10. Conference Report, travanj 1907, 19.
11. Conference Report, travanj 1918, 40.
12. Conference Report, listopad 1908, 83–84.
13. Conference Report, travanj 1907, 19.
14. Conference Report, travanj 1905, 62.
15. Conference Report, listopad 1908, 84.
16. Conference Report, travanj 1907, 21.
17. Conference Report, travanj 1949, 191.

George Albert Smith posjetio je biskupovo skladište s drugim crkvenim vodama. Zbog toga što je Crkva skladištila granu, bila je spremna pomoći onima u potrebi kao posljedica II. svjetskog rata.

Vremenito spasenje za nas i druge

*Ako slijedimo Gospodinov savjet, moći
ćemo bolje udovoljiti svojim vremenitim
potrebama i pomoći potrebitima oko nas.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

George Albert Smith postao je predsjednik Crkve pred kraj II. svjetskog rata. Rat je ostavio mnoge narode u ruševinama, a tisuće ljudi živjeli su bez hrane i drugih potreština. U govoru na općem saboru, predsjednik Smith opisao je njihov položaj i potaknuo svece da pomognu umanjiti njihovu patnju: »Svi su oni [Božja] djeca. Oni nas trebaju; oni ne trebaju samo našu moralnu podršku i naša vjerska učenja, već trebaju hranu, odjeću, posteljinu i razne oblike pomoći jer im u većini slučajeva nije ostalo ništa. Kada biste mogli vidjeti neka od pisama koja stižu u naš ured nekih ljudi u potrebi od tamo, srca bi vam se stegnula. Ljudi koji su odvedeni iz svojih domova s idejom da će im biti dopušteno naseliti se drugdje, a zatim su odjednom napušteni, i kada su se vratili u svoje domove, našli su ih poharane i opljačkane od svega što su imali – svega – i ostavljeni su bespomoćni, ne imajući kamo poći.«¹

Budući da Crkva godinama prakticira dugogodišnje skladištenje hrane, bila je spremna za ove okolnosti. Nastojanja za pružanje pomoći počeli su krajem 1945. godine, kada je predsjednik Smith otišao u Washington, D.C., kako bi se dogovorio s predsjednikom Sjedinjenih Država, Harryjem S. Trumanom, da se u Europu pošalje hrana i odjeća. Tijekom njihovog sastanka predsjednik Truman je rekao: »Bit će nam drago pomoći vam kako god budemo mogli... Koliko vam treba da sve pripremite?«

Predsjednik Smith ga je iznenadio odgovorivši: »Sve je već spremno... Gradili smo silose i punili ih žitaricama, povećavali naša stada i krda, a sada trebamo automobile i brodove kako bismo poslali značajne količine hrane, odjeće i posteljine Europljanima koji su u nevolji. Imamo organizaciju u Crkvi [Potporno društvo] koja ima više od dvije tisuće gotovih popluna.«

Predsjednik Smith je izvijestio svece da je kao rezultat ovih pošiljki »mnogo ljudi primilo toplu odjeću, posteljinu i hranu bez odgode. Čim smo mogli dobiti automobile i brodove, imali smo što je potrebno da to pošaljemo u Europu.«²

Gotovo 15 godina ranije, starješina Smith, tada član Zbora dvanaestorice apostola, obratio se Potpornom društvu tijekom jednog drugog razdoblja krajnje potrebe – Velike depresije. Podučio je da pomaganje potrebitima nadilazi pružanje vremenite pomoći; također se traži iskrena dobrota i dobrohotnost:

»Prema mojoj procjeni, dobrota nikada nije bila potrebija nego sada. Ima dana kada su duše ljudi pod kušnjom, a njihova srca stegnuta. Ovo su dani kada se mnogi suočavaju s glađu i teškoćama, čak i neki sveci posljednjih dana ...

»Ja vjerujem da nam naš Nebeski Otac daje priliku za rast... Sada ćemo otkriti je li ljubav za koju je Spasitelj rekao da treba biti u našim srcima među nama.«³ [Vidi 1. prijedlog na 203. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Ako smo mudri s našim sredstvima, bit ćemo spremni za teška vremena.

To je bio savjet prvih pionira pod predsjednikom [Brighamom] Youngom, da se čuva godišnja zaliha hrane pri ruci, stoga ako itko izgubi svoje usjeve može se snaći do sljedeće sezone ...

Možda ćemo proći kroz teška vremena, braćo i sestre, ali možemo se pripremiti za to ako se prisjetimo sedam godina obilja i sedam godina gladi u doba faraona i planiramo poput njih [vidi Postanak 41]. Takvi uvjeti mogu ponovno doći. To ne znamo, ali znamo da su u ranim danima Crkve predsjedništvo i vodstvo savjetovali ljude da skladište dovoljno hrane kako bi bili spremni za

hitne slučajeve. Rezultat je bio da kada su se ljudi smjestili ovdje i kada su farme počele proizvoditi, a krda i stada povećavati, nije bilo stvarne potrebe da bilo tko pati zbog hrane.⁴

Živimo u opasno doba. Sveta se pisma ispunjavaju, i čini mi se da je ovo vrijeme u kojem će, ako je to moguće, i sami odabranici biti zavarani. Čudesno je kako brzo oni koji žele povećati svoje financijske interese u svijetu nalaze razloge zanemariti jednostavna Gospodinova učenja o našem životu. I čudno mi je kako mnogo ljudi padne u naviku slušanja onih koji govore stvari suprotne objavljenom volji našeg Nebeskog Oca ...

Ovaj je narod primio savjet da čuvaju svoju energiju i svoja sredstva. Podučili su nas oni koje je Gospodin podigao da nas upute da trebamo živjeti u skladu s našim mogućnostima, da ne trebamo slijediti trendove svijeta i trošiti brzo, ili brže nego što možemo zaraditi novac koji dolazi u naše ruke, već da se brinemo za sebe i svoje obitelji.

Bojim se da su sveci posljednjih dana, u mnogim slučajevima, zaslijepljeni svojom vlastitom taštinom zbog svoje želje da budu ono što je od svijeta; a rečeno nam je jednostavnim govorom našeg Nebeskog Oca da ne možemo živjeti onako kako živi svijet i uživati u njegovom Duhu.⁵

Neki pojedinci... se rješavaju svoje imovine i troše svoj novac na nepotrebne stvari, a ako dođu teška vremena, mogu se naći u situaciji da neće moći pokriti svoje obveze.

Možemo naučiti lekciju od mrava. On skuplja svoje potrepštine kada su dostupne i skladišti ih za vrijeme kada ih neće biti moguće pronaći. Kao rezultat, njegova je smočnica obično dobro opskrbljena. Skakavac, mnogo veći insekt, ne radi tako. On ne skuplja ništa u smočnicu za teška vremena, već ovisi o providnosti da mu osigura ono što treba, a rezultat je da većina skakavaca strada od gladi.

Plašim se da su neki ljudi poput skakavca i ne koriste razborito svoje mogućnosti. Kada bi naučili lekciju od mrava, oni bi skupljali hranu koja im je potrebna i uvijek imali nešto pri ruci.⁶ [Vidi 2. prijedlog na 203. stranici.]

»Možda ćemo proći kroz teška vremena, braćo i sestre, ali možemo se pripremiti za to.«

Gospodin nas je uputio da radimo kako bismo zaradili za uzdržavanje.

Sama činjenica da je novac dostupan mnogim ljudima daje mladima u nekim slučajevima osjećaj da zbog toga što novac dolazi relativno jednostavno, pošten rad nije potreban ili poželjan. A ipak sam zadovoljan što nitko tko je ikada živio na zemlji, ne zarađujući za svoj život poštenjem i marljivošću, nije izbjegao da se ne iskvari.

Ako naša djeca odrastaju u lijenosti, znamo da to nije drago Gospodinu.⁷

Koliko će nam samo biti bolje ako se bavimo razboritim radom.⁸

Naš Nebeski Otac... davno je rekao da ima besposlenih u Si-
onu... i rekao je: »Koji je besposlen, nek ne jede kruha i ne nosi odjeće radnikove.« [NiS 42:42.] Pretpostavljam da nije mislio na one koji ne mogu naći posao i koji se ispravno pokušavaju brinuti za sebe. Pretpostavljam da govori o navikama nekih ljudi da se

oslanjaju na svoje bližnje... Smatram da nikome u ovom svijetu nije dano opravdanje da misli kako se može osloniti na nekoga drugoga da mu osigura uvjete za život. Dok sam bio dijete nisam mislio da će netko drugi biti prisiljen osigurati mi sredstva za život. Gospod mi je dao razum. On je naložio da trebam raditi, i počeo sam raditi kad sam imao dvanaest godina, i u tome sam se radovao, i zaradio sam svoj kruh i pomagao drugima više od pedeset godina.

Zahvaljujem Bogu za posao zbog radosti koja dolazi iz obavljanja stvari u svijetu. Ne ukazujem na bilo koje posebno zanimanje osim da je časno. No Gospodin je naveo da trebamo biti radišni. U drevna vremena rekao je da trebamo zaraditi za život u znoju lica svog [vidi Postanak 3:19].⁹ [Vidi 3. prijedlog na 204. stranici.]

Ni bogataš ni siromah ne trebaju usmjeriti svoja srca ka bogatstvu.

»Jao vama bogataši, koji ne date od imutka svoga siromahu, jer će bogatstvo vaše nagrizati duše vaše! I to će biti vaša pritužba u dan pohoda, i suda, i gnjeva: Žetva je prošla, ljeto je završilo, a duša se moja spasila nije!« (NiS 56:16.)

To je Gospodin rekao za bogate ljude koji odbijaju udijeliti od svog imetka siromašnima. Ali on kaže nešto jednako ozbiljno siromahu koji ne daje sve od sebe. On kaže:

»Jao siromasima, kojima srce nije skršeno, kojima duh nije raskajan, i čijem trbuhu nikad dosta nije, i čije se ruke ne zaustavljaju grabeći tuđa dobra, čije su oči pune lakomosti, i koji ne rade rukama svojim!« (NiS 56:17.) ...

Zatim nadalje kaže: »No blaženi siromasi koji su čista srca.« U tome je bitna razlika: »Blaženi siromasi koji su čista srca, kojima su srca skršena i duh raskajan, jer će vidjeti kraljevstvo Božje gdje dolazi u moći i velikoj slavi na njihovo izbavljenje, jer će mrs zemaljski njihov biti.« (NiS 56:18.)

To su oni koji ne posjeduju bogatstva svijeta ali ipak imaju život, biće i razum, i koji su željni činiti stvari koje Gospod želi da čine ...

Sada, moja braćo i sestre, imamo i bogataše i siromahe u našoj organizaciji. Ako smo siromasi, možemo biti dostojni kao što je Gospodin ovdje naveo. Možemo biti čista srca i dati sve od sebe, i

on neće dopustiti onima koji daju sve od sebe da pate zbog životnih potrepiština među ljudima koji su u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana ...

Nadam se da nećemo postati ogorčeni jer su neki muškarci i žene dobrostojeći. Ako smo dobrostojeći, nadam se da nećemo biti sebični i nesvjesni potreba druge djece našeg Oca. Ako nam je bolje nego njima, trebamo biti pravi braća i sestre, a ne se pretvarati. Naše želje trebaju biti da u ovom svijetu razvijemo takvu organizaciju kako bi drugi, vidjevši naša dobra djela mogli biti potaknuti veličati ime našeg Nebeskog Oca ...

Ne smijemo zapasti u loše navike drugih ljudi. Ne smijemo zapasti u stanje uma da uzmemo ono što drugi ima. Pogledajte ponovno deset zapovijedi, i pronaći ćete jedan kratak odlomak: »Ne poželi kuće bližnjega svoga!« [Izlazak 20:17.] ...

Ne smijemo zapasti u takvo stanje uma. Drugi to mogu učiniti, ali ako imamo duh evanđelja Isusa Krista u našim srcima, nećemo biti zavarani u tom pogledu.

Rečeno nam je da ne možemo služiti Bogu i nekom drugom gospodaru [vidi Matej 6:24]. Moramo donijeti odluku, i ako želimo biti slugе Božji, djeca našeg Nebeskog Oca i dobiti njegove blagoslove, moramo to činiti poštivajući ga i obdržavajući njegove zapovijedi. Naše osjećaje, i našu ljubav, ako mogu upotrijebiti taj izraz, treba otvoriti prema svijetu koliko god će ih ljudi prihvatiti.¹⁰ [Vidi 4. prijedlog na 204. stranici.]

Kroz desetinu i druge prinose, pomažemo u djelu Crkve i blagoslivljamo potrebite.

Gospodin nam je dao povlasticu da darujemo jednu desetinu naših prihoda, za njegovu Crkvu, za napredak njegovog djela u svijetu. Oni koji plaćaju desetinu primaju svoj blagoslov... Ne možemo očekivati da ćemo zaraditi blagoslove bez pravog truda. Od nas će se tražiti da prinesemo što se nekima može činiti kao žrtva. Pretpostavljam da ljudi misle kada plaćaju svoju desetinu da prinosе žrtvu, ali nije tako. Oni ulažu stvarnu investiciju koja će vratiti vječnu dividendu. Naš Nebeski Otac dao nam je sve što imamo. On sve stavlja u naše ruke, dajući nam ovlast da zadržimo za vlastito korištenje

jednu devetinu svega, a zatim nas traži da stavimo jednu desetinu kamo on kaže, gdje zna da će se postići mnogo dobrog u napretku njegove Crkve.

Kada smo jutros čuli izvješća o ovoj velikoj Crkvi [tijekom zasjedanja općeg sabora], financijska su me izvješća uvelike impresionirala – da znamo da je velika organizacija poput ove, sa svojim mnoštvom ljudi, koja funkcionira na toliko mnogo načina, usred svjetskog kaosa i nevolja u takvom stanju da netko iz predsjedništva Crkve može stati ovdje i iskreno nam reći da Crkva nije u dugovima. Uz nacije i većinu ljudi u dugovima, ipak se Crkvom upravlja tako da nije u dugovima. Razmislimo o tome. Podržimo Crkvu. Slijedimo aktivno vodstvo Crkve. Živimo tako da nas Gospodin može blagosloviti kao što blagoslivlja Crkvu.¹¹

Ako ste platili poštenu desetinu, mogu reći bez oklijevanja da je preostalih devet desetina bilo veći blagoslov onima koji su platili, nego sto posto iznosa onima koji nisu. Ovo je Gospodnje djelo... Ljudi to ne bi mogli postići. Vašom velikodušnošću i svime što dajete, vašim misionarskim radom, vašom brigom za siromašne... svime što dajete kao obični ljudi, svjedočim da vam ono što vam ostaje donosi više sreće, mira, utjehe i uvjerenja u vječni život nego što bilo koji drugi narod uživa u današnjem svijetu.¹²

Siguran sam da Gospodin voli one ponizne, vjerne duše koje su spremne posegnuti i dirnuti one koji su u potrebi bilo za hranom, odjećom, posteljinom ili dobrotom jer to je dio evanđelja Isusa Krista.¹³ [Vidi 5. prijedlog na 204. stranici.]

**Ako smo darežljivi s našim sredstvima,
nema potrebe da itko bude zakinut.**

Nema potrebe da bilo koji muškarac, žena ili dijete u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana budu zakinuti, jer je Crkva organizirana da pomogne onima kojima nedostaju životne potrepeštine. Ima dovoljno za sve, i viška... Bog je dopustio ljudima da steknu bogatstvo, i ako su ga stekli pošteno, ako je njihovo, on će ih blagosloviti kako će ga koristiti, ako će ga koristiti ispravno.¹⁴

Postajemo toliko zaokupljeni svijetom da zaboravljamo ljude koji pate, a kojima bismo u mnogim slučajevima mogli pomoći.¹⁵

»Gospodin nam je dao povlasticu da darujemo jednu desetinu naših prihoda, za njegovu Crkvu, za napredak njegovog djela.«

Razmislite o muškarcima i ženama koji su nezaposleni... Razmislite o brojnoj djeci našeg Oca koje on voli onoliko koliko voli sve nas koji ćemo biti u nevolji. Razmislite kakva će patnja biti ako mi koji smo više blagoslovljeni nismo darežljivi sa stvarima koje je Bog stavio u naše ruke – ne samo sa stvarima, već ako uskratimo njegovoj djeci riječ ohrabrenja i pomoći, propustimo posjetiti domove u kojima ima mnogo onih u potrebi i dati ono što je moguće svakome od nas da udijeli. Braćo i sestre, sve ove prilike dane su nam da obogatimo svoj život, da razvijemo našu osobnost i da možemo sabirati sebi blago na nebu gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu [vidi Matej 6:20]. Ove nam prilike pruža sve-mudri Otac koji je znajući svršetak od početka rekao: »Ovo je put, njime idite.«

Pogledajmo unaokolo po našoj okolini – ne prepustivši to biskupu ili predsjednici Potpornog društva, već neka svatko od nas bude službenik brižnosti prema onima koji će nas toliko trebati. I što god učinili, nemojmo učiniti da se oni koji trebaju pomoć osjećaju kao sirotinja. Udijelimo ono što dajemo kao da im to pripada. Bog nam je to pozajmio. Ponekad mi koji smo sakupili sredstva [djelujemo] kao da mislimo da pripadaju nama. Sve što mi imamo, naša hrana, naša odjeća, naše sklonište, naši domovi i naše prilike dane su nam kao upraviteljima u Crkvi i kraljevstvu našeg Nebeskog Oca, i ako ćemo... udijeliti od naših stvari iako mogu biti kao udovičin novčić, dobit ćemo od njega, koji živi na visini, blagoslove koje trebamo ovdje na zemlji, i kada dođe vrijeme da krenemo dalje, pronaći ćemo blagoslove voljenog Oca koji je cijenio napore koje smo uložili.¹⁶

Ako se želimo poistovjetiti s kraljevstvom našeg Gospodina, celestialnim kraljevstvom, ovo je naša prilika da se pripremimo – s ljubavlju nehinjenom, marljivošću, štedljivošću, ustrajnošću, sa željom da učinimo sve što je u našoj moći da blagoslovimo druge, da damo – ne samo da uvijek osjećamo da moramo primiti, već da želimo dati, jer kažem vam: »Blaženije je davati nego primiti.« [Djela 20:35.] Evanđelje Isusa Krista je evanđelje davanja, ne samo od našeg imetka, već od nas samih, i zahvaljujem mom Nebeskom Ocu što pripadam organizaciji koja je tako upućena.¹⁷ [Vidi 6. prijedlog na 204. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. George Albert Smith rekao je svecima tijekom Velike depresije: »Ja vjerujem da nam naš Nebeski Otac daje priliku za rast« (stranica 196). Što to vama znači? Na koje se načine »razvijamo« dok služimo osobama u potrebi?
2. Dok čitate prvi odsjek učenja (stranice 196–197, razmotrite stvari koje možete učiniti kako biste počeli ili poboljšali svoje skladištenje hrane i resursa. Koji su neki primjeri hitnih situacija ili uvjeta za koje se trebate pripremiti? Što svećenički zborovi i Potporna društva mogu učiniti da pomognu članovima pripremiti se za te hitne situacije?

3. Ponovite odsjek koji počinje na 198. stranici i pročitajte Nauk i saveze 68:31. Što mislite zašto Gospodin traži od nas da radimo za svoje uzdržavanje? Koji su neki od učinkovitih načina da podučimo djeci važnost rada?
4. Pročitajte upozorenja predsjednika Smitha bogatima i siromašnim na stranicama 199–200. Koje su posljedice usmjeravanja našeg srca na bogatstvo? Što možemo učiniti da to izbjegnemo?
5. Pročitajte odsjek koji počinje na 200. stranici, u kojem predsjednik Smith raspravlja o blagoslovima plaćanja desetine i drugih prinosa. Koji su neki od učinkovitih načina za podučavanje mladih ili novih članova o tim blagoslovima?
6. Dok proučavate posljednji odsjek učenja (stranice 201–203), razmislite o određenim stvarima koje možete činiti da pomognete biskupu i drugim vođama odjela zadovoljiti potrebe ljudi u vašem odjelu ili zajednici. Što za vas znači: »Ne samo od našeg imetka, već od nas samih?«

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Efežanima 4:28; Jakovljeva 1:27; 2. Nefi 5:17; Jakov 2:17–19; Mosija 4:22–25; Nauk i savezi 104:13–18

Pomoć pri podučavanju: »Čak i kada podučavate puno osoba istodobno, možete posegnuti za pojedincima. Na primjer, to činite kada svakoga toplo pozdravite na početku nastave... Posežete za njima i kada učinite da sudjelovanje postane primamljivo i sigurno.« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 35).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1948, 181.
2. Conference Report, listopad 1947, 6.
3. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 706.
4. Conference Report, travanj 1947, 162, 165.
5. Conference Report, travanj 1929, 30.
6. *Improvement Era*, kolovoz 1946, 521.
7. »Some Warning Signs«, *Improvement Era*, srpanj 1948, 425.
8. Conference Report, listopad 1949, 171.
9. Conference Report, listopad 1934, 49–50.
10. Conference Report, listopad 1949, 170–172.
11. Conference Report, travanj 1941, 25, 28.
12. Conference Report, travanj 1948, 16–17.
13. Conference Report, travanj 1947, 162.
14. Conference Report, listopad 1949, 169, 171.
15. Conference Report, travanj 1948, 181.
16. »Saints Blessed«, *Deseret News*, 12. studeni 1932, crkveni odsjek, 8.
17. Conference Report, listopad 1934, 52.

Moć dobrote

*Dobrotom i strpljenjem možemo smekšati srca
i potaknuti druge ljude da žive pravedno.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

George Albert Smith čvrsto je vjerovao u moć dobrote da smekša srca. Podučio je da se trebamo »suočiti s našim problemima u duhu ljubavi i dobrote prema svima«. ¹ Njegova unuka ispričala je kako njegova dobrota i pažnja za druge unose mir u napete situacije:

»Jednog vrućeg ljetnog dana nastao je problem ispod ulice u blizini djedove kuće u Salt Lake Cityju, a neki su radnici iz grada došli da to poprave. Vani je bilo vruće, sunce je upržilo, a posao se sastojao od korištenja pijuka i lopate pri čemu je znoj lijevao s lica i leđa muškaraca dok su kopali cestu. Radnici nisu birali riječi, ili ih njihove majke nisu bolje naučile, već su psovali i bili vulgarni. Njihove su riječi ubrzo postale uvredljive mnogim susjedima čiji su prozori bili otvoreni jer su htjeli uhvatiti malo povjetarca koji bi im pomogao da se rashlade.

Netko od njih je izašao i zamolio ljude da prestanu s vulgarnostima, a pritom je naglasio da ovdje živi brat Smith – i zamolio da pokažu malo poštovanja i budu tiši. Na to su ljudi razvezali usta novim nizom vulgarnih riječi. Djed je tiho pripremio malo limunade i stavljajući čaše i bokal na pladanj ponudio je ljudima koji su naporno radili rekavši: 'Moji prijatelji, djelujete pregrijano i umorno. Zašto ne biste došli i sjeli pod moja stabla i popili hladno piće?' Njihova je ljutnja nestala, a ljudi su na dobrotu reagirali s krotkošću i zahvalnošću. Nakon ugodne kratke stanke vratili su se na posao i dovršili ga pažljivo i tiho.« ² [Vidi 1. prijedlog na 212. stranici.]

Jedan od razloga zašto se predsjednik Smith odnosio prema ljudima s dobrotom bilo je njegovo uvjerenje da u svakome postoji

»Djed je tiho pripremio malo limunade i stavljajući čaše i bokal na pladanj ponudio je ljudima koji su naporno radili.«

urođena dobrota. Svega nekoliko tjedana prije smrti predsjednika Smitha, starješina Matthew Cowley, član Zbora dvanaestorice, posjetio ga je u bolnici. »Prišao sam njegovom krevetu«, rekao je, »i on je posegnuo prema meni i primio me za ruku, i čvrsto je stisnuvši rekao: 'Mladiću, sjeti se da sve dane svog života možeš pronaći dobro u svakome ako ćeš to tražiti.'«

Starješina Cowley na to je rekao o predsjedniku Smithu:

»Volio je svakoga jer je mogao vidjeti dobro u njima. Nije gledao na grijeh ni s najmanjom mjerom popustljivosti, ali je volio grešnika jer je znao da je Bog ljubav [vidi 1. Ivanova 4:16], i da Božja ljubav obnavlja ljudske duše i kroz taj proces može pretvoriti grešnika u sveca.

Možda ima grešnika koji su pogrešno zamijenili njegovu ljubav za poštovanje. On nije poštivao grešnika, već ga je volio. Siguran sam da je ljubav pronašla odgovor u srcima i životima onih koje je volio.«³

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Duh Gospodnji je duh dobrote, a ne grubosti i kritike.

Ponekad osjećam tugu kad čujem da netko govori ružne stvari, ne samo o ljudima u našoj Crkvi, već o ljudima u svijetu. Ružne se stvari obično ne govore po nadahnuću od Gospodina. Duh Gospodnji je duh dobrote; on je duh strpljenja, on je duh dobrohotnosti, ljubavi tolerancije i trpljenja; i ne postoji nijedan među nama tko ne treba sve ove vrline koje su rezultat posjedovanja Duha našeg Nebeskog Oca.⁴

Treba koristiti svaki utjecaj koji vodi ka miru. Lucifer koristi sva sredstva da uništi duše ljudske obitelji. On je aktivniji više nego što je ikada bio i djeluje na podmukle načine. Neću koristiti vrijeme za nabranje mnogih načina na koje djeluje, ali ima jedan način na koji radi, i tako je radio od početka svijeta, a to je da dovodi u kušnju jednu osobu da uništi ugled druge govoreći ružne stvari o njoj.⁵

Tako je jednostavno kritizirati drugoga, pronaći manu, a ponekad govorimo oštro o našim susjedima i prijateljima. Ovo nam je rekao naš Nebeski Otac ... :

»Nemojte suditi, da ne budete suđeni!

Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi; kako budete mjerili, onako će se i vama mjeriti.

Što imaš gledati trun u oku brata svojega, a brvna u svom oku ne zapažáš!

Kako li možeš reći bratu: 'De da ti izvadim trun iz oka!' dok je brvno u tvom oku?« [Matej 7:1–4.]

Mi smo kao narod primili savjet da ne budemo kritični, neljubazni, da ne govorimo oštro o onima s kojima se družimo. Trebali bismo biti najbolji primjer toga u svijetu. Razmislite o kritici danas. Uzmite novine i pročitajte ružne stvari koje neka osoba govori o drugima, a ipak u mnogim slučajevima osoba koja kritizira ima brvno u svom oku i uopće ne vidi jasno, no smatra da njegov brat ima trun u svom oku.⁶ [Vidi 2. prijedlog na 212.]

Nismo li prilično skloni ograničenjima i slabostima naših bližnjih? Ipak, to je suprotno učenjima evanđelja Isusa Krista. Postoji tip ljudi koji uvijek na destruktivan način pronalaze mane i kritiziraju. Postoji razlika u kritici. Ako možemo dati konstruktivnu kritiku pod utjecajem Duha Gospodnjeg, možemo korisno i ispravno promijeniti neke stvari koje su učinjene. Ali ako posjedujemo duh pronalaženja mana, isticanja slabosti i propusta u drugima na destruktivan način, to nikada ne dolazi kao rezultat suputništva Duha našeg Nebeskog Oca i uvijek je štetno.⁷

Trebali bismo tražiti vrline u drugima i davati iskrene pohvale.

Stojim ovdje večeras da vam govorim o čovjeku koji se prije nekoliko godina vratio kući... Govorim o Francisu M. Lymanu [iz Zbora dvanaestorice apostola] i želim vam reći da je taj veliki čovjek bio blag kao dojenče, blag kao malo dijete, s predivnom željom da pomogne i potakne. Slušao sam ga kako pohvaljuje braću mnogo puta kada su učinili nešto hvalevrijedno – jedan je dao dobar govor, drugi je iznio uvjerljivo svjedočanstvo, treći učinio nešto drugo vrijedno pohvale. Vidio sam ga kako ih grli i kaže: »Ponosan sam na tebe i na dobro koje si učinio.« Nije li pohvalno živjeti na taj način? To je način da usrećimo sebe. Kada bismo, umjesto ljubomore,

vidjeli, cijenili i pohvaljivali vrline i sposobnosti naših bližnjih, kada bismo vidjeli moć za dobro u [drugima], koliko bi to bilo bolje.

Mnogi od nas žive u takvom okruženju da smo gotovo nijemi kada je u pitanju davanje pohvale za nekoga. Čini se da ne možemo reći stvari koje bismo mogli reći... za blagoslov drugih. Tražimo vrline u našim suradnicima i kada ih primijetimo, usrećimo ih tako da ih pohvalimo.⁸

Molim vas, moja braćo sestre, budimo velikodušni jedni s drugima. Budimo strpljivi jedni s drugima kao što bismo željeli da drugi budu s nama. Primijetimo vrline naših bližnjih i naših prijatelja i govorimo o njima, a nemojmo tražiti mane i kritizirati. Ako to učinimo, zračit ćemo sunčevom svjetlošću, i voljet će nas oni koji nas najbolje poznaju.⁹ [Vidi 3. prijedlog na 212. stranici.]

Dobrota ima moć povesti ljude dalje od njihovih pogrešaka.

Ima onih koji će griješiti. Među nama danas ima onih koji su skrenuli s puta, ali i oni su djeca našeg Gospodina i on ih voli. Dao je vama i meni pravo da im pridemo s ljubaznošću, ljubavlju, strpljenjem i željom da ih blagoslovimo, i da ih spasimo od pogrešaka koje rade. Nije moje pravo suditi onima koji su radili pogreške i koji ih još uvijek rade, osim ako sam pozvan vlašću koja mi je udijeljena. Ali moje je pravo, ako ih vidim kako čine pogrešne stvari, da ih na neki način, ako je to moguće, vratim na put koji vodi ka vječnom životu u celestijalnom kraljevstvu.¹⁰

Nemojmo se žaliti na naše prijatelje i bližnje jer ne rade ono što bismo mi htjeli da rade. Umjesto toga, volimo ih tako da počnu raditi ono što bi naš Nebeski Otac htio da rade. Mi to možemo i ne možemo osvojiti njihovo povjerenje ili njihovu ljubav na nijedan drugi način.¹¹

Kakva radost, kakva utjeha, kakvo zadovoljstvo može doći u živote naših bližnjih i prijatelja kroz dobrotu. Volio bih napisati tu riječ velikim slovima i utkati je u zrak. Dobrota je moć koju nam je Bog dao da bismo otključali tvrda srca i pokorili tvrdoglave duše te ih doveli do razumijevanja njegovih svrha.¹² [Vidi 4. prijedlog na 213. stranici.]

Ljubav i dobrota u našim domovima mogu voditi našu djecu da poslušaju naš savjet.

Naša je dužnost – trebao bih reći da je naša povlastica kao i dužnost odvojiti dovoljno vremena da okružimo našu djecu s mjerama zaštite i da ih toliko volimo i pridobijemo njihovu ljubav da s radošću prihvate naš savjet.¹³

Živite na takav način, s ljubavlju i dobrotom, da mir, molitva i zahvalnost mogu zauvijek biti u vašim domovima. Ne dozvolite da vaši domovi budu mjesto za vješanje vaših šešira preko noći i mjesta na kojima se hranite, a zatim odjurite nekamo drugdje, već neka vaši domovi budu stalno prebivalište Duha Gospodnjega.¹⁴

Molim se da možemo biti ispunjeni s onim duhom koji dolazi od [Gospodina], a to je duh ljubavi, dobrote, pomaganja, strpljenja i dugotrpnosti. Tada, ako zadržimo taj duh s nama u našim domovima, naši sinovi i kćeri odrast će onakvi kakvi bismo mi željeli da budu.¹⁵

Sjećam se putovanja vlakom prema sjeveru od prije nekoliko godina. U putničkom sam vagonu ugledao ženu koju sam poznao... Prepoznala me je dok sam išao kroz prolaz vagona. Obratila mi se i ja sam je upitao: »Kamo idete?« Rekla je: »Idem u Portland, [Oregon].« Znao sam da obitelj nije bila imućna. Znao sam da je ova žena majka velike obitelji sinova, stoga sam rekao: »Zbog čega idete u Portland?« Rekla je: »Sin mi je tamo u bolnici.«

Nisam znao da se itko od njezine djece preselilo, stoga sam i dalje postavljao pitanja, a ona je zatim otvorila svoju dušu. Rekla je: »Moj najmlađi sin je prije nekoliko tjedana napustio dom i nije nam rekao kamo ide. Nije nam se uopće javio, a on je mislio da će poći u svijet bez sumnje i vidjeti ga za sebe, a prva informacija o tome gdje se nalazio bila je telegram koji je došao iz bolnice Mery u Portlandu, u kojem je pisalo da je naš dječak bolestan i da je u toj bolnici.« Nastavila je: »Naravno da nas je poruka jako šokirala. Preostala je samo jedna stvar, a to je da pronademo sredstva i odmah odem k tom dječaku.«...

Bila je spremna sjediti uspravno tijekom te duge vožnje, danju i noću, ne zamjerajući zloću i bezobzirnost njezinog sina, već razmišljajući da je on njezin, da joj pripada, da ga je Bog dao njoj, i da naš Nebeski Otac očekuje od nje da upotrijebi sva moguća sredstva da

»Živite na takav način, s ljubavlju i dobrotom, da mir, molitva i zahvalnost mogu zauvijek biti u vašim domovima.«

obogati njegov život i pripremi ga za prilike koje ga čekaju. Stoga je kroz duge noćne sate, dok je vlak tutnjao po tračnicama, ova dobra žena sjedila, čeznući za svojim dječakom, svakim kilometrom bila malo bliža tom magnetu koji je vukao njezino srce. Kada je naposljetku stigla, koliko god je brzo mogla, došla je do bolnice. Slučajno se poklopilo da mjesto na kojem sam odsjeo nije bilo daleko od bolnice, stoga sam otišao tamo da vidim što se dogodilo.

Tamo je ona draga majka sjedila pored kreveta svog sina koji je bio zahvaćen ozbiljnim napadom upale pluća, i ležao u boli. Ona ga nije kritizirala što je bio nepažljiv prema njoj. Nije mu zamjerala njegovu bezobzirnost i nehaj, jednostavno je bila zahvalna što je mogla biti sa svojim sinom kojeg joj je podario Bog. Sada je pokušavala njegovati dijete za koje je ušla u savez sa svojim Nebeskim Ocem da ga dovede na ovaj svijet. On je, inače, imao oko 16 godina, ali ipak je bio njezino dijete. Pokušavala ga je ohrabriti govoreći mu ono što će ga usrećiti i učiniti zadovoljnim, ističući mogućnosti koje će imati

kada ozdravi. Umjesto boli i tjeskobe koja je ispunila tu prostoriju prije njezinog dolaska, savršen krug svjetlosti, mira i sreće proširio se nad licem tog dječaka dok je gledao u lice one koja je ponudila svoj život da bi on mogao biti, i koja je ovom prilikom prešla veliku udaljenost da sjedi pored njega i njeguje ga da preživi.

Ponekad se pitam shvaćaju li te majke kako su divne u očima svoje djece u takvim situacijama. Taj je dječak donio odluku prije nego što je njegova majka provela tamo neko vrijeme, da je nikada više neće izdati, da se nikada neće nepromišljeno odnositi prema onome što mu je dala, već je bio odlučan da će ime koje mu je dano ostati neokaljeno dok god bude živ.¹⁶ [Vidi 5. prijedlog na 213. stranici.]

Molim se da će ljubav evanđelja našeg Gospodina gorjeti u našim dušama i obogatiti naše živote, da će zbog nje muževi biti bolji prema ženama, i žene bolje prema muževima, roditelji prema djeci, i djeca prema roditeljima zbog evanđelja Isusa Krista, koje je evanđelje ljubavi i dobrote.¹⁷

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte priču o Georgeu Albertu Smithu dok je radio limunadu za iscrpljene radnike (205. stranica). Kada ste vidjeli da je čin dobrote smekšao nečije srce? Koji su neki od problema za koje mislite da se mogu riješiti u »duhu ljubavi i dobrote prema svima«?
2. Predsjednik Smith je podučio da »[bismo] trebali... biti najveći primjer... u svijetu« u izbjegavanju oštre kritike (208. stranica). Koje su neke situacije u kojima možemo postaviti takav primjer? Prema vašem mišljenju, zašto su oštra kritika i traženje mana štetni?
3. Na stranicama 208–209, predsjednik Smith govori o starješini Francisu M. Lymanu kako pohvaljuje svoju braću. Kako je na vas utjecalo kada vam je netko udijelio iskrenu pohvalu? Izdvojite trenutak da razmislite o nekome koga trebate pohvaliti.

4. Predsjednik Smith je podučio da je »dobrota je moć koju nam je Bog dao da bismo otključali tvrda srca« (209. stranica). Kojih se priča iz Svetih pisama možete sjetiti koje prikazuju to načelo? (Na primjer, pogledajte Matej 9:10–13; Alma 20:1–27.)
5. Ponovite priču o majci koja je posjetila svog sina u bolnici (stranice 210–212). Kada dijete zastrani, zašto je ponekad teško reagirati onako kako je reagirala majka u priči? Uz molitvu promislite na koji način duh dobrote i strpljenja može unaprijediti vaš odnos s članovima obitelji.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Mudre izreke 15:1; Matej 18:15; Ivan 8:2–11; Efežanima 4:29–32; 3. Nefi 12:22–24; Nauk i savezi 121:41–46

Pomoć pri podučavanju: Rasprave u manjim grupama »većem broju ljudi dalju priliku da sudjeluju u lekciji. Pojedinci koji obično oklijevaju sudjelovati mogu iznijeti ideje u manjoj grupi koje inače ne bi iznijeli pred cijelom grupom.« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 161).

Napomene

1. Conference Report, travanj 1941, 28.
2. Martha Stewart Hatch, iz Susan Arrington Madsen, *The Lord Needed a Prophet* (1990), 130–131.
3. Matthew Cowley, Conference Report, travanj 1951, 166–167.
4. Conference Report, travanj 1937, 34.
5. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 704.
6. Conference Report, listopad 1949, 168–169.
7. Conference Report, listopad 1934, 50.
8. »To the Relief Society«, 707.
9. Conference Report, listopad 1934, 50.
10. Conference Report, travanj 1937, 34.
11. Conference Report, listopad 1945, 174.
12. »To the Relief Society«, 709.
13. Conference Report, travanj 1929, 33.
14. Conference Report, travanj 1948, 183.
15. Conference Report, listopad 1950, 9.
16. *Deseret News*, 15. svibnja 1926, odsjek četiri, 6.
17. Conference Report, listopad 1948, 167.

*Supruga Georgea Alberta Smitha, Lucy, i njihove
kćeri, Edith (lijevo) i Emily (desno).*

Podizanje djece u svjetlu i istini

Gospodin je roditeljima dao odgovornost da poučavaju svoju djecu evanđelju riječju i primjerom.

Iz života Georgea Alberta Smitha

Pred kraj svog života, predsjednik George Albert Smith osvrnuo se na svoj odgoj i učenja svojih roditelja:

»Rodio sam se u skromnom domu... Moji su roditelji živjeli u vrlo skromnim okolnostima, ali hvalim svog Tvorca i zahvaljujem mu svim svojim srcem što me je poslao u njihov dom.

Odrastao sam u Salt Lake Cityju. Kada sam navršio osam godina, krstio sam se u City Creeku. Bio sam potvrđen za člana Crkve na sastanku posta u 17. odjelu, i naučio dok sam bio dječak da je ovo djelo Gospodnje. Naučio sam da su na ovoj zemlji živjeli proroci. Naučio sam da će nadahnuće Svesilnoga utjecati na one koji su živjeli da ga prime ...

Ne znam nijednog čovjeka na svijetu koji ima više razloga za zahvalnost od mene. Zahvalan sam za svoje rođenje, zahvalan za roditelje koji su me podučili evanđelju Isusa Krista i postavili primjer u svom domu. Ako sam učinio išta što nisam trebao u svom životu, bilo bi to nešto što nisam mogao naučiti u domu svoje majke. U obitelji s puno djece, bila je potrebna majka s puno strpljenja, a ona je uvijek bila strpljiva s nama. Tamo je uvijek bilo dragosti, dobrote i ljubavi.«¹

U svom vlastitom domu, George Albert Smith nastojao je slijediti primjer svojih roditelja u podučavanju strpljenjem i ljubavlju. Njegova se kći Edith prisjetila iskustva iz svoje mladosti:

»Stalno nas je savjetovao kako se trebamo ponašati, naglašavajući čestitost i poštenje. Sjećam se jednog dana kada sam se vraćala kući s tečaja klavira, kontrolor u tramvaju me je preskočio prilikom

naplate karte... Nekako je prošao pored mene, a ja sam došla na određite još uvijek držeći novčić u ruci, i iskreno, prilično ushićena što sam besplatno putovala.

Veselo sam potrčala k svome ocu da mu ispričam o svojoj sreći. Strpljivo je saslušao moju priču. Počela sam misliti kako sam postigla veliki uspjeh... Bila sam sigurna da kondukter nije znao da nisam platila za vožnju, i stoga je sve bilo u redu.

Kada sam dovršila svoju priču, otac je rekao: 'Ali, draga, iako kondukter ne zna za to, ti znaš, ja znam, a i Nebeski Otac zna. Stoga nas je i dalje troje kojima treba udovoljiti da te vide kako plaćaš punu cijenu za primljenu vrijednost.'

Edith se vratila do stanice i platila svoju kartu po povratku tramvaja. Kasnije je iskazala zahvalnost za način na koji se njezin otac ponio u toj situaciji: »Doista sam zahvalna za oca koji je bio dovoljno mudar da mi nježno priopći pogrešku, jer da je bila prevedena, mogla sam pomisliti da on to odobrava, i mogla sam ponovno pokušati nešto slično drugom prilikom.«² [Vidi 1. prijedlog na 224. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Roditelji imaju primarnu odgovornost podučavati svoju djecu evanđelju.

Jedan od najvećih i najbogatijih od svih blagoslova bit će onaj koji dolazi ako podučavate onako kako biste trebali, i obučavate onako kako biste trebali ove odabrane duhove koje naš Nebeski Otac šalje u svijet u ove posljednje dane... Nemojte prepustiti podučavanje vaše djece javnim školama. Nemojte prepustiti njihovu poduku Maloj školi, Nedjeljnoj školi i [crkvenim organizacijama za mlade]. Oni će vam pomoći i dati dobar doprinos, ali upamtite da je sam Bog rekao, da ako roditelji ne podučavaju svoju djecu vjeri u Boga, pokajanju, krštenju i polaganju ruku u dobi od osam godina, grijeh će biti na njihovim glavama [vidi NiS 68:25–28]. Ovo nije prijetnja, moja braćo i sestre, to je nježan i brižan savjet našeg Nebeskog Oca koji zna sve, razumije i shvaća što znači kada je djeci dozvoljeno odrasti bez ove poduke.³

Ono što hoću reći je da imam snažnu želju da se to ureže u misli svakog roditelja u Sionu, i da to, dok Gospodin omogućuje ove predivne obrazovne institucije, dok znanost toliko doprinosi za našu ugodu i blagoslov, dok Crkva priprema mjesta na koja možemo poslati našu djecu da budu podučena Kristovom evanđelju, ne oslobađa vas ili mene odgovornosti i obveze koju je na nas stavio naš Nebeski Otac da podučavamo svoju djecu... Nije dovoljno da moja djeca uče o vjeri, pokajanju, krštenju i polaganju ruku za dar Duha Svetoga u pomoćnim organizacijama. Moj Otac na Nebu zapovjedio je da to trebam činiti sam.⁴

Nitko drugi ne može obaviti dio kojeg je Bog dodijelio nama kao roditeljima. Preuzeli smo obvezu kada smo bili sredstvo donošenja djece na svijet. Ne možemo prebaciti tu odgovornost na bilo koju organizaciju. Ona pripada nama... Odgovornost je prije svega na vama i na meni ne samo da savjetujemo, već da podučavamo, postavljajući primjer, provodeći dovoljno vremena s našim voljenima, sinovima i kćerima, da ne budu odvedeni na... zabranjene staze.⁵

Sazovite svoje obitelji, i ako im niste ranije prenijeli razumijevanje svrhe života i spoznaju o evanđelju našeg Gospodina, učinite to sada, jer kažem vam kao sluga Gospodnji, to im je sada potrebno i trebat će im od sada nadalje.⁶ [Vidi 2. prijedlog na 224. stranici.]

Drugi interesi ne smiju prouzročiti da izgubimo iz vida našu dužnost da podučavamo svoju djecu.

Rečeno nam je u Luki da će ljudi biti zagušeni tjeskobnim brigama, bogatstvom i sjetilnim užicima [vidi Luka 8:14]. Razmišljam... čak i sada, o muškarcima i ženama koje volim, čija je duhovnost zagušena upravo tim stvarima, a neprijatelj ih odvodi na onaj jednostavan put užitka i zanemaruju svoju dužnost kao roditelji i kao članovi Crkve Isusa Krista...

Sada, usred kaosa, uzbuđenja i svih životnih užitaka... nemojmo gubiti vidik prema dužnosti koju dugujemo sinovima i kćerima koji su stvoreni na sliku Božju. On je Otac njihovih duhova, i on će nas držati odgovornima za učenja koja primaju. Nadam se i molim da ćemo ih podučavati tako da kada dođe kraj, da ćemo od njega

primiti blagoslov: »Dobro, valjani i vjerni slugo! Uđi u veselje gospodara svoga!« i da naši voljeni mogu biti s nama vječno.⁷

Želio bih vam ispričati priču. Prije mnogo godina, u Indiani su živjela dva dječaka, mladića koji su radili na farmama – farme su bile udaljene 8 do 11 kilometara. Radili su naporno svaki dan obavljajući svoje zadatke, mužući krave, itd. Prvi je dječak otišao do svog oca jednog dana dok je imao 13 ili 14 godina i rekao: »Oče, volio bih otići u grad. Volio bih vidjeti blještava svjetla. Zanima me bih li mogao otići jednu večer ranije, ako bih radio naporno i obavio sav svoj posao?« Otac je rekao: »Ne možeš to učiniti jer ne možeš obaviti svoj posao.« »Ako budem spreman ustati u zoru i raditi cijeli dan, mogu li otići do grada? Nije daleko, i mogao bih otići tamo na sat-dva, a zatim se ranije vratiti kući.« Otac je rekao: »Pa, naravno, ako ćeš obaviti sve svoje zadatke, onda možeš ići.« Očevi, upamtite ovo. Rezultat je bio da je on otišao. Otišao je u grad pred mrak. Trgovine i banke bile su zatvorene. Bilo je otvoreno mnoštvo lokala za biljar i kockanje. Svi dobri ljudi bili su na zatvorenom, uglavnom u svojim domovima. Sva ološ bila je na ulicama ili u tim lokalima. Vidjeli su tog mladića kako dolazi i pokupili su ga. Nije prošlo puno vremena, a već su mu pokazali neke stvari koje dječak ne bi trebao vidjeti. To je bilo njegovo iskustvo. Okusio je nešto što nije bilo dobro za njega.

Drugi je dječak prišao svom ocu na isti način. Rekao je: »Oče, volio bih ponekad otići u grad. Zar ne želiš da odem i vidim neke stvari koje nikad nisam vidio? Otići ću prije mraka da bih mogao vidjeti.« »Dječaće«, odgovorio je otac, »mislim da imaš pravo otići u gradi, i mislim da imaš pravo da tvoj otac pođe s tobom. Odaberi dan i pomoći ću ti sa svim zadacima kako bismo mogli otići dovoljno rano da upoznaš neke od mojih suradnika.«

Govorim o istom mjestu – dvije farme nisu bile daleko. U roku od tjedan dana odabrao je dan. Obavili su sve zadatke i otišli u grad. Stigli su malo prije četiri sata. Došli su prije nego što su se zatvorile banke. Dječak je bio lijepo obučen. Njegov ga je otac odveo u banku i predstavio ga bankaru, koji ga je primio za ruku i rekao: »Kada budeš u gradu, dođi i posjeti nas, i pobrinut ćemo se da si dobrodošao.«

Njegov ga je otac odveo do poslovnih kuća u kojima je poslovaio, gdje su ga ljudi ljubazno dočekali. Kada su se zajedno vratili kući, nakon što su ostali pogledati predstavu, taj je dječak upoznao neke od najboljih ljudi u zajednici. Rezultat je bio da je, kada je odrastao, otišao u grad i družio se s najboljim ljudima.⁸ [Vidi 3. prijedlog na 224. stranici.]

Želim vam reći ... da ne postoji vrijeme koje možete uložiti, ne postoji način na koji možete bolje iskoristiti svoje vrijeme za bolju svrhu od podučavanja vaših sinova i kćeri da budu dostojni blagoslova našeg Nebeskog Oca.⁹

Roditeljski primjer može odvesti dijete u sigurnost, pravednost i sreću.

Budimo primjeri pravednosti našoj djeci, održavajmo obiteljske molitve i molimo blagoslov za hranu. Neka naša djeca vide da muževi i žene imaju ljubavi jedni prema drugima. Dok još ima vremena, iskoristite priliku kao muževi i žene da blagoslovite jedni druge s ljubavlju, s dobrotom i pružanjem pomoći na svaki način. Iskoristite priliku dok još ima vremena da podučite svoje sinove i kćeri živjeti da budu sretni... Neka naši domovi budu utočišta mira, nade i ljubavi.¹⁰

Prije svega nekoliko dana pročitao sam pismo čovjeka koji je vjerojatno proživio pola svog života. U pismu svom ocu je rekao: »Tvoja pažnja za voljene osobe, tvoja poduka za mene, primjeri koje si mi postavio, bili su mi nadahnuće da činim ono što bi Gospodin želio da činim. Osjećao sam da ću slijedeći tvoje stope biti siguran.« To je bio mudar, blagoslovljen otac koji je mogao usaditi takvo pouzdanje u svog sina... Zbog ponašanja oca – prema priznanju koje je odao svom ocu u pismu – zbog primjera kojeg je postavio u svom domu, on je danas jedan od pouzdanika ove Crkve. On može živjeti u svijetu i obdržavati zapovijedi Gospodnje. Njegova želja da čini dobro nadahnuta je u domu u kojem je živio. On u domu nije naučio sebičnost, već nesebičnost. Roditelji nisu bili željni da steknu sve što mogu i čuvaju to sebično samo za sebe, već su išli u potragu za onima kojima je to trebalo, ohrabrujući ih i blagoslivljajući. Svi govori svijeta ne bi mogli staviti u srce tog čovjeka ono što on danas

»Ne postoji vrijeme koje možete uložiti, ne postoji način na koji možete bolje iskoristiti svoje vrijeme za bolju svrhu od podučavanja vaših sinova i kćeri da budu dostojni blagoslova našeg Nebeskog Oca.«

ima, već je zaslužan primjer kojeg su postavili njegovi roditelji, oni koji su živjeli u domu u kojem je on živio.

Uopće ne sumnjam da je bilo stotine muškaraca i žena, možda i tisuće njih, u okruženju u kojem živimo i u svijetu, koji bi rekli isto o učenjima svojih očeva i majki. No plašim se da ima nekih među nama koji su pod utjecajem običaja svijeta i opsjednuti s idejom da moramo slijediti gužvu bez obzira na to što vjeruju ili čine. U tom slučaju naš primjer neće biti blagoslov, već može uništiti sreću naše djece.¹¹

Posvjedočimo kroz naša svakodnevna djela, kao i kroz naše razgovore, da vjerujemo da je ovo Očevo djelo i primit ćemo neizrecivu radost, a djeca koja odrastu u našim domovima napredovat će u vjeri i poniznosti. Nadodat će im se blagoslovi, dat će im se moć da se odupru neprijateljskim strijelama koje su uprte u njih, a umjesto nesreće koja žalosti ljudsku djecu zbog grešnosti, bit će utjeha, mir i sreća, a... ovu će zemlju nastaniti muškarci i žene koji

će imati karakternu snagu oduprijeti se životnim opačinama.¹² [Vidi 4. prijedlog na 224. stranici.]

Voleći i podučavajući naše mlade, možemo im pomoći da budu sačuvani od zla.

Sveci posljednjih dana, podučavajte svoju djecu da poštuju zakon čudoređa. Okružite ih rukama svoje ljubavi tako da nemaju želju sudjelovati u kušnjama zla koje ih okružuju na svakom koraku ...

Kakva je samo povlastica za roditelje sjediti u svojim domovima okruženi s obitelji čistih dječaka i djevojčica koji su im dani od našeg Nebeskog Oca, a čije je duhove stvorio naš Otac na Nebu! Kolika je radost kada međusobno komuniciraju uživajući u blagoslovima našeg Nebeskog Oca i raduju se u suputništvu njegovog Duha, kada su tako podučeni u svojim mladim danima da dok sazrijevaju održe čistoću svojih života!

Moja braćo i sestre, molim vas da s više ozbiljnosti, s više promišljanja i više strpljenja nego ikada ranije čuvate nadolazeći naraštaj od zamki koje je neprijatelj postavio pod njihove noge. Mnogo [filмова], radio programa, časopisa, knjiga, itd., su neprimjereni ... i osim ako mi ne neutraliziramo utjecaj tih stvari zdravim učenjima i okolinom, donoseći mladima pogodnosti koje potječu iz poznavanja života dobrih muškaraca i žena, podučavajući ih vrlinama proroka i značenju evanđelja Isusa Krista, možemo izgubiti dio voljenih osoba ...

Podučimo našu djecu da budu čisti u svom životu, da budu čestiti. Podučavajte svoje dječake da štite krepost svojih sestara i prijateljica. Podučavajte svoje kćeri da štite krepost dječaka s kojima se druže... Diplomirajmo, ako možemo upotrijebiti taj izraz, odgajanje naših dječaka i djevojčica pod utjecajem Duha Božjega, da neprijatelj nema moći odvesti ih na sporedne putove.¹³ [Vidi 5. i 6. prijedlog na 225. stranici.]

Proučavanje evanđelja kao obitelj pomoći će da nam djeca budu blizu.

U našim domovima, braćo i sestre, naša je povlastica i dužnost okupiti svoju obitelj da uživaju, jačaju i podržavaju jedni druge, da

budu podučeni istinama iz Svetih pisama. U svakom domu djecu treba poticati da čitaju riječi Gospodinove kao da su objavljene nama u našoj rasporedbi. Trebali bismo čitati Bibliju, Mormonovu knjigu, Nauk i saveze i Dragocjeni biser; ne samo u svojim domovima, već ih objašnjavati našoj djeci da mogu razumjeti... odnos Boga s njegovim narodom na zemlji.

Pogledajmo možemo li ubuduće učiniti više nego što smo učinili do sada. Obvežimo se na načelo i praksu okupljanja obitelji u svojim domovima. Neka se svatko od nas pita: »Jesam li obavio svoju dužnost kod kuće čitajući i podučavajući evanđelje kako je objavljeno kroz Gospodnje proroke? Jesam li držao svoju djecu u blizini i učinio dom ugodnim mjestom i mjestom poštovanja, ljubavi, razumijevanja i predanosti?«

Ako nismo, pokajmo se zbog našeg zanemarivanja i okupimo svoje obitelji oko sebe i podučimo ih istini ...

»Jesam li uredio svoj dom?« Ovo bi trebalo biti pitanje u svakom srcu. Ne je li to učinio moj susjed, već jesam li *ja* učinio ono što Gospodin traži od mene?¹⁴

Naša su djeca najdragocjeniji dar kojeg nam naš Otac daje. Ako možemo usmjeriti njihove korake na put spasenja, bit će to vječna radost za nas i za njih ...

Jedan od načina na koje nam mogu biti u blizini jest da se često okupljamo u našim domovima. Crkva je zatražila da se izdvoji barem jedna večer svaki tjedan za okupljanje cijele obitelji kako bismo uživali u društvu jedni drugih, u jednostavnom ugodnom obiteljskom okruženju i razgovoru jedni s drugima o onim stvarima koje su od velike i trajne vrijednosti...

Prvo predsjedništvo to je napisalo 1915. godine »predsjednicima okola, biskupima i roditeljima u Sionu«, i citiram što su tada rekli:

»Savjetujemo i potičemo uvođenje 'kućne večeri' širom Crkve, gdje bi očevi i majke okupili svoje sinove i kćeri u domu i podučili ih o riječi Gospodnjoj... Ta 'kućna večer' treba biti posvećena molitvi, pjevanju crkvenih pjesama, instrumentalnoj glazbi, čitanju Svetih pisama, obiteljskim temama i određenim lekcijama o načelima evanđelja, i etičkim problemima u životu, kao i dužnostima i obvezama djece prema roditeljima, domu, Crkvi, društvu i naciji.«

»Kada bi kućna večer mogla biti stvarnost među svecima posljednjih dana... koliko bi bilo sretnih domova.«

A ovo je bio obećani blagoslov onima koji će činiti što je zatraženo:

»Budu li sveci poslušali ovaj savjet, obećavamo da će doći veliki blagoslovi. Povećat će se ljubav u domu i poslušnost prema roditeljima. Vjera će se razviti u srcima mladih u Izraelu i oni će primiti moć da se bore protiv zlih utjecaja i iskušenja koja ih neprestano okružuju.«

Ova načela i obećanja i dalje su pred nama.¹⁵

Kada bi kućna večer mogla biti stvarnost među svecima posljednjih dana, kada bi tijekom jedne večeri tjedno živjeli s najbližima pod utjecajem duha Gospodnjega, na našim vlastitim okupljanjima okruženi onima koje nam je Gospodin dao i naglasio nam da ih trebamo podučavati, koliko bi bilo sretnih domova tamo gdje je danas patnja, nesloga i žalost ...

Kada isključimo svijet i vanjske utjecaje, a kroz moć molitve i zahvalnosti damo našim sinovima i kćerima bogate istine koje nam je Gospodin udijelio za našu i njihovu dobrobit, uslijedit će iskreni razvoj vjere. Nadam se da će biti moguće da se vratimo ukoliko smo odstupili od tog savjeta. Okupimo svoju djecu oko sebe i neka naši domovi budu stalno mjesto boravka Duha Gospodnjeg. Ako učinimo naš dio, možemo znati i biti sigurni da će naš Nebeski Otac učiniti svoj.¹⁶ [Vidi 7. prijedlog na 225. stranici.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmislite o priči na stranicama 215–216. Što mislite zašto je George Albert Smith mogao tako uspješno podučiti svoju kćer Edith? Razmislite o trenutku iz vaše mladosti kada vas je roditelj podučio nešto što je utjecalo na vaš život. Zašto je ta lekcija toliko učinkovita?
2. Proučite prvi odsjek učenja (stranice 216–217) i Nauk i saveze 93:37–40. Što mislite zašto je Gospodin dao roditeljima, a ne organizacijama, odgovornost da podučavaju svoju djecu evanđelju? Kako crkvene organizacije mogu pomoći roditeljima u toj odgovornosti? Kako šira obitelj može pomoći? Ako nemate svoju djecu, razmislite o načinima na koje možete biti pravedan utjecaj mladima u Crkvi na način koji podupire roditelje.
3. Ponovite priču na stranicama 218–219. Na koji način djeca imaju korist kada roditelji provode vrijeme s njima? Koje su neke od »brig[a] i... sjetilni[h] uži[tak]a« (217. stranica) zbog kojih možemo zanemariti naše odgovornosti prema našim obiteljima? Što možemo učiniti da to prevladamo?
4. Pročitajte odsjek koji počinje na 220. stranici. Razmislite o svojim stavovima spram »utjecaj[a] običaja svijeta« i kako ti stavovi mogu utjecati na vašu djecu. Koja su neka od »svakodnevn[ih] djela« koja daju naročito snažno svjedočanstvo o našim uvjerenjima našoj djeci?

5. Koja su neka od iskušenja s kojima se djeca i mladi suočavaju u vašoj zajednici? Proučite odsjek koji počinje na 221. stranici, tražeći stvari koje roditelji, djedovi i bake i drugi mogu učiniti da pomognu mladima oduprijeti se iskušenjima.
6. Predsjednik Smith je savjetovao da trebamo »diplomirati«, odnosno specijalizirati se za odgoj naše djece pod utjecajem Duha (vidi 221. stranicu). Što to znači za vas? Što roditelji mogu učiniti da se specijaliziraju za odgoj svoje djece u pravednosti?
7. Na stranicama 222–223, predsjednik Smith ponavlja neka od obećanja koja su dana obiteljima koje redovito održavaju kućne obiteljske večeri. Na koji su se način ta obećanja ispunila u vašoj obitelji? Koji biste savjet dali obitelji koja nikada prije nije imala kućnu obiteljsku večer, a žele početi?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Mudre izreke 22:6; Izaija 54:13; Enoš 1:1–3; Mosija 4:14–15; Alma 56:45–48; Nauk i savezi 68:25–31; vidi i »Obitelj: Proglas svijetu« *Ensign*, studeni 1995, 102.

Pomoć pri podučavanju: »Vodite računa o tome da ne završite prebrzo neku dobru raspravu da biste uspjeli prezentirati cijelo gradivo koje ste pripremili. Premda je važno obraditi gradivo, još je važnije pomoći učenicima osjetiti utjecaj Duha, odgovoriti na pitanja, povećati njihovo razumijevanje evanđelja i produbiti njihovu predanost u obdržavanju zapovijedi.« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 64).

Napomene

1. »After Eighty Years«, *Improvement Era*, travanj 1950, 263.
2. Edith Smith Elliott, »No Wonder We Love Him«, *Relief Society Magazine*, lipanj 1953, 367.
3. »To the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, prosinac 1932, 708–709.
4. Conference Report, travanj 1926, 145.
5. Conference Report, travanj 1933, 72.
6. Conference Report, travanj 1937, 36.
7. Conference Report, travanj 1926, 146–147.
8. »President Smith Gives Scouting Address«, *Deseret News*, 22. veljače 1947, crkveni odsjek, 8.
9. Conference Report, listopad 1948, 181.
10. Conference Report, listopad 1941, 101.
11. Conference Report, travanj 1937, 35.
12. Conference Report, travanj 1913, 29.
13. Conference Report, listopad 1932, 24–25.
14. »The Family Hours«, *Improvement Era*, travanj 1948, 248.
15. »The Family Hour«, 201.
16. Conference Report, travanj 1926, 145–146.

»Upamtite primjer božanskog učitelja koji je, kada je bio obješen na drvo okrutnosti, rekao: ‘Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!’«

»Od vas se traži da praštate«

*Praštajući drugima, oslobađamo sebe tereta
mržnje i pripremamo se za vječni život.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Godine 1897, dok je još bio mladić, George Albert Smith pristupio je nacionalnoj gardi Utaha. Na poticaj nekih svojih kolega, kandidirao se za položaj u gardi, ali tjedana prije izbora, suparnički gardist počeo je širiti lažne glasine optužujući Georga Alberta Smitha za neetične radnje. Ishod je bio da je narednik Smith izgubio izbore za koje je smatrao da je trebao dobiti. Situacija je bila još teža budući da je čovjek koji je proširio lažne glasine nekoć bio prijatelj.

Iako se pokušao riješiti tog osjećaja, uvreda je ispunila srce Georgea Alberta Smitha gorčinom. Sljedeće nedjelje otišao je u Crkvu, ali je osjećao da ne bi trebao uzeti sakrament. Molio se za pomoć i shvatio da se treba pokajati zbog srdžbe koju je osjećao. Odlučio je potražiti svog prijatelja i pomiriti se s njim.

George Albert Smith otišao je izravno u ured tog čovjeka i blagim glasom rekao: »Brate, želim da mi oprostiš zbog mržnje koju sam prema tebi osjećao proteklih nekoliko tjedana.«

Srce njegovog prijatelja odmah se omekšalo. »Brate Smith, nemaš razloga tražiti oprost«, rekao je. »Meni treba tvoj oprost.« Rukovali su se i nakon toga ostali dobri prijatelji.¹ [Vidi 1. prijedlog na 233. stranici.]

Nekoliko godina kasnije, George Albert Smith učinio je praštanje drugima jednim od svojih doživotnih ciljeva kada je napisao svoja osobna uvjerenja: »Neću svjesno povrijediti ničije osjećaje, čak ni onima koji su sagriješili prema meni, već ću nastojati činiti dobro toj osobi i učiniti je svojim prijateljem.«²

Bliski suradnik predsjednika Smitha primijetio je da je sposobnost praštanja doista jedna od osobina koje ga definiraju: »Uistinu je praštao svima. Cijeli svoj život bio je svjestan zapovijedi Božje: Bog će oprostiti kome hoće oprostiti. Mi moramo oprostiti svima. On je to mogao učiniti, a zatim prepustiti stvar Bogu. Siguran sam da je oprostio i zaboravio. Kada onaj koji oprostio može zaboraviti, onda je ta osoba uistinu neobična osoba – Božji čovjek!«³

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Ako razumijemo evanđelje Isusa Krista, skloniji smo praštati drugima.

Ima jedna stvar koju trebamo njegovati, a to je sklonost da jedni drugima praštamo naše prijestupe. Duh oprosta je vrlina bez koje nikada nećemo potpuno dobiti blagoslove koje se nadamo primiti.⁴

Ljudi iz svijeta ne shvaćaju... kako se Spasitelj osjećao kad je u agoniji svoje duše zavapio svom Nebeskom Ocu, ne da bi osudio i uništio one koji su uzimali njegov život, već je rekao:

» Oče, oprostimo im, jer ne znaju što čine!« (Luka 23:34.)

To bi trebao biti stav svih članova Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. To bi trebao biti stav svih Božjih sinova i kćeri i bio bi, kako mi se čini, kada bi potpuno razumjeli naum spasenja... Ljutnja i mržnja u našim srcima neće nam donijeti mir i sreću.⁵

Gospodin nam je dao važnu informaciju, objavio nam svoje misli i volju za nas, podučio nas stvarima koje svijet ne poznaje i u skladu s informacijom koju smo primili drži nas odgovornima i očekuje da živimo višim životom, savršenijim životom od onih koji ne razumiju evanđelje poput nas. Duh oprosta je nešto što bi na osobnu korist sveci posljednjih dana mogli više pokazati jedni prema drugima... Moramo doći u stanje da možemo oprostiti našoj braći.⁶ [Vidi 2. prijedlog na 233. stranici.]

**Kada praštamo drugima, pokazujemo zahvalnost
za oprost kojeg Nebeski Otac daje nama.**

Vežano uz to [praštanje drugima], pročitat ću nekoliko stihova iz 18. poglavlja Mateja, počevši s 21. stihom. Apostoli su ovom prigodom bili s Učiteljem, a Petar mu je prišao i rekao:

»Gospodine, ako moj brat pogriješi protiv mene, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?»

Isus mu odgovori: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta.« [Matej 18:21–22.]

Zatim je Spasitelj ispričao usporedbu... o dva čovjeka. Jedan je svom gospodaru dugovao veliku svotu novaca te mu je prišao i rekao da ne može platiti dug te ga zamolio da mu dug bude oprosteno. Gospodar toga sluga je bio dirnut osjećajima sućuti i oprostio mu dug. Taj čovjek kojem je bilo oprosteno odmah je otišao i susreo jednog od drugova koji mu je dugovao manji iznos te je zahtijevao isplatu. Siromah nije mogao podmiriti obvezu i zauzvrat je tražio da mu dug bude oprosteno. No nije mu bilo oprosteno. Naprotiv, bio je odveden i bačen u tamnicu po nalogu onoga kojem je već oprostio njegov gospodar. Kada su ostali sluga to vidjeli, otišli su do gospodara i rekli mu što se dogodilo, a on se naljutio i predao onoga kojem je oprosteno na mučenje dok ne isplati sve što duguje. Duša mu nije bila dovoljno širokogrudna da cijeni milost koja mu je ukazana i zbog manjka dobrohotnosti izgubio je sve. [Vidi Matej 18:23–35.]

Ponekada dođe do manjih razmirica među nama, i mi zaboravljamo strpljenje koje nam naš Otac na Nebu ukazuje, te u našim srcima veličamo nešto beznačajno što su naš brat ili sestra učinili i rekli o nama. Mi ne živimo uvijek po tom zakonu kojeg Gospodin želi da poštujemo po tim pitanjima. Zaboravljamo zapovijed koju je dao apostolima kroz riječi molitve, u kojoj im je rečeno da se mole kako bi im mogli biti oprosteno njihovi dugovi kao što oni praštaju dužnicima svojim [vidi Matej 6:12]. Osjećam da o tome trebamo puno učiti. Nismo se podložili zahtjevima našeg Nebeskog Oca onoliko koliko bismo to trebali.⁷ [Vidi 3. prijedlog na 233. stranici.]

Birajući da se ne uvrijedimo, možemo očistiti sve neprijatne osjećaje iz našeg srca.

Podučeni smo da ljubimo naše neprijatelje i molimo za one koji nas prezirno iskorištavaju i govore loše o nama [vidi Matej 5:44]... Kada ste oklevetani, nemojte klevetati. Kada drugi govore loše o vama, žalite ih i molite za njih. Upamtite primjer božanskog učitelja koji je, kada je bio obješen na drvo okrutnosti, rekao: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!«⁸

Ponekad brat na položaju na neki način povrijedi nekog člana Crkve, čega vjerojatno nije ni svjestan, a to dijete našeg Oca tiho nastavlja osjećati bol, umjesto da učini kako je Gospodin zapovjedio, da ode do osobe koja je nanijela uvredu i ljubazno iznese što osjeća u srcu i tom bratu pruži priliku da mu kaže: »Žao mi je što sam te uvrijedio i želim da mi oprostiš.« Posljedica je da u nekim slučajevima otkrivamo osjećaj mržnje kojeg je potaknuo Sotona.⁹ [Vidi 4. prijedlog na 233. stranici.]

Mi ne gajimo negativne osjećaje prema bližnjima; nemamo razloga za to. Ako nas pogrešno shvate, pogrešno citiraju i progone, trebamo upamtiti da su u Božjim rukama... Stoga kada blagujemo sakrament Gospodnje večere... očistimo svoja srca od svih loših osjećaja jedni prema drugima i prema našoj braći i sestrama koji nisu naše vjere.¹⁰

Praštajući drugima pripremamo se za celestijalno kraljevstvo.

Neka svatko od nas živi tako da neprijatelj nema moći nad nama. Ako postoje razmirice među vama, ako postoje neslaganja između vas i vaših susjeda, razriješite ih što brže možete, pod utjecajem Duha Gospodnjeg, tako da kada dođe vrijeme i vi i vaši potomci koji će ići za vama mogu biti spremni primiti naslijeđe u celestijalnom kraljevstvu.¹¹

U Nauku i savezima spominje se praštanje, gdje Gospodin daje zapovijed. Nalazi se u 64. odsjeku i odnosi se na nas u današnje vrijeme. Zapisano je sljedeće:

»Ako postoje neslaganja između vas i vaših susjeda, razriješite ih što brže možete, pod utjecajem Duha Gospodnjeg.«

» Zaista, kažem vam, ja, Gospod, opraštam grijehe onima koji preda mnom priznaju grijehe svoje i traže oprostjenje, ako samo ne sagriješiše smrtno.

Učenici moji u drevne dane nastojahu hvatati jedan drugoga i ne praštahu jedan drugomu u srcima svojim, a zbog tog zla bijahu uciviljeni i oštro kažnjeni.

Stoga, kažem vam, morate oprostiti jedan drugomu. Onaj, naime, koji ne oprostí bratu svojemu prijestupe njegove, stoji osuđen pred Gospodom, jer u njemu ostaje veći grijeh.«

Naglasio bih posljednji pročitani stih.

»Ja, Gospod, oprostit ću komu oprostiti hoću, no od vas se traži da praštate svim ljudima.

I morate reći u srcima svojim – Nek Bog presudi između mene i tebe i naplati tebi po djelima tvojim.« [NiS 64:7–11.]

Kada bismo samo mogli živjeti tako da, kada imamo razmiricu s našim bližnjim, umjesto da se postavljamo za suca, da se iskreno i svjesno obratimo našem Ocu na Nebu i kažemo: »Gospodine, sudi između mene i moga brata. Ti poznaješ moje srce. Ti znaš da nisam srdit na njega. Pomozi nam da vidimo na isti način i udijeli nam mudrost da se možemo pravedno ponijeti jedan prema drugome«, koliko bi manje razmirica bilo i kakvu bismo radost i blagoslove uživali. No, s vremena na vrijeme nastaju manje teškoće koje narušavaju ravnotežu naših svakodnevnih života i mi nastavljamo biti nesretni jer njegovamo neprimjeren utjecaj i ne osjećamo dobrohotnost ...

»Sad, govorim vam o obiteljima vašim – budu li vas ljudi udarali, ili obitelji vaše, jedanput, a vi strpljivo podnesete i ne pogrdite ih, i ne pokušate se osvetiti, bit ćete nagrađeni.

No, ne podnesete li to strpljivo, uračunat će vam se kao da punom mjerom odmjeriste.« [NiS 98:23–24.]

To je također Učiteljeva riječ za nas. Ako živimo u skladu s tim zakonom, rast ćemo u milosti i snazi iz dana u dan, i u naklonosti našeg Nebeskog Oca. Vjera će se povećati u srcima naše djece. Voljet će nas zbog ispravnog i poštenog života i radovat će se što imaju takve roditelje. Kažem vam da ova zapovijed nije dana neutemeljeno, jer Gospodin je izjavio da ne daje ni jedan zakon bez razloga, već da je svaki postavljen kako bismo ga mi mogli obdržavati i živjeti prema njemu.

Na ovom ćemo svijetu biti kratko vrijeme. Najmlađi i najsnažniji među nama jednostavno se pripremaju za drugi život, a prije nego što dospijemo u slavu našeg Oca i uživamo u blagoslovima koje se nadamo primiti kroz vjernost, morat ćemo živjeti zakon strpljenja i praštati onima koji sagriješe protiv nas te ukloniti iz naših srca sve osjećaje mržnje prema njima.

»I, opet, udari li vas neprijatelj vaš po drugi put, i vi ne pogrdite neprijatelja svoga, i podnesete li to strpljivo, stostruka će vam biti nagrada vaša.

I, opet, udari li vas on i po treći put, a vi strpljivo podnesete, još će se četverostruko udvojiti ta nagrada vaša.« [NiS 98:25–26.] ...

Neka Duh Učitelja prebiva s nama da možemo oprostiti svima kao što je On zapovjedio, oprostiti, ne samo s našim usnama već u

dubini našeg srca, svaki prijestup koji su počinili protiv nas. Ako to činimo kroz život, Gospodnji blagoslovi prebivat će u našem srcu i našem domu.¹² [Vidi 5. prijedlog ispod.]

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Razmislite o priči na 227. stranici i pročitajte 3. Nefi 12:22–24. Što mislite zašto Gospodin traži da se pomirimo s našom braćom i sestrama prije nego što možemo doći k njemu?
2. Na stranicama 228–229 predsjednik Smith objašnjava da nam naše znanje o naumu spasenja treba pomoći da više praštamo. Što mislite zašto je tako? Kako možemo »doći u stanje« (228. stranica) u kojem možemo oprostiti drugima?
3. Dok proučavate odsjek koji počinje na 229. stranici, razmislite o trenutku kada vam je Nebeski Otac oprostio. Što mislite zašto nas neuspjeh da oprostimo drugima čini nedostojnima oprosta kojeg tražimo?
4. Pročitajte drugi cijeli odlomak na 230. stranici. Što nas sprječava da se pomirimo s crkvenim vođom ili drugom osobom koja nas je svjesno ili nesvjesno povrijedila? Što možemo učiniti da prevladamo te teškoće?
5. Ponovite posljednji odsjek učenja (stranice 230–233). Kako nas naša spremnost da oprostimo priprema za celestijalno kraljevstvo? Na koje su načine naše obitelji blagoslovljene kada praštamo drugima?

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Matej 5:23–24, 38–48; 6:12, 14–15; 7:1–5; 18:15; 1. Nefi 7:16–21; Nauk i savezi 42:88

Pomoć pri podučavanju: »Kada netko postavi pitanje, možete druge zamoliti da odgovore umjesto da vi odgovorite. Na primjer, možete reći: 'To je zanimljivo pitanje. Što ostali misle o tome?', ili: 'Može li netko pomoći oko ovog pitanja?'« (*Podučavanje, nema većeg poziva*, 64.)

Napomene

1. Vidi Merlo J. Pusey, »The Inner Strength of a Leader«, *Instructor*, lipanj 1965, 232.
2. »President George Albert Smith's Creed«, *Improvement Era*, travanj 1950, 262.
3. Matthew Cowley, Conference Report, travanj 1951, 167.
4. »The Spirit of Forgiveness«, *Improvement Era*, kolovoz 1945, 443.
5. Conference Report, listopad 1945, 169.
6. Conference Report, listopad 1905, 27.
7. Conference Report, listopad 1905, 27.
8. Conference Report, listopad 1904, 65–66.
9. Conference Report, listopad 1905, 27.
10. Conference Report, listopad 1906, 50.
11. Govor sa sabora misije u Meksiku, 26. svibnja 1946, George Albert Smith Family Papers, University of Utah, 121. pretinac, 288. stranica.
12. Conference Report, listopad 1905, 27–28, 30.

Pravedan život u teška vremena

*Kroz našu vjernost evanđelju, možemo
pronaći sigurnost od opasnosti našeg doba
i biti pozitivan utjecaj u svijetu.*

Iz života Georgea Alberta Smitha

Služenje Georgea Alberta Smitha u svojstvu vrhovnog autoriteta protezalo se većim dijelom prve polovine 20. stoljeća. Tijekom tog razdoblja svijet je vidio mnoga razarajuća i burna događanja, uključujući Veliku depresiju i dva svjetska rata. Zbog tih nevolja, skupa s općim padom moralnosti u društvu, predsjednik Smith je više puta rekao: »Ovaj svijet je u kritičnom stanju.«¹ On je u svjetskim događajima vidio ispunjenje proročanstava o posljednjim danima, i bio je uvjeren da je poslušnost Božjim zakonima jedina nada za mir u svijetu. Na vrhuncu I. svjetskog rata upozorio je: »Rat neće prestati i sukob na ovom svijetu neće završiti dok se djeca ljudska ne pokaju od svojih grijeha, obrate Bogu, počnu mu služiti i obdržavati njegove zapovijedi.«²

Usred tih teških vremena, predsjednik Smith je otkrio da su mnogi ljudi postali obeshrabreni. Izjavio je: »Imao sam povlasticu biti u različitim dijelovima [Sjedinjenih Država] i rijetko se događa da naiđemo na one koji nisu previše pesimistični zbog uvjeta nad kojima nemamo kontrolu.«³ Dajući na znanje da su rat, prirodne katastrofe i duhovne opasnosti dio života u posljednje dane, predsjednik Smith je podučio svece da mogu izbjeći većinu nevolja u ova opasna vremena živeći evanđelje i odupirući se kušnjima.

Također je otkrio optimizam u svom uvjerenju da pravedni sveci posljednjih dana mogu imati snažan utjecaj na svijet oko sebe. Podučio je da sveci ne bi trebali samo prihvaćati svjetovne uvjete, već da bi trebali ostati aktivni u svojim zajednicama i težiti da se njihov utjecaj osjeti unatoč oprečnosti s kojom se mogu suočiti. »Svi imamo

»Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce« (Ivan 14:27).

obvezu učiniti ovaj svijet sretnijim mjestom zbog toga što živimo u njemu«, rekao je.⁴

Sestra Belle S. Spafford, vrhovna predsjednica Potpornog društva, iznijela je iskustvo u kojem ju je predsjednik Smith podučio tom načelu. Ubrzo nakon što je pozvana na položaj, sestra Spafford dobila je obavijest o sastanku kojeg će u New York Cityju održati Nacionalno vijeće žena. Potporno društvo bilo je član tog vijeća mnogo godina, no u zadnje vrijeme nekoliko drugih članica vijeća bile su neprijateljski nastrojene prema Crkvi i dovodile su delegaciju svetica posljednjih dana u neugodne situacije na sastancima. Zbog toga su sestra Spafford i njezine savjetnice smatrale da Potporno društvo treba prekinuti svoje članstvo u vijeću i napisale su prijedlog u kojem su iznijele svoje mišljenje. Sestra Spafford kasnije se prisjetila:

»Jedno sam jutro po zaduženju sama otišla do predsjednika Georgea Alberta Smitha i ponijela prijedlog, zajedno s popisom razloga zašto je prijedlog napisan. Predsjednik je pažljivo pročitao napisano. Zatim je upitao: 'Nije li ovo organizacija kojoj su se sestre priključile prije novog stoljeća?'

Rekla sam: 'Da, gospodine.'

On je rekao: 'Jesam li dobro razumio da sada želite ukinuti to članstvo?'

Rekla sam: 'Da, gospodine.' Zatim sam dodala: 'Znate, predsjedniče Smith, mi ništa ne dobivamo od vijeća.'

Predsjednik Smith me je iznenađeno pogledao. Rekao je: 'Sestro Spafford, razmišljate li uvijek na način što možete dobiti? Ne mislite li da bi trebalo razmišljati na način što možete dati? Vjerujem,' nastavio je, 'da mormonke imaju nešto za dati ženama svijeta i da mogu nešto naučiti od njih. Umjesto da ukinete svoje članstvo, predlažem da povedete nekoliko najsposobnijih članica odbora i vratite se na taj sastanak.'

Zatim je naglasio: 'Neka se vaš utjecaj osjeti.'⁵

Sestra Spafford je poslušala taj savjet. Nakon nekog vremena postavljena je na jedan od vodećih položaja u Nacionalnom vijeću žena, da bi naposljetku bila izabrana za predsjednicu. [Vidi 1. prijedlog na 243. stranici.]

Naučavanja Georgea Alberta Smitha

Za posljednje dane predviđene su ozbiljne teškoće.

Rečeno nam je da će u posljednje dane doći do ozbiljnih teškoća... Ne samo da smo primili upozorenje kroz Sveta pisma koja su dana prije, za vrijeme i nakon Spasitelja, već je Spasitelj progovorio i u naše doba, a objave našeg Nebeskog Oca nalaze se u Nauku i savezima. Ako pročitamo te objave, naučit ćemo da su iskustva kroz koja prolazimo predviđena ...

Dnevne novine donose nam članke o katastrofama koje su posvuda – olujno more na kojem stradavaju životi, potresi, velika tornada, poput onih za koje nam je rečeno da će se dogoditi u posljednje dane – i čini mi se, braćo i sestre, ako ljudi ozbiljno razmisle, ako čitaju Sveta pisma, da moraju znati da se događaju stvari za koje je Gospodin rekao da će se dogoditi u posljednje dane. Smokva zacijelo tjera svoje lišće [vidi Joseph Smith 1:38–39], a promišljeni moraju znati da je ljeto blizu, da se one stvari koje je Gospodin predvidio koje će prethoditi njegovom drugom dolasku sada ispunjavaju.⁶

Još se uvijek nismo izvukli. Ovom svijetu prijeti čišćenje osim ako se sinovi i kćeri našeg Nebeskog Oca ne pokaju od svojih grijeha i obrate k njemu. To znači da sveci posljednjih dana, odnosno članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, zajedno s ostalima, ali mi prije svih, trebamo postaviti primjer.⁷ [Vidi 2. prijedlog na 243. stranici.]

Jedini put do mira je evanđelje Isusa Krista.

Postoji samo jedan lijek za univerzalnu bol – panaceja za bolesti svijeta. To je evanđelje Isusa Krista; savršen zakon života i slobode koji je obnovljen ponovno kao ispunjenje Svetih pisama.⁸

»Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce.« (Ivan 14:27.)

To su utješne riječi Kneza mironosnog svojim vjernim sljedbenicima. Zasigurno ne postoji ništa što ljudi trebaju više od blagoslova mira, sreće i srca oslobođenog od straha. A to je ponuđeno svima nama ako želimo biti dionici toga.

Kada je evanđelje obnovljeno na zemlju u ovoj rasporedbi, Gospodin je ponovio ono što je rekao toliko puta u Starom i Novom zavjetu – da je pravednost cijena za mir i sreću. Usprkos toj spoznaji, izgleda da postoji mnogo onih koji misle da će steći sreću na neki drugi način, ali svi bismo do sada trebali znati da ne postoji drugi način. No, ipak je, svojom lukavom prepređenošću, Sotona uvjerio većinu čovječanstva da ne idu putem koji će osigurati sreću, a i dalje radi na tome. Neprijatelj pravednosti nikada ne spava.

No ako slijedimo Gospodinova učenja, ako mu se obratimo i pokajemo od grijeha, čineći dobro, možemo imati mir, sreću i blagostanje. Ako će ljudi voljeti jedni druge, mržnja i zloća koji u velikoj mjeri postoje u svijetu će proći.⁹

U ovo vrijeme nesigurnosti kada ljudi trče amo i tamo tražeći neki novi plan po kojem se u svijet može unijeti mir, znajte ovo: jedini put do mira za ovaj svijet je evanđelje Isusa Krista, našeg Gospodina. Ne postoji drugi put... Posjedovati spoznaju istine vrijedi više od sveukupnog svjetskog bogatstva, znati da smo na sigurnom putu kada smo na putu dužnosti kako je rekao naš Nebeski Otac, i znati da možemo nastaviti ako želimo, bez obzira na utjecaje i pobude koji mogu biti ponuđeni onima koji nisu postavljeni da budu naši vođe, neprocjenjiv je blagoslov.¹⁰

Živimo u doba kada se Sveta pisma ispunjavaju među narodima, u kojima je Gospodin rekao kroz jednog od svojih proroka da će u posljednje dane » propast... mudrost njegovih mudraca, pomračit se umnost njegovih umnika.« (Izaija 29:14.) Sa svom mudrošću svijeta nijedna skupina do sada nije mogla sa sigurnošću pokazati da je neki put za mir pravi put. Mi... smo sretni što znamo da postoji put prema miru koji će dati rezultate, a taj put je obdržavanje zapovijedi Božjih objavljenih ljudskoj djeci u drevna vremena i u naše doba. Kada bi se taj put slijedio, svi bi svjetski problemi, koji su toliko ozbiljni, mogli biti riješeni, a mir bi zavladao ovom nesretnom zemljom.¹¹

Iako svijet može biti ispunjen nedaćama, a nebesa se zamrače, munje sijevaju, zemlja tresse od središta do površine, ako znamo da Bog živi i da smo pravedni, bit ćemo sretni, osjećat ćemo neizrecivi mir jer znamo da Nebeski Otac odobrava naše živote.¹² [Vidi 3. prijedlog na 243. stranici.]

Ne trebamo se bojati ako činimo ono što je Gospodin zatražio.

Ne trebamo se bojati ako činimo ono što Gospodin traži. Ovo je njegov svijet. Svi muškarci i žene su mu podložni. Sve zle sile bit će kontrolirane zbog njegovog naroda ako ga budu štovali i obdržavali njegove zapovijedi.¹³

Ako imamo povjerenje u našeg Nebeskog Oca, ako imamo njegovu ljubav, ako smo dostojni njegovih blagoslova, sve vojske svijeta ne mogu nas uništiti, ne mogu slomiti našu vjeru niti prevladati Crkvu koja nosi ime Sina Božjega.

Pročitajte u 19. poglavlju 2. Kraljeva kako je Sanherib, asirski kralj, htio osvojiti Jeruzalem. Ezekija, kralj koji je predstavljao Izrael molio se Gospodu za izbavljenje dok mu se Sanherib rugao govoreći: »Nemoj misliti da ti molitve tvom Bogu mogu pomoći. Molili su se na svakom mjestu na kojem sam već bio i zauzeo. Bespomoćan si.« A sljedeće je jutro velik dio asirske vojske pronađen mrtvim na zemlji, a Gospod je sačuvao Jeruzalem. [Vidi 2. Kraljevi 19:10–20, 35.] On je naša snaga... vaš i moj Otac, Otac svih nas; ako budemo dostojni sačuvati će nas kao što je sačuvao Helamanove sinove [vidi Alma 57:24–27], kao što je sačuvao Daniela od lavova [vidi Daniel 6], i trojicu hebrejskih mladića od užarene peći [vidi Daniel 3], te šest stotina tisuća Abrahamovih potomaka kada ih je izveo iz Egipta pod Mojsijevim vodstvom i potopio faraonovu vojsku u Crvenom moru [vidi Izlazak 14:21–30]. On je Bog ovog svemira. On je Otac svih nas. On je svemoguć i obećava nam zaštitu ako ćemo živjeti dostojno.¹⁴

Bez obzira skupe li se oblaci, bez obzira na ratne bubnjeve, bez obzira koje okolnosti mogu nastati u svijetu, u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana, gdje god štujeemo i obdržavamo zapovijedi Božje, imat ćemo zaštitu od zlih sila, a muškarcima i ženama bit će dopušteno živjeti na zemlji dok njihovi životi ne završe časno i proslavljeno, ukoliko budu obdržavali zapovijedi našeg Nebeskog Oca.¹⁵ [Vidi 4. prijedlog na 243. stranici.]

*»Neka vaši domovi budu stalno prebivalište Duha
Gospodnjega; neka budu sveta mjesta.«*

Naši domovi mogu biti mirna, sveta mjesta, čak i usred nevolja.

Smatram da zbog nevolja koje se događaju posvuda, s predviđanjima koje je Gospodin iznio u prvom odsjeku Nauka i saveza, da »će mir sa zemlje biti uklonjen«, [NiS 1:35] sigurno osjećamo da je to vrijeme došlo. Zacijelo trebamo procijeniti sebe, a naši domovi trebaju biti stalno mjesto molitve i zahvalnosti. Muževi trebaju biti dobri prema svojim ženama, a žene pažljive prema svojim muževima. Roditelji trebaju pravednošću osvojiti ljubav svoje djece. Naši domovi tada ne bi bili samo stalno mjesto molitve i zahvalnosti, već mjesto kojem bi naš Otac mogao dati svoje najbolje blagoslove zbog naše dostojnosti.¹⁶

Molim se da naši domovi mogu biti posvećeni pravednošću naših života, da neprijatelj nema moći da u njih uđe i uništi djecu u njima ili druge koji žive pod našim krovom. Ako štujemo Boga

i obdržavamo njegove zapovijedi, naši će domovi biti sveti, neprijatelj neće imati utjecaja, a mi ćemo živjeti sretno i u miru do završne scene ovog života i odlaska, da primimo našu nagradu u besmrtnosti.¹⁷

Prilagodite svoje živote učenjima evanđelja Isusa Krista, a kada vam zaprijetе nevolje, osjetit ćete podršku njegove svemogućе ruke. Neka vaši domovi budu stalno prebivalište Duha Gospodnjega; neka budu sveta mjesta u koja neprijatelj ne može ući; slušajte tihi, blagi glas koji vas potiče na pravedna djela. Molim se za sve da ne skrenete s puta koji vodi ka spoznaji i moći Božjoj, nasljedstvu vjernih, ka vječnom životu.¹⁸

Molim se da u našim srcima i domovima može prebivati duh ljubavi, strpljenja, dobrote, dobrohotnosti i pomaganja koji obogaćuje naše živote i čini svijet svjetlijim i boljim mjestom.¹⁹ [Vidi 5. prijedlog na 243. stranici.]

Mi možemo biti pozitivan utjecaj u svijetu.

Molim vas... budite sidra u društvu u kojem živite da privučete druge i da se osjećaju sigurno. Neka vaše svjetlo sjaji tako da drugi, kada vide vaša dobra djela, imaju želju u svojim srcima biti poput vas.²⁰

Naša je dužnost postaviti primjer, naša je dužnost visoko podići stijeg istine. Naša je dužnost poticati drugu djecu našeg Oca da slušaju njegov savjet i prilagoditi stvari tako da gdje god se nalazimo otkrijemo kako Duh Božji gori u našoj duši i da će naš utjecaj biti za dobro.²¹

Gospodin ne traži nešto što je nemoguće. Naprotiv, dao nam je zapovijedi i savjet kojeg svi možemo slijediti u ovo doba u kojem živimo ...

Braćo i sestre, trebamo biti vjerni. Zemlja u kojoj živimo treba biti posvećena našim pravednim životima... Sve što trebamo je pokajati se od naših grijeha, obratiti se od naših pogrešnih putova, očistiti naše živote od nečistoća, a zatim činiti dobro. Nije potrebno da budemo odijeljeni za tu svrhu. Svaki muškarac, žena i dijete u Crkvi Isusa Krista mogu činiti dobro i primiti blagoslove koji iz toga proizlaze. [Vidi 6. prijedlog na 244. stranici.]

Usmjerimo naše ruke na djelo koje nam je povjerio, blagoslovimo djecu našeg Oca gdje god bili, a naši će životi biti obogaćeni i ovaj će svijet biti sretniji. To je misija koja je stavljena na naša pleća. Naš Nebeski Otac smatrat će nas odgovornima za način na koji smo je ispunili. Neka nam Bog udijeli da u poniznosti naše duše i sa željom u srcima činimo dobro svim ljudima gdje god bili i donesemo im radost koja može doći samo kroz poštivanje njegovih zakona i obdržavanje njegovih zapovijedi. Ponizno se molim da taj mir može prebivati u našim srcima i domovima da bismo mogli zračiti svjetlošću i radošću kamo god išli, da možemo dokazati svijetu da znamo da Bog živi, zbog načina na koji živimo, i primimo blagoslove koji iz toga proizlaze.²²

Prijedlozi za proučavanje i podučavanje

Razmotrite ove ideje dok proučavate poglavlje ili dok se pripremate podučavati. Za dodatnu pomoć pogledajte stranice v–vii.

1. Pročitajte priču o Belle S. Spafford kako prima savjet od predsjednika Smitha (stranice 237). Na koje načine možete postići da »se vaš utjecaj osjeti«?
2. U prvom odsjeku učenja (238. stranica), predsjednik Smith govori o nevoljama koje su predviđene da će prethoditi Drugom dolasku (vidi 2. Timoteju 3:1–7; NiS 45:26–35). Što mislite zašto je važno znati da su te nevolje predviđene u Svetim pismima?
3. Ponovite odsjek koji počinje na dnu 238. stranice. Koji su neki od problema u svijetu koji bi se poslušnošću obnovljenom evanđelju Isusa Krista mogli riješiti? Kako je evanđelje donijelo mir u vaš život? U život vaše obitelji? U vaše odnose s drugima?
4. Na stranici 240 predsjednik Smith navodi primjer iz Svetih pisma kako Gospod štiti svoj narod. Na koje je načine zaštitio vas i vašu obitelj? Kako nam poslušnost pomaže prevladati strah?
5. Koje su neke od opasnosti koje prijete duhovnoj sigurnosti naših domova u današnje vrijeme? Što možemo učiniti da naši domovi budu »sveta mjesta u koja neprijatelj ne može ući«? (Za dodatne ideje, ponovite odsjek koji počinje na 241. stranici.)

6. Pročitajte prvi i četvrti odlomak na 242. stranici. Na koji su način vjerni sveci posljednjih dana poput »sidra« u svojim zajednicama? Zašto nas »čišćenje] naš[ih] život[a] od nečistoća« čini sposobnijima da »čini[mo] dobro«? Uz molitvu razmotrite što trebate učiniti da očistite svoj život od nečistoće.

Povezani stihovi iz Svetih pisama: Izaija 54:13–17; Matej 5:13–16; Ivan 16:33; 2. Nefi 14:5–6; Nauk i savezi 87:6–8; 97:24–25; Josip Smith 1:22–23, 29–30

Pomoć pri podučavanju: Razmislite o tome da pozovete članove razreda da pročitaju zaglavlja iz »Naučavanja Georgea Alberta Smitha« i odaberu odsjek koji je značajan za njih ili njihovu obitelj. Pozovite ih da prouče učenja predsjednika Smitha u tom odsjeku, uključujući odgovarajuća pitanja na kraju poglavlja. Zatim zamolite članove razreda da iznesu što su naučili.

Napomene

1. Conference Report, travanj 1948, 162.
2. Conference Report, travanj 1918, 41.
3. Conference Report, travanj 1932, 41.
4. »Some Thoughts on War, and Sorrow, and Peace«, *Improvement Era*, rujan 1945, 501.
5. Belle S. Spafford, *A Woman's Reach* (1974), 96–97.
6. Conference Report, travanj 1932, 42–44.
7. Conference Report, listopad 1946, 153.
8. »New Year's Greeting«, *Millennial Star*, 1. siječnja 1920, 2.
9. »At This Season«, *Improvement Era*, prosinac 1949, 801.
10. Conference Report, listopad 1937, 53.
11. Conference Report, travanj 1946, 4.
12. Conference Report, listopad 1915, 28.
13. Conference Report, travanj 1942, 15.
14. Conference Report, travanj 1943, 92.
15. Conference Report, travanj 1942, 15.
16. Conference Report, travanj 1941, 27.
17. Conference Report, listopad 1946, 8.
18. »New Year's Greetings«, *Millennial Star*, 6. siječnja 1921, 3.
19. Conference Report, listopad 1946, 7.
20. Conference Report, listopad 1945, 117–118.
21. Conference Report, listopad 1947, 166.
22. Conference Report, travanj 1932, 43–45.

Popis vizualnih pomagala

- Naslovnica: *George Albert Smith*, Lee Greene Richards, © IRI.
4. stranica: *Propovijed na gori*, Carl Heinrich Bloch, korišteno uz dopuštenje Nacionalnog povijesnog muzeja iz Frederiksborga u Hille-rødu, Danska.
10. stranica: *Krist iscjeljuje slijepca*, Del Parson, © 1983 IRI.
20. stranica: *Kristov lik*, Heinrich Hofmann, s ljubaznošću C. Harrison Conroy Co., Inc.
24. stranica: *Pogledajte moje ruke i moje noge*, Harry Anderson, © IRI.
26. stranica: *Pogledajte mališane svoje*, Robert T. Barrett, © 1996 IRI.
35. stranica: *Prvo viđenje Josepha Smitha*, © 1988 Greg K. Olsen, zabranjeno umnožavanje.
38. stranica: *Joseph Smith*, s ljubaznošću Arhive Kristove zajednice, Independence, Missouri.
45. stranica: *Obnovljeno Melkisedekovo svećeništvo*, Walter Rane, © 2010 IRI.
52. stranica: fotografija s ljubaznošću Crkvene povijesne knjižnice i Crkvenog arhiva.
56. stranica: *Sam ispred Boga*, Joseph Brickley, © 2010 IRI.
59. stranica: Fotografija © 2000 Steve Bunderson.
62. stranica: Fotografija © 2006 Robert Casey.
68. stranica: *»Marijo!« reče joj Isus*, William Whitaker, © 1999 IRI.
115. stranica: *Idite i učinite sve narode učenicima mojim*, Harry Anderson, © IRI.
141. stranica: Fotografija © 2000 Steve Bunderson.
164. stranica: *Ilija se bori protiv Baalovih svećenika*, Jerry Harston, © 1978 IRI.
168. stranica: *Mojsije dijeli Crveno more*, Robert Barrett, © 1983 IRI.
170. stranica: *Dolazak Brighama Younga*, © 1986 VaLoy Eaton, s ljubaznošću Zions Bank, zabranjeno umnožavanje.
174. stranica: *Krist i mladi bogati vladar*, Heinrich Hofmann, uz dopuštenje C. Harrison Conroy Co., Inc.
184. stranica: *Daniel odbija kraljevo meso i vino*, Del Parson, © 1983 IRI.
206. stranica: *Limunada za vrući dan*, Michael Malm, © 2010 IRI.
226. stranica: *Raspeće*, Harry Anderson, © IRI.
236. stranica: *Ostavljam vam mir*, Walter Rane, s ljubaznošću Crkvenog povijesnog muzeja.

Kazalo

A

Aronovo svećeništvo. *Vidi* Svećeništvo

B

Biblija

svjedočanstvo o Isusu Kristu, 23
Vidi i Sveta pisma

Bog Otac

daje zapovijedi jer nas voli,
176–178

govori čovjeku, 104–105

ima tijelo, 36–37

možemo postati poput, 64

svi muškarci i žene njegova su
djeca, 12–13

Brežuljak Kumora, xxix

C Č

Crkva Isusa Krista

napredak, 39, 145–146, 149–152

posjeduje božansku ovlast, 46

vodi je Isus Krist, 54, 105–106

Crkveni vođe

Gospodin vodi svoj narod po-
moću, 54–55, 105–106

ne bismo trebali kritizirati, 57–58

odabrani su od Gospoda, 53–54

sigurnost u slijeđenju, 55

Vidi i Predsjednik Crkve

Čista ljubav. *Vidi* Ljubav

D

Daniel

slijedio Gospodnji zakon zdravlja
u svoje vrijeme, 185–186

vjera, 167–168

Desetina

kroz nju možemo pomoći u djelu
Crkve, 200–201

Dobrota

dolazi od Duha Gospodnjeg,
207–208

može smekšati srca, 205, 209

trebamo biti primjeri, 208

u našim domovima, 210–212

Vidi i Ljubav

Dom

može biti sigurno mjesto, 241–242

Vidi i Obitelj

Duh Sveti

izvor svjedočanstva, 26, 106–108,
140–141

potreban u pronosjenju evanđelja,
140–141

vodi nas u sigurnost i uzvišenje,
108108

Đ

Đavao. *Vidi* Protivnik

E

Evanđelje Isusa Krista

donosi sreću, 27, 36–37, 68–70

jedini put do mira, 238–239

podučava nas da volimo jedni
druge, 13–14

potrebno svijetu, 113–114

treba nas učiniti boljim ljudima,
7–8

F

Farr, Lorin (djed), xii

H

Hramovi i hramsko djelo
 posvećenje hrama Idaho Falls
 Idaho, 73–74
 svrha, učiniti uredbe dostupnima,
 74–79
 žrtve svetaca u izgradnji hrama u
 Kirtlandu, 73

I

Ilija
 obnovio ključeve djela za mrtve,
 73, 74
 vjera, 167

Isus Krist
 dao svećeništvo svojim aposto-
 lima, 43
 krštenje, 23
 naše svjedočanstvo o, 19–28
 oprostio svojim mučiteljima, 228
 Sin Božji, 21–23
 svjedočanstvo vezano uz, u
 Bibliji, 23
 svjedočanstvo vezano uz, u Mor-
 monovoj knjizi, 23–25
 ukazanje, Josephu Smithu, 25
 ukazanje, Nefijcima, 25
 uskrsnuće, 23
 živi danas, 22

K

Kritika
 crkvenih vođa, 57–58
 protivno evanđelju Isusa Krista,
 208
 tražiti vrline u drugima umjesto
 kritiziranja, 208–209

Krštenje
 Isusa Krista, 23

Kućna obiteljska večer, 222

Kućni učitelji
 sjećanje Georgea Alberta Smitha
 na, 41–43

L

Ljubav
 donosi pravu sreću, 15–16
 može nadahnuti ljude da djeluju
 ispravno, 15, 137, 209
 pokazivati, posežući prema dru-
 gima, 14–15
 prilike za iskazati, 14
 u pronošnju evanđelja,
 1361312136–137
 zapovijed, 13–14
Vidi i Dobrota

M

Majke
 dobrota i sućut, 211
Vidi i Roditelji

Melkisedekovo svećeništvo. *Vidi*
 Svećeništvo

Mir
 kroz evanđelje Isusa Krista,
 238–239

Misionarski rad. *Vidi* Pronošnje
 evanđelja

Mojsije
 ruke, podržavaju ih Aron i Hur, 56
 vjera, 167

Molitva
 dječak traži liječnike da se mole
 za njega, 86–87
 moć, 89
 molite za vođe na vlasti, 89
 možemo biti nadahnuti da znamo
 za što da se molimo, 87–89
 obiteljska molitva, 89–91

Mormonova knjiga
 George Albert Smith dijeli, s dru-
 gima, xxii, xxxiv
 svjedočanstvo o Isusu Kristu,
 23–24
Vidi i Sveta pisma

N

Nebeski Otac. *Vidi* Bog Otac

Noa

nekolicina je slušalo upozorenja,
54
vjera, 167

O

Obitelj

dobrota, 210–212
dragocjenija od svjetovnih stvari,
67
molitva donosi jedinstvo u, 90
proučavanje Svetih pisama,
97–98, 221
Vidi i Roditelji

Obiteljsko rodoslovlje

pomoć od Gospoda u istraživa-
nju, 79–81
Vidi i Hramovi i hramsko djelo

Objava

osobna, 104, 106–108
potrebna u današnje doba,
104–105
proroku, 103, 104–106

Obnova

evanđelja, 36
svećeništva, 43–45

Očevi

trebaju pripremiti svoje sinove da
prime svećeništvo, 41
Vidi i Roditelji

Opraštanje drugima

pokazuje našu zahvalnost za
oprost od Boga, 229
pomaže nam da se pripremimo za
celestijalno kraljevstvo, 230–233
treba biti stav članova Crkve, 228

Oprečnost

neće zaustaviti napredak Crkve,
149–151

Otpad

Nebeski Otac obnovio je evanđe-
lje zbog, 36
svećenička ovlast izgubljena za
vrijeme, 44
za vremenske poludnevice, 43

P

Pioniri, xxix–xxxii, xxxiv–xxxvi

Podržavanje crkvenih vođa, 51–59

Pohlepa

upozorava protiv, 199

Pomirenje. *Vidi* Isus Krist; Uskrснуće

Poslušnost. *Vidi* Zapovijedi

Posljednji dani

predviđene su ozbiljne teškoće,
238

Pozivi

odgovornost članova da ispune,
146–149

Predsjednik Crkve

Gospodin vodi svoj narod po-
moću, 105–106
osnažen podrškom članova, 58–59
prima snagu i mudrost od Boga,
56

Vidi i Crkveni vođe

Predsmrtnički život, 63, 64–65

Primjer

kroz naš primjer, možemo biti
pozitivan utjecaj, 242
roditelja, 191, 219–221
u pronosjenju evanđelja, 126–127

Priprema

za hitne slučajeve, 196–197
za misionarsku službu, 128–129,
129
za vječni život, 5–6, 64–65,
96–97, 230–233

Pronošenje evanđelja
 entuzijazam i ozbiljnost za,
 116–117, 137–138
 ljubavlju i dobrotom, 13613–137
 načini za sudjelovanje u, 128–132
 nagrada za, 118–120
 naša odgovornost, 27, 116,
 117–118, 124–126
 potreba za, 113–116
 povećava sreću i dobrotu u dru-
 gima, 135–136, 138–140
 važnost Duha Svetoga u, 14014–
 141
 važnost primjera u, 126–127

Protivnik
 možemo se oduprijeti, 180–181
 pokušava nas obmanuti, 178–180

Prvo viđenje
 dodatno svjedočanstvo da Isus
 jest Krist, 24–25
 pokazuje da nebesa nisu zapeča-
 čena, 32–34
 pokazuje vjeru Josepha Smitha,
 33, 34, 168
 položilo temelj za vjeru, 34

R

Rad, 198–199

Razmišljanja
 mi smo proizvod naših, xiv

Riječ mudrosti
 blagoslov zbog poštivanja,
 187–191
 podučavanje naših obitelji o, 191
 savjet ljubljenog Nebeskog Oca,
 186–187

Roditelji
 odgovornost, podučavanje djece
 evanđelju, 216–219
 primjer, 191, 219–221
 trebaju voljeti i biti dobri prema
 djeci, 210–212, 221
Vidi i Obitelj

S Š

Sakrament
 dostojno blagovanje, obnavlja
 našu duhovnu snagu, 160–162
 izbaci zloću iz naših srca prije
 blagovanja, 230
 ustanovio Spasitelj, 158–160

Skladište hrane
 omogućava Crkvi da pomogne
 ljudima u potrebi, 195–196
 omogućava nam da budemo
 spremni za teška vremena,
 196–197

Služenje
 može ublažiti patnju, 201–203
 onima koju su pogođeni II. svjet-
 yphenationskim ratom, 195
 sreća kroz, 15–16
 u Crkvi, 146–149

Smith, George A. (djed)
 George Albert Smith ga je ugledao u snu, xxv–xxvi
 misionarski naponi, 149
 nadahnut moliti za sigurnost
 svoje obitelji, 87–89
 porijeklo, xi–xii
 savjetuje svoju obitelj da oстане
 na Gospodinovoj strani, 175

Smith, George Albert
 apostolski poziv, xix–xxi
 brak, xvi
 daje kaput radniku na ulici, 12
 daje Mormonovu knjigu kao
 božićni dar, xxii
 dijeli evanđelje, xxi–xxii, xxxiii–
 xxiv, 111–113, 135–136
 djeca, xviii–xix
 djetinjstvo, xi–xv, 215
 dobročinstva, xi, xxxvii–xxxix, 2,
 11–12, 205–207
 građanska služba, xxii–xxiii
 interes, Crkveni povijesni lokali-
 teti, xviii–xxxi, xxxiv–xxxvi

kao apostol, xix–xxxii
 kao otac, xviii–xix, 215–216
 kao predsjednik Crkve, xxxi–xxxvii
 kao predsjednik europske misije,
 xxvii–xxviii, 123–124, 165–166
 majka ga podučava da se moli,
 xii–xiii, 83–85
 misija, u južne Sjedinjene Države,
 xvi–xviii
 misija, u južni Utah, xv
 napad rulje, xviii
 odbija piti kavu, 185
 osobna uvjerenja, 1–2, 135,
 227–228
 ozljeda oka, xv, xxiii
 podržan kao predsjednik Crkve, 51
 podučava svoju kćer poštenju,
 215–216
 pomiruje se s prijateljem koji ga
 je povrijedio, 227
 posjećuje hram u Kirtlandu, 73
 posjećuje predsjednika Meksika,
 xxxiii–xxxiv
 posjećuje rodno mjesto Josepha
 Smitha, 31
 potiče čovjeka da čita Sveta pi-
 sma, 93–95
 radi u tvornici odjeće u dobi od
 13 godina, xiv–xv
 savjetuje Belle S. Spafford da
 sačuva članstvo u nacionalnoj
 organizaciji, 237
 smrt, xxxvii, 21
 spašen od utapanja kroz molitvu,
 85–86
 supruga, preminula, xxvii
 šalje pomoć u ratom razorenu
 Europu, xxxiii, 195–196
 uči kako piloti zrakoplova lete
 kroz maglu, 101–103
 uvjerava svoju djecu da poklone
 igračke koje su dobili za Božić,
 xix
 vidi svog djeda u snu, xxv–xxvi

zaređen za đakona, 41
 zdravstveni izazovi, xxv–xxvii
 Smith, John (pradjed), xii
 Smith, John Henry (otac), xi–xii,
 87–89
 Smith, Joseph
 dao je život za svoje svjedoča-
 nstvo, 37–39
 obnovio je vječne istine, 36–37
 pozvan od Boga unatoč svojoj
 mladosti i manjku iskustva,
 34–36
 Prvo viđenje, 24–25, 31, 32–36
 svjedočanstvo o Isusu Kristu,
 23–25
 vjera, 34, 34, 169
 Smith, Lucy Emily Woodruff (su-
 pruga)
 prima blagoslov od Wilforda
 Woodruffa, xviii
 smrt, xxvii
 udvaranje i brak, xv–xvi
 Smith, Sarah Farr (majka), xii, 83–85
 Smrt
 evanđelje nam pomaže razumjeti,
 61–64, 68–70
 Sotona. *Vidi* Protivnik
 Spomenik Ovo je mjesto, xxxiv–
 xxxvi
 Svećeništvo
 mladići se trebaju pripremiti da
 prime, 41
 mora se podijeliti na Gospodinov
 način, 46
 nalazi se jedino u istinitoj Crkvi
 Isusa Krista, 46
 nije dobro poigravati se sa, 47
 obnašatelji, moraju biti dostojni,
 47–49
 obnova, 43–45
 prilika za služenje, 41–43

- uredbe, potrebne za ulazak u
celestijalno kraljevstvo, 46–47
- Sveta pisma
čitati, kao obitelji, 97–98
dragocjenija od ljudskih filozofija,
95–96
pomažu nam da se pripremimo za
celestijalno kraljevstvo, 96–97
pomažu nam prevladati iskušē-
nja, 96–97
- Svjedočanstvo
svi mogu primiti vlastito, 26,
106–108
- Šabat
pohađanje Crkve na, 15715–158
poštivanje, donosi sreću, 155–157
- T**
-
- Tehnologija
može se koristiti za unapređenje
Gospodnjeg djela, 146
- U**
-
- Uredbe
neophodne za spasenje, 47
za mrtve, 74–78
- Uskrsnuće, 23, 67
- Usporedba o svadbenoj gozbi, 5–6
- V**
-
- Vječni život
svrha smrtnosti je pripremiti se
za, 64–65
- Vjera
dar Božji udijeljen pravednima,
172
dovela do prvog viđenja Josepha
Smitha, 34, 35, 168
primjeri, iz Svetih pisama, 167–168
prvih svetaca, 168–170
- Z Ž**
-
- Zapovijedi
Bog ih daje jer nas voli, 176–178
drže nas na Gospodinovoj strani,
175
sigurnost proizlazi iz poslušnosti,
240
- Život
je vječan, 63–64
svrha, 64–66

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSljednjih DANA

